Legislație

CP

Codul penal
și 10 legi uzuale

- spălarea banilor
- traficul de persoane
- faptele de corupție
- traficul și consumul ilicit de droguri
- evaziunea fiscală
- criminalitatea organizată
- criminalitatea informatică
- terorismul
- pornografia
- răspunderea persoanelor juridice pentru infracțiunile de fals

Actualizat 5 mai 2006

Editura Hamangiu

Scanned with OKEN Scanner

Copyright © 2006 Editura Hamangiu SRL

Toate drepturile rezervate **Editurii Hamangiu**
Nici o parte din această lucrare nu poate fi copiată
fără acordul scris al **Editurii Hamangiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ROMÂNIA
[Legi]
Codul penal. - București : Editura Hamangiu, 2006
ISBN (10) 973-87852-9-4 ; ISBN (13) 978-973-87852-9-8

343(498)(094.4)

Editura Hamangiu:
București, Str. Col. Popeea
nr. 43, sector 5
O.P. 5, C.P. 91
Tel./Fax:
021.336.0443
031.805.8020
031.805.8021

Distribuție:
0788.854.348
0788.724.564
0724.364.369
0747.952.461

S.C. PRINT MULTICOLOR S.R.L.
Str. Bucium nr. 34, Cod 700265,
IASI
Tel. 0232-211225 / 236388
Fax: 0232-211252

Scanned with OKEN Scanner

Cuprins general

Codul penal 1

1. Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, precum şi pentru instituirea unor măsuri de prevenire şi combatere a finanţării actelor de terorism 131
2. Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane 151
3. Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie 164
4. Legea nr. 143/2000 privind prevenirea şi combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri 181
5. Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale 207
6. Legea nr. 39/2003 privind prevenirea şi combaterea criminalităţii organizate 212
7. Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei (*extras*). Cartea I, Titlul III - Prevenirea şi combaterea criminalităţii informatice 223
8. Legea nr. 535/2004 privind prevenirea şi combaterea terorismului 235
9. Legea nr. 196/2003 privind prevenirea şi combaterea pornografiei 255
10. Legea nr. 299/2004 privind răspunderea penală a persoanelor juridice pentru infracţiunile de falsificare de monede sau de alte valori 261

Scanned with OKEN Scanner

Codul penal

- adoptat prin Legea nr. 15/1968 (B. Of. nr. 79-79bis din 21 iunie 1968);
- republicat în B. Of. nr. 55-56 din 23 aprilie 1973, n temeiul art. III din Legea nr. 6/1973;
- republicat în M. Of. nr. 65 din 16 aprilie 1997, în temeiul Legii nr. 140/1996;

modificat şi completat ulterior prin:

- Decizia Curţii Constituţionale nr. 463/1997 referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 81 alin. (4) din Codul penal (M. Of. nr. 53 din 6 februarie 1998);
- Decizia Curţii Constituţionale nr. 25/1998 referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 81 alin. (4) şi ale art. 86^1 alin. (4) din Codul penal (M. Of. nr. 143 din 8 aprilie 1998);
- Decizia Curţii Constituţionale nr. 177/1998 referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 213 alin. (2) din Codul penal (M. Of. nr. 77 din 24 februarie 1999);
- Decizia Curţii Constituţionale nr. 5/1999 referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 214 alin. (3) din Codul penal (M. Of. nr. 95 din 5 martie 1999);
- Decizia Curţii Constituţionale nr. 150/1999 referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 217 alin. (6) din Codul penal (M. Of. nr. 605 din 10 decembrie 1999);
- **Legea nr. 143/2000** privind combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri (M. Of. nr. 362 din 3 august 2000);
- **Legea nr. 197/2000** pentru modificarea şi completarea unor dispoziţii din Codul penal (M. Of. nr. 568 din 15 noiembrie 2000);
- **O.U.G. nr. 207/2000** privind modificarea şi completarea Codului penal şi a Codului de procedură penală (M. Of. nr. 594 din 22 noiembrie 2000), suspendată parţial, până la aprobarea sa prin lege, prin O.U.G. nr. 295/2000 (M. Of. nr. 707 din 30 decembrie 2000) şi aprobată cu modificări şi completări prin **Legea nr. 456/2001** (M. Of. nr. 410 din 25 iulie 2001);
- **O.U.G. nr. 10/2001** pentru modificarea şi completarea O.U.G. nr. 271/2000 privind regimul activităţilor de transport, comercializare şi recuperare a ţiţeiului, gazolinei, condensatului şi etanului lichid şi

Scanned with OKEN Scanner

stabilirea regimului de urmărire şi judecare în procedură urgentă a unor fapte penale (M. Of. nr. 62 din 6 februarie 2001), aprobată cu modificări şi completări prin **Legea nr. 20/2002** (M. Of. nr. 59 din 28 ianuarie 2002);

- **O.U.G. nr. 89/2001** pentru modificarea şi completarea unor dispoziţii din Codul penal referitoare la infracţiuni privind viaţa sexuală (M. Of. nr. 338 din 26 iunie 2001), aprobată cu modificări şi completări prin **Legea nr. 61/2002** (M. Of. nr. 65 din 30 ianuarie 2002) (dispoziţiile tranzitorii din art. II al O.U.G. nr. 89/2001 au fost declarate neconstituţionale prin Decizia Curţii Constituţionale nr. 303/2001 (M. Of. nr. 809 din 17 decembrie 2001));
- **Legea nr. 169/2002** privind modificarea şi completarea Codului penal, a Codului de procedură penală şi a unor legi speciale (M. Of. nr. 261 din 18 aprilie 2002);
- **O.U.G. nr. 58/2002** privind modificarea şi completarea unor dispoziţii din Codul penal referitoare la infracţiuni contra demnităţii şi infracţiuni contra autorităţii, precum şi a unor dispoziţii din Codul de procedură penală (M. Of. nr. 351 din 27 mai 2002), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 160/2005** (M. Of. nr. 470 din 2 iunie 2005);
- **O.U.G. nr. 93/2002** pentru modificarea şi completarea Codului penal (M. Of. nr. 453 din 27 iunie 2002), aprobată prin Legea nr. 574/2002 (M. Of. nr. 787 din 30 octombrie 2002);
- **O.U.G. nr. 143/2002** pentru modificarea şi completarea unor dispoziţii din Codul penal şi unele legi speciale, în vederea ocrotirii minorilor împotriva abuzurilor sexuale (M. Of. nr. 804 din 5 noiembrie 2002), aprobată prin Legea nr. 45/2003 (M. Of. nr. 51 din 29 ianuarie 2003);
- **O.U.G. nr. 109/2004** pentru completarea Codului penal (M. Of. nr. 1115 din 27 noiembrie 2004), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 85/2005** (M. Of. nr. 303 din 12 aprilie 2005);
- **Legea nr. 247/2005** privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente (M. Of. nr. 653 din 22 iulie 2005)

Din 1 septembrie 2006 va intra în vigoare Noul Cod penal, adoptat prin Legea nr. 301/2004, astfel cum aceasta a fost rectificată şi ulterior modificată, în ce priveşte intrarea în vigoare, prin O.U.G. nr. 58/2005 (M. Of. nr. 552 din 28 iunie 2005).

Scanned with OKEN Scanner

Cuprins

Art.

Partea generală **1-154**

Titlul I. Legea penală şi limitele ei de aplicare **1-16**
Capitolul I. Dispoziţii preliminare 1-2
Capitolul II. Limitele aplicării legii penale 3-16
Secţiunea I. Aplicarea legii penale în spaţiu 3-9
Secţiunea II. Aplicarea legii penale în timp 10-16

Titlul II. Infracţiunea **17-51**
Capitolul I. Dispoziţii generale 17-19
Capitolul II. Tentativa 20-22
Capitolul III. Participaţia 23-31
Capitolul IV. Pluralitatea de infracţiuni 32-43
Capitolul V. Cauzele care înlătură caracterul penal al faptei 44-51

Titlul III. Pedepsele **52-89**
Capitolul I. Dispoziţii generale 52
Capitolul II. Categoriile şi limitele generale ale pedepselor 53
Capitolul III. Pedepsele principale ..... 54-63[1]
Secţiunea I. Detenţiunea pe viaţă ..... 54-55[2]
Secţiunea II. Închisoarea 56-62
Secţiunea III. Amenda ..... 63-63[1]
Capitolul IV. Pedepsele complementare şi pedepsele accesorii 64-71
Secţiunea I. Pedepsele complementare 64-70
Secţiunea II. Pedepsele accesorii 71
Capitolul V. Individualizarea pedepselor 72-89
Secţiunea I. Dispoziţii generale 72
Secţiunea II. Circumstanţele atenuante şi agravante 73-80

Scanned with OKEN Scanner

Secţiunea III. Suspendarea condiţionată a executării pedepsei 81-86
Secţiunea III¹. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere 86¹-86⁶
Secţiunea III². Executarea pedepsei la locul de muncă 86⁷-86¹¹
Secţiunea IV. Calculul pedepselor 87-89

Titlul IV. Înlocuirea răspunderii penale 90-98

Titlul V. Minoritatea 99-110¹

Titlul VI. Măsurile de siguranţă 111-118¹
Capitolul I. Dispoziţii generale 111-112
Capitolul II. Regimul măsurilor de siguranţă 113-118¹

Titlul VII. Cauzele care înlătură răspunderea penală sau consecinţele condamnării 119-139
Capitolul I. Amnistia şi graţierea 119-120
Capitolul II. Prescripţia 121-130
Capitolul III. Lipsa plângerii prealabile şi împăcarea părţilor 131-132
Capitolul IV. Reabilitarea 133-139

Titlul VIII. Înţelesul unor termeni sau expresii în legea penală 140-154

Partea specială 155-361

Titlul I. Infracţiuni contra siguranţei statului 155-173

Titlul II. Infracţiuni contra persoanei 174-207
Capitolul I. Infracţiuni contra vieţii, integrităţii corporale şi sănătăţii 174-188
Secţiunea I. Omuciderea 174-179
Secţiunea II. Lovirea şi vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii 180-184
Secţiunea III. Avortul 185-188
Capitolul II. Infracţiuni contra libertăţii persoanei 189-196
Capitolul III. Infracţiuni privitoare la viaţa sexuală 197-204

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul IV. Infracțiuni contra demnității 205-207

Titlul III. Infracțiuni contra patrimoniului 208-222

Titlul IV. Infracțiuni contra avutului obștesc *(abrogat)*..... 223-235

Titlul V. Infracțiuni contra autorității 236-245

Titlul VI. Infracțiuni care aduc atingerea unor activități de interes public sau altor activități reglementate de lege 246-281

Capitolul I. Infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul 246-258

Capitolul II. Infracțiuni care împiedică înfăptuirea justiției 259-272

Capitolul III. Infracțiuni contra siguranței circulației pe căile ferate 273-278

Capitolul IV. Infracțiuni privitoare la regimul stabilit pentru unele activități reglementate de lege 279-281

Titlul VII. Infracțiuni de fals 282-294

Capitolul I. Falsificarea de monede, timbre sau alte valori 282-285

Capitolul II. Falsificarea instrumentelor de autentificare sau de marcare 286-287

Capitolul III. Falsuri în înscrisuri 288-294

Titlul VIII. Infracțiuni la regimul stabilit pentru anumite activități economice 295-302²

Titlul IX. Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială 303-330

Capitolul I. Infracțiuni contra familiei 303-307

Capitolul II. Infracțiuni contra sănătății publice 308-313

Capitolul III. Infracțiuni privitoare la asistența celor aflați în primejdie 314-316

Capitolul IV. Alte infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială 317-330

Scanned with OKEN Scanner

Titlul X. Infracţiuni contra capacităţii de apărare a României 331-355
Capitolul I. Infracţiuni săvârşite de militari 331-347
Secţiunea I. Infracţiuni contra ordinii şi disciplinei militare 331-337
Secţiunea II. Infracţiuni pe câmpul de luptă 338-339
Secţiunea III. Infracţiuni specifice aviaţiei şi marinei militare 340-347
Capitolul II. Infracţiuni săvârşite de militari sau de civili 348-352
Capitolul III. Infracţiuni săvârşite de civili 353-355

Titlul XI. Infracţiuni contra păcii şi omenirii 356-361

Dispoziţii finale 362-363

Scanned with OKEN Scanner

PARTEA GENERALĂ

Titlul I. Legea penală şi limitele ei de aplicare

Capitolul I. Dispoziţii preliminare

Art. 1. Scopul legii penale. Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, România, suveranitatea, independenţa, unitatea şi indivizibilitatea statului, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, precum şi întreaga ordine de drept.

Art. 2. Legalitatea incriminării. Legea prevede care fapte constituie infracţiuni, pedepsele ce se aplică infractorilor şi măsurile ce se pot lua în cazul săvârşirii acestor fapte.

Capitolul II. Limitele aplicării legii penale

Secţiunea I. Aplicarea legii penale în spaţiu

Art. 3. Teritorialitatea legii penale. Legea penală se aplică infracţiunilor săvârşite pe teritoriul României.

Art. 4. Personalitatea legii penale. Legea penală se aplică infracţiunilor săvârşite în afara teritoriului ţării, dacă făptuitorul este cetăţean român sau dacă, neavând nici o cetăţenie, are domiciliul în ţară.

Art. 5. Realitatea legii penale. (1) Legea penală se aplică infracţiunilor săvârşite în afara teritoriului ţării, contra statului român sau contra vieţii unui cetăţean român, ori prin care s-a adus o vătămare gravă integrităţii corporale sau sănătăţii unui cetăţean român, când sunt săvârşite de către un cetăţean străin sau de o persoană fără cetăţenie care nu domiciliază pe teritoriul ţării.

(2) Punerea în mişcare a acţiunii penale pentru infracţiunile prevăzute în alineatul precedent se face numai cu autorizarea prealabilă a procurorului general.

Art. 6. Universalitatea legii penale. (1) Legea penală se aplică şi altor infracţiuni decât celor prevăzute în art. 5 alin. (1), săvârşite în afara

Scanned with OKEN Scanner

teritoriului țării, de un cetățean străin sau de o persoană fără cetățenie care nu domiciliază pe teritoriul țării, dacă:

a) fapta este prevăzută ca infracțiune și de legea penală a țării unde a fost săvârșită;

b) făptuitorul se află în țară.

(2) Pentru infracțiunile îndreptate împotriva intereselor statului român sau contra unui cetățean român, infractorul poate fi judecat și în cazul când s-a obținut extrădarea lui.

(3) Dispozițiile alineatelor precedente nu se aplică în cazul când, potrivit legii statului în care infractorul a săvârșit infracțiunea, există vreo cauză care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal ori executarea pedepsei, sau când pedeapsa a fost executată ori este considerată ca executată. Când pedeapsa nu a fost executată sau a fost executată numai în parte, se procedează potrivit dispozițiilor legale privitoare la recunoașterea hotărârilor străine.

Art. 7. Legea penală și convențiile internaționale. Dispozițiile cuprinse în art. 5 și 6 se aplică dacă nu se dispune altfel printr-o convenție internațională.

Art. 8. Imunitatea de jurisdicție. Legea penală nu se aplică infracțiunilor săvârșite de către reprezentanții diplomatici ai statelor străine sau de alte persoane care, în conformitate cu convențiile internaționale, nu sunt supuse jurisdicției penale a statului român.

Art. 9. Extrădarea. Extrădarea se acordă sau poate fi solicitată pe bază de convenție internațională, pe bază de reciprocitate și, în lipsa acestora, în temeiul legii.

Notă: A se vedea și Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară în materie penală, Titlul II - *Extrădarea* (M. Of. nr. 594 din 1 iulie 2004).

Secțiunea II. Aplicarea legii penale în timp

Art. 10. Activitatea legii penale. Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare.

Art. 11. Neretroactivitatea legii penale. Legea penală nu se aplică faptelor care, la data când au fost săvârșite, nu erau prevăzute ca infracțiuni.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 12. Retroactivitatea legii penale. (1) Legea penală nu se aplică faptelor săvârşite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz executarea pedepselor, a măsurilor de siguranţă şi a măsurilor educative, pronunţate în baza legii vechi, precum şi toate consecinţele penale ale hotărârilor judecătoreşti privitoare la aceste fapte, încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

(2) Legea care prevede măsuri de siguranţă sau măsuri educative se aplică şi infracţiunilor care nu au fost definitiv judecate până la data intrării în vigoare a legii noi.

Art. 13. Aplicarea legii penale mai favorabile. (1) În cazul în care de la săvârşirea infracţiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabilă.

(2) Când legea anterioară este mai favorabilă, pedepsele complementare care au corespondent în legea penală nouă se aplică în conţinutul şi limitele prevăzute de aceasta, iar cele care nu mai sunt prevăzute în legea penală nouă nu se mai aplică.

Art. 14. Aplicarea obligatorie a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. (1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai uşoară, sancţiunea aplicată, dacă depăşeşte maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracţiunea săvârşită, se reduce la acest maxim.

(2) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detenţiune pe viaţă şi până la executarea ei a intervenit o lege care prevede pentru aceeaşi faptă pedeapsa închisorii, pedeapsa detenţiunii pe viaţă se înlocuieşte cu maximul închisorii prevăzut pentru acea infracţiune.

(3) Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai amenda, pedeapsa aplicată se înlocuieşte cu amenda, fără a putea depăşi maximul special prevăzut în legea nouă. Ţinându-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, se poate înlătura în totul sau în parte executarea amenzii.

(4) Pedepsele complementare, măsurile de siguranţă, precum şi măsurile educative neexecutate şi neprevăzute în legea nouă, nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă se execută în conţinutul şi limitele prevăzute de această lege.

Scanned with OKEN Scanner

(5) Când o dispoziţie din legea nouă se referă la pedepse definitiv aplicate, se ţine seama, în cazul pedepselor executate până la data intrării în vigoare a acesteia, de pedeapsa redusă sau înlocuită potrivit dispoziţiilor alineatelor precedente.

Notă: Potrivit art. 2 din Decretul-lege nr. 6/1990 (M. Of. nr. 4 din 8 ianuarie 1990) *„Toate dispoziţiile privind pedeapsa cu moartea din Codul penal, Codul de procedură penală şi alte acte normative sunt considerate că se referă la pedeapsa detenţiunii pe viaţă."*

Art. 15. Aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. (1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completă a pedepsei închisorii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai uşoară, iar sancţiunea aplicată este mai mică decât maximul special prevăzut de legea nouă, ţinându-se seama de infracţiunea săvârşită, de persoana condamnatului, de conduita acestuia după pronunţarea hotărârii sau în timpul executării pedepsei şi de timpul cât a executat din pedeapsă, se poate dispune fie menţinerea, fie reducerea pedepsei. Pedeapsa aplicată nu poate fi coborâtă sub limita ce ar rezulta din reducerea acestei pedepse proporţional cu micşorarea maximului special prevăzut pentru infracţiunea săvârşită.

(2) Dispoziţiile art. 14 alin. (5) se aplică şi în cazul condamnărilor arătate în prezentul articol, executate până la data intrării în vigoare a legii noi, pedeapsa din hotărâre reducându-se cu o treime.

Art. 16. Aplicarea legii penale temporare. Legea penală temporară se aplică infracţiunii săvârşite în timpul când era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acest interval de timp.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul II. Infracţiunea

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 17. Trăsăturile esenţiale ale infracţiunii. (1) Infracţiunea este fapta care prezintă pericol social, săvârşită cu vinovăţie şi prevăzută de legea penală.

(2) Infracţiunea este singurul temei al răspunderii penale.

Art. 18. Pericolul social al faptei. Faptă care prezintă pericol social în înţelesul legii penale este orice acţiune sau inacţiune prin care se aduce atingere uneia dintre valorile arătate în art. 1 şi pentru sancţionarea căreia este necesară aplicarea unei pedepse.

Art. 18[1]. Faptă care nu prezintă pericolul social al unei infracţiuni. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, dacă prin atingerea minimă adusă uneia din valorile apărate de lege şi prin conţinutul ei concret, fiind lipsită în mod vădit de importanţă, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracţiuni.

(2) La stabilirea în concret a gradului de pericol social se ţine seama de modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum şi de persoana şi conduita făptuitorului.

(3) În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanţa aplică una din sancţiunile cu caracter administrativ prevăzute de art. 91.

Art. 19. Vinovăţia. (1) Vinovăţie există când fapta care prezintă pericol social este săvârşită cu intenţie sau din culpă.

1. Fapta este săvârşită cu intenţie când infractorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârşirea acelei fapte;

b) prevede rezultatul faptei sale şi deşi nu-l urmăreşte, acceptă posibilitatea producerii lui.

2. Fapta este săvârşită din culpă când infractorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;

b) nu prevede rezultatul faptei sale, deşi trebuia şi putea să-l prevadă.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Fapta constând într-o acţiune săvârşită din culpă constituie infracţiune numai atunci când în lege se prevede în mod expres aceasta.

(3) Fapta constând într-o inacţiune constituie infracţiune fie că este săvârşită cu intenţie, fie din culpă, afară de cazul când legea sancţionează numai săvârşirea ei cu intenţie.

Capitolul II. Tentativa

Art. 20. Conţinutul tentativei. (1) Tentativa constă în punerea în executare a hotărârii de a săvârşi infracţiunea, executare care a fost însă întreruptă sau nu şi-a produs efectul.

(2) Există tentativă şi în cazul în care consumarea infracţiunii nu a fost posibilă datorită insuficienţei sau defectuozităţii mijloacelor folosite, ori datorită împrejurării că în timpul când s-au săvârşit actele de executare, obiectul lipsea de la locul unde făptuitorul credea că se află.

(3) Nu există tentativă atunci când imposibilitatea de consumare a infracţiunii este datorită modului cum a fost concepută executarea.

Art. 21. Pedepsirea tentativei. (1) Tentativa se pedepseşte numai când legea prevede expres aceasta.

(2) Tentativa se sancţionează cu o pedeapsă cuprinsă între jumătatea minimului şi jumătatea maximului prevăzute de lege pentru infracţiunea consumată, fără ca minimul să fie mai mic decât minimul general al pedepsei. În cazul când pedeapsa prevăzută de lege este detenţiunea pe viaţă, se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 25 de ani.

Art. 22. Desistarea şi împiedicarea rezultatului. (1) Este apărat de pedeapsă făptuitorul care s-a desistat ori a împiedicat mai înainte de descoperirea faptei producerea rezultatului.

(2) Dacă actele îndeplinite până în momentul desistării sau împiedicării producerii rezultatului constituie o altă infracţiune, se aplică pedeapsa pentru acea infracţiune.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul III. Participaţia

Art. 23. Participanţii. Participanţi sunt persoanele care contribuie la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală în calitate de autori, instigatori sau complici.

Art. 24. Autorul. Autor este persoana care săvârşeşte în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală.

Art. 25. Instigatorul. Instigator este persoana care, cu intenţie, determină pe o altă persoană să săvârşească o faptă prevăzută de legea penală.

Art. 26. Complicele. Complice este persoana care, cu intenţie, înlesneşte sau ajută în orice mod la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală. Este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârşirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârşirea faptei promisiunea nu este îndeplinită.

Art. 27. Pedeapsa în caz de participaţie. Instigatorul şi complicele la o faptă prevăzută de legea penală săvârşită cu intenţie se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ţine seama de contribuţia fiecăruia la săvârşirea infracţiunii, precum şi de dispoziţiile art. 72.

Art. 28. Circumstanţele personale şi reale. (1) Circumstanţele privitoare la persoana unui participant nu se răsfrâng asupra celorlalţi.

(2) Circumstanţele privitoare la faptă se răsfrâng asupra participanţilor, numai în măsura în care aceştia le-au cunoscut sau le-au prevăzut.

Art. 29. Instigarea neurmată de executare. (1) Actele de instigare neurmate de executarea faptei, precum şi actele de instigare urmate de desistarea autorului ori de împiedicarea de către acesta a producerii rezultatului, se sancţionează cu o pedeapsă între minimul special al pedepsei pentru infracţiunea la care s-a instigat şi minimul general. În cazul când pedeapsa prevăzută de lege este detenţiunea pe viaţă, se aplică pedeapsa închisorii de la 2 la 10 ani.

(2) Actele arătate în alineatul precedent nu se sancţionează, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea la care s-a instigat este de 2 ani sau mai mică, afară de cazul când actele îndeplinite de autor până în momentul desistării constituie altă faptă prevăzută de legea penală.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 30. Împiedicarea săvârşirii faptei. Participantul nu se pedepseşte dacă în cursul executării, dar înainte de descoperirea faptei, împiedică consumarea acesteia. Dacă actele săvârşite până în momentul împiedicării constituie o altă faptă prevăzută de legea penală, participantului i se aplică pedeapsa pentru această faptă.

Art. 31. Participaţia improprie. (1) Determinarea, înlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intenţie, la săvârşirea din culpă de către o altă persoană, a unei fapte prevăzute de legea penală, se sancţionează cu pedeapsa pe care legea o prevede pentru fapta comisă cu intenţie.

(2) Determinarea, înlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intenţie, la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite acea faptă fără vinovăţie, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune.

(3) Dispoziţiile art. 28-30 se aplică în mod corespunzător.

Capitolul IV. Pluralitatea de infracţiuni

Art. 32. Formele pluralităţii. Pluralitatea de infracţiuni constituie, după caz, concurs de infracţiuni sau recidivă.

Art. 33. Concursul de infracţiuni. Concurs de infracţiuni există:

a) când două sau mai multe infracţiuni au fost săvârşite de aceeaşi persoană, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna dintre ele. Există concurs chiar dacă una dintre infracţiuni a fost comisă pentru săvârşirea sau ascunderea altei infracţiuni;

b) când o acţiune sau inacţiune, săvârşită de aceeaşi persoană, datorită împrejurărilor în care a avut loc şi urmărilor pe care le-a produs, întruneşte elementele mai multor infracţiuni.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. II/2005 (M. Of. nr. 867 din 27 septembrie 2005), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în interesul legii şi, în aplicarea dispoziţiilor art. 33 lit. b) din Codul penal referitoare la concursul de infracţiuni, a stabilit[1]:

[1] A se vedea textul integral al deciziei, în special motivarea Curţii, în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secţiilor Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. 2004-2006*, ediţie actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

Scanned with OKEN Scanner

„Raportul sexual cu o persoană de sex diferit, care este rudă în linie directă sau frate ori soră, prin constrângerea acesteia sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa, constituie atât infracţiunea de viol prevăzută de art. 197 alin. (1) din Codul penal şi alin. (2) lit. b[1]) din acelaşi articol (dacă victima locuieşte şi gospodăreşte împreună cu făptuitorul), cât şi infracţiunea de incest prevăzută de art. 203 din Codul penal, în concurs ideal."

Art. 34. Pedeapsa principală în caz de concurs de infracţiuni. (1) În caz de concurs de infracţiuni, se stabileşte pedeapsa pentru fiecare infracţiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa, după cum urmează:

a) când s-a stabilit o pedeapsă cu detenţiune pe viaţă şi una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detenţiunii pe viaţă;

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim nu este îndestulător, se poate adăuga un spor de până la 5 ani;

c) când s-au stabilit numai amenzi, se aplică pedeapsa cea mai mare, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar dacă acest maxim nu este îndestulător, se poate adăuga un spor de până la jumătate din acel maxim;

d) când s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare şi o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se poate adăuga amenda, în totul sau în parte;

e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare şi mai multe pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, potrivit dispoziţiei de la lit. b), la care se poate adăuga amenda, potrivit dispoziţiei de la lit. c).

(2) Prin aplicarea dispoziţiilor din alineatul precedent nu se poate depăşi totalul pedepselor stabilite de instanţă pentru infracţiunile concurente.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. X/2005 (M. Of. nr. 123 din 9 februarie 2006), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în interesul legii şi, în aplicarea dispoziţiilor art. 34, cu referire la art. 120 din Codul penal, a stabilit [1]:

„1. În caz de concurs de infracţiuni, dintre care pentru unele s-au stabilit pedepse ce intră sub incidenţa graţierii, dispoziţiile referitoare la contopire

[1]) A se vedea textul integral al deciziei, în special motivarea Curţii, în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secţiilor Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. 2004-2006*, ediţie actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

Scanned with OKEN Scanner

se aplică numai cu privire la pedepsele executabile ce nu au făcut obiectul grațierii sau care au fost grațiate parțial.

2. Grațierea individuală, în cazul concursului de infracțiuni, vizează numai pedeapsa rezultantă."

Art. 35. Pedeapsa complementară și măsurile de siguranță în caz de concurs de infracțiuni. (1) Dacă pentru una dintre infracțiunile concurente s-a stabilit și o pedeapsă complementară, aceasta se aplică alături de pedeapsa închisorii.

(2) Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de natură diferită, sau chiar de aceeași natură dar cu conținut diferit, acestea se aplică alături de pedeapsa închisorii.

(3) Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeași natură și cu același conținut, se aplică cea mai grea dintre acestea.

(4) Măsurile de siguranță de natură deosebită, luate în cazul infracțiunilor concurente, se cumulează.

Art. 36. Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente. (1) Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 34 și 35.

(2) Dispozițiile art. 34 și 35 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat suferise și o altă condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă.

(3) Dacă infractorul a executat în totul sau în parte pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente.

(4) Dispozițiile privitoare la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracțiuni se aplică și în cazul în care condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.

Art. 37. Recidiva. (1) Recidivă există în următoarele cazuri:

a) când după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni, cel condamnat săvârșește din nou o infracțiune cu intenție, înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării acesteia sau în stare de evadare, iar pedeapsa prevăzută de lege pentru a doua infracțiune este închisoarea mai mare de un an;

b) când după executarea unei pedepse cu închisoare mai mare de 6 luni, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după împlinirea

Scanned with OKEN Scanner

termenului de prescripţie a executării unei asemenea pedepse, cel condamnat săvârşeşte din nou o infracţiune cu intenţie pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an;

c) când după condamnarea la cel puţin trei pedepse cu închisoare până la 6 luni sau după executare, după graţierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescrierea executării a cel puţin trei asemenea pedepse, cel condamnat săvârşeşte din nou o infracţiune cu intenţie pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an.

(2) Există recidivă şi în cazurile în care una dintre pedepsele prevăzute în alin. (1) este detenţiunea pe viaţă.

(3) Pentru stabilirea stării de recidivă în cazurile prevăzute în alin. (1) lit. a) şi b) şi alin. (2), se poate ţine seama şi de hotărârea de condamnare pronunţată în străinătate, pentru o faptă prevăzută şi de legea română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit dispoziţiilor legii.

Art. 38. Condamnările care nu atrag starea de recidivă. (1) La stabilirea stării de recidivă nu se ţine seama de hotărârile de condamnare privitoare la:

a) infracţiunile săvârşite în timpul minorităţii;

a[1]) infracţiunile săvârşite din culpă;

b) infracţiunile amnistiate;

c) faptele care nu mai sunt prevăzute ca infracţiuni de legea penală.

(2) De asemenea, nu se ţine seama de condamnările pentru care a intervenit reabilitarea, sau în privinţa cărora s-a împlinit termenul de reabilitare.

Art. 39. Pedeapsa în caz de recidivă. (1) În cazul recidivei prevăzute în art. 37 alin. (1) lit. a), pedeapsa stabilită pentru infracţiunea săvârşită ulterior şi pedeapsa aplicată pentru infracţiunea anterioară se contopesc potrivit dispoziţiilor art. 34 şi 35. Sporul prevăzut în art. 34 alin. (1) lit. b) se poate mări până la 7 ani.

(2) Dacă pedeapsa anterioară a fost executată în parte, contopirea se face între pedeapsa ce a mai rămas de executat şi pedeapsa aplicată pentru infracţiunea săvârşită ulterior.

(3) În cazul săvârşirii unei infracţiuni după evadare, prin pedeapsa anterioară se înţelege pedeapsa care se execută, cumulată cu pedeapsa aplicată pentru evadare.

Scanned with OKEN Scanner

(4) În cazul recidivei prevăzute în art. 37 alin. (1) lit. b) se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neîndestulător, în cazul închisorii se poate adăuga un spor de până la 10 ani, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult două treimi din maximul special.

(5) În cazul recidivei prevăzute în art. 37 lit. c) se aplică în mod corespunzător dispoziţiile din alineatele precedente.

(6) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi mai înainte ca pedeapsa să fi fost executată sau considerată ca executată, se descoperă că cel condamnat se află în stare de recidivă, instanţa aplică dispoziţiile din alin. (1) în cazul recidivei prevăzute în art. 37 lit. a) şi dispoziţiile din alin. (4) în cazul recidivei prevăzute în art. 37 lit. b).

(7) Dispoziţiile alineatului precedent se aplică şi în cazul în care condamnarea la pedeapsa detenţiunii pe viaţă a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.

Art. 40. Pedeapsa în unele cazuri când nu există recidivă. Când după condamnarea definitivă cel condamnat săvârşeşte din nou o infracţiune, înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării acesteia sau în stare de evadare, şi nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă, pedeapsa se aplică potrivit regulilor pentru concursul de infracţiuni.

Art. 41. Unitatea infracţiunii continuate şi a celei complexe. (1) În cazul infracţiunii continuate şi al infracţiunii complexe nu există pluralitate de infracţiuni.

(2) Infracţiunea este continuată când o persoană săvârşeşte la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiaşi rezoluţii, acţiuni sau inacţiuni care prezintă, fiecare în parte, conţinutul aceleiaşi infracţiuni.

(3) Infracţiunea este complexă când în conţinutul său intră, ca element sau ca circumstanţă agravantă, o acţiune sau inacţiune care constituie prin ea însăşi o faptă prevăzută de legea penală.

Art. 42. Pedeapsa pentru infracţiunea continuată. Infracţiunea continuată se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, la care se poate adăuga un spor potrivit dispoziţiilor art. 34.

Art. 43. Recalcularea pedepsei pentru infracţiunea continuată sau complexă. Dacă infractorul condamnat definitiv pentru o infracţiune continuată sau complexă este judecat ulterior şi pentru alte acţiuni sau

Scanned with OKEN Scanner

inacţiuni care intră în conţinutul aceleiaşi infracţiuni, ţinându-se seama de infracţiunea săvârşită în întregul ei, se stabileşte o pedeapsă corespunzătoare, care nu poate fi mai uşoară decât cea pronunţată anterior.

Capitolul V. Cauzele care înlătură caracterul penal al faptei

Art. 44. Legitima apărare. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, săvârşită în stare de legitimă apărare.

(2) Este în stare de legitimă apărare acela care săvârşeşte fapta pentru a înlătura un atac material, direct, imediat şi injust, îndreptat împotriva sa, a altuia sau împotriva unui interes obştesc şi care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul obştesc.

(2[1]) [1)] Se prezumă că este în legitimă apărare, şi acela care săvârşeşte fapta pentru a respinge pătrunderea fără drept a unei persoane prin violenţă, viclenie, efracţie sau prin alte asemenea mijloace, într-o locuinţă, încăpere, dependinţă sau loc împrejmuit ori delimitat prin semne de marcare.

(3) Este de asemenea în legitimă apărare şi acela care din cauza tulburării sau temerii a depăşit limitele unei apărări proporţionale cu gravitatea pericolului şi cu împrejurările în care s-a produs atacul.

Art. 45. Starea de necesitate. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, săvârşită în stare de necesitate.

(2) Este în stare de necesitate acela care săvârşeşte fapta pentru a salva de la un pericol iminent şi care nu putea fi înlăturat altfel, viaţa, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altuia sau un bun important al său ori al altuia sau un interes obştesc.

(3) Nu este în stare de necesitate persoana care în momentul când a săvârşit fapta şi-a dat seama că pricinuieşte urmări vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat.

Art. 46. Constrângerea fizică şi constrângerea morală. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, săvârşită din cauza unei constrângeri fizice căreia făptuitorul nu i-a putut rezista.

[1)] Alin. (2[1]) al art. 44 a fost introdus prin art. I pct. 2 din Legea nr. 169/2002 şi este reprodus astfel cum a fost modificat prin Titlul IX art. unic pct. 1 din Legea nr. 247/2005.

Scanned with OKEN Scanner

(2) De asemenea, nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, săvârşită din cauza unei constrângeri morale, exercitată prin ameninţare cu un pericol grav pentru persoana făptuitorului ori a altuia şi care nu putea fi înlăturat în alt mod.

Art. 47. Cazul fortuit. Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, al cărei rezultat este consecinţa unei împrejurări care nu putea fi prevăzută.

Art. 48. Iresponsabilitatea. Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, dacă făptuitorul, în momentul săvârşirii faptei, fie din cauza alienaţiei mintale, fie din alte cauze, nu putea să-şi dea seama de acţiunile sau inacţiunile sale, ori nu putea fi stăpân pe ele.

Art. 49. Beţia. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, dacă făptuitorul, în momentul săvârşirii faptei, se găsea, datorită unor împrejurări independente de voinţa sa, în stare de beţie completă produsă de alcool sau de alte substanţe.

(2) Starea de beţie voluntară completă produsă de alcool sau de alte substanţe nu înlătură caracterul penal al faptei. Ea poate constitui, după caz, o circumstanţă atenuantă sau agravantă.

Art. 50. Minoritatea făptuitorului. Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, săvârşită de un minor care la data comiterii acesteia nu îndeplinea condiţiile legale pentru a răspunde penal.

Art. 51. Eroarea de fapt. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, când făptuitorul, în momentul săvârşirii acesteia, nu cunoştea existenţa unei stări, situaţii sau împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei.

(2) Nu constituie o circumstanţă agravantă împrejurarea pe care infractorul nu a cunoscut-o în momentul săvârşirii infracţiunii.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) se aplică şi faptelor săvârşite din culpă pe care legea penală le pedepseşte, numai dacă necunoaşterea stării, situaţiei sau împrejurării respective nu este ea însăşi rezultatul culpei.

(4) Necunoaşterea sau cunoaşterea greşită a legii penale nu înlătură caracterul penal al faptei.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul III. Pedepsele

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 52. Pedeapsa şi scopul ei. (1) Pedeapsa este o măsură de constrângere şi un mijloc de reeducare a condamnatului. Scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

(2) Prin executarea pedepsei se urmăreşte formarea unei atitudini corecte faţă de muncă, faţă de ordinea de drept şi faţă de regulile de convieţuire socială. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească persoana condamnatului.

Capitolul II. Categoriile şi limitele generale ale pedepselor

Art. 53. Felurile pedepselor. Pedepsele sunt principale, complementare şi accesorii.

1. Pedepsele principale sunt:

a) detenţiunea pe viaţă;

b) închisoarea de la 15 zile la 30 de ani;

c) [1] amenda de la 100 lei (RON) la 50.000 lei(RON).

2. Pedepsele complementare sunt:

a) interzicerea unor drepturi de la 1 la 10 ani;

b) degradarea militară.

3. Pedeapsa accesorie este interzicerea unor drepturi anume prevăzute de lege.

Capitolul III. Pedepsele principale

Secţiunea I. Detenţiunea pe viaţă

Art. 54. Regimul detenţiunii pe viaţă. (1) Detenţiunea pe viaţă se execută în penitenciare anume destinate pentru aceasta sau în secţii speciale ale celorlalte penitenciare.

[1] Lit. c) de la pct. 1 al art. 53 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din Legea nr. 169/2002. Sumele prevăzute la această literă au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Regimul executării pedepsei detenţiunii pe viaţă este reglementat în legea privind executarea pedepselor.

Notă: 1. A se vedea Legea nr. 23/1969 privind executarea pedepselor, republicată (B. Of. nr. 62 din 2 mai 1973), cu modificările şi completările ulterioare. Menţionăm că Legea nr. 23/1969 va fi abrogată la data intrării în vigoare a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor şi a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, lege ce va intra în vigoare la 1 septembrie 2006.

2. A se vedea şi O.U.G. nr. 56/2003 privind unele drepturi ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate (M. Of. nr. 457 din 27 iunie 2003), aprobată prin Legea nr. 403/1003 (M. Of. nr. 708 din 10 octombrie 2003).

Art. 55. Neaplicarea pedepsei detenţiunii pe viaţă. (1) Pedeapsa detenţiunii pe viaţă nu se aplică aceluia care, la data pronunţării hotărârii de condamnare, a împlinit vârsta de 60 de ani. În acest caz, în locul pedepsei detenţiunii pe viaţă se aplică pedeapsa închisorii pe timp de 25 de ani şi pedeapsa interzicerii unor drepturi pe durata ei maximă.

(2) În cazul în care cel condamnat la pedeapsa detenţiunii pe viaţă a împlinit vârsta de 60 de ani în timpul executării pedepsei, detenţiunea pe viaţă se înlocuieşte cu închisoarea pe timp de 25 de ani.

Art. 55¹. Liberarea condiţionată. (1) Cel condamnat la pedeapsa detenţiunii pe viaţă poate fi liberat condiţionat după executarea a 20 de ani de detenţiune, dacă este stăruitor în muncă, disciplinat şi dă dovezi temeinice de îndreptare, ţinându-se seama şi de antecedentele sale penale.

(2) Condamnatul trecut de vârsta de 60 de ani pentru bărbaţi şi de 55 de ani pentru femei poate fi liberat condiţionat după executarea efectivă a 15 ani de detenţiune, dacă sunt îndeplinite şi celelalte condiţii prevăzute în alin. (1).

(3) Pedeapsa se consideră executată, dată în termen de 10 ani de la liberare cel condamnat nu a săvârşit din nou o infracţiune. Dacă în acest interval de timp cel liberat a comis din nou o infracţiune se aplică, în mod corespunzător, dispoziţiile art. 61.

Art. 55². Calculul pedepsei în caz de comutare sau înlocuire. În cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detenţiunii pe viaţă cu pedeapsa închisorii, perioada de detenţiune executată se consideră ca parte executată din pedeapsa închisorii.

Scanned with OKEN Scanner

Secţiunea II. Închisoarea

Art. 56. Regimul general al executării pedepsei. (1) Regimul executării pedepsei închisorii se întemeiază pe obligaţia condamnaţilor de a presta o muncă utilă, dacă sunt apţi pentru aceasta, pe acţiunea educativă ce trebuie desfăşurată de condamnaţi, pe respectarea de către aceştia a disciplinei muncii şi a ordinii interioare a locurilor de deţinere, precum şi pe stimularea şi recompensarea celor stăruitori în muncă, disciplinaţi şi care dau dovezi temeinice de îndreptare.

(2) Toate aceste mijloace trebuie folosite în aşa fel încât să conducă la reeducarea celor condamnaţi.

(3) După împlinirea vârstei de 60 de ani pentru bărbaţi şi 55 de ani pentru femei, condamnaţii nu au obligaţia de a munci în timpul executării pedepsei; ei pot fi admişi la muncă dacă cer aceasta.

Art. 57. Regimul de deţinere. (1) Executarea pedepsei închisorii se face, potrivit dispoziţiilor legale privind executarea pedepselor, în locuri de deţinere anume destinate.

(2) Femeile condamnate la pedeapsa închisorii execută această pedeapsă separat de condamnaţii bărbaţi.

(3) Minorii condamnaţi la pedeapsa închisorii execută pedeapsa separat de condamnaţii majori sau în locuri de deţinere speciale, asigurându-li-se posibilitatea de a continua învăţământul general obligatoriu şi de a dobândi o pregătire profesională potrivit cu aptitudinile lor.

Art. 58. Regimul de muncă. (1) Munca prestată de condamnat este remunerată, cu excepţia muncilor cu caracter gospodăresc necesare locului de deţinere. Prin legea privind executarea pedepselor se stabilesc cazurile în care şi aceste din urmă munci sunt remunerate.

(2) Normele, timpul de muncă şi remuneraţia muncii condamnaţilor sunt cele stabilite prin lege.

(3) Din remuneraţia muncii condamnatului o parte revine acestuia, iar cealaltă parte revine administraţiei locului de deţinere. Aceste părţi, precum şi modul de folosire a lor se stabilesc prin legea privind executarea pedepselor.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 59. Liberarea condiţionată. (1) După ce a executat cel puţin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depăşeşte 10 ani sau cel puţin trei pătrimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat şi dă dovezi temeinice de îndreptare, ţinându-se seama şi de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiţionat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

(2) În calculul fracţiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (1) se ţine seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiţionată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puţin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depăşeşte 10 ani şi a acel puţin două treimi când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(3) Când condamnatul execută mai multe pedepse cu închisoarea care nu se contopesc, fracţiunile de pedeapsă arătate în alin. (1) se socotesc în raport de totalul pedepselor.

(4) În aplicarea dispoziţiilor alineatelor precedente se are în vedere durata pedepsei pe care o execută condamnatul.

Art. 59[1]. Liberarea condiţionată în cazul infracţiunii săvârşite din culpă. (1) Cel condamnat pentru săvârşirea unei sau mai multor infracţiuni din culpă poate fi liberat condiţionat înainte de executarea în întregime a pedepsei după ce a executat cel puţin jumătate din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depăşeşte 10 ani sau cel puţin două treimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplineşte şi celelalte condiţii prevăzute în art. 59 alin. (1).

(2) Dispoziţiile art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător, liberarea condiţionată neputând fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puţin o treime din durata pedepsei când aceasta nu depăşeşte 10 ani şi a cel puţin jumătate când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(3) În cazul în care pedeapsa ce se execută este rezultată din concursul între infracţiuni săvârşite din culpă şi infracţiuni intenţionate, se aplică dispoziţiile art. 59.

(4) Dispoziţiile art. 59 alin. (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 60. Liberarea condiţionată în cazuri speciale. (1) Condamnatul care, din cauza stării sănătăţii sau din alte cauze, nu a fost niciodată

Scanned with OKEN Scanner

folosit la muncă ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiționat după executarea fracțiunilor de pedeapsă arătate în art. 59 sau, după caz, în art. 59[1], dacă dă dovezi temeinice de disciplină și de îndreptare.

(2) Cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi liberați condiționat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei jumătăți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. (1).

(3) Persoanele prevăzute în alin. (2), condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni din culpă, pot fi liberate condiționat după executarea unei pătrimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei treimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. (1).

(4) Dacă pedeapsa ce se execută este rezultată din concursul între infracțiuni săvârșite din culpă și infracțiuni intenționate, se aplică dispozițiile privind liberarea condiționată în cazul infracțiunilor intenționate.

(5) Când condamnatul execută mai multe pedepse cu închisoarea, care nu se contopesc, fracțiunile de pedeapsă se socotesc în raport cu totalul pedepselor.

(6) În toate cazurile, la calculul fracțiunii de pedeapsă se ține seama de partea din durata pedepsei considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate.

(7) Dispozițiile art. 59 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 61. Efectele liberării condiționate. (1) Pedeapsa se consideră executată dacă în intervalul de timp de la eliberare până la împlinirea duratei pedepsei, cel condamnat nu a săvârșit din nou o infracțiune. Dacă în același interval cel liberat a comis din nou o infracțiune, instanța, ținând seama de gravitatea acesteia, poate dispune fie menținerea liberării condiționate, fie revocarea. În acest din urmă caz, pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită ulterior și restul de pedeapsă ce a mai rămas de executat din pedeapsa anterioară se contopesc, putându-se aplica un spor până la 5 ani.

(2) Revocarea este obligatorie în cazul în care fapta săvârșită este o infracțiune contra siguranței statului, o infracțiune contra păcii și omenirii,

Scanned with OKEN Scanner

o infracţiune de omor, o infracţiune săvârşită cu intenţie care a avut ca urmare moartea unei persoane sau o infracţiune prin care s-au produs consecinţe deosebit de grave.

Art. 62. Executarea pedepsei într-o închisoare militară. (1) Executarea pedepsei închisorii care nu depăşeşte 2 ani, de către militarii în termen, se face într-o închisoare militară în cazurile prevăzute de lege, precum şi în cazurile când instanţa judecătorească, ţinând seama de împrejurările cauzei şi de persoana condamnatului, dispune aceasta.

(2) Dacă militarul condamnat a executat jumătate din durata pedepsei şi a dat dovezi temeinice de îndreptare, partea din durata pedepsei ce a mai rămas de executat se reduce cu o treime, iar dacă s-a evidenţiat în mod deosebit, reducerea poate depăşi o treime, putând cuprinde chiar tot restul pedepsei.

(3) Dacă în timpul executării pedepsei militarul condamnat devine inapt serviciului, este liberat condiţionat.

(4) Dacă în timpul executării pedepsei militarul condamnat săvârşeşte din nou o infracţiune, instanţa care pronunţă condamnarea pentru această infracţiune face, după caz, aplicarea art. 39 alin. (1) şi (2) sau a art. 40. Pedeapsa astfel stabilită se execută într-un loc de deţinere.

(5) După executarea pedepsei potrivit alin. (1)-(3) sau după graţierea totală ori după graţierea restului de pedeapsă, cel condamnat este reabilitat de drept.

(6) Dispoziţiile alineatelor precedente sunt aplicabile şi celor care au devenit militari în termen după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

(7) În cazul în care, înainte de începerea executării pedepsei într-o închisoare militară, condamnatul a fost trecut în rezervă, pedeapsa se execută într-un loc de deţinere.

Secţiunea III. Amenda

Art. 63. Stabilirea amenzii.(1) Pedeapsa constă în suma de bani pe care infractorul este condamnat să o plătească.

Scanned with OKEN Scanner

(2) [1] Ori de câte ori legea prevede că o infracţiune se pedepseşte numai cu amendă, fără a-i arăta limitele, minimul special al acesteia este de 150 lei (RON), iar maximul de 10.000 lei (RON).

(3) Când legea prevede pedeapsa amenzii fără a-i arăta limitele, alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult un an, minimul special al amenzii este de 300 lei (RON) şi maximul special de 15.000 lei (RON), iar când prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de un an, minimul special este de 500 lei (RON) şi maximul special de 30.000 lei (RON).

(4) În caz de aplicare a cauzelor de atenuare sau de agravare a pedepselor, amenda nu poate să depăşească limitele generale arătate în art. 53 pct. 1 lit. c).

(5) Amenda se stabileşte ţinându-se seama de dispoziţiile art. 72, fără a-l pune însă pe infractor în situaţia de a nu-şi putea îndeplini îndatoririle privitoare la întreţinerea, creşterea, învăţătura şi pregătirea profesională a persoanelor faţă de care acesta are obligaţii legale.

Art. 63¹. Înlocuirea pedepsei amenzii. Dacă cel condamnat se sustrage cu rea-credinţă de la executarea amenzii, instanţa poate înlocui această pedeapsă cu pedeapsa închisorii în limitele prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, ţinând seama de partea din amendă care a fost achitată.

Capitolul IV. Pedepsele complementare şi pedepsele accesorii

Secţiunea I. Pedepsele complementare

Art. 64. Interzicerea unor drepturi. (1) Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi constă în interzicerea unuia sau unora din următoarele drepturi:

a) dreptul de a alege şi de a fi ales în autorităţile publice sau în funcţii elective publice;

---

[1] Alin. (2) şi (3) ale art. 63 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 169/2002. Sumele prevăzute la aceste alineate au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

Scanned with OKEN Scanner

b) dreptul de a ocupa o funcţie implicând exerciţiul autorităţii de stat;

c) [1] dreptul de a ocupa o funcţie sau de a exercita o profesie ori de a desfăşura o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârşirea infracţiunii;

d) drepturile părinteşti;

e) dreptul de a fi tutore sau curator.

(2) Interzicerea drepturilor prevăzute la lit. b) nu se poate pronunţa decât pe lângă interzicerea drepturilor prevăzute la lit. a) afară de cazul când legea dispune altfel.

Art. 65. Aplicarea pedepsei interzicerii unor drepturi. (1) Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi poate fi aplicată, dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea de cel puţin 2 ani şi instanţa constată că, faţă de natura şi gravitatea infracţiunii, împrejurările cauzei şi persoana infractorului, această pedeapsă este necesară..

(2) Aplicarea pedepsei interzicerii unor drepturi este obligatorie când legea prevede această pedeapsă.

(3) Condiţia arătată în alin. (1) cu privire la cuantumul pedepsei principale trebuie să fie îndeplinită şi în cazul în care aplicarea pedepsei prevăzute în acel alineat este obligatorie.

Art. 66. Executarea pedepsei interzicerii unor drepturi. Executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei închisorii, după graţierea totală sau a restului de pedeapsă, ori după prescripţia executării pedepsei.

Art. 67. Degradarea militară. (1) Pedeapsa complementară a degradării militare constă în pierderea gradului şi a dreptului de a purta uniformă.

(2) Degradarea militară se aplică în mod obligatoriu condamnaţilor militari şi rezervişti, dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea mai mare de 10 ani sau detenţiunea pe viaţă.

(3) Degradarea militară poate fi aplicată condamnaţilor militari şi rezervişti pentru infracţiuni săvârşite cu intenţie, dacă pedeapsa principală stabilită este de cel puţin 5 ani şi de cel mult 10 ani.

Art. 68-70. *Abrogate.*

---

[1] Lit. c) de la alin. (1) al art. 64 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din O.U.G. nr. 93/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Secţiunea II. Pedepsele accesorii

Art. 71. Conţinutul şi executarea pedepsei accesorii. (1) Pedeapsa accesorie constă în interzicerea tuturor drepturilor prevăzute în art. 64.

(2) Condamnarea la pedeapsa detenţiunii pe viaţă sau a închisorii atrage de drept interzicerea drepturilor arătate în alineatul precedent din momentul în care hotărârea de condamnare a rămas definitivă şi până la terminarea executării pedepsei, până la graţierea totală sau a restului de pedeapsă ori la împlinirea termenului de prescripţie a executării pedepsei.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) se aplică şi în cazul când s-a dispus executarea pedepsei la locul de muncă, cu excepţiile prevăzute în art. 86^8, interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. d) şi e) fiind lăsată la aprecierea instanţei.

Capitolul V. Individualizarea pedepselor

Secţiunea I. Dispoziţii generale

Art. 72. Criteriile generale de individualizare. (1) La stabilirea şi aplicarea pedepselor se ţine seama de dispoziţiile părţii generale a acestui cod, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială, de gradul de pericol social al faptei săvârşite, de persoana infractorului şi de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

(2) Când pentru infracţiunea săvârşită legea prevede pedepse alternative, se ţine seama de dispoziţiile alineatului precedent atât pentru alegerea uneia dintre pedepsele alternative, cât şi pentru proporţionalizarea acesteia.

Secţiunea II. Circumstanţele atenuante şi agravante

Art. 73. Circumstanţe atenuante. Următoarele împrejurări constituie circumstanţe atenuante:

a) depăşirea limitelor legitimei apărări sau ale stării de necesitate;

b) săvârşirea infracţiunii sub stăpânirea unei puternice tulburări sau emoţii, determinată de o provocare din partea persoanei vătămate, produsă prin violenţă, printr-o atingere gravă a demnităţii persoanei sau prin altă acţiune ilicită gravă.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 74. Împrejurări care pot constitui circumstanțe atenuante. (1) Următoarele împrejurări pot fi considerate circumstanțe atenuante:

a) conduita bună a infractorului înainte de săvârșirea infracțiunii;

b) stăruința depusă de infractor pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau a repara paguba pricinuită;

c) atitudinea infractorului după săvârșirea infracțiunii rezultând din prezentarea sa în fața autorității, comportarea sinceră în cursul procesului, înlesnirea descoperirii ori arestării participanților.

(2) Împrejurările enumerate în prezentul articol au caracter exemplificativ.

Art. 75. Circumstanțe agravante. (1) Următoarele împrejurări constituie circumstanțe agravante:

a) săvârșirea faptei de trei sau de mai multe persoane împreună;

b) [1] săvârșirea infracțiunii prin acte de cruzime, prin violențe asupra membrilor familiei ori prin metode sau mijloace care prezintă pericol public;

c) săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor;

d) săvârșirea infracțiunii din motive josnice;

e) săvârșirea infracțiunii în stare de beție anume provocată în vederea comiterii faptei;

f) săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a profitat de situația prilejuită de o calamitate.

(2) Instanța poate reține ca circumstanțe agravante și alte împrejurări care imprimă faptei un caracter grav.

Art. 76. Efectele circumstanțelor atenuante. (1) În cazul în care există circumstanțe atenuante, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă, după cum urmează:

a) când minimul special al pedepsei închisorii este de 10 ani sau mai mare, pedeapsa se coboară sub minimul special, dar nu mai jos de 3 ani;

b) când minimul special al pedepsei închisorii este de 5 ani sau mai mare, pedeapsa se coboară sub minimul special, dar nu mai jos de 1 an;

c) când minimul special al pedepsei închisorii este de 3 ani sau mai mare, pedeapsa se coboară sub minimul special, dar nu mai jos de 3 luni;

---

[1] Lit. b) de la alin. (1) al art. 75 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Legea nr. 197/2000.

Scanned with OKEN Scanner

d) când minimul special al pedepsei închisorii este de un an sau mai mare, pedeapsa se coboară sub acest minim, până la minimul general;

e) [1] când minimul special al pedepsei închisorii este de 3 luni sau mai mare, pedeapsa se coboară sub acest minim, până la minimul general, sau se aplică o amendă care nu poate fi mai mică de 250 lei (RON), iar când minimul special este sub 3 luni, se aplică o amendă care nu poate fi mai mică de 200 lei (RON);

f) când pedeapsa prevăzută de lege este amenda, aceasta se coboară sub minimul ei special, putând fi redusă până la 150 lei (RON) în cazul când minimul special este de 500 lei (RON) sau mai mare, ori până la minimul general, când minimul special este sub 500 lei (RON).

(2) În cazul infracțiunilor contra siguranței statului, al infracțiunilor contra păcii și omenirii, al infracțiunii de omor, al infracțiunilor săvârșite cu intenție care au avut ca urmare moartea unei persoane, sau al infracțiunilor prin care s-au produs consecințe deosebit de grave, dacă se constată că există circumstanțe atenuante, pedeapsa închisorii poate fi redusă cel mult până la o treime din minimul special.

(3) Când există circumstanțe atenuante, pedeapsa complementară privativă de drepturi, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată.

Art. 77. Circumstanțe atenuante în cazul pedepsei detențiunii pe viață. Când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață, când există circumstanțe atenuante, se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 25 de ani.

Art. 78. Efectele circumstanțelor agravante. În cazul în care există circumstanțe agravante, se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neîndestulător, în cazul închisorii se poate adăuga un spor de până la 5 ani, care nu poate depăși o treime din acest maxim, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult jumătate din maximul special.

---

[1] Lit. e) și f) de la alin. (1) al art. 76 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 169/2002. Sumele prevăzute la aceste litere au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 79. Indicarea circumstanţelor. Orice împrejurare reţinută ca circumstanţă atenuantă sau ca circumstanţă agravantă trebuie arătată în hotărâre.

Art. 80. Concursul între cauzele de agravare şi de atenuare. (1) În caz de concurs între cauzele de agravare şi cauzele de atenuare, pedeapsa se stabileşte ţinându-se seama de circumstanţele agravante, de circumstanţele atenuante şi de starea de recidivă.

(2) În caz de concurs între circumstanţele agravante şi atenuante, coborârea pedepsei sub minimul special nu este obligatorie.

(3) În cazul aplicării concomitente a dispoziţiilor cu privire la circumstanţe agravante, recidivă şi concurs de infracţiuni, pedeapsa închisorii nu poate depăşi 25 de ani, dacă maximul special pentru fiecare infracţiune este de 10 ani sau mai mic, şi 30 de ani, dacă maximul special pentru cel puţin una dintre infracţiuni este mai mare de 10 ani.

Secţiunea III. Suspendarea condiţionată a executării pedepsei

Art. 81. Condiţiile de aplicare a suspendării condiţionate. (1) Instanţa poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe o anumită durată dacă sunt întrunite următoarele condiţii:

a) pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani sau amenda;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni, afară de cazul când condamnarea intră în vreunul dintre cazurile prevăzute în art. 38;

c) se apreciază că scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

(2) Suspendarea condiţionată a executării pedepsei poate fi acordată şi în caz de concurs de infracţiuni, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani şi sunt întrunite condiţiile prevăzute în alin. (1) lit. b) şi c).

(3) [1] Suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul infracţiunilor intenţionate pentru care legea prevede pedeapsa

---

[1] Alin. (3) al art. 81 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 207/2000 (modificat ulterior prin art. I pct. 1 din Legea nr. 456/2001).

Scanned with OKEN Scanner

închisorii mai mare de 15 ani, precum şi în cazul infracţiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. (1) şi (2) şi art. 267[1] alin. (1) şi (2).

(4) *În cazul condamnării pentru o infracţiune prin care s-a produs o pagubă, instanţa poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei numai dacă până la pronunţarea hotărârii paguba a fost integral reparată sau plata despăgubirii este garantată de o societate de asigurare.*

(5) Suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu atrage suspendarea executării măsurilor de siguranţă şi a obligaţiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.

(6) Suspendarea condiţionată a executării pedepsei trebuie motivată.

Constituţionalitate: Prin Decizia nr. 463 din 13 noiembrie 1997 (M. Of. nr. 53 din 6 februarie 1998), Curtea Constituţională a admis excepţia de neconstituţionalitate şi a constatat că ***dispoziţiile art. 81 alin. (4) din Codul penal sunt neconstituţionale.***
În motivarea deciziei se arată că ca dispoziţiile art. 81 alin. (4), condiţionând luarea unei măsuri de politică penală cu grave consecinţe, cum este suspendarea condiţionată a executării pedepsei, de soluţionarea unei probleme de drept extrapenal, creează un regim de discriminare între cetăţeni şi vine în contradicţie cu prevederile art. 4 alin. (2) si ale art. 16 din Constituţie. Accesul inculpatului la unele măsuri de politică penală neprivative de libertate, la care el este îndreptăţit din punctul de vedere al politicii penale şi al dreptului penal, nu-i poate fi interzis pe criterii străine justiţiei penale, cum ar fi acoperirea integrală a prejudiciului. Inculpatul care nu are posibilitatea obiectivă de acoperire a prejudiciului înaintea pronunţării hotărârii de condamnare nu poate avea acces la condamnarea cu suspendarea executării pedepsei. Prin urmare, această reglementare legală determină o discriminare pe criteriul averii.

Art. 82. Termenul de încercare. (1) Durata suspendării condiţionate a executării pedepsei constituie termen de încercare pentru condamnat şi se compune din cuantumul pedepsei închisorii aplicate, la care se adaugă un interval de timp de 2 ani.

(2) În cazul când pedeapsa a cărei executare a fost suspendată este amenda, termenul de încercare este de un an.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Termenul de încercare se socoteşte de la data când hotărârea prin care s-a pronunţat suspendarea condiţionată a executării pedepsei a rămas definitivă.

Art. 83. Revocarea în cazul săvârşirii unei infracţiuni. (1) Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârşit din nou o infracţiune, pentru care s-a pronunţat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanţa revocă suspendarea condiţionată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopeşte cu pedeapsa aplicată pentru noua infracţiune.

(2) Revocarea suspendării pedepsei nu are loc însă, dacă infracţiunea săvârşită ulterior a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.

(3) Dacă infracţiunea ulterioară este săvârşită din culpă, se poate aplica suspendarea condiţionată a executării pedepsei chiar dacă infractorul a fost condamnat anterior cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei. În acest caz nu mai are loc revocarea primei suspendări.

(4) La stabilirea pedepsei pentru infracţiunea săvârşită după rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplică sporul prevăzut de lege pentru recidivă.

Art. 84. Revocarea în cazul neexecutării obligaţiilor civile. Dacă până la expirarea termenului de încercare condamnatul nu a îndeplinit obligaţiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, instanţa poate dispune revocarea suspendării executării pedepsei, afară de cazul când cel condamnat dovedeşte că nu a avut putinţa de a îndeplini acele obligaţii.

Art. 85. Anularea suspendării pentru infracţiuni săvârşite anterior. (1) Dacă se descoperă că cel condamnat mai săvârşise o infracţiune înainte de pronunţarea hotărârii prin care s-a dispus suspendarea sau până la rămânerea definitivă a acesteia, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea termenului de încercare, suspendarea condiţionată a executării pedepsei se anulează, aplicându-se, după caz, dispoziţiile privitoare la concursul de infracţiuni sau recidivă.

(2) Anularea suspendării executării pedepsei nu are loc, dacă infracţiunea care ar fi putut atrage anularea a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.

Scanned with OKEN Scanner

(3) În cazurile prevăzute în alin. (1), dacă pedeapsa rezultată în urma contopirii nu depăşeşte 2 ani, instanţa poate aplica dispoziţiile art. 81. În cazul când se dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei, termenul de încercare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunţat anterior suspendarea condiţionată a executării pedepsei.

Art. 86. Reabilitarea în cazul suspendării condiţionate a executării pedepsei. Dacă condamnatul nu a săvârşit din nou o infracţiune înăuntrul termenului de încercare şi nici nu s-a pronunţat revocarea suspendării condiţionate a executării pedepsei în baza art. 83 şi 84, el este reabilitat de drept.

Secţiunea III[1]. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

Art. 86[1]. Condiţiile de aplicare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere. (1) Instanţa poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiţii:

a) pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 4 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, afară de cazurile când condamnarea intră în vreunul dintre cazurile prevăzute în art. 38;

c) se apreciază, ţinând seama de persoana condamnatului, de comportamentul său după comiterea faptei, că pronunţarea condamnării constituie un avertisment pentru acesta şi, chiar fără executarea pedepsei, condamnatul nu va mai săvârşi infracţiuni.

(2) Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi acordată şi în cazul concursului de infracţiuni, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani şi sunt întrunite condiţiile prevăzute în alin. (1) lit. b) şi c).

(3) [1)] Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu poate fi dispusă în cazul infracţiunilor intenţionate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum şi în cazul infracţiunilor

---

[1)] Alin. (3) al art. 86[1] este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 207/2000 (modificat ulterior prin art. I pct. 2 din Legea nr. 456/2001).

Scanned with OKEN Scanner

prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. (1) şi (2) şi art. 267¹ alin. (1) şi (2). Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi dispusă în cazul infracţiunii de furt calificat prevăzute la art. 209 alin. (3), dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani.

(4) *Dispoziţiile art. 81 alin. (4) şi (5) se aplică şi în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.*

Constituţionalitate: Prin Decizia nr. 25 din 10 februarie 1998 (M. Of. nr. 143 din 8 aprilie 1998), Curtea Constituţională a admis excepţia de neconstituţionalitate, constatând că ***dispoziţiile art. 86¹ alin. (4) din Codul penal sunt neconstituţionale cât priveşte trimiterea la prevederile art. 81 alin. (4) din acelaşi cod.***
În motivarea deciziei se arată că art. 86¹ alin. (4) din Codul penal reglementează problemele referitoare la „suspendarea executării pedepsei sub supraveghere", în condiţii identice cu „suspendarea condiţionată a executării pedepsei", prevăzută la art. 81 alin. (4) din acelaşi cod. Rezultă că argumentele care au fundamentat soluţia de neconstituţionalitate a art. 81 alin. (4) din Codul penal, expuse in Decizia Curţii Constituţionale nr. 463/1997 (reprodusă în extras *supra*, la art. 81) îşi menţin valabilitatea şi în legătură cu dispoziţiile art. 86¹ alin. (4), cât priveşte trimiterea la alin. (4) al art. 81 din cod.

Art. 86². Termenul de încercare. (1) Termenul de încercare în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere se compune din cuantumul pedepsei închisorii aplicate, la care se adaugă un interval de timp, stabilit de instanţă între 2 şi 5 ani.

(2) Dispoziţiile art. 82 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 86³. Măsurile de supraveghere şi obligaţiile condamnatului. (1) Pe durata termenului de încercare condamnatul trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecătorul desemnat cu supravegherea lui sau la alte organe stabilite de instanţă;

b) să anunţe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reşedinţă sau locuinţă şi orice deplasare care depăşeşte 8 zile, precum şi întoarcerea;

c) să comunice şi să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informaţii de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existenţă.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Datele prevăzute la alin. (1) lit. b), c) şi d) se comunică persoanelor sau organelor stabilite la lit. a).

(3) Instanţa poate să impună condamnatului respectarea uneia sau a mai multora dintre următoarele obligaţii:

a) să desfăşoare o activitate sau să urmeze un curs de învăţământ ori de calificare;

b) să nu schimbe domiciliul sau reşedinţa avută ori să nu depăşească limita teritorială stabilită, decât în condiţiile fixate de instanţă;

c) să nu frecventeze anumite locuri stabilite;

d) să nu intre în legătură cu anumite persoane;

e) să nu conducă nici un vehicul sau anumite vehicule;

f) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire, în special în scopul dezintoxicării.

(4) Supravegherea executării obligaţiilor stabilite de instanţă conform alin. (3) lit. a)-f) se face de organele prevăzute la alin. (1) lit. a) şi aceleaşi organe sesizează instanţa în caz de neîndeplinire a obligaţiilor pentru luarea măsurilor în condiţiile art. 86⁴ alin. (2).

Art. 86⁴. Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere. (1) Dispoziţiile art. 83 şi 84 se aplică în mod corespunzător şi în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

(2) Dacă cel condamnat nu îndeplineşte măsurile de supraveghere prevăzute de lege ori obligaţiile stabilite de instanţă, aceasta poate să revoce suspendarea executării pedepsei dispunând executarea în întregime a pedepsei, sau să prelungească termenul de încercare cu cel mult 3 ani.

Art. 86⁵. Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere. (1) Dispoziţiile art. 85 alin. (1) şi (2) se aplică în mod corespunzător şi în cazul executării pedepsei sub supraveghere.

(2) În cazurile prevăzute în art. 85 alin. (1), dacă pedeapsa rezultată în urma contopirii nu depăşeşte 3 ani, instanţa poate aplica dispoziţiile art. 86¹. În cazul când se dispune suspendarea pedepsei sub supraveghere, termenul de încercare se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunţat anterior suspendarea condiţionată a executării pedepsei.

Art. 86⁶. Reabilitarea în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere. Dacă cel condamnat nu a săvârşit din nou o infrac-

Scanned with OKEN Scanner

ţiune înăuntrul termenului de încercare şi nici nu s-a pronunţat revocarea suspendării executării pedepsei în baza art. 86⁴, el este reabilitat de drept.

Secţiunea III². Executarea pedepsei la locul de muncă

Art. 86⁷. Condiţii de aplicare. (1) În cazul în care instanţa, ţinând seama de gravitatea faptei, de împrejurările în care a fost comisă, de conduita profesională şi generală a făptuitorului şi de posibilităţile acestuia de reeducare, apreciază că sunt suficiente temeiuri ca scopul pedepsei să fie atins fără privare de libertate, poate dispune executarea pedepsei în unitatea în care condamnatul îşi desfăşoară activitatea sau în altă unitate, în toate cazurile cu acordul scris al unităţii şi dacă sunt întrunite următoarele condiţii:

a) pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 5 ani;

b) cel în cauză nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de 1 an, afară de cazul când condamnarea intră în vreunul din cazurile prevăzute în art. 38.

(2) Executarea pedepsei la locul de muncă poate fi dispusă şi în caz de concurs de infracţiuni dacă pedeapsa aplicată pentru concursul de infracţiuni este de cel mult 3 ani închisoare şi sunt întrunite celelalte condiţii prevăzute în alineatul precedent.

(3) [1)] Executarea pedepsei la locul de muncă nu poate fi dispusă în cazul infracţiunilor intenţionate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum şi în cazul infracţiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. (1) şi (2) şi art. 267¹ alin. (1) şi (2). Executarea pedepsei la locul de muncă poate fi dispusă în cazul infracţiunii de furt calificat prevăzute în art. 209 alin. (3), dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani.

(4) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) se aplică şi în cazul în care condamnatul nu desfăşoară o activitate la data aplicării pedepsei.

Art. 86⁸. Modul de executare. (1) Pe durata executării pedepsei, condamnatul este obligat să îndeplinească toate îndatoririle la locul de muncă, cu următoarele limitări ale drepturilor ce-i revin potrivit legii:

[1)] Alin. (3) al art. 86⁷ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 207/2000 (modificat ulterior prin art. I pct. 3 din Legea nr. 456/2001).

Scanned with OKEN Scanner

a) din totalul veniturilor cuvenite, potrivit legii, pentru munca prestată, cu excepția sporurilor acordate pentru activitatea desfășurată în locuri de muncă cu condiții vătămătoare sau periculoase, se reține o cotă de 15-40%, stabilită potrivit legii, în raport cu cuantumul veniturilor și de îndatoririle condamnatului pentru întreținerea altor persoane, care se varsă la bugetul statului. În cazul condamnatului minor, limitele reținerii se reduc la jumătate;

b) drepturile de asigurări sociale se stabilesc în procentele legale aplicate la venitul net cuvenit condamnatului, după reținerea cotei prevăzute la lit. a);

c) durata executării pedepsei nu se consideră vechime în muncă;

d) nu se poate schimba locul de muncă la cererea condamnatului, decât prin hotărârea instanței de judecată;

e) condamnatul nu poate fi promovat;

f) condamnatul nu poate ocupa funcții de conducere, iar în raport cu fapta săvârșită nu poate ocupa funcții care implică exercițiul autorității de stat, funcții instructiv-educative ori de gestiune.

(2) Pe durata executării pedepsei, condamnatului i se interzice dreptul de a fi ales.

(3) Instanța poate dispune ca cel condamnat să respecte și una sau mai multe din obligațiile prevăzute în art. 86[3].

(4) Pedeapsa se execută la locul de muncă în baza mandatului de executare a pedepsei.

(5) Pe timpul executării pedepsei în unitatea în care cel condamnat își desfășoară activitatea la data aplicării, contractul de muncă se suspendă.

(6) În cazul executării pedepsei într-o altă unitate decât cea în care își desfășura activitatea condamnatul la data aplicării pedepsei, contractul de muncă încheiat încetează. Pedeapsa se execută fără a se încheia contract de muncă.

(7) Dispozițiile alin. (6) se aplică în mod corespunzător și în cazul condamnatului care nu desfășoară o activitate la data aplicării pedepsei.

(8) În cazul în care cel condamnat la executarea la locul de muncă a devenit militar în termen în cursul judecății sau după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, pedeapsa se execută la locul de muncă, după trecerea în rezervă a acestuia.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 86⁹. Revocarea executării pedepsei la locul de muncă. (1) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus executarea pedepsei la locul de muncă, cel condamnat săvârşeşte din nou o infracţiune, înainte de începerea executării pedepsei sau în timpul executării acesteia, instanţa revocă executarea pedepsei la locul de muncă. Pedeapsa se aplică potrivit dispoziţiilor art. 39 alin. (1) şi (2) sau, după caz, ale art. 40.

(2) Dacă infracţiunea ulterioară este săvârşită din culpă, instanţa poate dispune şi pentru această infracţiune executarea pedepsei la locul de muncă. În acest caz, revocarea nu mai are loc şi pedeapsa se aplică potrivit regulilor pentru concursul de infracţiuni.

(3) Dacă condamnatul se sustrage de la prestarea activităţii în cadrul unităţii sau nu-şi îndeplineşte în mod corespunzător îndatoririle ce-i revin la locul de muncă ori nu respectă măsurile de supraveghere sau obligaţiile stabilite prin hotărârea de condamnare, instanţa poate să revoce executarea pedepsei la locul de muncă, dispunând executarea pedepsei într-un loc de deţinere.

(4) Când condamnatul nu mai poate presta munca din cauza pierderii totale a capacităţii de muncă, instanţa revocă executarea pedepsei la locul de muncă şi, ţinând seama de împrejurările care au determinat incapacitatea de muncă şi de dispoziţiile art. 72, dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei chiar dacă nu sunt întrunite condiţiile prevăzute în art. 81 sau 86¹.

(5) Dacă executarea pedepsei la locul de muncă se revocă potrivit alin. (1) sau (3), pedeapsa sau, după caz, restul de pedeapsă rămas neexecutat se execută într-un loc de deţinere.

Art. 86¹⁰. Anularea executării pedepsei la locul de muncă. (1) Dacă cel condamnat mai săvârşise o infracţiune până la rămânerea definitivă a hotărârii şi aceasta se descoperă mai înainte ca pedeapsa să fi fost executată la locul de muncă sau considerată executată, instanţa, dacă nu sunt întrunite condiţiile prevăzute în art. 86⁷, anulează executarea pedepsei la locul de muncă.

(2) Anularea se dispune şi în cazul în care hotărârea de condamnare pentru infracţiunea descoperită ulterior se pronunţă după ce pedeapsa a fost executată la locul de muncă sau considerată ca executată. Pedeapsa se

Scanned with OKEN Scanner

stabileşte, după caz, potrivit regulilor de la concursul de infracţiuni sau recidivă.

(3) La scăderea pedepsei executate în întregime sau în parte, ori, după caz, la contopirea pedepselor, se aplică dispoziţiile privitoare la pedeapsa închisorii, fără a se ţine seama dacă una din pedepse se execută la locul de muncă. Pedeapsa astfel stabilită se execută într-un loc de deţinere.

Art. 86[11]. Încetarea executării pedepsei. (1) Dacă cel condamnat a executat cel puţin două treimi din durata pedepsei, a dat dovezi temeinice de îndreptare, a avut o bună conduită, a fost disciplinat şi stăruitor, instanţa poate dispune încetarea executării pedepsei la locul de muncă, la cererea conducerii unităţii unde condamnatul îşi desfăşoară activitatea sau a condamnatului.

(2) Pedeapsa se consideră executată dacă în intervalul de timp de la încetarea executării pedepsei la locul de muncă şi până la îndeplinirea duratei pedepsei, cel condamnat nu a săvârşit din nou o infracţiune. Dacă în acelaşi interval condamnatul a comis din nou o infracţiune, instanţa poate dispune revocarea încetării executării pedepsei la locul de muncă, dispoziţiile art. 61 şi 86[10] alin. (3) fiind aplicabile în mod corespunzător.

Secţiunea IV. Calculul pedepselor

Art. 87. Durata executării. (1) Durata executării pedepsei închisorii se socoteşte din ziua în care condamnatul începe să execute hotărârea definitivă de condamnare.

(2) Ziua în care începe executarea pedepsei şi ziua în care încetează se socotesc în durata executării.

(3) Timpul în care condamnatul, în cursul executării pedepsei, se află bolnav în spital, intră în durata executării, afară de cazul în care şi-a provocat în mod voit boala, iar această împrejurare se constată în cursul executării pedepsei.

(4) În durata executării pedepsei închisorii la locul de muncă nu intră timpul în care condamnatul lipseşte de la locul de muncă.

Art. 88. Computarea reţinerii şi a arestării preventive. (1) Timpul reţinerii şi al arestării preventive se scade din durata pedepsei închisorii

Scanned with OKEN Scanner

pronunţate. Scăderea se face şi atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în acelaşi timp ori în mod separat, pentru mai multe infracţiuni concurente, chiar dacă a fost scos de sub urmărire, s-a încetat urmărirea penală sau a fost achitat ori s-a încetat procesul penal pentru fapta care a determinat reţinerea sau arestarea preventivă.

(2) Scăderea reţinerii şi a arestării preventive se face şi în caz de condamnare la amendă, prin înlăturarea în totul sau în parte a executării amenzii.

Art. 89. Computarea privaţiunii de libertate executată în afara ţării. În cazul infracţiunilor săvârşite în condiţiile art. 4 şi 5 sau 6, partea din pedeapsă precum şi reţinerea şi arestarea preventivă executate în afara teritoriului ţării se scad din durata pedepsei aplicate pentru aceeaşi infracţiune de instanţele române.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul IV. Înlocuirea răspunderii penale

Art. 90. Condiţiile înlocuirii. (1) Instanţa poate dispune înlocuirea răspunderii penale cu răspunderea care atrage o sancţiune cu caracter administrativ, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită este închisoarea de cel mult un an sau amenda ori s-au săvârşit infracţiunile prevăzute la art. 208, 213, 215 alin. (1), art. 215[1] alin. (1), art. 217 alin. (1), art. 219 alin. (1), dacă valoarea pagubei nu depăşeşte 10 lei (RON) sau infracţiunea prevăzută în art. 249, dacă valoarea pagubei nu depăşeşte 50 lei (RON) [1];

b) fapta, în conţinutul ei concret şi în împrejurările în care a fost săvârşită, prezintă un grad de pericol social redus şi nu a produs urmări grave;

c) paguba pricinuită prin infracţiune a fost integral reparată până la pronunţarea hotărârii;

d) din atitudinea făptuitorului după săvârşirea infracţiunii rezultă că acesta regretă fapta;

e) sunt suficiente date că făptuitorul poate fi îndreptat fără a i se aplica o pedeapsă.

(2) Înlocuirea răspunderii penale nu se poate dispune dacă făptuitorul a mai fost anterior condamnat sau i s-au aplicat de două ori sancţiuni cu caracter administrativ. Condamnarea se consideră inexistentă în situaţiile prevăzute de art. 38.

Art. 91. [2] **Sancţiunile cu caracter administrativ.** Când instanţa dispune înlocuirea răspunderii penale, aplică una dintre următoarele sancţiuni cu caracter administrativ:

a) mustrarea;

b) mustrarea cu avertisment;

c) amenda de la 10 lei (RON) la 1.000 lei (RON).

---

[1] Sumele prevăzute la art. 90 alin. (1) lit. a) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

[2] Art. 91 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 207/2000. Sumele prevăzute la art. 91 lit. c) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 92-97. *Abrogate.*

Art. 98. Înlocuirea în caz de pluralitate de infractori sau de infracţiuni. (1) În caz de participaţie, înlocuirea răspunderii penale poate avea loc numai pentru acei făptuitori faţă de care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute în prezentul titlul.

(2) Înlocuirea răspunderii penale poate fi dispusă şi în cazul concursului de infracţiuni, dacă pentru fiecare infracţiune aflată în concurs sunt îndeplinite condiţiile de înlocuire a răspunderii penale.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul V. Minoritatea

Art. 99. Limitele răspunderii penale. (1) Minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal.

(2) Minorul care are vârsta între 14 şi 16 ani răspunde penal, numai dacă se dovedeşte că a săvârşit fapta cu discernământ.

(3) Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal.

Art. 100. Consecinţele răspunderii penale. (1) Faţă de minorul care răspunde penal se poate lua o măsură educativă ori i se poate aplica o pedeapsă. La alegerea sancţiunii se ţine seama de gradul de pericol social al faptei săvârşite, de starea fizică, de dezvoltarea intelectuală şi morală, de comportarea lui, de condiţiile în care a fost crescut şi în care a trăit şi de alte elemente de natură să caracterizeze persoana minorului.

(2) Pedeapsa se aplică numai dacă se apreciază că luarea unei măsuri educative nu este suficientă pentru îndreptarea minorului.

Art. 101. Măsurile educative. Măsurile educative care se pot lua faţă de minor sunt:

a) mustrarea;
b) libertatea supravegheată;
c) internarea într-un centru de reeducare;
d) internarea într-un institut medical-educativ.

Art. 102. Mustrarea. Măsura educativă a mustrării constă în dojenirea minorului, în arătarea pericolului social al faptei săvârşite, în sfătuirea minorului să se poarte în aşa fel încât să dea dovadă de îndreptare, atrăgându-i-se totodată atenţia că dacă va săvârşi din nou o infracţiune, se va lua faţă de el o măsură mai severă sau i se va aplica o pedeapsă.

Art. 103. Libertatea supravegheată. (1) Măsura educativă a libertăţii supravegheate constă în lăsarea minorului în libertate pe timp de un an, sub supraveghere deosebită. Supravegherea poate fi încredinţată, după caz, părinţilor minorului, celui care l-a adoptat sau tutorelui. Dacă aceştia nu pot asigura supravegherea în condiţii satisfăcătoare, instanţa dispune încredinţarea supravegherii minorului, pe acelaşi interval de timp, unei persoane de încredere, de preferinţă unei rude mai apropiate, la cererea acesteia, ori unei instituţii legal însărcinate cu supravegherea minorilor.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Instanța pune în vedere, celui căruia i s-a încredințat supravegherea, îndatorirea de a veghea îndeaproape asupra minorului, în scopul îndreptării lui. De asemenea, i se pune în vedere că are obligația să înștiințeze instanța de îndată, dacă minorul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui sau are purtări rele ori a săvârșit din nou o faptă prevăzută de legea penală.

(3) Instanța poate să impună minorului respectarea uneia sau mai multora dintre următoarele obligații:

a) să nu frecventeze anumite locuri stabilite;

b) să nu intre în legătură cu anumite persoane;

c) să presteze o activitate neremunerată într-o instituție de interes public fixată de instanță, cu o durată între 50 și 200 de ore, de maximum 3 ore pe zi, după programul de școală, în zilele nelucrătoare și în vacanță.

(4) Instanța atrage atenția minorului asupra consecințelor comportării sale.

(5) După luarea măsurii libertății supravegheate, instanța încunoștințează școala unde învață sau unitatea unde este angajat și, după caz, instituția în care prestează activitatea stabilită de instanță.

(6) Dacă înăuntrul termenului prevăzut în alin. (1) minorul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui sau are purtări rele, ori săvârșește o faptă prevăzută de legea penală, instanța revocă libertatea supravegheată și ia față de minor măsura internării într-un centru de reeducare. Dacă fapta prevăzută de legea penală constituie infracțiune, instanța ia măsura internării sau aplică o pedeapsă.

(7) Termenul de un an prevăzut în alin. (1) curge de la data punerii în executare a libertății supravegheate.

Art. 104. Internarea într-un centru de reeducare. (1) Măsura educativă a internării într-un centru de reeducare se ia în scopul reeducării minorului căruia i se asigură posibilitatea de a dobândi învățătura necesară și o pregătire profesională potrivit cu aptitudinile sale.

(2) Măsura internării se ia față de minorul în privința căruia celelalte măsuri educative sunt neîndestulătoare.

Art. 105. Internarea într-un institut medical-educativ. Măsura internării într-un institut medical-educativ se ia față de minorul care, din

Scanned with OKEN Scanner

cauza stării fizice sau psihice, are nevoie de tratament medical şi de un regim special de educaţie.

Art. 106. Durata măsurilor. (1) Măsurile prevăzute în art. 104 şi 105 se iau pe timp nedeterminat, însă nu pot dura decât până la împlinirea vârstei de 18 ani. Măsura prevăzută în art. 105 trebuie să fie ridicată de îndată ce a dispărut cauza care a impus luarea acesteia. Instanţa, dispunând ridicarea măsurii prevăzute în art. 105, poate, dacă este cazul, să ia faţă de minor măsura internării într-un centru de reeducare.

(2) La data când minorul devine major, instanţa poate dispune prelungirea internării pe o durată de cel mult 2 ani, dacă aceasta este necesară pentru realizarea scopului internării.

Art. 107. Liberarea minorului înainte de a deveni major. Dacă a trecut cel puţin un an de la data internării în centrul de reeducare şi minorul a dat dovezi temeinice de îndreptare, de sârguinţă la învăţătură şi la însuşirea pregătirii profesionale, se poate dispune liberarea acestuia înainte de a deveni major.

Art. 108. Revocarea liberării sau internării minorului. (1) Dacă în perioada liberării acordate potrivit articolului precedent, minorul are o purtare necorespunzătoare, se poate dispune revocarea liberării.

(2) Dacă în perioada internării într-un centru de reeducare sau într-un institut medical-educativ ori a liberării înainte de a deveni major, minorul săvârşeşte din nou o infracţiune pentru care se apreciază că este cazul să i se aplice pedeapsa închisorii, instanţa revocă internarea. În cazul când nu este necesară o pedeapsă, se menţine măsura internării şi se revocă liberarea.

Art. 109. Pedepsele pentru minori. (1) Pedepsele ce se pot aplica minorului sunt închisoarea sau amenda prevăzute de lege pentru infracţiunea săvârşită. Limitele pedepselor se reduc la jumătate. În urma reducerii, în nici un caz minimul pedepsei nu va depăşi 5 ani.

(2) Când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită pedeapsa detenţiunii pe viaţă, se aplică minorului închisoarea de la 5 la 20 de ani.

(3) Pedepsele complementare nu se aplică minorului.

(4) Condamnările pronunţate pentru fapte săvârşite în timpul minorităţii nu atrag incapacităţi sau decăderi.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 110. Suspendarea condiționată a executării pedepsei. În caz de suspendare condiționată a executării pedepsei aplicate minorului, termenul de încercare se compune din durata pedepsei închisorii, la care se adaugă un interval de timp de la 6 luni la 2 ani, fixat de instanță. Dacă pedeapsa aplicată este amenda, termenul de încercare este de 6 luni.

Art. 110¹. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau sub control. (1) Odată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate minorului în condițiile art. 110, instanța poate dispune, pe durata termenului de încercare, dar până la împlinirea vârstei de 18 ani, încredințarea supravegherii minorului unei persoane sau instituții din cele arătate în art. 103, putând stabili, totodată, pentru minor una sau mai multe obligații dintre cele prevăzute în art. 103 alin. (3), iar după împlinirea vârstei de 18 ani, respectarea de către acesta a măsurilor de supraveghere ori a obligațiilor prevăzute în art. 86³.

(2) Dispozițiile art. 81 alin. (3) și (4), art. 82 alin. (3), art. 83, 84 și 86 se aplică în mod corespunzător.

(3) Sustragerea minorului de la îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 103 alin. (3) poate atrage revocarea suspendării condiționate. În cazul neîndeplinirii măsurilor de supraveghere ori a obligațiilor stabilite de instanță, potrivit art. 86³, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 86⁴ alin. (2).

(4) Dispozițiile alineatelor precedente se aplică în mod corespunzător și în caz de liberare condiționată a minorului.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul VI. Măsurile de siguranță

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 111. Scopul măsurilor de siguranță. (1) Măsurile de siguranță au ca scop înlăturarea unei stări de pericol şi preîntâmpinarea săvârşirii faptelor prevăzute de legea penală.

(2) Măsurile de siguranță se iau față de persoanele care au comis fapte prevăzute de legea penală.

(3) Măsurile de siguranță se pot lua chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă, cu excepția măsurii prevăzute în art. 112 lit. d).

Art. 112. Felurile măsurilor de siguranță. Măsurile de siguranță sunt:

a) obligarea la tratament medical;

b) internarea medicală;

c) interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie, o meserie ori o altă ocupație;

d) interzicerea de a se afla în anumite localități;

e) expulzarea străinilor;

f) confiscarea specială;

g) [1] interdicția de a reveni în locuința familiei pe o perioadă determinată.

Capitolul II. Regimul măsurilor de siguranță

Art. 113. Obligarea la tratament medical. (1) Dacă făptuitorul din cauza unei boli ori a intoxicării cronice prin alcool, stupefiante sau alte asemenea substanțe, prezintă pericol pentru societate, poate fi obligat a se prezenta în mod regulat la tratament medical până la însănătoşire.

(2) Când persoana față de care s-a luat această măsură nu se prezintă regulat la tratament, se poate dispune internarea medicală.

(3) Dacă persoana obligată la tratament este condamnată la pedeapsa detenţiunii pe viață sau la pedeapsa închisorii, tratamentul se efectuează şi în timpul executării pedepsei.

---

[1] Lit. g) de la art. 112 a fost introdusă prin art. I pct. 2 din Legea nr. 197/2000.

Scanned with OKEN Scanner

(4) Măsura obligării la tratament medical poate fi luată în mod provizoriu şi în cursul urmării penale sau al judecăţii.

Art. 114. Internarea medicală. (1) Când făptuitorul este bolnav mintal ori toxicoman şi se află într-o stare care prezintă pericol pentru societate, se poate lua măsura internării într-un institut medical de specialitate, până la însănătoşire.

(2) Această măsură poate fi luată în mod provizoriu şi în cursul urmăririi penale sau al judecăţii.

Art. 115. Interzicerea unei funcţii sau profesii. (1) Când făptuitorul a săvârşit fapta datorită incapacităţii, nepregătirii sau altor cauze care îl fac impropriu pentru ocuparea unei anumite funcţii, ori pentru exercitarea unei profesii, meserii sau altei ocupaţii, se poate lua măsura interzicerii de a ocupa acea funcţie sau de a exercita acea profesie, meserie ori ocupaţie.

(2) Această măsură poate fi revocată la cerere, după trecerea unui termen de cel puţin un an, dacă se constată că temeiurile care au impus luarea ei au încetat. O nouă cerere nu se poate face decât după trecerea unui termen de cel puţin un an de la data respingerii cererii anterioare.

Art. 116. Interzicerea de a se afla în anumite localităţi. (1) Când persoana condamnată la pedeapsa închisorii de cel puţin un an a mai fost condamnată pentru alte infracţiuni, dacă instanţa constată că prezenţa acesteia în localitatea unde a săvârşit infracţiunea sau în alte localităţi constituie un pericol grav pentru societate, poate lua faţă de această persoană măsura interzicerii de a se afla în acea localitate sau în alte localităţi anume determinate prin hotărârea de condamnare.

(2) Condiţia ca făptuitorul să fi fost condamnat pentru alte infracţiuni nu se cere, când se pronunţă o condamnare mai mare de 5 ani.

(3) Această măsură poate fi luată până la 5 ani şi poate fi prelungită dacă pericolul subzistă. Prelungirea nu poate depăşi durata măsurii luate iniţial.

(4) În cazul infracţiunilor de furt, tâlhărie, speculă, ultraj contra bunelor moravuri şi tulburarea liniştii publice, cerşetorie, prostituţie, viol şi perversiune sexuală, măsura de siguranţă poate fi luată oricare ar fi pedeapsa aplicată, durata sau cuantumul acesteia şi chiar dacă făptuitorul nu a mai fost condamnat anterior pentru alte infracţiuni.

Scanned with OKEN Scanner

(5) Măsura de siguranță poate fi revocată la cerere sau din oficiu, după trecerea unui termen de cel puțin un an, dar numai dacă temeiurile care au impus luarea ei au încetat. O nouă cerere nu se poate face decât după trecerea unui termen de cel puțin un an de la data respingerii cererii anterioare.

Art. 117. Expulzarea. (1) Cetățeanului străin care a comis o infracțiune i se poate interzice rămânerea pe teritoriul țării.

(2) Dispoziția alineatului precedent se aplică și persoanei fără cetățenie care nu are domiciliul în țară.

(3) În cazul în care expulzarea însoțește pedeapsa închisorii, aducerea la îndeplinire a expulzării are loc după executarea pedepsei.

(4) Persoanele prevăzute în prezentul articol nu vor fi expulzate dacă există motive serioase de a se crede că riscă să fie supuse la tortură în statul în care urmează a fi expulzate.

Art. 118. Confiscarea specială. Sunt supuse confiscării speciale:

a) lucrurile produse prin fapta prevăzută de legea penală;

b) lucrurile care au servit sau care au fost destinate să servească la săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului;

c) lucrurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a răsplăti pe infractor;

d) lucrurile dobândite în mod vădit prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia;

e) lucrurile deținute în contra dispozițiilor legale.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. XVIII/2005 (M. Of. nr. 285 din 29 martie 2006), Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii și, în aplicarea dispozițiilor art. 118 lit. b) din Codul penal și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind confiscarea specială a mijlocului de transport în cazul infracțiunii de trafic de droguri, a stabilit[1]: *„Măsura de siguranță a confiscării speciale a mijlocului de transport se va dispune, în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, raportat la art. 118 lit. b) teza I din Codul penal, numai în cazul în care se dovedește*

[1] A se vedea textul integral al deciziei, în special motivarea Curții, în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție. 2004-2006*, ediție actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

Scanned with OKEN Scanner

că acesta a servit efectiv la realizarea laturii obiective a uneia dintre modalităţile normative ale infracţiunilor prevăzute de art. 2-10 din Legea nr. 143/2000, precum şi în cazul în care se dovedeşte că mijlocul de transport a fost fabricat, pregătit ori adaptat în scopul realizării laturii obiective a acestor infracţiuni."

Art. 118¹. [1] **Interdicţia de a reveni în locuinţa familiei pe o perioadă determinată.** Când persoana condamnată la pedeapsa închisorii de cel puţin un an pentru loviri sau orice alte acte de violenţă cauzatoare de suferinţe fizice şi psihice, săvârşite asupra membrilor familiei, dacă instanţa constată că prezenţa acestuia în locuinţa familiei constituie un pericol grav pentru ceilalţi membri ai familiei, poate lua faţă de această persoană măsura interzicerii de a reveni în locuinţa familiei, la cererea părţii vătămate. Această măsură poate fi luată pe o durată de până la 2 ani.

[1] Art. 118¹ a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 197/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul VII. Cauzele care înlătură răspunderea penală sau consecinţele condamnării

Capitolul I. Amnistia şi graţierea

Art. 119. Efectele amnistiei. (1) Amnistia înlătură răspunderea penală pentru fapta săvârşită. Dacă intervine după condamnare, ea înlătură şi executarea pedepsei pronunţate, precum şi celelalte consecinţe ale condamnării. Amenda încasată anterior amnistiei nu se restituie.

(2) Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranţă, măsurilor educative şi asupra drepturilor persoanei vătămate.

Art. 120. Efectele graţierii. (1) Graţierea are ca efect înlăturarea în totul sau în parte, a executării pedepsei ori comutarea acesteia în alta mai uşoară.

(2) Graţierea are efecte şi asupra pedepselor a căror executare este suspendată condiţionat. În acest caz, partea din termenul de încercare care reprezintă durata pedepsei pronunţate de instanţă se reduce în mod corespunzător. Dacă suspendarea condiţionată este revocată sau anulată, se execută numai partea de pedeapsă rămasă negraţiată.

(3) Graţierea nu are efecte asupra pedepselor complementare, afară de cazul când se dispune altfel prin actul de graţiere.

(4) Graţierea nu are efecte asupra măsurilor de siguranţă şi măsurilor educative.

Recurs în interesul legii. I. Prin Decizia nr. XIV/2005 (M. Of. nr. 284 din 29 martie 2006), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în interesul legii şi, în aplicarea dispoziţiilor art. 120 alin. (2) din Codul penal, a stabilit [1]:

„Efectele graţierii condiţionate asupra pedepselor a căror executare este suspendată condiţionat, constând în reducerea termenului de încercare prevăzut în art. 82 din Codul penal cu durata pedepsei graţiate, se produc imediat, şi nu după împlinirea termenului condiţie prevăzut de legea de

[1] A se vedea textul integral al deciziei, în special motivarea Curţii, în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secţiilor Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. 2004-2006*, ediţie actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

Scanned with OKEN Scanner

grațiere, care se referă exclusiv la pedepsele executabile. La împlinirea termenului de încercare astfel redus cel condamnat este reabilitat de drept dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 86 din Codul penal."

II. A se vedea și Decizia în interesul legii a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. X/2005, dată în aplicarea dispozițiilor art. 34, cu referire la art. 120 din Codul penal, *supra*, la art. 34.

Notă: A se vedea și Legea nr. 546/2002 privind grațierea și procedura acordării grațierii (M. Of. nr. 597 din 23 iunie 2004), cu modificările ulterioare.

Capitolul II. Prescripția

Art. 121. Prescripția răspunderii penale. (1) Prescripția înlătură răspunderea penală.

(2) Prescripția nu înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunilor contra păcii și omenirii.

Art. 122. Termenele de prescripție a răspunderii penale. (1) Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani;

b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 15 ani;

c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;

d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;

e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.

(2) Termenele arătate în prezentul articol se socotesc de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continue termenul curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, iar în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

Art. 123. Întreruperea cursului prescripției. (1) Cursul termenului prescripției prevăzute în art. 122 se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal.

Scanned with OKEN Scanner

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.

Art. 124. Prescripția specială. Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 122 este depășit cu încă jumătate.

Art. 125. Prescripția executării pedepsei. (1) Prescripția înlătură executarea pedepsei principale.

(2) Prescripția nu înlătură executarea pedepselor principale pentru infracțiuni contra păcii și omenirii.

Art. 126. Termenele de prescripție a executării pedepsei. (1) Termenele de prescripție a executării pedepsei sunt:

a) 20 de ani, când pedeapsa care urmează a fi executată este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 15 ani;

b) 5 ani, plus durata pedepsei ce urmează a fi executată, dar nu mai mult de 15 ani, în cazul celorlalte pedepse cu închisoarea;

c) 3 ani, în cazul când pedeapsa este amenda.

(2) Termenul de prescripție a executării sancțiunilor cu caracter administrativ prevăzute în art. 18^1 și art. 91 este de un an.

(3) Termenele arătate în alin. (1) se socotesc de la data când hotărârea de condamnare a rămas definitivă, iar cele arătate în alin. (2) curg de la rămânerea definitivă a hotărârii sau, după caz, de la data când poate fi pusă în executare, potrivit legii, ordonanța prin care s-a aplicat sancțiunea.

(4) În cazul revocării suspendării condiționate a executării pedepsei, a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau, după caz, a executării pedepsei la locul de muncă, termenul de prescripție începe să curgă de la data când hotărârea de revocare a rămas definitivă.

(5) Măsurile de siguranță nu se prescriu.

Art. 127. Întreruperea cursului prescripției executării. (1) Cursul termenului prescripției prevăzute în art. 126 se întrerupe prin începerea executării pedepsei sau prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Sustragerea de la executare, după începerea executării pedepsei, face să curgă un nou termen de prescripţie de la data sustragerii.

Art. 128. Suspendarea cursului prescripţiei. (1) Cursul termenului prescripţiei prevăzute în art. 122 este suspendat pe timpul cât o dispoziţie legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mişcare a acţiunii penale sau continuarea procesului penal.

(2) Cursul termenului prescripţiei prevăzute în art. 126 este suspendat în cazurile şi condiţiile prevăzute în Codul de procedură penală.

(3) Prescripţia îşi reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Art. 129. Termenele de prescripţie pentru minori. Termenele de prescripţie a răspunderii penale şi a executării pedepsei se reduc la jumătate pentru cei care la data săvârşirii infracţiunii erau minori.

Art. 130. Prescripţia executării pedepsei care a înlocuit pedeapsa detenţiunii pe viaţă. Executarea pedepsei închisorii, atunci când aceasta înlocuieşte pedeapsa detenţiunii pe viaţă, se prescrie în 20 de ani. Termenul de prescripţie curge de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detenţiunea pe viaţă.

Capitolul III. Lipsa plângerii prealabile şi împăcarea părţilor

Art. 131. Lipsa plângerii prealabile. (1) În cazul infracţiunilor pentru care punerea în mişcare a acţiunii penale este condiţionată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, lipsa acestei plângeri înlătură răspunderea penală.

(2) Retragerea plângerii prealabile, de asemenea, înlătură răspunderea penală.

(3) Fapta care a adus o vătămare mai multor persoane atrage răspunderea penală, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut sau se menţine numai de către una dintre ele.

(4) Fapta atrage răspunderea penală a tuturor participanţilor la săvârşirea ei, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut sau se menţine cu privire numai la unul dintre ei.

Scanned with OKEN Scanner

(5) În cazul în care cel vătămat este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu ori cu capacitate de exercițiu restrânsă, acțiunea penală se pune în mișcare și din oficiu.

Art. 132. Împăcarea părților. (1) Împăcarea părților în cazurile prevăzute de lege înlătură răspunderea penală și stinge și acțiunea civilă.

(2) Împăcarea este personală și produce efecte numai dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii.

(3) Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu împăcarea se face numai de reprezentanții lor legali. Cei cu capacitate de exercițiu restrânsă se pot împăca cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege. Împăcarea produce efecte și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.

Capitolul IV. Reabilitarea

Art. 133. Efectele reabilitării. (1) Reabilitarea face să înceteze decăderile și interdicțiile, precum și incapacitățile care rezultă din condamnare.

(2) Reabilitarea nu are ca urmare obligația de reintegrare în funcția din care infractorul a fost scos în urma condamnării ori de rechemare în cadrele permanente ale forțelor armate sau de redare a gradului militar pierdut.

(3) De asemenea, reabilitarea nu are efecte asupra măsurilor de siguranță, cu excepția celei prevăzute în art. 112 lit. d).

Art. 134. Reabilitarea de drept. Reabilitarea are loc de drept în cazul condamnării la amendă sau la pedeapsa închisorii care nu depășește un an, dacă în decurs de 3 ani condamnatul nu a săvârșit nici o altă infracțiune.

Art. 135. Reabilitarea judecătorească. (1) Condamnatul poate fi reabilitat, la cerere, de instanța judecătorească:

a) în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de un an până la 5 ani, după trecerea unui termen de 4 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei pronunțate;

b) în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani până la 10 ani, după trecerea unui termen de 5 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei pronunțate;

Scanned with OKEN Scanner

c) în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, după trecerea unui termen de 7 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei pronunțate;

d) în cazul pedepsei detențiunii pe viață comutate sau înlocuite cu pedeapsa închisorii, după trecerea unui termen de 7 ani, la care se adaugă jumătate din durata pedepsei cu închisoare.

(2) Procurorul general poate dispune, în cazuri excepționale, reducerea termenelor prevăzute în acest articol.

Art. 136. Calculul termenului de reabilitare. (1) Termenele prevăzute în art. 134 şi 135 se socotesc de la data când a luat sfârşit executarea pedepsei principale sau de la data când aceasta s-a prescris.

(2) Pentru cei condamnați la pedeapsa cu amendă termenul curge din momentul în care amenda a fost achitată sau executarea ei s-a stins în alt mod.

(3) În caz de grațiere totală sau de grațiere a restului de pedeapsă, termenul curge de la data actului de grațiere.

Art. 137. Condițiile reabilitării judecătoreşti. (1) Cererea de reabilitare judecătorească se admite dacă cel condamnat întruneşte următoarele condiții:

a) nu a suferit o nouă condamnare în intervalul prevăzut în art. 135;

b) îşi are asigurată existența prin muncă sau prin alte mijloace oneste, precum şi în cazul când are vârsta de a fi pensionat sau este incapabil de muncă;

c) a avut o bună conduită;

d) a achitat în întregime cheltuielile de judecată şi despăgubirile civile la plata cărora a fost obligat, afară de cazul când partea vătămată a renunțat la despăgubiri sau când instanța constată că cel condamnat nu şi-a îndeplinit în mod regulat obligațiile privitoare la dispozițiile civile din hotărârea de condamnare.

(2) Când instanța constată că nu este îndeplinită condiția de la lit. d), dar aceasta nu se datoreşte relei-voințe a condamnatului, poate dispune reabilitarea.

Art. 138. Reînnoirea cererii de reabilitare. (1) În caz de respingere a cererii de reabilitare, nu se poate face o nouă cerere decât după un

Scanned with OKEN Scanner

termen de 3 ani, în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, după un termen de 2 ani în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani şi după un termen de un an în celelalte cazuri; aceste termene se socotesc de la data respingerii cererii.

(2) Condiţiile arătate în art. 137 trebuie să fie îndeplinite şi pentru intervalul de timp care a precedat noua cerere.

(3) Când respingerea cererii se bazează pe lipsă de forme, ea poate fi reînnoită potrivit dispoziţiilor Codului de procedură penală.

Art. 139. Anularea reabilitării. Reabilitarea judecătorească va fi anulată când după acordarea ei s-a descoperit că cel reabilitat mai suferise o altă condamnare, care dacă ar fi fost cunoscută, ducea la respingerea cererii de reabilitare.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul VIII. Înțelesul unor termeni sau expresii în legea penală

Art. 140. Dispoziții generale. Ori de câte ori legea penală folosește un termen sau o expresie din cele arătate în prezentul titlu înțelesul acestora este cel prevăzut în articolele următoare, afară de cazul când legea penală dispune altfel.

Art. 141. Legea penală. Prin „lege penală" se înțelege orice dispoziție cu caracter penal cuprinsă în legi sau decrete.

Art. 142. Teritoriul. Prin termenul „teritoriu" din expresiile „teritoriul României" și „teritoriul țării" se înțelege întinderea de pământ și apele cuprinse între frontiere, cu subsolul și spațiul aerian, precum și marea teritorială cu solul, subsolul și spațiul aerian ale acesteia.

Art. 143. Infracțiune săvârșită pe teritoriul țării. (1) Prin „infracțiune săvârșită pe teritoriul țării" se înțelege orice infracțiune comisă pe teritoriul arătat în art. 142 sau pe o navă ori aeronavă română.

(2) Infracțiunea se consideră săvârșită pe teritoriul țării și atunci când pe acest teritoriu ori pe o navă sau aeronavă română s-a efectuat numai un act de executare ori s-a produs rezultatul infracțiunii.

Art. 144. Săvârșirea unei infracțiuni. Prin „săvârșirea unei infracțiuni" sau „comiterea unei infracțiuni" se înțelege săvârșirea oricăreia dintre faptele pe care legea le pedepsește ca infracțiune consumată sau ca tentativă, precum și participarea la comiterea acestora ca autor, instigator sau complice.

Art. 145. Public. Prin termenul „public" se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public, administrarea, folosirea sau exploatarea bunurilor proprietate publică, serviciile de interes public, precum și bunurile de orice fel care, potrivit legii, sunt de interes public.

Art. 146. [1] **Consecințe deosebit de grave.** Prin „consecințe deosebit de grave" se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei (RON)

[1] Art. 146 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 207/2000 (modificat ulterior prin art. I pct. 4 din Legea nr. 456/2001). Suma

Scanned with OKEN Scanner

sau o perturbare deosebit de gravă a activităţii, cauzată unei autorităţi publice sau oricăreia dintre unităţile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.

Art. 147. Funcţionar public şi funcţionar. (1) Prin „funcţionar public" se înţelege orice persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, indiferent cum a fost învestită, o însărcinare de orice natură, retribuită sau nu, în serviciul unei unităţi dintre cele la care se referă art. 145.

(2) Prin „funcţionar" se înţelege persoana menţionată în alin. (1), precum şi orice salariat care exercită o însărcinare, în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat.

Art. 148. *Abrogat.*

Art. 149. Rude apropiate. (1) „Rude apropiate" sunt ascendenţii şi descendenţii, fraţii şi surorile, copiii acestora, precum şi persoanele devenite prin adopţie, potrivit legii, astfel de rude.

(2) Dispoziţiile din legea penală privitoare la rude apropiate, în limitele prevăzute de alineatul precedent, se aplică în caz de adopţie cu efecte depline, persoanei adoptate cât şi descendenţilor acesteia şi în raport cu rudele fireşti, iar în caz de adopţie cu efecte restrânse, adoptatului cât şi descendenţilor acestuia şi în raport cu rudele adoptatorului.

Art. 149[1]. Membru de familie. [1)] Prin „membru de familie" se înţelege soţul sau ruda apropiată, dacă aceasta din urmă locuieşte şi gospodăreşte împreună cu făptuitorul.

Art. 150. Secrete de stat şi înscrisuri oficiale. (1) „Secrete de stat" sunt documentele şi datele care prezintă în mod vădit acest caracter, precum şi cele declarate sau calificate astfel prin hotărâre a Guvernului.

(2) „Înscris oficial" este orice înscris care emană de la o unitate din cele la care se referă art. 145 sau care aparţine unei asemenea unităţi.

Art. 151. Arme. (1) „Arme" sunt instrumentele, piesele sau dispozitivele astfel declarate prin dispoziţii legale.

---

prevăzută la art. 146 a fost convertită în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

[1)] Art. 149[1] a fost introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 197/2000.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Sunt asimilate armelor orice alte obiecte de natură a putea fi folosite ca arme şi care au fost întrebuinţate pentru atac.

Art. 152. Faptă săvârşită în public. Fapta se consideră săvârşită „în public" atunci când a fost comisă:

a) într-un loc care prin natura sau destinaţia lui este totdeauna accesibil publicului, chiar dacă nu este prezentă nici o persoană;

b) în orice alt loc accesibil publicului, dacă sunt de faţă două sau mai multe persoane;

c) în loc neaccesibil publicului, cu intenţia însă ca fapta să fie auzită şi dacă acest rezultat s-a produs faţă de două sau mai multe persoane;

d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepţia reuniunilor care pot fi considerate că au caracter de familie, datorită naturii relaţiilor dintre persoanele participante;

e) prin orice mijloc cu privire la care făptuitorul şi-a dat seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului.

Art. 153. Timp de război. „Timp de război" este intervalul de timp de la data declarării mobilizării sau de la începerea operaţiunilor de război până la data trecerii armatei la starea de pace.

Art. 154. Calculul timpului. La calcularea timpului ziua se socoteşte de 24 de ore şi săptămâna de 7 zile. Luna şi anul se socotesc împlinite cu o zi înainte de ziua corespunzătoare datei de la care au început să curgă.

Scanned with OKEN Scanner

PARTEA SPECIALĂ

Titlul I. Infracțiuni contra siguranței statului

Art. 155. Trădarea. Fapta cetățeanului român sau a persoanei fără cetățenie, domiciliată pe teritoriul statului român, de a intra în legătură cu o putere sau cu o organizație străină ori cu agenți ai acestora, în scopul de a suprima sau știrbi unitatea și indivizibilitatea, suveranitatea sau independența statului, prin acțiuni de provocare de război contra țării sau de înlesnire a ocupației militare străine, ori de subminare economică sau politică a statului, ori de aservire față de o putere străină, sau de ajutare a unei puteri străine pentru desfășurarea unei activități dușmănoase împotriva siguranței statului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 156. Trădarea prin ajutarea inamicului. (1) Fapta cetățeanului român sau a persoanei fără cetățenie domiciliată pe teritoriul statului român, care, în timp de război:

a) predă teritorii, orașe, poziții de apărare, depozite ori instalații ale forțelor armate române sau care servesc apărării;

b) predă nave, aeronave, mașini, aparate, armament sau orice alte materiale care pot sluji purtării războiului;

c) procură dușmanului oameni, valori și materiale de orice fel;

d) trece de partea inamicului sau efectuează alte acțiuni care sunt de natură să favorizeze activitatea dușmanului ori să slăbească puterea de luptă a forțelor armate române sau a armatelor aliate,

se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează cetățeanul român sau persoana fără cetățenie domiciliată pe teritoriul statului român, care, în timp de război, luptă sau face parte din formații de luptă împotriva statului român sau a aliaților săi.

Art. 157. Trădarea prin transmitere de secrete. (1) Transmiterea secretelor de stat unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora, precum și procurarea de documente sau date ce constituie secrete de

Scanned with OKEN Scanner

stat, ori deținerea de asemenea documente de către cei care nu au calitatea de a le cunoaște, în scopul transmiterii lor unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora, săvârșite de un cetățean român sau de o persoană fără cetățenie domiciliată pe teritoriul statului român, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Aceleași fapte, dacă privesc alte documente sau date care prin caracterul și importanța lor fac ca fapta săvârșită să pericliteze securitatea statului, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 158. Acțiunile dușmănoase contra statului. Faptele prevăzute în art. 155 și în art. 156, săvârșite de un cetățean străin sau de o persoană fără cetățenie care nu domiciliază pe teritoriul statului român, se pedepsesc cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 159. Spionajul. Faptele prevăzute în art. 157, săvârșite de un cetățean străin sau de o persoană fără cetățenie care nu domiciliază pe teritoriul statului român, se pedepsesc cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 160. Atentatul care pune în pericol siguranța statului. Atentatul săvârșit contra vieții, integrității corporale ori sănătății unei persoane care îndeplinește o activitate importantă de stat sau altă activitate publică importantă, în împrejurări care fac ca fapta să pună în pericol siguranța statului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 161. Atentatul contra unei colectivități. Atentatul săvârșit contra unei colectivități prin otrăviri în masă, provocare de epidemii sau prin oricare alt mijloc, de natură să slăbească puterea de stat, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 162. Subminarea puterii de stat. (1) Acțiunea armată de natură să slăbească puterea de stat se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Orice alte acţiuni violente săvârşite de mai multe persoane împreună, de natură să atragă aceleaşi urmări, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 163. Actele de diversiune. Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare, în întregime sau în parte, prin explozii, incendii sau în orice alt mod, a uzinelor, instalaţiilor industriale, căilor de comunicaţie, mijloacelor de transport, mijloacelor de telecomunicaţie, construcţiilor, produselor industriale sau agricole ori a altor bunuri, dacă fapta este de natură să aducă în orice mod atingere siguranţei statului, se pedepsesc cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 164. *Abrogat.*

Art. 165. Subminarea economiei naţionale. (1) Fapta de a folosi o unitate din cele la care se referă art. 145, ori de a împiedica activitatea normală a acesteia, dacă fapta este de natură să submineze economia naţională, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent a produs pagube importante economiei naţionale, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 166. Propaganda în favoarea statului totalitar. (1) Propaganda în vederea instaurării unui stat totalitar, săvârşită prin orice mijloace, în public, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Propaganda constă în răspândirea, în mod sistematic, sau în apologia unor idei, concepţii sau doctrine cu intenţia de a convinge şi de a atrage noi adepţi.

Art. 166¹. Acţiuni împotriva ordinii constituţionale. (1) Iniţierea, organizarea, săvârşirea sau sprijinirea de acţiuni care pot pune în pericol sub orice formă ordinea constituţională, caracterul naţional, suveran, independent, unitar şi indivizibil al statului român se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Fapta de a îndemna publicul la săvârşirea faptelor prevăzute în alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 173. Sancţionarea tentativei, tăinuirii şi favorizării. (1) Tentativa infracţiunilor prevăzute în prezentul titlu se pedepseşte.

(2) Se consideră tentativă şi producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum şi luarea de măsuri în vederea comiterii infracţiunilor prevăzute în art. 156, 157, 159-163, 165, 166, 166[1] şi art. 158 raportat la infracţiunea de trădare prin ajutarea inamicului.

(3) Tăinuirea şi favorizarea privitoare la infracţiunile din acest titlu se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(4) Pedeapsa aplicată tăinuitorului sau favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.

(5) Tăinuirea şi favorizarea săvârşite de soţ sau de o rudă apropiată în cazul infracţiunilor prevăzute în art. 155-163, 165, 166[1] şi 167 se pedepsesc. Limitele pedepsei prevăzute în alin. (3) se reduc la jumătate, iar în cazul celorlalte infracţiuni tăinuirea şi favorizarea nu se pedepsesc.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul II. Infracţiuni contra persoanei

Capitolul I. Infracţiuni contra vieţii, integrităţii corporale şi sănătăţii

Secţiunea I. Omuciderea

Art. 174. Omorul. (1) Uciderea unei persoane se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 175. Omorul calificat. (1) Omorul săvârşit în vreuna din următoarele împrejurări:

a) cu premeditare;

b) din interes material;

c) asupra soţului sau unei rude apropiate;

d) profitând de starea de neputinţă a victimei de a se apăra;

e) prin mijloace ce pun în pericol viaţa mai multor persoane;

f) în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau publice ale victimei;

g) pentru a se sustrage ori pentru a sustrage pe altul de la urmărire sau arestare, ori de la executarea unei pedepse;

h) pentru a înlesni sau a ascunde săvârşirea altei infracţiuni;

i) în public,

se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. IV/2005 (M. Of. nr. 15 din 9 ianuarie 2006), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în interesul legii şi a stabilit [1]:

„În cazul infracţiunii de omor calificat prevăzute de art. 174 alin. (1), raportat la art. 175 alin. (1) lit. c) din Codul penal, nu sunt aplicabile dispoziţiile art. 75 alin. (1) lit. b) din acelaşi cod privind circumstanţa

[1] A se vedea textul integral al deciziei în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secţiilor Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. 2004-2006*, ediţie actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

Scanned with OKEN Scanner

agravantă ce se referă la săvârşirea infracţiunii «prin violenţe asupra membrilor familiei».”

Art. 176. Omorul deosebit de grav. (1) Omorul săvârşit în vreuna din următoarele împrejurări:

a) prin cruzimi;

b) asupra a două sau mai multor persoane;

c) de către o persoană care a mai săvârşit un omor;

d) pentru a săvârşi sau a ascunde săvârşirea unei tâlhării sau piraterii;

e) asupra unei femei gravide;

f) asupra unui magistrat, poliţist, jandarm ori asupra unui militar, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau publice ale acestora,

se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 177. Pruncuciderea. Uciderea copilului nou-născut, săvârşită imediat după naştere de către mama aflată într-o stare de tulburare pricinuită de naştere, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 178. Uciderea din culpă. (1) Uciderea din culpă a unei persoane se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispoziţiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exerciţiul unei profesii sau meserii, ori pentru efectuarea unei anume activităţi, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(3) Când uciderea din culpă a unei persoane este săvârşită de un conducător de vehicul cu tracţiune mecanică, având în sânge o îmbibaţie alcoolică ce depăşeşte limita legală sau care se află în stare de ebrietate, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.

(4) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta săvârşită din culpă, de orice altă persoană în exerciţiul profesiei sau meseriei şi care se află în stare de ebrietate.

(5) Dacă prin fapta săvârşită s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane, la maximul pedepselor prevăzute în alineatele precedente se poate adăuga un spor de până la 3 ani.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 179. Determinarea sau înlesnirea sinuciderii. (1) Fapta de a determina sau de a înlesni sinuciderea unei persoane, dacă sinuciderea sau încercarea de sinucidere a avut loc, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Când fapta prevăzută în alineatul precedent s-a săvârşit faţă de un minor sau faţă de o persoană care nu era în stare să-şi dea seama de fapta sa, ori nu putea fi stăpână pe actele sale, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

Secţiunea II. Lovirea şi vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii

Art. 180. Lovirea sau alte violenţe. (1) Lovirea sau orice acte de violenţă cauzatoare de suferinţe fizice se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(1[1]) [1)] Faptele prevăzute la alin. (1) săvârşite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.

(2) Lovirea sau actele de violenţă care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2[1]) [2)] Faptele prevăzute la alin. (2) săvârşite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă.

(3) [3)] Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În cazul faptelor prevăzute la alin. (1[1]) şi (2[1]) acţiunea penală se pune în mişcare şi din oficiu.

(4) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală, producându-şi efectele şi în cazul în care acţiunea penală a fost pusă în mişcare din oficiu.

Art. 181. Vătămarea corporală. (1) Fapta prin care s-a pricinuit integrităţii corporale sau sănătăţii o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 60 de zile se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

[1)] Alin. (1[1]) al art. 180 a fost introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 197/2000.

[2)] Alin. (2[1]) al art. 180 a fost introdus prin art. I pct. 6 din Legea nr. 197/2000.

[3)] Alin. (3) şi (4) ale art. 180 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 197/2000.

Scanned with OKEN Scanner

(1[1]) [1] Fapta prevăzută la alin. (1) săvârşită asupra membrilor familiei se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) [2] Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. În cazul faptelor prevăzute la alin. (1[1]) acţiunea penală se pune în mişcare şi din oficiu.

(3) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală, producându-şi efectele şi în cazul în care acţiunea penală a fost pusă în mişcare din oficiu.

Art. 182. [3] **Vătămarea corporală gravă.** (1) Fapta prin care s-a pricinuit integrităţii corporale sau sănătăţii o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mult de 60 de zile, se pedepseşte cu închisoare de 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta a produs vreuna din următoarele consecinţe: pierderea unui simţ sau organ, încetarea funcţionării acestora, o infirmitate permanentă fizică ori psihică, sluţirea, avortul, ori punerea în primejdie a vieţii persoanei, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 10 ani.

(3) Când fapta a fost săvârşită în scopul producerii consecinţelor prevăzute la alin. (1) şi (2), pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

(4) Tentativa faptei prevăzute în alin. (3) se pedepseşte.

Art. 183. Loviturile sau vătămările cauzatoare de moarte. Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în art. 180-182 a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.

Art. 184. Vătămarea corporală din culpă. (1) [4] Fapta prevăzută la art. 180 alin. (2) şi (2[1]), care a pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mari de 10 zile, precum şi cea prevăzută în art. 181, săvârşite din culpă, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a avut vreuna din urmările prevăzute la art. 182 alin. (1) sau (2), pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

---

[1] Alin. (1[1]) al art. 181 a fost introdus prin art. I pct. 8 din Legea nr. 197/2000.

[2] Alin. (2) şi (3) ale art. 181 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 9 din Legea nr. 197/2000.

[3] Art. 182 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din Legea nr. 169/2002.

[4] Alin. (1) şi (2) ale art. 184 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 6 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Când săvârşirea faptei prevăzute în alin. (1) este urmarea nerespectării dispoziţiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exerciţiul unei profesii sau meserii, ori pentru îndeplinirea unei anume activităţi, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

(4) Fapta prevăzută în alin. (2) dacă este urmarea nerespectării dispoziţiilor legale sau măsurilor de prevedere arătate în alineatul precedent se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(4[1]) [1)] Dacă faptele prevăzute la alin. (3) şi (4) sunt săvârşite de către o persoană care se află în stare de ebrietate, pedeapsa este închisoarea de la unu la 3 ani, în cazul alin. (3), şi închisoarea de la unu la 5 ani, în cazul alin. (4).

(5) Pentru faptele prevăzute în alin. (1) şi (3), acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Secţiunea III. Avortul

Art. 185. Provocarea ilegală a avortului. (1) Întreruperea cursului sarcinii, prin orice mijloace, săvârşită în vreuna din următoarele împrejurări:

a) în afara instituţiilor medicale sau cabinetelor medicale autorizate în acest scop;

b) de către o persoană care nu are calitatea de medic de specialitate;

c) dacă vârsta sarcinii a depăşit patrusprezece săptămâni,

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Întreruperea cursului sarcinii, săvârşită în orice condiţii, fără consimţământul femeii însărcinate, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă prin faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) s-a cauzat femeii însărcinate vreo vătămare corporală gravă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) În cazul când fapta prevăzută în alin. (2) şi (3) a fost săvârşită de un medic, pe lângă pedeapsa închisorii, se va aplica şi interdicţia exercitării profesiei de medic, potrivit art. 64 lit. c).

[1)] Alin. (4[1]) al art. 184 a fost introdus prin art. I pct. 7 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

(5) Tentativa se pedepseşte.

(6) Nu se pedepseşte întreruperea cursului sarcinii efectuată de medic:

a) dacă întreruperea cursului sarcinii era necesară pentru a salva viaţa, sănătatea sau integritatea corporală a femeii însărcinate de la un pericol grav şi iminent şi care nu putea fi înlăturat altfel;

b) în cazul prevăzut în alin. (1) lit. c), când întreruperea cursului sarcinii se impunea din motive terapeutice, potrivit dispoziţiilor legale;

c) în cazul prevăzut în alin. (2), când femeia însărcinată s-a aflat în imposibilitatea de a-şi exprima voinţa, iar întreruperea cursului sarcinii se impunea din motive terapeutice, potrivit dispoziţiilor legale.

Art. 186-188. *Abrogate.*

Capitolul II. Infracţiuni contra libertăţii persoanei

Art. 189. [1] **Lipsirea de libertate în mod ilegal.** (1) Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) În cazul în care fapta este săvârşită prin simularea de calităţi oficiale, prin răpire, de o persoană înarmată, de două sau mai multe persoane împreună sau dacă în schimbul eliberării se cere un folos material sau orice alt avantaj, precum şi în cazul în care victima este minoră sau este supusă unor suferinţe ori sănătatea sau viaţa îi este pusă în pericol, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani.

(3) Cu pedeapsa închisorii de la 7 la 15 ani se sancţionează şi lipsirea de libertate a unei persoane săvârşită în scopul de a obliga la practicarea prostituţiei.

(4) Dacă pentru eliberarea persoanei se cere, în orice mod, ca statul, o persoană juridică, o organizaţie internaţională interguvernamentală sau un grup de persoane să îndeplinească sau să nu îndeplinească un anumit act, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 18 ani.

(5) Dacă faptele prevăzute la alin. (1)-(4) se săvârşesc de către o persoană care face parte dintr-un grup organizat, pedeapsa este închi-

[1] Art. 189 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

soarea de la 5 la 15 ani, în cazul alin. (1), închisoarea de la 7 la 18 ani, în cazul alin. (2) şi (3), închisoarea de la 10 la 20 ani, în cazul alin. (4).

(6) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani.

(7) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1)-(4) se pedepseşte.

(8) Constituie tentativă şi producerea sau procurarea mijloacelor, a instrumentelor sau luarea de măsuri în vederea comiterii faptei prevăzute la alin. (4).

Art. 190. Sclavia. (1) Punerea sau ţinerea unei persoane în stare de sclavie, precum şi traficul de sclavi, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 191. Supunerea la muncă forţată sau obligatorie. Fapta de a supune o persoană, în alte cazuri decât cele prevăzute de dispoziţiile legale, la prestarea unei munci contra voinţei sale sau la o muncă obligatorie, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 192. Violarea de domiciliu. (1) [1] Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuinţă, încăpere, dependinţă sau loc împrejmuit ţinând de acestea, fără consimţământul persoanei care le foloseşte, sau refuzul de a le părăsi la cererea acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 4 ani.

(2) În cazul în care fapta se săvârşeşte de o persoană înarmată, de două sau mai multe persoane împreună, în timpul nopţii sau prin folosire de calităţi mincinoase, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) Pentru fapta prevăzută în alin. (1), acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Art. 193. Ameninţarea. (1) Fapta de a ameninţa o persoană cu săvârşirea unei infracţiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soţului ori a unei rude apropiate, dacă este de natură să alarmeze, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăşi sancţiunea prevăzută de lege pentru infracţiunea care a format obiectul ameninţării.

---

[1] Alin. (1) şi (2) ale art. 192 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 9 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Art. 194. Şantajul. (1) Constrângerea unei persoane, prin violenţă sau ameninţare, să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este comisă spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Când constrângerea constă în ameninţarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromiţătoare pentru persoana ameninţată, pentru soţul acesteia sau pentru o rudă apropiată, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Notă: A se vedea şi art. 13^1 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, *infra* nr. 3.

Art. 195. Violarea secretului corespondenţei. (1) Deschiderea unei corespondenţe adresate altuia ori interceptarea unei convorbiri sau comunicări efectuate prin telefon, telegraf sau prin alte mijloace de transmitere la distanţă, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează sustragerea, distrugerea sau reţinerea unei corespondenţe, precum şi divulgarea conţinutului unei corespondenţe, chiar atunci când a fost trimisă deschisă sau a fost deschisă din greşeală, ori divulgarea conţinutului unei convorbiri sau comunicări interceptate, chiar în cazul în care făptuitorul a luat cunoştinţă de acesta din greşeală sau din întâmplare.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Art. 196. Divulgarea secretului profesional. (1) Divulgarea, fără drept, a unor date, de către acela căruia i-au fost încredinţate, sau de care a luat cunoştinţă în virtutea profesiei ori funcţiei, dacă fapta este de natură a aduce prejudicii unei persoane, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul III. Infracţiuni privitoare la viaţa sexuală

Art. 197. Violul. (1) [1] Actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de acelaşi sex, prin constrângerea acesteia sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi, dacă:

a) fapta a fost săvârşită de două sau mai multe persoane împreună;

b) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau în tratamentul făptuitorului;

b[1]) victima este membru al familiei;

c) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

(3) [2] Pedeapsa este închisoarea de la 10 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi, dacă victima nu a împlinit vârsta de 15 ani, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Acţiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(5) [3] *Abrogat.*

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. III/2005 (M. Of. nr. 867 din 27 septembrie 2005), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în interesul legii şi, în aplicarea dispoziţiilor art. 197 alin. (1), cu referire la art. 198 şi 201 din Codul penal, a stabilit [4]:

„1. Prin act sexual de orice natură, susceptibil a fi încadrat în infracţiunea de viol prevăzută de art. 197 din Codul penal, se înţelege orice modalitate de obţinere a unei satisfacţii sexuale prin folosirea sexului sau acţionând asupra sexului, între persoane de sex diferit sau de acelaşi sex, prin constrângere sau profitând de imposibilitatea persoanei de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa.

---

[1] Alin. (1) şi (2) ale art. 197 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 89/2001.

[2] Alin. (3) al art. 197 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 143/2002.

[3] Alin. (5) al art. 197 a fost abrogat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 197/2000.

[4] A se vedea textul integral al deciziei în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secţiilor Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. 2004-2006*, ediţie actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

Scanned with OKEN Scanner

2. Prin acte de perversiune sexuală, în accepţiunea prevederilor art. 201 din Codul penal, se înţelege orice alte modalităţi de obţinere a unei satisfacţii sexuale decât cele arătate la pct. 1."

Art. 198. [1] **Actul sexual cu un minor.** (1) Actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de acelaşi sex, care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de acelaşi sex între 15-18 ani, dacă fapta este săvârşită de tutore sau curator ori de către supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori dacă făptuitorul a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influenţa sa asupra acesteia.

(3) Dacă actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de acelaşi sex, care nu a împlinit vârsta de 18 ani, a fost determinat de oferirea sau darea de bani ori alte foloase de către făptuitor, direct sau indirect, victimei, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute în alin. (1)-(3) au fost săvârşite în scopul producerii de materiale pornografice, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă pentru realizarea acestui scop s-a folosit constrângerea, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi.

(5) Când fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită în împrejurările prevăzute în art. 197 alin. (2) lit. b) ori dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (4) au avut urmările prevăzute în art. 197 alin. (2) lit. c), pedeapsa este închisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi.

(6) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Recurs în interesul legii. A se vedea şi Decizia nr. III/2005 a Înaltei Curte de Casaţie şi Justiţie, dată în recursul în interesul legii privitor la înţelesul ce trebuie atribuit actelor la care se referă art. 197 alin. (1) şi art. 198, precum şi art. 201 din Codul penal, reprodusă în extras *supra* la art. 197.

---

[1] Art. 198 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 143/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 199. Seducţia. (1) Fapta aceluia care, prin promisiuni de căsătorie, determină o persoană de sex feminin mai mică de 18 ani de a avea cu el raport sexual, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Art. 200. [1] *Abrogat.*

Art. 201. [2] **Perversiunea sexuală.** (1) Actele de perversiune sexuală săvârşite în public sau dacă au produs scandal public se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) [3] Actele de perversiune sexuală cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi actele de perversiune sexuală cu o persoană între 15-18 ani, dacă fapta este săvârşită de tutore sau curator ori de către supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori dacă făptuitorul a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influenţa sa asupra acesteia.

(3^1) [4] Dacă actele de perversiune sexuală cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani au fost determinate de oferirea sau darea de bani ori alte foloase de către făptuitor, direct sau indirect, victimei, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3^2) Dacă faptele prevăzute în alin. (2), (3) şi (3^1) au fost săvârşite în scopul producerii de materiale pornografice, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă pentru realizarea acestui scop s-a folosit constrângerea, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Actele de perversiune sexuală cu o persoană în imposibilitate de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa sau prin constrângere se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

---

[1] Art. 200 a fost abrogat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 89/2001.

[2] Art. 201 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 89/2001 (astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 61/2002)

[3] Alin. (2) şi (3) ale art. 201 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 143/2002.

[4] Alin. (3^1) şi (3^2) ale art. 201 au fost introduse prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 143/2002.

Scanned with OKEN Scanner

(5) Dacă fapta prevăzută în alin. (1)-(4) are ca urmare vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă are ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Recurs în interesul legii. A se vedea şi Decizia nr. III/2005 a Înaltei Curte de Casaţie şi Justiţie, dată în recursul în interesul legii privitor la înţelesul ce trebuie atribuit actelor la care se referă art. 197 alin. (1) şi art. 198, precum şi art. 201 din Codul penal, reprodusă în extras *supra* la art. 197.

Art. 202. Corupţia sexuală. (1) [1] Actele cu caracter obscen săvârşite asupra unui minor sau în prezenţa unui minor se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Când actele prevăzute la alin. (1) se săvârşesc în cadrul familiei, pedeapsa este închisoarea de la unu la 7 ani.

(2^1) [2] Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) au fost săvârşite în scopul producerii de materiale pornografice, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

(3) [3] Ademenirea unei persoane în vederea săvârşirii de acte sexuale cu un minor de sex diferit sau de acelaşi sex se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 203. Incestul. Raportul sexual între rude în linie directă sau între fraţi şi surori se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 203[1]. [4] Hărţuirea sexuală. Hărţuirea unei persoane prin ameninţare sau constrângere, în scopul de a obţine satisfacţii de natură sexuală, de către o persoană care abuzează de autoritatea sau influenţa pe care i-o conferă funcţia îndeplinită la locul de muncă se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

---

[1] Alin. (1) şi (2) ale art. 202 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 143/2002.

[2] Alin. (2^1) al art. 202 a fost introdus prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 143/2002.

[3] Alin. (3) al art. 202 a fost introdus prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 89/2001.

[4] Art. 203^1 a fost introdus prin art. I pct. 6^1 din O.U.G. nr. 89/2001 (punct introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 61/2002).

Scanned with OKEN Scanner

Art. 204. [1] **Sancţionarea tentativei.** Tentativa infracţiunilor prevăzute în art. 197, 198 şi 201-203 se pedepseşte.

Capitolul IV. Infracţiuni contra demnităţii

Art. 205. Insulta. (1) [2] Atingerea adusă onoarei ori reputaţiei unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepseşte cu amendă.

(2) Aceeaşi pedeapsă se aplică şi în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Art. 206. Calomnia. (1) [3] Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancţiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepseşte cu amendă de la 250 lei (RON) la 13.000 lei (RON) [4].

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Art. 207. Proba veritătii. Proba veritătii celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârşită pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a făcut proba veritătii nu constituie infracţiunea de insultă sau calomnie.

---

[1] Art. 204 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 89/2001.

[2] Alin. (1) al art. 205 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 58/2002.

[3] Alin. (1) al art. 206 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 58/2002 (modificat ulterior prin art. I pct. 1 din Legea nr. 160/2005).

[4] Sumele prevăzute la art. 206 alin. (1) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul III. Infracţiuni contra patrimoniului

Art. 208. Furtul. (1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detenţia altuia, fără consimţământul acestuia, în scopul de a şi-l însuşi pe nedrept, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 12 ani.

(2) Se consideră bunuri mobile şi orice energie care are o valoare economică, precum şi înscrisurile.

(3) Fapta constituie furt chiar dacă bunul aparţine în întregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul săvârşirii acel bun se găsea în posesia sau deţinerea legitimă a altei persoane.

(4) De asemenea, constituie furt luarea în condiţiile alin. (1) a unui vehicul, cu scopul de a-l folosi pe nedrept.

Art. 209. Furtul calificat. (1) Furtul săvârşit în următoarele împrejurări:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanţă narcotică;

c) de către o persoană mascată, deghizată sau travestită;

d) asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-şi exprima voinţa sau de a se apăra;

e) într-un loc public;

f) într-un mijloc de transport în comun;

g) în timpul nopţii;

h) în timpul unei calamităţi;

i) prin efracţie, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase,

se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 15 ani.

(2) [1] Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi furtul privind:

a) un bun care face parte din patrimoniul cultural;

b) un act care serveşte pentru dovedirea stării civile pentru legitimare sau identificare.

(3) [2] Furtul privind următoarele categorii de bunuri:

---

[1] Alin. (2) al art. 209 este reprodus astfel cum a fost modificat prin at. I pct. 6 din O.U.G. nr. 207/2000.

[2] Alin. (3) al art. 209 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 207/2000 (modificat prin art. I pct. 5 din Legea nr. 456/2001).

Scanned with OKEN Scanner

a) [1] țiței, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă;

b) componente ale sistemelor de irigații;

c) componente ale rețelelor electrice;

d) un dispozitiv ori un sistem de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau alte situații de urgență publică;

e) un mijloc de transport sau orice alt mijloc de intervenție la incendiu, la accidente de cale ferată, rutiere, navale sau aeriene, ori în caz de dezastru;

f) instalații de siguranță și dirijare a traficului feroviar, rutier, naval și aerian și componente ale acestora, precum și componente ale mijloacelor de transport aferente;

g) bunuri prin însușirea cărora se pune în pericol siguranța traficului și a persoanelor pe drumurile publice;

h) cabluri, linii, echipamente și instalații de telecomunicații, precum și componente de comunicații,

se pedepsește cu închisoare de la 4 la 18 ani.

(4) [2] Furtul care a produs consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(5) [3] În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a) sunt considerate tentativă și efectuarea de săpături pe terenul aflat în zona de protecție a conductei de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului, etanului lichid și benzinei, motorinei, altor produse petroliere sau gazelor naturale, precum și deținerea, în acele locuri sau în apropierea depozitelor, cisternelor sau vagoanelor-cisternă, a ștuțurilor, instalațiilor sau oricăror altor dispozitive de prindere ori perforare.

Notă: 1. Potrivit art. II[1] din O.U.G. nr. 207/2000 (articol introdus în urma aprobării prin Legea nr. 456/2001) *„Infracțiunile prevăzute la art. 209*

---

[1] Lit. a) de la alin. (3) al art. 209 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II din O.U.G. nr. 10/2001 (modificat ulterior prin art. I pct. 6 din Legea nr. 20/2002).

[2] Alin. (4) al art. 209 a fost renumerotat potrivit art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 207/2000.

[3] Alin. (5) al art. 209 a fost introdus prin art. II din O.U.G. nr. 10/2001 (modificat ulterior prin art. I pct. 6 din Legea nr. 20/2002).

Scanned with OKEN Scanner

alin. (3) din Codul penal se urmăresc şi se judecă potrivit procedurii stabilite la art. 467-479 din Codul de procedură penală."

2. Potrivit art. III din O.U.G. nr. 10/2001, *„Urmărirea penală şi judecarea infracţiunii prevăzute la art. 203 alin. (3) lit. a) din Codul penal al României, republicat, cu modificările ulterioare, se fac în procedură urgentă potrivit dispoziţiilor Legii nr. 83/1992 privind procedura urgentă de urmărire şi judecare pentru unele infracţiuni de corupţie."*

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. II/2006 (M. Of. nr. 291 din 31 martie 2006), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în interesul legii şi, în aplicarea dispoziţiilor art. 209 alin. (3) lit. h) din Codul penal, a stabilit [1]:

„Fapta de însuşire pe nedrept de cabluri, linii, echipamente şi instalaţii de telecomunicaţii, radiocomunicaţii, precum şi componente de comunicaţii constituie infracţiunea de furt calificat prevăzută de textul de lege menţionat numai dacă, în momentul sustragerii, acestea erau efectiv integrate într-o reţea sau într-un sistem de comunicaţii aflat sau nu în funcţiune."

Art. 210. Pedepsirea unor furturi la plângerea prealabilă. (1) Furtul săvârşit între soţi ori între rude apropiate, sau de către un minor în paguba tutorelui său, ori de către cel care locuieşte împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de aceasta, se urmăreşte numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(2) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Art. 211. Tâlhăria. (1) Furtul săvârşit prin întrebuinţare de violenţe sau ameninţări ori prin punerea victimei în stare de inconştienţă sau neputinţă de a se apăra, precum şi furtul urmat de întrebuinţarea unor astfel de mijloace pentru păstrarea bunului furat sau pentru înlăturarea urmelor infracţiunii ori pentru ca făptuitorul să-şi asigure scăparea, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 18 ani.

(2) [2] Tâlhăria săvârşită în următoarele împrejurări:

a) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;

b) în timpul nopţii;

---

[1] A se vedea textul integral al deciziei în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secţiilor Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. 2004-2006*, ediţie actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

[2] Alin. (2) al art. 211 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

c) într-un loc public sau într-un mijloc de transport,
se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 20 de ani.

(2[1]) [1] Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 de ani, dacă tâlhăria a fost săvârşită:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) de o persoană având asupra sa o armă, o substanţă narcotică ori paralizantă;

c) într-o locuinţă sau în dependinţe ale acesteia;

d) în timpul unei calamităţi;

e) a avut vreuna din urmările arătate în art. 182.

(3) Tâlhăria care a produs consecinţe deosebit de grave sau a avut ca urmare moartea victimei se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 212. Pirateria. (1) Jefuirea prin acte de violenţă săvârşite în scopuri personale, de echipajul sau pasagerii unei nave împotriva persoanelor sau bunurilor care se găsesc pe acea navă ori împotriva altei nave, dacă navele se află în marea liberă sau într-un loc care nu este supus jurisdicţiei nici unui stat, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 18 ani.

(2) Dacă pirateria a avut vreuna din urmările arătate în art. 182, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 20 de ani.

(3) Pirateria care a produs consecinţe deosebit de grave sau a avut ca urmare moartea victimei se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Dispoziţiile alineatelor precedente se vor aplica în mod corespunzător şi când infracţiunea de piraterie s-a comis pe o aeronavă sau între aeronave şi nave.

Art. 213. Abuzul de încredere. (1) Însuşirea unui bun mobil al altuia, deţinut cu orice titlu, sau dispunerea de acest bun pe nedrept ori refuzul de a-l restitui, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 4 ani sau cu amendă.

(2) Dacă bunul este proprietate privată, *cu excepţia cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului*, acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

[1] Alin. (2[1]) al art. 211 a fost introdus prin art. I pct. 11 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Constituționalitate. Prin Decizia nr. 177 din 15 decembrie 1998 (M. Of. nr. 77 din 24 februarie 1999), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că ***dispoziția** „cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului”, **prevăzută de art. 213 alin. (2) C. pen., este neconstituțională.***

În motivarea deciziei se arată că prin art. 41 alin. (2) [devenit art. 44 alin. (2) în urma republicării – *n.r.*] din Constituție se asigură o egală ocrotire proprietății private, indiferent dacă aceasta aparține statului sau altei persoane juridice ori fizice și, implicit, interzice ca legea penală să conțină reglementări distincte cu privire la ocrotirea proprietății private. Or, prin art. 213 alin. (2) din Codul penal se face o diferențiere neconstituțională între proprietatea privată a statului și proprietatea privată a altor subiecte de drept, atunci când se precizează că, dacă „bunul este proprietate privată, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate”.

Punerea în mișcare, din oficiu, a acțiuni penale, astfel cum prevede în prezent art. 213 alin. (2) din Codul penal, asigură, evident, o mai energica apărare juridică, indiferent de voința persoanei vătămate. Este de ajuns ca organele de urmărire penală să fie sesizate despre săvârșirea faptei sau chiar să se sesizeze din oficiu pentru ca procesul penal să fie pornit. Iar acest proces, astfel declanșat, parcurge și faza urmăririi penale, în cadrul căreia organele de urmărire penală strâng probele necesare soluționării cauzei, urmând ca sesizarea instanței să se facă prin rechizitoriul procurorului. Dimpotrivă, daca persoana vătămată este o persoană fizică sau juridică de drept privat, ea trebuie, în plus, să se adreseze instanței cu plângerea sa, în termen de doua luni [art. 284 alin. (1) din Codul de procedură penală), în caz contrar răspunderea penală fiind înlăturată [art. 131 alin. (1) din Codul penal]. De asemenea, tot ea trebuie să producă și să prezinte probele necesare în sprijinul plângerii sale. Din toate acestea rezultă ca deosebirea de reglementare este evidentă.

De aceea Curtea Constituțională constată că, în raport cu prevederile art. 41 alin. (2) din legea fundamentală, aceasta dispoziție este neconstituțională. În consecință, punerea în mișcare a acțiunii penale în temeiul art. 213 alin. (2) din Codul penal se poate face doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, nu numai atunci când bunul aparține persoanelor fizice sau persoanelor juridice de drept privat, ci și atunci când bunul este în întregime sau în parte în proprietatea privată a statului.

Art. 214. Gestiunea frauduloasă. (1) Pricinuirea de pagube unei persoane, cu rea-credință, cu ocazia administrării ori conservării bunurilor

Scanned with OKEN Scanner

acesteia, de către cel care are ori trebuie să aibă grija administrării sau conservării acelor bunuri, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Gestiunea frauduloasă săvârşită în scopul de a dobândi un folos material se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

(3) Dacă bunul este proprietate privată, *cu excepţia cazului când acesta este în întregime sau în parte în proprietatea statului,* acţiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Constituţionalitate. Prin Decizia nr. 5 din 4 februarie 1999 (M. Of. nr. 95 din 5 martie 1999), Curtea Constituţională a admis excepţia de neconstituţionalitate şi a constatat că ***dispoziţia*** *„cu excepţia cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului”*, ***prevăzută de art. 214 alin. (3) C. pen., este neconstituţională.***
În motivarea deciziei Curtea a reiterat considerentele ce au stat la baza Deciziei nr. 177/1998 de admitere a excepţiei de neconstituţionalitate a dispoziţiei *„cu excepţia cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului”* prevăzută de art. 213 alin. (2) C. pen. (reprodusă în extras *supra*, la art. 213).

Art. 215. Înşelăciunea. (1) Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obţine pentru sine sau pentru altul un folos material injust şi dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.

(2) Înşelăciunea săvârşită prin folosire de nume sau calităţi mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuşi o infracţiune, se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(3) Inducerea sau menţinerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârşită în aşa fel încât, fără această eroare, cel înşelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condiţiile stipulate, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincţiile acolo arătate.

(4) Emiterea unui cec asupra unei instituţii de credit sau unei persoane, ştiind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară,

Scanned with OKEN Scanner

precum şi fapta de a retrage, după emitere, provizia în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. (1), dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului ecului, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în alin. (2).

(5) Înşelăciunea care a avut consecinţe deosebit de grave se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. IX/2005 (M. Of. nr. 123 din 9 februarie 2006), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în interesul legii şi, în aplicarea dispoziţiilor art. 215 din Codul penal, a stabilit [1]:

„1. Fapta de emitere a unui cec asupra unei instituţii de credit sau asupra unei persoane, ştiind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum şi fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul de a obţine pentru sine sau pentru altul un folos material injust, dacă s-a produs o pagubă posesorului ecului, constituie infracţiunea de înşelăciune prevăzută în art. 215 alin. (4) din Codul penal.

2. Dacă beneficiarul ecului are cunoştinţă, în momentul emiterii, că nu există disponibilul necesar acoperirii acestuia la tras, fapta constituie infracţiunea prevăzută de art. 84 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 59/1934."

Art. 215¹. Delapidarea. (1) Însuşirea, folosirea sau traficarea, de către un funcţionar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 15 ani.

(2) În cazul în care delapidarea a avut consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 216. Însuşirea bunului găsit. (1) Fapta de a nu preda în termen de 10 zile un bun găsit autorităţilor sau celui care l-a pierdut, sau de a dispune de acel bun ca de al său, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

---

[1] A se vedea textul integral al deciziei în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secţiilor Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. 2004-2006*, ediţie actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi însuşirea pe nedrept a unui bun mobil ce aparţine altuia, ajuns din eroare în posesia făptuitorului.

Art. 217. Distrugerea. (1) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuinţare a unui bun aparţinând altuia sau împiedicarea luării măsurilor de conservare ori de salvare a unui astfel de bun, precum şi înlăturarea măsurilor luate, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 ani sau cu amendă.

(2) În cazul în care bunul are deosebită valoare artistică, ştiinţifică, istorică, arhivistică sau o altă asemenea valoare, pedeapsa este închisoarea de la unu la 10 ani.

(3) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare a unei conducte petroliere sau de gaze, a unui cablu de înaltă tensiune, a echipamentelor şi instalaţiilor de telecomunicaţii sau pentru difuzarea programelor de radio şi televiziune ori a sistemelor de alimentare cu apă şi a conductelor magistrale de alimentare cu apă, se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 10 ani.

(4) Dacă distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare se săvârşeşte prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc şi dacă rezultă pericol public, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani.

(5) Dispoziţiile prevăzute în alin. (2), (3) şi (4) se aplică chiar dacă bunul aparţine făptuitorului.

(6) Dacă bunul este proprietate privată, *cu excepţia cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului*, acţiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Constituţionalitate. Prin Decizia nr. 150 din 7 octombrie 1999 (M. Of. nr. 605 din 10 decembrie 1999), Curtea Constituţională a admis excepţia de neconstituţionalitate şi a constatat că ***dispoziţia** „cu excepţia cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului”, **prevăzută de art. 217 alin. (6) C. pen., este neconstituţională***.
În motivarea deciziei Curtea a reiterat considerentele ce au stat la baza Deciziei nr. 177/1998 de admitere a excepţiei de neconstituţionalitate a dispoziţiei *„cu excepţia cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului”* prevăzută de art. 213 alin. (2) C. pen. (reprodusă în extras *supra*, la art. 213).

Scanned with OKEN Scanner

Art. 218. Distrugerea calificată. (1) Dacă faptele prevăzute în art. 217 au avut consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă au avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Dezastrul constă în distrugerea sau degradarea unor mijloace de transport în comun, de mărfuri sau persoane, ori a unor instalaţii sau lucrări şi care a avut ca urmare moartea sau vătămarea gravă a integrităţii corporale ori sănătăţii mai multor persoane.

Art. 219. Distrugerea din culpă. (1) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuinţare, din culpă, a unui bun chiar dacă acesta aparţine făptuitorului, în cazul în care fapta este săvârşită prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc şi dacă rezultă pericol public, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează distrugerea sau degradarea din culpă a unei conducte petroliere sau de gaze, a unui cablu de înaltă tensiune, a echipamentelor şi instalaţiilor de telecomunicaţii sau pentru difuzarea programelor de radio şi televiziune ori a sistemelor de alimentare cu apă şi a conductelor magistrale de alimentare cu apă, dacă a avut ca urmare aducerea în stare de neîntrebuinţare a acestora.

(3) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare, din culpă, a unui bun, chiar dacă acesta aparţine făptuitorului, în cazul în care a avut consecinţe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 6 ani, iar dacă a avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

(4) Când dezastrul ori consecinţele deosebit de grave s-au produs ca urmare a părăsirii postului sau a săvârşirii oricărei alte fapte de către personalul de conducere al unui mijloc de transport în comun ori de către personalul care asigură direct securitatea unor asemenea transporturi, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.

Art. 220. Tulburarea de posesie. (1) [1] Ocuparea, în întregime sau în parte, fără drept, a unui imobil aflat în posesia altuia, fără consimţământul

[1] Alin. (1)-(4) ale art. 220 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin Titlul IX art. unic pct. 2 din Legea nr. 247/2005.

Scanned with OKEN Scanner

acestuia sau fără aprobare prealabilă primită în condițiile legii, ori refuzul de a elibera imobilul astfel ocupat se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) se săvârșește prin violență sau amenințare ori prin desființarea semnelor de hotar, a reperelor de marcare, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin. (2) se săvârșește de două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani.

(4) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Art. 221. Tăinuirea. (1) Primirea, dobândirea sau transformarea unui bun ori înlesnirea valorificării acestuia, cunoscând că bunul provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă prin aceasta s-a urmărit obținerea, pentru sine ori pentru altul, a unui folos material, se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 7 ani, fără ca sancțiunea aplicată să poată depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea din care provine bunul tăinuit.

(2) Tăinuirea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.

Art. 222. Sancționarea tentativei. Tentativa infracțiunilor prevăzute în art. 208-212, 215, 215[1], 217 și 218 se pedepsește.

Titlul IV. Infracțiuni contra avutului obștesc

Art. 223-235. *Abrogate.*

Scanned with OKEN Scanner

Titlul V. Infracţiuni contra autorităţii

Art. 236. Ofensa adusă unor însemne. (1) Orice manifestare prin care se exprimă dispreţ pentru însemnele României se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Manifestarea prin care se exprimă dispreţ pentru emblemele sau semnele de care se folosesc autorităţile se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un 1 an sau cu amendă.

Art. 236[1]. Defăimarea ţării sau a naţiunii. Manifestările publice săvârşite cu intenţia de a defăima ţara sau naţiunea română se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 237. *Abrogat.*

Art. 238. [1] *Abrogat.*

Art. 239. Ultrajul. (1) [2] *Abrogat.*

(1[1]) [3] Ameninţarea săvârşită nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă contra unui funcţionar public care îndeplineşte o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat, aflat în exerciţiul funcţiunii ori pentru fapte îndeplinite în exerciţiul funcţiunii, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 4 ani.

(2) [4] Lovirea sau orice acte de violenţă, precum şi vătămarea corporală săvârşite împotriva unui funcţionar public care îndeplineşte o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat, aflat în exerciţiul funcţiunii ori pentru fapte îndeplinite în exerciţiul funcţiunii, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 7 ani, iar dacă s-a produs vătămarea corporală gravă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente sunt săvârşite împotriva unui magistrat, poliţist sau jandarm ori alt militar, maximul special se majorează cu 3 ani.

---

[1] Art. 238 a fost abrogat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 58/2002.

[2] Alin. (1) al art. 239 a fost abrogat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 160/2005.

[3] Alin. (1[1]) al art. 239 a fost introdus prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 58/2002.

[4] Alin. (2) al art. 239 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 160/2005.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 239¹. [1] **Cazuri speciale de pedepsire.** În cazul infracțiunilor de pedepsire prevăzute în art. 180-182, 189 și 193 săvârșite împotriva soțului, copiilor sau părinților persoanelor prevăzute în art. 239 alin. (4), în scop de intimidare sau de răzbunare pentru acte sau fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, maximul pedepsei se majorează cu o treime.

Art. 240. Uzurparea de calități oficiale. Folosirea fără drept a unei calități oficiale, însoțită sau urmată de îndeplinirea vreunui act legat de acea calitate, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 241. Portul nelegal de decorații sau semne distinctive. (1) Purtarea, fără drept, de decorații, de uniforme sau de semne distinctive ale unui organ de stat, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Purtarea, fără drept, de uniforme, grade sau insigne militare, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent se săvârșește în timp de război, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 242. Sustragerea sau distrugerea de înscrisuri. (1) Sustragerea ori distrugerea unui dosar, registru, document sau alt înscris care se află în păstrarea ori în deținerea unui organ sau a unei instituții de stat ori a unei unități din cele la care se referă art. 145 se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

(2) Distrugerea din culpă a vreunuia din înscrisurile prevăzute în alineatul precedent, care prezintă valoare artistică, științifică, istorică, arhivistică sau o altă asemenea valoare, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și (2) sunt săvârșite de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, maximul pedepselor prevăzute în aceste alineate se majorează cu un an.

(4) Tentativa infracțiunii prevăzute în alin. (1) se pedepsește.

Art. 243. Ruperea de sigilii. (1) Înlăturarea ori distrugerea unui sigiliu legal aplicat se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

---

[1] Art. 239¹ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 58/2002.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Dacă fapta a fost săvârşită de custode, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

Art. 244. Sustragerea de sub sechestru. (1) Sustragerea unui bun care este legal sechestrat se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită de custode, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

Art. 245. *Abrogat.*

Scanned with OKEN Scanner

Titlul VI. Infracțiuni care aduc atingere unor activități de interes public sau altor activități reglementate de lege

Capitolul I. Infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul

Art. 246. Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor. Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Notă: A se vedea și art. 13^2 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, *infra* nr. 3.

Art. 247. Abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi. Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau exercițiului drepturilor vreunui cetățean, ori crearea pentru acesta a unor situații de inferioritate pe temei de naționalitate, rasă, sex sau religie, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 248. Abuzul în serviciu contra intereselor publice. Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 248^1. Abuzul în serviciu în formă calificată. Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 249. Neglijența în serviciu. (1) Încălcarea din culpă, de către un funcționar public, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă s-a cauzat o tulburare însemnată

Scanned with OKEN Scanner

bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia ori o vătămare importantă intereselor legale ale unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), dacă a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

Art. 250. Purtarea abuzivă. (1) Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Lovirea sau alte acte de violență săvârșite în condițiile alin. (1) se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 251. *Abrogat.*

Art. 252. Neglijența în păstrarea secretului de stat. Neglijența care are drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea unui document ce constituie secret de stat, precum și neglijența care a dat prilej altei persoane să afle un asemenea secret, dacă fapta este de natură să aducă atingere intereselor statului, se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

Art. 253. *Abrogat.*

Art. 254. Luarea de mită. (1) Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), dacă a fost săvârșită de un funcționar cu atribuții de control, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul luării de mită se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Scanned with OKEN Scanner

Notă: 1. Potrivit art. 1 din Legea nr. 83/1992 privind procedura urgentă de urmărire şi judecare pentru unele infracţiuni de corupţie (M. Of. nr. 173 din 22 iulie 1992) *„Infracţiunile prevăzute în art. 254, 255, 256 şi 257 din Codul penal, dacă sunt flagrante, se urmăresc şi se judecă potrivit dispoziţiilor art. 465 si 467-479 din Codul de procedură penală."*
2. A se vedea şi Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, cu modificările şi completările ulterioare, *infra* nr. 3.

Art. 255. Darea de mită. (1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile şi scopurile arătate în art. 254, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută în alineatul precedent nu constituie infracţiune atunci când mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mita.

(3) Mituitorul nu se pedepseşte dacă denunţă autorităţii fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea infracţiune.

(4) Dispoziţiile art. 254 alin. (3) se aplică în mod corespunzător, chiar dacă oferta nu a fost urmată de acceptare.

(5) Banii, valorile sau oriĉe alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazurile arătate în alin. (2) şi (3).

Art. 256. Primirea de foloase necuvenite. (1) Primirea de către un funcţionar, direct sau indirect, de bani ori alte foloase, după ce a îndeplinit un act în virtutea funcţiei sale şi la care era obligat în temeiul acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Art. 257. Traficul de influenţă. (1) Primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârşită de către o persoană care are influenţă sau lasă să se creadă că are influenţă asupra unui funcţionar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuţiile sale de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 10 ani.

(2) Dispoziţiile art. 256 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 258. Fapte săvârşite de alţi funcţionari. Dispoziţiile art. 246-250 privitoare la funcţionarii publici se aplică şi celorlalţi funcţionari, în acest caz maximul pedepsei reducându-se cu o treime.

Capitolul II. Infracţiuni care împiedică înfăptuirea justiţiei

Art. 259. Denunţarea calomnioasă. (1) Învinuirea mincinoasă făcută prin denunţ sau plângere, cu privire la săvârşirea unei infracţiuni de către o persoană, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Producerea ori ticluirea de probe mincinoase, în sprijinul unei învinuiri nedrepte, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(3) Dacă cel care a săvârşit fapta declară mai înainte de punerea în mişcare a acţiunii penale faţă de persoana în contra căreia s-a făcut denunţul sau plângerea, ori împotriva căreia s-au produs probele, că denunţul, plângerea sau probele sunt mincinoase, pedeapsa se reduce potrivit art. 76.

Art. 260. Mărturia mincinoasă. (1) Fapta martorului care într-o cauză penală, civilă, disciplinară sau în orice altă cauză în care se ascultă martori, face afirmaţii mincinoase, ori nu spune tot ce ştie privitor la împrejurările esenţiale asupra cărora a fost întrebat, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută în alineatul precedent nu se pedepseşte dacă, în cauzele penale mai înainte de a se produce arestarea inculpatului, ori în toate cauzele mai înainte de a se fi pronunţat o hotărâre sau de a se fi dat o altă soluţie ca urmare a mărturiei mincinoase, martorul îşi retrage mărturia.

(3) Dacă retragerea mărturiei a intervenit în cauzele penale după ce s-a produs arestarea inculpatului sau în toate cauzele după ce s-a pronunţat o hotărâre sau după ce s-a dat o altă soluţie ca urmare a mărturiei mincinoase, instanţa va reduce pedeapsa potrivit art. 76.

(4) Dispoziţiile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător şi expertului sau interpretului.

Art. 261. Încercarea de a determina mărturia mincinoasă. (1) Încercarea de a determina o persoană prin constrângere ori corupere

Scanned with OKEN Scanner

să dea declarații mincinoase într-o cauză penală, civilă, disciplinară sau în orice altă cauză în care se ascultă martori, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dispozițiile din alineatul precedent se aplică și în cazul în care fapta este săvârșită față de un expert sau de un interpret.

Art. 261¹. Împiedicarea participării în proces. (1) Împiedicarea participării într-o cauză penală, civilă, disciplinară sau în orice altă cauză, a unui martor, expert, interpret sau apărător, săvârșită prin violență, amenințare sau prin orice alt mijloc de constrângere îndreptat împotriva sa ori a soțului sau a unei rude apropiate, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 7 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 262. Nedenunțarea unor infracțiuni. (1) Omisiunea de a denunța de îndată săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 174, 175, 176, 211, 212, 215¹, 217 alin. (2)-(4), art. 218 alin. (1) și art. 276 alin. (3) se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită de soț sau de o rudă apropiată, nu se pedepsește.

(3) Nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a se fi început urmărirea penală pentru infracțiunea nedenunțată, încunoștințează autoritățile competente despre acea infracțiune sau care, chiar după ce s-a început urmărirea penală ori după ce vinovații au fost descoperiți, a înlesnit arestarea acestora.

Art. 263. Omisiunea sesizării organelor judiciare. (1) Fapta funcționarului public care luând cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, omite sesizarea de îndată a procurorului sau a organului de urmărire penală, potrivit legii de procedură penală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta este săvârșită de către un funcționar public cu atribuții de conducere sau de control, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 7 ani.

Art. 264. Favorizarea infractorului. (1) Ajutorul dat unui infractor fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreuna sau a zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 7 ani.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Pedeapsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.

(3) Favorizarea săvârşită de soţ sau de o rudă apropiată nu se pedepseşte.

Art. 265. Omisiunea de a încunoştinţa organele judiciare. (1) Fapta de a nu aduce la cunoştinţa organelor judiciare a unor împrejurări care, dacă ar fi cunoscute, ar duce la stabilirea nevinovăţiei unei persoane trimise în judecată sau condamnate pe nedrept ori la eliberarea unei persoane ţinute în arest preventiv pe nedrept, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută în alineatul precedent nu se pedepseşte dacă, prin aducerea la cunoştinţă, persoana care are această obligaţie ar produce un prejudiciu pentru ea, pentru soţul său sau pentru o rudă apropiată.

Art. 266. Arestarea nelegală şi cercetarea abuzivă. (1) Reţinerea sau arestarea nelegală, ori supunerea unei persoane la executarea unei pedepse, măsuri de siguranţă sau educative, în alt mod decât cel prevăzut prin dispoziţiile legale, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Întrebuinţarea de promisiuni, ameninţări sau violenţe împotriva unei persoane aflate în curs de cercetare, anchetă penală ori de judecată, pentru obţinerea de declaraţii, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi întrebuinţarea de promisiuni, ameninţări sau violenţe faţă de un martor, expert sau interpret.

Art. 267. Supunerea la rele tratamente. Supunerea la rele tratamente a unei persoane aflate în stare de reţinere, deţinere ori în executarea unei măsuri de siguranţă sau educative se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 267¹. Tortura. (1) Fapta prin care se provoacă unei persoane, cu intenţie, o durere sau suferinţe puternice, fizice ori psihice, îndeosebi cu scopul de a obţine de la această persoană sau de la o persoană terţă informaţii sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terţă persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a intimida sau de a face presiuni asupra ei ori de a intimida sau a face presiuni asupra unei terţe persoane, sau pentru oricare alt motiv bazat pe o formă de discriminare oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau astfel de

Scanned with OKEN Scanner

suferințe sunt aplicate de către un agent al autorității publice sau de orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau la instigarea ori consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a avut vreuna din urmările arătate în art. 181 sau 182, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) Tortura care a avut ca urmare moartea victimei se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani.

(4) Tentativa se pedepsește.

(5) Nici o împrejurare excepțională, oricare ar fi ea, fie că este vorba de stare de război sau de amenințări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepție, nu poate fi invocată pentru a justifica tortura; de asemenea, nu poate fi invocat nici ordinul superiorului sau al unei autorități publice.

(6) Faptele prevăzute în alin. (1) nu constituie infracțiunea de tortură dacă durerea sau suferințele rezultă exclusiv din sancțiuni legale și sunt inerente acestor sancțiuni sau ocazionate de ele.

Art. 268. Represiunea nedreaptă. Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a dispune arestarea, de a trimite în judecată sau de a condamna pe o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 269. Evadarea. (1) Evadarea din starea legală de reținere sau de deținere se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

(2) Dacă fapta este săvârșită prin folosire de violențe, de arme sau de alte instrumente ori de către două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 8 ani.

(3) Pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare se adaugă la pedeapsa ce se execută, fără a se depăși maximul general al închisorii.

(4) Tentativa se pedepsește.

Art. 270. Înlesnirea evadării. (1) Înlesnirea prin orice mijloace a evadării se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani, iar dacă fapta s-a săvârșit de către o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel care a evadat, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Înlesnirea evadării în condițiile art. 269 alin. (2) se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani, iar dacă fapta este săvârșită de o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel care a evadat, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) Înlesnirea evadării unei persoane reținute, arestate sau condamnate pentru o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 10 ani, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, iar dacă fapta este săvârșită de o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel care a evadat, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

(4) Înlesnirea evadării săvârșită din culpă, de către o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel care a evadat, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(5) Tentativa la faptele prevăzute în alin. (1), (2) și (3) se pedepsește.

Art. 271. Nerespectarea hotărârilor judecătorești. (1) Împotrivirea la executarea unei hotărâri judecătorești, prin amenințare față de organul de executare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, iar dacă fapta a fost săvârșită prin acte de violență, pedeapsa este de la 1 la 7 ani.

(2) Împiedicarea unei persoane de a folosi o locuință ori parte dintr-o locuință sau imobil deținute în baza unei hotărâri judecătorești, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin. (2) se săvârșește prin amenințare, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani, iar dacă fapta a fost săvârșită prin acte de violență, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani.

(4) Nerespectarea hotărârilor judecătorești, prin sustragerea de la executarea măsurilor de siguranță prevăzute în art. 112 lit. c) și d), se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

Art. 272. [1] **Reținerea sau distrugerea de înscrisuri.** Reținerea sau distrugerea unui înscris emis de un organ de urmărire penală, de o instanță de judecată sau de un alt organ de jurisdicție, ori împiedicarea în orice mod ca un înscris destinat unuia dintre organele sus-arătate să ajungă la acesta, când astfel de înscrisuri sunt necesare soluționării unei cauze, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

---

[1] Art. 272 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul III. Infracțiuni contra siguranței circulației pe căile ferate

Art. 273. Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, din culpă. (1) Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, din culpă, de către angajații căilor ferate, dacă aceasta ar fi putut pune în pericol siguranța circulației mijloacelor de transport ale căilor ferate, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Când fapta prevăzută în alineatul precedent a avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 7 ani, iar în cazul în care s-a produs o catastrofă de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.

Art. 274. Neîndeplinirea cu știință a îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă. (1) Neîndeplinirea cu știință a îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, de către angajații căilor ferate, dacă aceasta ar pune în pericol siguranța circulației mijloacelor de transport ale căilor ferate, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Dacă îndeplinirea defectuoasă sau neîndeplinirea cu știință arătată în alin. (1) a avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani, iar în cazul când s-a produs o catastrofă de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 275. Părăsirea postului și prezența la serviciu în stare de ebrietate. (1) Părăsirea postului, în orice mod și sub orice formă, de angajații care asigură direct siguranța circulației mijloacelor de transport ale căilor ferate, dacă prin aceasta s-ar fi putut pune în pericol siguranța circulației mijloacelor de transport, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează exercitarea atribuțiilor de serviciu în stare de ebrietate de către angajații care asigură direct siguranța circulației mijloacelor de transport ale căilor ferate.

(3) Când prin faptele prevăzute în alineatele precedente s-a produs o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani, iar în cazul când

Scanned with OKEN Scanner

s-a produs o catastrofă de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 276. Distrugerea şi semnalizarea falsă. (1) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuinţare a liniei ferate sau a instalaţiilor de cale ferată, ori aşezarea de obstacole pe linia ferată, dacă prin aceasta s-ar fi putut pune în pericol siguranţa mijloacelor de transport ale căilor ferate, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează săvârşirea de acte de semnalizare falsă sau săvârşirea oricăror alte acte de natură a induce în eroare personalul căilor ferate în timpul executării serviciului, dacă aceste fapte ar fi putut expune la un pericol de accident sau de catastrofă de cale ferată.

(3) În cazul când faptele prevăzute în alineatele precedente au avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă au produs o catastrofă de cale ferată, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Săvârşirea din culpă a faptelor arătate în alin. (1), (2) şi (3) se pedepseşte în cazul alin. (1) şi (2) cu închisoare de la 1 la 5 ani, iar în cazul alin. (3) cu închisoare de la 3 la 7 ani dacă s-a produs o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată sau un accident de cale ferată şi închisoare de la 10 la 15 ani dacă s-a produs o catastrofă de cale ferată.

(5) Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în acest articol este săvârşită de către un angajat al căilor ferate, la maximul pedepsei prevăzute pentru fapta comisă se poate adăuga un spor de până la 2 ani, fără a se putea depăşi maximul general al pedepsei.

(6) Tentativa la faptele prevăzute în alin. (1)-(3) se pedepseşte.

Art. 277. Accidentul şi catastrofa de cale ferată. (1) Accidentul de cale ferată constă în distrugerea sau degradarea importantă adusă materialului rulant de cale sau altor instalaţii feroviare în cursul circulaţiei sau manevrelor mijloacelor de transport ale căilor ferate.

(2) Catastrofa de cale ferată constă în deraierea, răsturnarea sau prăbuşirea unui mijloc de transport al căilor ferate, sau în producerea unui alt asemenea rezultat, precum şi în ciocnirea a două mijloace de transport ale căilor ferate sau a unui mijloc de transport al căilor ferate cu

Scanned with OKEN Scanner

un alt vehicul, dacă s-au produs urmări deosebit de grave prin moartea sau vătămarea integrității corporale a unor persoane, ori prin distrugerea sau degradarea mijloacelor de transport ale căilor ferate, a instalațiilor de cale ferată sau a mărfurilor încredințate pentru transport.

Art. 278. Punerea în mişcare a acţiunii penale. Acțiunea penală pentru faptele prevăzute în art. 273 alin. (1), art. 274 alin. (1) şi art. 275 alin. (1) şi (2) se pune în mişcare numai la sesizarea organelor competente ale căilor ferate.

Capitolul IV. Infracțiuni privitoare la regimul stabilit pentru unele activități reglementate de lege

Art. 279. Nerespectarea regimului armelor şi munițiilor. (1) [1] Deținerea, portul, confecționarea, transportul, precum şi orice operație privind circulația armelor şi munițiilor sau funcționarea atelierelor de reparat arme, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 8 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi nedepunerea armei sau a muniției în termenul fixat de lege la organul competent, de către cel căruia i s-a respins cererea pentru prelungirea valabilității permisului.

(3) [2] Se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani:

a) deținerea, înstrăinarea sau portul, fără drept, de arme ascunse ori de arme militare, precum şi a muniției pentru astfel de arme;

b) deținerea, înstrăinarea sau portul, fără drept, a mai multor arme cu excepția celor prevăzute la lit. a), precum şi a armelor de panoplie, ori muniției respective în cantități mari.

(3^1) [3] Portul de arme, fără drept, în localul unităților de stat sau al altor unități la care se referă art. 145, la întruniri publice ori în localuri de alegeri, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 15 ani.

(4) Tentativa se pedepseşte.

---

[1] Alin. (1) al art. 279 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 169/2002.

[2] Alin. (3) al art. 279 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 169/2002.

[3] Alin. (3^1) al art. 279 a fost introdus prin art. I pct. 14 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Notă: 1. A se vedea şi art. 136-138 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor şi muniţiilor, cu modificările şi completările ulterioare.
2. A se vedea si art. 1[1] din Legea nr. 61/1991 pentru sancţionarea faptelor de încălcare a unor norme de convieţuire socială, a ordinii şi liniştii publice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 279[1]. Nerespectarea regimului materialelor nucleare sau a altor materii radioactive. (1) Primirea, deţinerea, folosirea, cedarea, modificarea, înstrăinarea, dispersarea, expunerea, transportul sau deturnarea materialelor nucleare ori a altor materii radioactive, precum şi orice alte operaţiuni privind circulaţia acestora, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) au produs pericol public, au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 181 sau 182 ori au cauzat o pagubă materială, pedeapsa este închisoarea de la 4 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Sustragerea ori distrugerea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute în alin. (3) au produs pericol public sau au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 181 sau 182, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(5) În cazul în care faptele prevăzute în alin. (1) şi (3) au avut consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(6) Ameninţarea, adresată unui stat, unei organizaţii internaţionale sau unei persoane fizice sau juridice, cu folosirea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive, în scopul de a provoca vătămarea corporală sau moartea unor persoane ori pagube materiale, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(7) Dacă fapta prevăzută în alin. (6) este condiţionată de îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act sau când prin ameninţare, sub orice formă, se pretinde a se da ori a se preda materiale nucleare sau alte materii radioactive, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Scanned with OKEN Scanner

(8) Tentativa se pedepseşte.

Notă: A se vedea şi art. 44-46 din Legea nr. 111/1996 privind desfăşurarea în siguranţă, reglementarea, autorizarea şi controlul activităţilor nucleare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 280. Nerespectarea regimului materiilor explozive. (1) Producerea, experimentarea, prelucrarea, deţinerea, transportul sau folosirea materiilor explozive sau orice alte operaţii privind aceste materii, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Sustragerea materiilor explozive se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Când faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) privesc o cantitate mai mare de 1 kg echivalent trotil sau în cazul când cantitatea de exploziv este însoţită de materiale de iniţiere, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Faptele prevăzute în alin. (1) şi (2), dacă au produs pericol public sau au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 181 sau 182, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi. Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi fapta prevăzută în alin. (1), dacă a cauzat o pagubă materială.

(5) În cazul în care faptele prevăzute în alineatele precedente au avut consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(6) Ameninţarea, adresată unui stat, unei organizaţii internaţionale sau unei persoane fizice ori juridice, cu folosirea materiilor explozive în scopul de a provoca vătămarea corporală sau moartea unor persoane ori pagube materiale se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(7) Fapta de ameninţare cu folosirea materiilor explozive, săvârşită în condiţiile arătate în art. 279[1] alin. (7), se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în acel alineat.

(8) Tentativa se pedepseşte.

Notă: A se vedea şi art. 31 din Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive, cu modificările ulterioare.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 280¹. Nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri. (1) Înstrăinarea, ascunderea sau orice altă faptă prin care se pricinuieşte pierderea pentru patrimoniul cultural naţional sau pentru fondul arhivistic naţional a unui bun care, potrivit legii, face parte din acel patrimoniu sau fond, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă pierderea bunului pentru patrimoniul sau pentru fondul prevăzut în alineatul precedent a fost pricinuită prin săvârşirea unei fapte care constituie prin ea însăşi o altă infracţiune, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, al cărei maxim se majorează cu 3 ani.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1) nu se pedepseşte, iar în cazul faptelor prevăzute în alin. (2) pedeapsa nu se majorează, dacă înainte ca hotărârea să fi rămas definitivă, făptuitorul înlătură rezultatul infracţiunii făcând ca bunul să reintre în acel patrimoniu sau fond.

Notă: A se vedea şi art. 65-75 din Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural naţional mobil, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi art. 27-28 din Legea Arhivelor Naţionale nr. 16/1996, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 281. Exercitarea fără drept a unei profesii. Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activităţi pentru care legea cere autorizaţie, ori exercitarea acestora în alte condiţii decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârşirea unor astfel de fapte se sancţionează potrivit legii penale, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.

Art. 281¹. [1)] **Nerespectarea regimului transportului rutier public.** (1) Efectuarea transportului rutier public fără licenţă de transport, fără licenţă de execuţie pentru vehicul sau fără licenţă de execuţie pentru traseu, după caz, ori cu licenţe cu valabilitatea expirată se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an sau amendă.

(2) Persoana care dispune efectuarea transportului rutier public în condiţiile prevăzute la alin. (1) sau consimte la efectuarea acestuia se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani ori amendă.

(3) Eliberarea, cu ştiinţă, a unei licenţe de transport rutier public, a unei licenţe de execuţie pentru vehicul sau a unei licenţe de execuţie pentru traseu, fără respectarea legii, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

[1)] Art. 281¹ a fost introdus prin art. unic pct. 1 din O.U.G. nr. 109/2004 şi este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 85/2005.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul VII. Infracţiuni de fals

Capitolul I. Falsificarea de monede, timbre sau de alte valori

Art. 282. Falsificarea de monede sau de alte valori. (1) Falsificarea de monedă metalică, monedă de hârtie, titluri de credit public, cecuri, titluri de orice fel pentru efectuarea plăţilor, emise de instituţia bancară ori de alte instituţii de credit competente, sau falsificarea oricăror alte titluri ori valori asemănătoare, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează punerea în circulaţie, în orice mod, a valorilor falsificate arătate în alineatul precedent, sau deţinerea lor în vederea punerii în circulaţie.

(3) Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente ar fi putut cauza o pagubă importantă sistemului financiar, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă au cauzat o pagubă importantă sistemului financiar, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Tentativa se pedepseşte.

Notă: 1. A se vedea şi Legea nr. 299/2004 privind răspunderea penală a persoanelor juridice pentru infracţiunea de falsificare de monede sau alte valori, *infra* nr. 10.

2. Potrivit art. 24 din Legea nr. 365/2002 privind comerţul electronic: *„**Art. 24. Falsificarea instrumentelor de plată electronică.** (1) Falsificarea unui instrument de plată electronică se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.*

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează punerea în circulaţie, în orice mod, a instrumentelor de plată electronică falsificate sau deţinerea lor în vederea punerii în circulaţie.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, dacă faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) sunt săvârşite de o persoană care, în virtutea atribuţiilor sale de serviciu:

a) realizează operaţii tehnice necesare emiterii instrumentelor de plată electronică ori efectuării tipurilor de operaţiuni prevăzute la art. 1 pct. 10; sau

Scanned with OKEN Scanner

b) are acces la mecanismele de securitate implicate în emiterea sau utilizarea instrumentelor de plată electronică; sau
c) are acces la datele de identificare sau la mecanismele de securitate implicate în efectuarea tipurilor de operaţiuni prevăzute la art. 1 pct. 10.
(4) Tentativa se pedepseşte."

Art. 283. Falsificarea de timbre, mărci sau de bilete de transport. (1) Falsificarea de timbre, mărci poştale, plicuri poştale, cărţi poştale, bilete sau foi de călătorie sau transport, cupoane răspuns internaţional, ori punerea în circulaţie a unor astfel de valori falsificate, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 284. Falsificarea de valori străine. Dispoziţiile cuprinse în acest capitol se aplică şi în cazul când infracţiunea priveşte monede sau timbre ale altor state ori alte valori străine.

Art. 285. Deţinerea de instrumente în vederea falsificării de valori. Fabricarea ori deţinerea de instrumente sau materiale cu scopul de a servi la falsificarea valorilor sau titlurilor enumerate în art. 282-284 se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Notă: Potrivit art. 25 din Legea nr. 365/2002 privind comerţul electronic:
*„**Art. 25. Deţinerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică.** Fabricarea ori deţinerea de echipamente, inclusiv hardware sau software, cu scopul de a servi la falsificarea instrumentelor de plată electronică se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani."*

Capitolul II. Falsificarea instrumentelor de autentificare sau de marcare

Art. 286. Falsificarea instrumentelor oficiale. (1) Falsificarea unui sigiliu, unei ştampile sau a unui instrument de marcare de care se folosesc unităţile la care se referă art. 145 se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 287. Folosirea instrumentelor oficiale false. (1) Folosirea instrumentelor false arătate în art. 286 se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

(2) Folosirea fără drept a unui sigiliu ori a unei ştampile cu stema ţării se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Capitolul III. Falsuri în înscrisuri

Art. 288. Falsul material în înscrisuri oficiale. (1) Falsificarea unui înscris oficial prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecinţe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

(2) Falsul prevăzut în alineatul precedent, săvârşit de un funcţionar în exerciţiul atribuţiilor de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Sunt asimilate cu înscrisurile oficiale biletele, tichetele sau orice alte imprimate producătoare de consecinţe juridice.

(4) Tentativa se pedepseşte.

Art. 289. Falsul intelectual. (1) Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcţionar aflat în exerciţiul atribuţiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu ştiinţă de a insera unele date sau împrejurări, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 290. Falsul în înscrisuri sub semnătură privată. (1) Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288, dacă făptuitorul foloseşte înscrisul falsificat ori îl încredinţează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecinţe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 291. Uzul de fals. Folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unei consecinţe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani când înscrisul

Scanned with OKEN Scanner

este oficial şi cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă când înscrisul este sub semnătură privată.

Art. 292. Falsul în declaraţii. Declararea necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ sau instituţii de stat ori unei alte unităţi dintre cele la care se referă art. 145, în vederea producerii unei consecinţe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declaraţia făcută serveşte pentru producerea acelei consecinţe, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Notă: Potrivit art. 26 din Legea nr. 365/2002 privind comerţul electronic: *„**Art. 26. Falsul în declaraţii în vederea emiterii sau utilizării instrumentelor de plată electronică.** Declararea necorespunzătoare adevărului, făcută unei instituţii bancare, de credit sau financiare ori oricărei alte persoane juridice autorizate în condiţiile legii să emită instrumente de plată electronică sau să accepte tipurile de operaţiuni prevăzute la art. 1 pct. 10, în vederea emiterii sau utilizării unui instrument de plată electronică, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declaraţia făcută serveşte pentru emiterea sau utilizarea acelui instrument, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă."*

Art. 293. Falsul privind identitatea. (1) Prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identităţi altei persoane, pentru a induce sau a menţine în eroare un organ sau o instituţie de stat sau o altă unitate dintre cele la care se referă art. 145, în vederea producerii unei consecinţe juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează încredinţarea unui înscris care serveşte pentru dovedirea stării civile ori pentru legitimare sau identificare spre a fi folosit fără drept.

Art. 294. Falsul prin folosirea emblemei Crucii Roşii. (1) Folosirea fără drept a emblemei sau denumirii de „Crucea Roşie" ori a unei embleme sau denumiri asimilate acesteia, precum şi folosirea oricărui semn sau oricărei denumiri care constituie o imitaţie a vreunei asemenea embleme ori denumiri, dacă fapta a cauzat pagube materiale, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta se săvârşeşte în timp de război, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul VIII. Infracţiuni la regimul stabilit pentru anumite activităţi economice

Art. 295. Specula. Săvârşirea uneia dintre următoarele fapte:

a) cumpărarea în scop de revânzare a produselor industriale sau agricole care potrivit dispoziţiilor legale nu pot face obiectul comerţului particular;

b) cumpărarea de produse industriale sau agricole, în scop de prelucrare în vederea revânzării, dacă ceea ce ar rezulta din prelucrare nu poate face, potrivit dispoziţiilor legale, obiectul comerţului particular;

c) *abrogată*;

d) *abrogată*;

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Notă: A se vedea şi dispoziţiile Decretului-lege nr. 15/1990 privind urmărirea, judecarea şi pedepsirea unor infracţiuni de specula (M. Of. nr. 7 din 12 ianuarie 1990).

Art. 296. Înşelăciunea la măsurătoare. (1) Înşelarea prin folosirea unui instrument de măsurat inexact ori prin folosirea frauduloasă a unui instrument de măsurat exact se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 297. Înşelăciunea cu privire la calitatea mărfurilor. (1) [1] Falsificarea ori substituirea de mărfuri sau orice alte produse, precum şi expunerea spre vânzare sau vânzarea de asemenea bunuri, cunoscând că sunt falsificate ori substituite, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 7 ani.

(2) Dacă mărfurile sau produsele au devenit prin falsificare sau substituire, vătămătoare sănătăţii, sunt aplicabile dispoziţiile art. 313.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 298. Divulgarea secretului economic. (1) Divulgarea unor date sau informaţii care nu sunt destinate publicităţii, de către cel care le

---

[1] Alin. (1) al art. 297 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 93/2002.

Scanned with OKEN Scanner

cunoaşte datorită atribuţiilor de serviciu, dacă fapta este de natură să producă pagube, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent este săvârşită de altă persoană, oricare ar fi modul prin care a ajuns să cunoască datele sau informaţiile, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Art. 299. Contrafacerea obiectului unei invenţii. Contrafacerea sau folosirea, fără drept, a obiectului unei invenţii se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Notă: Potrivit art. 58 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenţie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare: *„Art. 58. (1) Constituie infracţiunea de contrafacere, în sensul prezentei legi, fabricarea, folosirea sau punerea în circulaţie fără drept a obiectului unui brevet de invenţie sau orice altă încălcare a drepturilor conferite conform art. 33 alin. (1), dacă aceste încălcări au fost săvârşite după data publicării cererii de brevet de invenţie, şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă de la 10.000 lei (RON) la 30.000 le (RON).*
(2) Abrogat.
(3) Pentru prejudiciile cauzate titularul are dreptul la despăgubiri, potrivit dreptului comun, şi poate solicita instanţei judecătoreşti competente să dispună măsura confiscării sau, după caz, a distrugerii produselor contrafăcute. Aceste dispoziţii se aplică şi materialelor şi echipamentelor care au servit nemijlocit la săvârşirea infracţiunii de contrafacere.
(4) Încălcarea drepturilor prevăzute la art. 34 [a drepturilor conferite de brevetul de invenţie – n.r.] de către terţi atrage pentru persoanele vinovate obligaţia de despăgubire potrivit dreptului comun , titlul pentru plata despăgubirilor fiind executoriu după eliberarea brevetului."

Art. 300. Punerea în circulaţie a produselor contrafăcute. Punerea în circulaţie a produselor realizate ca urmare a contrafacerii sau folosirii fără drept a obiectului unei invenţii se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

Art. 301. Concurenţa neloială. Fabricarea ori punerea în circulaţie a produselor care poartă denumiri de origine ori indicaţii de proveniență false, precum şi aplicarea pe produsele puse în circulaţie de menţiuni false privind brevetele de invenţii, ori folosirea unor nume comerciale sau a denumirilor organizaţiilor de comerţ ori industriale, în scopul de a induce în eroare pe beneficiari, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

Scanned with OKEN Scanner

Notă: 1. A se vedea şi art. 5-8 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenţei neloiale, cu modificările şi completările ulterioare.
2. A se vedea, de asemenea, art. 83 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile şi indicaţiile geografice, cu modificările şi completările ulterioare; art. 40 din Legea nr. 16/1995 privind protecţia topografiilor circuitelor integrate, cu modificările şi completările ulterioare; art. 143 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 302. Nerespectarea dispoziţiilor privind operaţii de import sau export. Efectuarea, fără autorizaţie, a oricăror acte sau fapte care potrivit dispoziţiilor legale sunt considerate operaţiuni de import, export sau tranzit, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Notă: A se vedea şi art. 270-278 din Legea nr. 86/2006 – Codul vamal al României.

Art. 302¹. Deturnarea de fonduri. (1) Schimbarea destinaţiei fondurilor băneşti sau a resurselor materiale, fără respectarea prevederilor legale, dacă fapta a cauzat o perturbare a activităţii economico-financiare sau a produs o pagubă unui organ ori unei instituţii de stat sau unei alte unităţi dintre cele la care se referă art. 145, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a avut consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Notă: A se vedea şi art. 18² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, *infra* nr. 3.

Art. 302². Nerespectarea dispoziţiilor privind importul de deşeuri şi reziduuri. (1) Efectuarea oricăror operaţiuni de import de deşeuri ori reziduuri de orice natură sau de alte mărfuri periculoase pentru sănătatea populaţiei şi pentru mediul înconjurător, precum şi introducerea, în orice mod, sau tranzitarea acestora pe teritoriul ţării, fără respectarea dispoziţiilor legale, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă faptele prevăzute în alineatul precedent au pus în pericol sănătatea sau integritatea corporală a unui număr mare de persoane, au

Scanned with OKEN Scanner

avut vreuna dintre urmările arătate în art. 182 ori au cauzat o pagubă materială importantă, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi, iar în cazul în care s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane ori pagube importante economiei naţionale, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Notă: 1. Potrivit art. 53 din O.U.G. nr. 78/2000 privind regimul deşeurilor, astfel cum a fost completat prin Legea nr. 426/2001, *„Art. 53. (1) Constituie infracţiune şi se sancţionează cu închisoare de la 1 la 5 ani următoarele fapte:*
a) importul de aparate, instalaţii, echipamente, utilaje, substanţe şi produse folosite şi uzate, din categoria deşeurilor interzise la import;
b) neadoptarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfăşurarea activităţilor de colectare, transport şi depozitare a deşeurilor periculoase;
c) comercializarea, pierderea sau abandonarea deşeurilor pe durata şi pe parcursul tranzitării teritoriului României;
d) refuzul de a aduce la îndeplinire decizia autorităţilor competente menţionate în prezenta ordonanţă de urgenţă privind lucrările sau activităţile de producere şi gestionare a deşeurilor;
e) refuzul de returnare în ţara de origine a deşeurilor pentru care s-a dispus o astfel de măsură de către organele în drept;
f) introducerea în ţară a unor deşeuri în scopul depozitării finale;
g) acceptarea de către deţinătorii de depozite, la depozitare, a unor deşeuri care au fost importate fără acord sau autorizaţie de mediu;
h) continuarea activităţii de eliminare finală a deşeurilor după expirarea termenului de suspendare a autorizaţiei de către autoritatea teritorială de protecţie a mediului.
(2) Tentativa se pedepseşte.
(3) Infracţiunile prevăzute la alin. (1) se constată de către personalul împuternicit din cadrul autorităţilor publice centrale competente şi din unităţile teritoriale ale acestora, precum şi din cadrul autorităţilor publice locale, conform atribuţiilor stabilite prin lege; actele de constatare se transmit organului de urmărire sau cercetare penală competent."
2. A se vedea şi art. 13 şi 14 din O.U.G. nr. 16/2001 privind gestionarea deşeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul IX. Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială

Capitolul I. Infracțiuni contra familiei

Art. 303. Bigamia. (1) Încheierea unei noi căsătorii de către o persoană căsătorită se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Persoana necăsătorită care se căsătoreşte cu o persoană pe care o ştie căsătorită se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(3) Faptele prevăzute în prezentul articol nu se sancționează dacă prima sau cea de-a doua căsătorie este declarată nulă pentru alt motiv decât bigamia.

Art. 304. Adulterul. (1) Fapta persoanei căsătorite de a avea relații sexuale afară de căsătorie se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a soțului nevinovat.

(3) Soțul nevinovat poate cere oricând încetarea urmăririi penale sau a procesului penal, iar după rămânerea definitivă a hotărârii, încetarea executării pedepsei.

(4) Proba adulterului se poate face numai prin proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante sau prin scrisori care emană de la soțul vinovat.

(5) Urmărirea sau procesul penal încetează şi în caz de moarte a soțului care a făcut plângerea, precum şi în caz de anulare a căsătoriei soțului vinovat.

(6) Urmărirea penală nu poate începe dacă fapta a fost comisă după îndemnul sau încurajarea celuilalt soț, sau dacă viața conjugală era întreruptă în fapt şi soții trăiau despărțiți.

(7) Dispozițiile art. 27 nu sunt aplicabile.

Art. 305. Abandonul de familie. (1) [1] Săvârşirea de către persoana care are obligația legală de întreținere, față de cel îndreptățit la întreținere, a uneia dintre următoarele fapte:

[1] Alin. (1) al art. 305 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 197/2000.

Scanned with OKEN Scanner

a) părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, expunându-l la suferințe fizice sau morale;

b) neîndeplinirea, cu rea-credință, a obligației de întreținere prevăzute de lege;

c) neplata, cu rea-credință, timp de două luni, a pensiei de întreținere stabilite pe cale judecătorească,

se pedepsește, în cazurile prevăzute la lit. a) și b), cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă, iar în cazul prevăzut la lit. c), cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

(4) Dacă părțile nu s-au împăcat, dar în cursul judecății inculpatul își îndeplinește obligațiile, instanța, în cazul când stabilește vinovăția, pronunță împotriva inculpatului o condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 81.

(5) Revocarea suspendării condiționate nu are loc decât în cazul când, în cursul termenului de încercare, condamnatul săvârșește din nou infracțiunea de abandon de familie.

Art. 306. [1] **Relele tratamente aplicate minorului.** Punerea în primejdie gravă, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinți sau de către orice persoană căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 307. Nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului. (1) Reținerea de către un părinte a copilului său minor, fără consimțământul celuilalt părinte sau al persoanei căreia i-a fost încredințat minorul potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta persoanei căreia i s-a încredințat minorul prin hotărâre judecătorească, spre creștere și educare,

---

[1] Art. 306 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 143/2002.

Scanned with OKEN Scanner

de a împiedica în mod repetat pe oricare dintre părinţi să aibă legături personale cu minorul, în condiţiile stabilite de părţi sau de către organul competent.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Capitolul II. Infracţiuni contra sănătăţii publice

Art. 308. Zădărnicirea combaterii bolilor. Nerespectarea măsurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor molipsitoare, dacă a avut ca urmare răspândirea unei asemenea boli, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

Art. 309. Contaminarea venerică şi transmiterea sindromului imunodeficitar dobândit. (1) Transmiterea unei boli venerice prin raport sexual, prin relaţii sexuale între persoane de acelaşi sex sau prin acte de perversiune sexuală, de către o persoană care ştie că suferă de o astfel de boală, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Transmiterea sindromului imunodeficitar dobândit - SIDA - de către o persoană care ştie că suferă de această boală se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 15 ani.

(3) Instanţa de judecată va dispune măsura de siguranţă a obligării la tratament medical.

Art. 309[1]. Sustragerea de la tratament medical. Sustragerea de la executarea măsurii de siguranţă a obligării la tratament medical, în cazul infracţiunii de contaminare venerică, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.

Art. 310. [1)] **Răspândirea bolilor la animale sau plante.** Nerespectarea măsurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor molipsitoare la animale sau plante ori a dăunătorilor, dacă a avut ca urmare răspândirea unei asemenea boli ori a dăunătorilor, sau alte urmări grave, se pedepseşte cu închisoare de la 3 lună la 3 ani sau cu amendă.

[1)] Art. 310 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 311. [1] **Infectarea apei.** Infectarea prin orice mijloace a surselor sau reţelelor de apă, dacă este dăunătoare sănătăţii oamenilor, animalelor sau plantelor, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.

Notă: A se vedea şi art. 92 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 312. Traficul de substanţe toxice. (1) Producerea, deţinerea sau orice operaţiune privind circulaţia produselor ori substanţelor toxice, cultivarea în scop de prelucrare a plantelor care conţin astfel de substanţe ori experimentarea produselor sau substanţelor toxice, toate acestea fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită organizat, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă sau închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) *Prescrierea de către medic, fără a fi necesar, a produselor sau substanţelor stupefiante se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani, iar organizarea sau îngăduirea consumului de asemenea produse ori substanţe în locuri anumite se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.*

(4) Tentativa se pedepseşte.

Notă: 1. Potrivit art. 32 al Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri, ***se abrogă art. 312 C. pen., în ceea ce priveşte produsele sau substanţele stupefiante.*** A se vedea şi dispoziţiile Legii nr. 143/2000, *infra* nr. 4.

2. A se vedea şi art. 17 lit. i) şi art. 18 alin. (6) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, *infra* nr. 3.

Art. 313. Falsificarea de alimente sau alte produse. (1) [2] Prepararea de alimente ori băuturi falsificate, alterate sau interzise consumului,

---

[1] Art. 311 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din Legea nr. 169/2002.

[2] Alin. (1) al art. 313 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din O.U.G. nr. 93/2002.

Scanned with OKEN Scanner

vătămătoare sănătății, expunerea spre vânzare sau vânzarea unor astfel de alimente sau băuturi, cunoscând că sunt falsificate sau alterate ori interzise consumului, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează falsificarea sau substituirea altor mărfuri sau produse, dacă prin falsificare sau substituire acestea au devenit vătămătoare sănătății.

(3) [1] Punerea în consum public de carne sau produse din carne, provenite din tăieri de animale sustrase controlului veterinar, dacă a avut ca urmare îmbolnăvirea unei persoane, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani, iar dacă a avut ca urmare moartea, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) [2] Dacă prin faptele prevăzute în alin. (1) sau (2) s-au produs vătămări uneia sau mai multor persoane care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile, pedeapsa este închisoarea de la 4 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă necesită îngrijiri medicale de cel mult 60 de zile, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

(5) În cazul în care prin faptele prevăzute în alin. (1) sau (2) s-au produs vătămări uneia sau mai multor persoane care necesită pentru vindecare mai mult de 60 de zile de îngrijiri medicale ori vreuna din consecinţele prevăzute în art. 182 alin. (1), pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă a avut ca urmare moartea, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(6) Tentativa infracţiunilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Capitolul III. Infracţiuni privitoare la asistenţa celor în primejdie

Art. 314. Punerea în primejdie a unei persoane în neputinţă de a se îngriji. (1) [3] Părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, în orice mod,

[1] Alin. (3) al art. 313 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din O.U.G. nr. 93/2002.

[2] Alin. (4)-(6) ale art. 313 au fost introduse prin art. unic pct. 4 din O.U.G. nr. 93/2002.

[3] Alin. (1) al art. 314 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din Legea nr. 197/2000.

Scanned with OKEN Scanner

a unui copil sau a unei persoane care nu are putința de a se îngriji, de către acela care o are sub pază sau îngrijire, punându-i în pericol iminent viața, sănătatea sau integritatea corporală, se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani.

(2) Este apărată de pedeapsă persoana care, după săvârșirea faptei, își reia de bunăvoie îndatoririle.

Art. 315. Lăsarea fără ajutor. Omisiunea de a da ajutorul necesar sau de a înștiința autoritatea, de către cel care a găsit o persoană a cărei viață, sănătate sau integritate corporală este în primejdie și care este lipsită de putința de a se salva, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.

Art. 316. Lăsarea fără ajutor prin omisiunea de înștiințare. Neînștiințarea autorității de către cel ce găsește o persoană abandonată sau pierdută, care are nevoie de ajutor, fiindu-i pusă în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

Capitolul IV. Alte infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială

Art. 317. Propaganda naționalist-șovină. Propaganda naționalist-șovină, aţâţarea urii de rasă sau naționale, dacă fapta nu constituie infracțiunea prevăzută în art. 166, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 318. Împiedicarea libertății cultelor. (1) Împiedicarea sau tulburarea libertății de exercitare a vreunui cult religios, care este organizat și funcționează potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta de a obliga o persoană, prin constrângere, să participe la serviciile religioase ale vreunui cult, sau să îndeplinească un act religios legat de exercitarea unui cult.

Art. 319. Profanarea de morminte. Profanarea prin orice mijloace a unui mormânt, a unui monument sau a unei urne funerare ori a unui cadavru, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 320. Tulburarea folosinţei locuinţei. (1) Fapta prin care se tulbură în mod repetat folosinţa locuinţei locatarilor dintr-un imobil, ori prin care se împiedică normala folosinţă a locuinţei, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Împăcarea părţilor înlătură răspunderea penală.

Art. 321. [1] Ultrajul contra bunelor moravuri şi tulburarea ordinii şi liniştii publice. (1) Fapta persoanei care, în public, săvârşeşte acte sau gesturi, proferează cuvinte ori expresii, sau se dedă la orice alte manifestări prin care se aduce atingere bunelor moravuri sau se produce scandal public ori se tulbură, în alt mod, liniştea publică, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă prin fapta prevăzută în alin. (1) s-au tulburat grav liniştea şi ordinea publică, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 322. Încăierarea. (1) Participarea la o încăierare între mai multe persoane se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Dacă în cursul încăierării s-a cauzat o vătămare gravă integrităţii corporale sau sănătăţii unei persoane, cel care a săvârşit această faptă se pedepseşte pentru infracţiunea săvârşită, al cărei maxim se reduce cu un an. Ceilalţi participanţi la încăierare se pedepsesc cu pedeapsa prevăzută în alin. (1).

(3) În cazul prevăzut în alin. (2), dacă nu se cunoaşte care dintre participanţi au săvârşit faptele arătate în acel alineat, se aplică tuturor închisoarea de la 6 luni la 5 ani, când s-a cauzat vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii. În cazul în care s-a cauzat moartea, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani.

(4) Nu se pedepseşte cel care a fost prins în încăierare împotriva voinţei sale, sau care a încercat să despartă pe alţii, să respingă un atac ori să apere pe altul.

Art. 323. Asocierea pentru săvârşirea de infracţiuni. (1) Fapta de a se asocia sau de a iniţia constituirea unei asocieri în scopul săvârşirii

[1] Art. 321 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

uneia sau mai multor infracţiuni, altele decât cele arătate în art. 167, ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asocieri, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 15 ani, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea ce intră în scopul asocierii.

(2) Dacă fapta de asociere a fost urmată de săvârşirea unei infracţiuni, se aplică celor care au săvârşit infracţiunea respectivă pedeapsa pentru acea infracţiune în concurs cu pedeapsa prevăzută în alin. (1).

(3) Nu se pedepsesc persoanele prevăzute în alin. (1), care denunţă autorităţilor asocierea mai înainte de a fi fost descoperită şi de a se fi început săvârşirea infracţiunii care intră în scopul asocierii.

Notă: A se vedea şi art. 7-10 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea şi combaterea criminalităţii organizate, cu modificările şi completările ulterioare, *infra* nr. 6.

Art. 324. Instigarea publică şi apologia infracţiunilor. (1) Fapta de a îndemna publicul prin grai, scris sau prin orice alte mijloace, de a nu respecta legile ori de a săvârşi fapte ce constituie infracţiuni, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea la săvârşirea căreia s-a instigat.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) este săvârşită de un funcţionar public care îndeplineşte o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat ori de către o persoană din cele prevăzute în art. 160, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani, fără a se putea depăşi pedeapsa maximă prevăzută de lege pentru infracţiunea la săvârşirea căreia s-a instigat.

(3) Dacă instigarea publică a avut ca urmare săvârşirea infracţiunii la care s-a instigat, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru acea infracţiune.

(4) Purtarea în public a unei uniforme, embleme, insigne sau altor asemenea semne distinctive neautorizate, în scopurile arătate în alin. (1), se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

(5) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează lăudarea în public a celor care au săvârşit infracţiuni sau a infracţiunilor săvârşite de aceştia.

Notă: A se vedea şi dispoziţiile O.U.G. nr. 31/2002 privind interzicerea organizaţiilor şi simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob şi a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârşirea unor infracţiuni contra păcii şi omenirii, aprobată prin Legea nr. 107/2006, cu modificările ulterioare.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 325. Răspândirea de materiale obscene. Fapta de a vinde sau răspândi, precum şi de a confecţiona ori deţine, în vederea răspândirii, obiecte, desene, scrieri sau alte materiale cu caracter obscen, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.

Notă: 1. A se vedea şi art. 12 din Legea nr. 196/2003 privind prevenirea şi combaterea pornografiei, *infra* nr. 9.
2. A se vedea şi art. 18 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane, *infra* nr. 2, precum şi art. 51 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei, *infra* nr. 7.

Art. 326. Cerşetoria. Fapta persoanei care, având capacitatea de a munci, apelează în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor material, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani.

Notă: 1. Potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane, *„Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârşit, ca urmare a exploatării sale, infracţiunea de prostituţie sau cea de cerşetorie, nu se pedepseşte pentru aceste infracţiuni."*
2. A se vedea şi art. 132-133 din Legea nr. 272/2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, potrivit cărora: *„**Art. 132.** (1) Îndemnul ori înlesnirea practicării cerşetoriei de către un minor sau tragerea de foloase de pe urma practicării cerşetoriei de către un minor se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 3 ani.*
(2) Recrutarea ori constrângerea unui minor la cerşetorie se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.
(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) sau (2) este săvârşită de un părinte sau de reprezentantul legal al minorului, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 5 ani, pentru fapta prevăzută la alin. (1), şi de la 2 la 7 ani şi interzicerea unor drepturi, pentru fapta prevăzută la alin. (2).
***Art. 133.** Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil de a se folosi de acesta pentru a apela în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor financiar sau material, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani şi interzicerea unor drepturi."*

Art. 327. Vagabondajul. Fapta persoanei care nu are locuinţă statornică şi nici mijloace de trai şi care, deşi are capacitate de a munci, nu exercită în mod obişnuit o ocupaţie sau profesie, ori nu prestează nici o

Scanned with OKEN Scanner

altă muncă pentru întreţinerea sa, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 ani.

Art. 328. Prostituţia. Fapta persoanei care îşi procură mijloacele de existenţă sau principalele mijloace de existenţă, practicând în acest scop raporturi sexuale cu diferite persoane, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

Notă: Potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane, *„Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârşit, ca urmare a exploatării sale, infracţiunea de prostituţie sau cea de cerşetorie, nu se pedepseşte pentru aceste infracţiuni."*

Art. 329. [1] **Proxenetismul.** (1) Îndemnul ori înlesnirea practicării prostituţiei sau tragerea de foloase de pe urma practicării prostituţiei de către o persoană se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Recrutarea unei persoane pentru prostituţie ori traficul de persoane în acest scop, precum şi constrângerea la prostituţie se pedepsesc cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) [2] Dacă fapta prevăzută în alin. (1) sau (2) este săvârşită faţă de un minor sau prezintă un alt caracter grav, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au servit sau au fost destinate să servească, direct sau indirect, la comiterea infracţiunii prevăzute în alin. (1)-(3) şi cele care au fost dobândite prin săvârşirea acesteia se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(5) Tentativa se pedepseşte.

Notă: A se vedea şi art. 10-12 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane, cu modificările şi completările ulterioare, *infra* nr. 2.

---

[1] Art. 329 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din Legea nr. 169/2002.

[2] Alin. (3) al art. 329 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 143/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 330. Jocul de noroc. (1) Organizarea sau îngăduirea jocurilor de noroc pentru public, fără autorizare, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează organizarea sau îngăduirea în mod obişnuit a jocurilor de noroc, într-o casă particulară, în scopul de a realiza foloase materiale.

Notă: A se vedea şi art. 9 alin. (1) şi (2) din O.U.G. nr. 69/1998 privind regimul de autorizare a activităţilor din domeniul jocurilor de noroc, astfel cum a fost modificat, potrivit căruia: *„Art. 9. (1) Desfăşurarea fără licenţă a oricăreia dintre activităţile din domeniul jocurilor de noroc constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.*
(2) Bunurile şi valorile care au servit la săvârşirea sau care rezultă din exercitarea activităţilor ilicite prevăzute la alin. (1) se confiscă."

Scanned with OKEN Scanner

Titlul X. Infracţiuni contra capacităţii de apărare a României

Capitolul I. Infracţiuni săvârşite de militari

Secţiunea I. Infracţiuni contra ordinii şi disciplinei militare

Art. 331. Absenţa nejustificată. (1) Absenţa nejustificată de la unitate sau serviciu, care a depăşit 24 de ore dar nu mai mult de 3 zile, a militarului în termen sau concentrat, până la gradul de sergent inclusiv, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un 1 an.

(2) Pedeapsa aplicată militarului în termen se execută într-o închisoare militară.

(3) În timp de război, absenţa nejustificată a oricărui militar de la unitate sau serviciu, care a depăşit 4 ore dar nu mai mult de 24 ore, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 332. Dezertarea. (1) Absenţa nejustificată de la unitate sau serviciu, care depăşeşte 3 zile, a oricărui militar, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 7 ani.

(2) În timp de război, absenţa nejustificată a oricărui militar de la unitate sau serviciu, care a depăşit 24 ore, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Art. 333. Călcarea de consemn. (1) Călcarea regulilor serviciului de gardă, de pază, de însoţire sau de securitate, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 1 an.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi părăsirea comenzii sau oricărui alt post de către militar.

(3) Călcarea consemnului de către santinela aflată în serviciu de gardă sau de pază pe lângă depozitele de armament, muniţii sau materiale explozive, la frontieră ori în alte posturi de un deosebit interes militar sau de stat, ori dacă fapta ar fi putut avea urmări grave, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Scanned with OKEN Scanner

(4) Faptele de mai sus săvârşite în timp de război se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Art. 334. Insubordonarea. (1) Refuzul de a executa un ordin cu privire la îndatoririle de serviciu se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

(2) Dacă fapta săvârşită de un ofiţer, de un maistru militar sau subofiţer, de un militar angajat, de doi sau mai mulţi militari împreună în faţa trupei adunate sau dacă fapta are urmări grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani.

(3) În timp de război, pedeapsa pentru fapta prevăzută în alin. (1) este închisoarea de la 2 la 7 ani, iar pentru fapta prevăzută în alin. (2) de la 3 la 12 ani.

Art. 335. Lovirea sau insulta superiorului. (1) Lovirea superiorului de către inferior sau a şefului de către subordonat se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(2) În cazul în care cel lovit se găseşte în exerciţiul atribuţiilor de serviciu, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani.

(3) Insulta superiorului de către inferior sau a şefului de către subordonat se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an.

(4) Dacă faptele de mai sus sunt săvârşite în timp de război, maximul pedepselor se sporeşte cu 2 ani.

Art. 336. Lovirea sau insulta inferiorului. (1) Lovirea inferiorului ori subordonatului de către superior sau şef se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 1 an.

(2) Insulta inferiorului ori subordonatului de către superior sau şef se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 6 luni.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) nu se aplică în timp de război, dacă faptele au fost determinate de o necesitate militară.

Art. 337. Punerea în mişcare a acţiunii penale. Acţiunea penală pentru infracţiunile din prezenta secţiune se pune în mişcare numai la sesizarea comandantului.

Scanned with OKEN Scanner

Secțiunea II. Infracțiuni pe câmpul de luptă

Art. 338. Capitularea. (1) Predarea în mâinile inamicului de către comandant a forțelor militare pe care le comandă, lăsarea în mâinile dușmanului, distrugerea sau aducerea în stare de neîntrebuințare de către comandant a mijloacelor de luptă sau a altor mijloace necesare pentru purtarea războiului, fără ca aceasta să fi fost determinată de condițiile de luptă, se pedepsesc cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 339. Părăsirea câmpului de luptă. (1) Părăsirea câmpului de luptă sau refuzul de a acționa, săvârșite în timpul luptei, ori predarea în captivitate sau săvârșirea altor asemenea fapte de natură a servi cauza dușmanului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea III. Infracțiuni specifice aviației și marinei militare

Art. 340. Zborul neautorizat. (1) Zborul cu o aeronavă aparținând forțelor armate ale statului român, fără prealabilă autorizare, precum și nerespectarea regulilor de zbor, dacă prin aceasta se periclitează securitatea zborului în spațiul aerian sau a aeronavei, se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent a cauzat urmări grave, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani, iar dacă a cauzat un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 341. Părăsirea navei. (1) Părăsirea unei nave militare în caz de naufragiu de către comandant, mai înainte de a-și fi exercitat până la capăt îndatoririle de serviciu, precum și de către orice persoană ce face parte din echipajul navei, fără ordinul comandantului, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Aceeași faptă săvârșită în timp de război se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 342. Părăsirea comenzii. (1) Părăsirea comenzii de către comandantul unei nave sau al unei grupări de nave militare, în situații ce ar fi putut periclita nava sau navele militare ori echipajul acestora, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) În cazul în care părăsirea comenzii s-a săvârșit în timpul luptei, de către comandatul unei nave sau al unei grupări de nave militare, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 343. Neluarea măsurilor necesare în operațiile navale. Fapta comandatului unei nave militare sau grupări de nave militare care fără a fi fost oprit de vreun ordin sau fără a fi fost împiedicat de misiunea specială pe care o avea, nu ia măsurile necesare să atace, să lupte împotriva dușmanului, să ajute o navă a statului român sau a unei țări aliate urmărită de dușman ori angajată în luptă, sau nu ia măsurile necesare pentru a distruge un convoi dușman, ori nu urmărește navele de război sau comerciale ale dușmanului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 344. Coborârea pavilionului. Coborârea pavilionului, în timpul luptei, cu scopul de a servi cauza dușmanului, săvârșită de către comandantul unei nave militare sau al unei grupări de nave militare, precum și de către orice altă persoană îmbarcată se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 345. Coliziunea. (1) Fapta comandantului unei nave militare sau a oricărei persoane aflate la bordul navei, prin care s-a cauzat, din culpă, o coliziune sau punerea pe uscat a navei, dacă fapta a avut ca urmare avarierea gravă a navei sau alte urmări grave, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) În cazul în care fapta prevăzută în alineatul precedent a fost săvârșită cu intenție, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) În timp de război, fapta prevăzută în alin. (2) se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 346. Sancționarea tentativei. Tentativa infracțiunilor prevăzute în art. 340, 341, 342, 344 și 345 alin. (2) și (3) se pedepsește.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 347. Infracţiuni privitoare la aeronave. Dispoziţiile art. 341-346 se aplică în mod corespunzător şi în ce priveşte aeronavele militare.

Notă: A se vedea şi art. 98-112 din Codul aerian al României, adoptat prin O.G. nr. 29/1997, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Capitolul II. Infracţiuni săvârşite de militari sau de civili

Art. 348. Sustragerea de la serviciul militar. (1) Fapta persoanei care îşi provoacă vătămări integrităţii corporale sau sănătăţii, simulează o boală sau infirmitate, foloseşte înscrisuri false sau alte mijloace, în scopul de a se sustrage serviciului militar, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, iar în timp de război cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare numai la sesizarea comandantului.

Art. 349. Defetismul. Răspândirea sau publicarea în timp de război de zvonuri sau informaţii false, exagerate sau tendenţioase relative la situaţia economică şi politică a ţării, la starea morală a populaţiei în legătură cu declararea şi mersul războiului, precum şi săvârşirea altor asemenea fapte de natură să slăbească rezistenţa morală a populaţiei, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 350. Jefuirea celor căzuţi pe câmpul de luptă. (1) Jefuirea pe câmpul de luptă a morţilor sau răniţilor de obiectele aflate asupra lor se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta arătată în alineatul precedent, care, fără să fie săvârşită pe câmpul de luptă, este urmarea unor operaţii de război.

Art. 351. Folosirea emblemei „Crucii Roşii" în timpul operaţiilor militare. Folosirea, fără drept, în timp de război şi în legătură cu operaţiile militare a emblemei ori denumirii de „Crucea Roşie" sau a celor asimilate acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 352. Sustragerea de la rechiziţii militare. (1) Refuzul nejustificat de a pune la dispoziţia forţelor armate bunurile legal rechiziţionate, sustragerea de la îndeplinirea acestor obligaţii ori nedeclararea la recensământ a bunurilor supuse rechiziţionării, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(2) În cazul când fapta se săvârşeşte în timp de război, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Notă: A se vedea şi art. 33-35 din Legea nr. 132/1997 privind rechiziţiile de bunuri şi prestările de servicii în interes public, cu modificările ulterioare.

Capitolul III. Infracţiuni săvârşite de civili

Art. 353. Sustragerea de la recrutare. (1) Sustragerea de la recrutare în timp de pace se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Sustragerea de la recrutare în timp de război se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 354. Neprezentarea la încorporare sau concentrare. (1) Neprezentarea la încorporare sau concentrare în termen de 3 zile de la încunoştinţare, iar dacă termenul de prezentare fixat este mai mare de 3 zile, neprezentarea la acest termen a celui chemat de autoritatea militară, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi neprezentarea celor încorporaţi sau concentraţi la unitatea la care au fost repartizaţi.

(3) În timp de mobilizare sau război, precum şi în caz de chemare urgentă, expres prevăzută în ordinul de chemare, termenele de prezentare vor fi cele specificate în ordin. În caz de neprezentare, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(4) Termenele de prezentare prevăzute în alineatele precedente se sporesc cu 10 zile în cazul în care cei chemaţi se află în străinătate.

Art. 355. Punerea în mişcare a acţiunii penale. Acţiunea penală pentru infracţiunile prevăzute în prezentul capitol se pune în mişcare numai la sesizarea comandantului.

Scanned with OKEN Scanner

Titlul XI. Infracţiuni contra păcii şi omenirii

Art. 356. Propaganda pentru război. Propaganda pentru război, răspândirea de ştiri tendenţioase sau orice alte manifestări în favoarea dezlănţuirii unui război, săvârşite prin grai, scris, radio, televiziune, cinematograf sau prin alte asemenea mijloace, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 357. Genocidul. (1) Săvârşirea în scopul de a distruge în întregime sau în parte o colectivitate sau un grup naţional, etnic, rasial sau religios a vreuneia dintre următoarele fapte:

a) uciderea membrilor colectivităţii sau grupului;

b) vătămarea gravă a integrităţii fizice sau mintale a colectivităţii sau grupului;

c) supunerea colectivităţii ori grupului la condiţii de existenţă sau tratament de natură să ducă la distrugere fizică;

d) luarea de măsuri tinzând la împiedicarea naşterilor în sânul colectivităţii sau grupului;

e) transferarea forţată a copiilor aparţinând unei colectivităţi sau unui grup, în altă colectivitate sau în alt grup,

se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta este săvârşită în timp de război, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă.

(3) Înţelegerea în vederea săvârşirii infracţiunii de genocid se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 358. Tratamentele neomenoase. (1) Supunerea la tratamente neomenoase a răniţilor ori bolnavilor, a membrilor personalului civil sanitar sau al Crucii Roşii ori al organizaţiilor asimilate acesteia, a naufragiaţilor, a prizonierilor de război şi în general a oricărei alte persoane căzute în puterea adversarului, ori supunerea acestora la experienţe medicale sau ştiinţifice care nu sunt justificate de un tratament medical în interesul lor, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează săvârşirea faţă de persoanele arătate în alineatul precedent a vreuneia din următoarele fapte:

Scanned with OKEN Scanner

a) constrângerea de a servi în forţele armate ale adversarului;
b) luarea de ostateci;
c) deportarea;
d) dislocarea sau lipsirea de libertate fără temei legal;
e) condamnarea sau execuţia fără o judecată prealabilă efectuată de către un tribunal constituit în mod legal şi care să fi judecat cu respectarea garanţiilor judiciare fundamentale prevăzute de lege.

(3) Torturarea, mutilarea sau exterminarea celor prevăzuţi în alin. (1) se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute în prezentul articol sunt săvârşite în timp de război, pedeapsa este detenţiunea pe viaţă.

Art. 359. Distrugerea unor obiective şi însuşirea unor bunuri. (1) Distrugerea în întregime sau în parte:
a) a clădirilor, a oricăror alte construcţii sau a navelor care servesc de spitale;
b) a mijloacelor de transport de orice fel afectate unui serviciu sanitar sau de Cruce Roşie, ori al organizaţiilor asimilate acesteia, pentru transportul răniţilor, bolnavilor, materialelor sanitare sau al materialelor Crucii Roşii ori ale organizaţiilor asimilate acesteia;
c) a depozitelor de materiale sanitare,
dacă toate acestea poartă semnele distinctive reglementare, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează însuşirea sub orice formă, nejustificată de o necesitate militară şi săvârşită în proporţii mari, a mijloacelor sau materialelor destinate pentru ajutorul ori îngrijirea răniţilor sau bolnavilor căzuţi sub puterea adversarului.

(3) Tot astfel se sancţionează distrugerea, în întregime sau în parte, ori însuşirea sub orice formă, nejustificată de vreo necesitate militară şi săvârşită în proporţii mari, a oricăror alte bunuri.

Art. 360. Distrugerea, jefuirea sau însuşirea unor valori culturale. (1) Distrugerea sub orice formă, fără necesitate militară, de monumente sau construcţii care au valoare artistică, istorică ori arheologică, de muzee, mari biblioteci, arhive de valoare istorică sau ştiinţifică, opere de artă,

Scanned with OKEN Scanner

manuscrise, cărţi de valoare, colecţii ştiinţifice sau colecţii importante de cărţi, de arhive ori de reproduceri ale bunurilor de mai sus şi în general a oricăror valori culturale ale popoarelor, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 20 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează jefuirea sau însuşirea sub orice formă a vreuneia dintre valorile culturale arătate în prezentul articol, de pe teritoriile aflate sub ocupaţie militară.

Art. 361. Sancţionarea tentativei, tăinuirii şi favorizării. (1) Tentativa infracţiunilor prevăzute în prezentul titlu se pedepseşte.

(2) Tăinuirea şi favorizarea privitoare la infracţiuni din acest titlu se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(3) Tăinuirea şi favorizarea săvârşite de soţ sau de o rudă apropiată în cazul infracţiunilor prevăzute în art. 357 şi 358 alin. (3) şi (4) se pedepsesc. Limitele pedepsei prevăzute în alin. (2) se reduc la jumătate, iar în cazul celorlalte infracţiuni, tăinuirea şi favorizarea nu se pedepsesc.

Dispoziţii finale

Art. 362. Dispoziţiile din partea generală a acestui cod se aplică şi faptelor sancţionate penal prin legi speciale, afară de cazul când legea dispune altfel.

Art. 363. Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1969.

Notă: Codul penal actual va fi în vigoare până la data de 1 septembrie 2006, dată când va intra în vigoare Legea nr. 301/2004 - Codul penal, astfel cum aceasta a fost rectificată şi ulterior modificată (în ce priveşte intrarea în vigoare) prin O.U.G. nr. 58/2005 (M. Of. nr. 552 din 28 iunie 2005).

Scanned with OKEN Scanner

1. Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, precum şi pentru instituirea unor măsuri de prevenire şi combatere a finanţării actelor de terorism [1)]

publicată în
M. Of. nr. 904 din 12 decembrie 2002

cu modificările şi completările aduse prin:

- **Legea nr. 39/2003** privind prevenirea şi combaterea criminalităţii organizate (M. Of. nr. 50 din 29 ianuarie 2003) – intrată în vigoare în 30 de zile de la publicare;
- **Legea nr. 230/2005** privind modificarea şi completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor (M. Of. nr. 618 din 15 iulie 2005) – intrată în vigoare în 30 de zile de la publicare;
- **O.U.G. nr. 135/2005** privind modificarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, precum şi pentru instituirea unor măsuri de prevenire şi combatere a finanţării actelor de terorism (M. Of. nr. 897 din 7 octombrie 2005), aprobată cu modificări şi completări prin **Legea nr. 36/2006** (M. Of. nr. 200 din 3 martie 2006), lege ce a intrat în vigoare în 10 de zile de la publicare

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. [2)] Prezenta lege instituie măsuri de prevenire şi combatere a spălării banilor, precum şi unele măsuri privind prevenirea şi combaterea finanţării actelor de terorism.

[1)] Titlul legii este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 230/2005.

[2)] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 2. În sensul prezentei legi:

a) prin *spălarea banilor* se înţelege infracţiunea prevăzută la art. 23;

a[1]) [1] prin *finanţarea actelor de terorism* se înţelege infracţiunea prevăzută la art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea şi combaterea terorismului;

b) prin *bunuri* se înţelege bunurile corporale sau necorporale, mobile ori imobile, precum şi actele juridice sau documentele care atestă un titlu ori un drept cu privire la acestea;

c) [2] prin *tranzacţie suspectă* se înţelege operaţiunea care, prin natura ei şi caracterul neobişnuit în raport cu activităţile clientului uneia dintre persoanele prevăzute la art. 8, trezeşte suspiciunea de spălare a banilor sau de finanţare a actelor de terorism;

d) [3] prin *transferuri externe în şi din conturi* se înţelege operaţiunile de plăţi şi încasări efectuate între persoane aflate pe teritoriul României şi persoane aflate în străinătate.

Capitolul II. Proceduri de identificare a clienţilor şi de prelucrare a informaţiilor referitoare la spălarea banilor

Art. 3. (1) [4] De îndată ce salariatul unei persoane juridice sau una dintre persoanele fizice prevăzute la art. 8 are suspiciuni că o operaţiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor sau finanţarea actelor de terorism, va informa persoana desemnată conform art. 14 alin. (1), care va sesiza imediat Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*. Acesta va confirma primirea sesizării.

(1[1]) [5] Banca Naţională a României, Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare sau Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va informa de îndată Oficiul cu privire la autorizarea ori refuzul autorizării operaţiunilor

---

[1]) Lit. a[1]) de la art. 2 a fost introdusă prin art. I pct. 3 din Legea nr. 230/2005.

[2]) Lit. c) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 230/2005.

[3]) Lit. d) de la art. 2 a fost introdusă prin art. I pct. 5 din Legea nr. 230/2005.

[4]) Alin. (1) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din Legea nr. 230/2005.

[5]) Alin. (1[1]) al art. 3 a fost introdus prin art. I pct. 7 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

prevăzute la art. 28 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea şi combaterea terorismului, comunicând şi motivul pentru care s-a dispus soluţia respectivă.

(2) [1] Dacă Oficiul consideră necesar, poate dispune, motivat, suspendarea efectuării operaţiunii pe o perioadă de 3 zile lucrătoare. Suma pentru care s-a dispus suspendarea operaţiunii rămâne blocată în contul titularului până la expirarea perioadei pentru care s-a dispus suspendarea sau, după caz, până la dispunerea altei măsuri de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, în condiţiile legii.

(3) Dacă Oficiul consideră că perioada de 3 zile lucrătoare nu este suficientă, poate solicita, motivat, înainte de expirarea acestui termen, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie prelungirea suspendării efectuării operaţiunii cu cel mult 4 zile lucrătoare. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie poate autoriza o singură dată prelungirea solicitată sau, după caz, poate dispune încetarea suspendării operaţiunii.

(4) Oficiul trebuie să comunice persoanelor prevăzute la art. 8, în termen de 24 de ore, decizia de suspendare a efectuării operaţiunii ori, după caz, măsura prelungirii acesteia, dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

(5) Dacă Oficiul nu a făcut comunicarea în termenul prevăzut la alin. (4), persoanele la care se referă art. 8 vor putea efectua operaţiunea.

(6) Persoanele prevăzute la art. 8 ori persoanele desemnate conform art. 14 alin. (1) vor raporta Oficiului, în cel mult 24 de ore, efectuarea operaţiunilor cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacţia se realizează prin una sau mai multe operaţiuni legate între ele.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică şi transferurilor externe în şi din conturi pentru sume a căror limită minimă este echivalentul în lei a 10.000 euro.

(8) [2] Persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. e) şi e[1]) nu au obligaţia de a raporta către Oficiu informaţiile pe care le primesc sau le obţin de la

---

[1] Alin. (2) şi (3) ale art. 3 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 8 din Legea nr. 230/2005.

[2] Alin. (8) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 135/2005.

Scanned with OKEN Scanner

unul dintre clienţii lor în cursul determinării situaţiei juridice a acestuia sau al apărării ori reprezentării acestuia în cadrul unor proceduri judiciare ori în legătură cu acestea, inclusiv al acordării de consultanţă cu privire la declanşarea unor proceduri judiciare, potrivit legii, indiferent dacă aceste informaţii au fost primite sau obţinute înainte, în timpul ori după încheierea procedurilor.

(9) Forma şi conţinutul raportului pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1), (6) şi (7) vor fi stabilite prin decizie a plenului Oficiului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Notă: A se vedea Decizia Plenului Oficiului Naţional de Prevenire si Combatere a Spălării Banilor nr. 276/2005 privind forma şi conţinutul Raportului de tranzacţii suspecte, Raportului privind operaţiunile cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacţia se realizează prin una sau mai multe operaţiuni legate între ele, şi ale Raportului pentru transferurile externe în şi din conturi, pentru sume a căror limită minimă este echivalentul în lei a 10.000 euro (M. Of. nr. 558 din 29 iunie 2005), astfel cum a fost rectificată în M. Of. nr. 574 din 4 iulie 2005.

Art. 4. (1) Persoanele prevăzute la art. 8, care au cunoştinţă că o operaţiune ce urmează să fie efectuată are ca scop spălarea banilor, pot să efectueze operaţiunea fără informarea prealabilă a Oficiului, dacă tranzacţia se impune a fi efectuată imediat sau dacă neefectuarea ei ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacţiei suspecte. Aceste persoane sunt obligate însă să informeze Oficiul de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, despre tranzacţia efectuată, precizând şi motivul pentru care nu au făcut informarea, potrivit art. 3.

(2) [1] Persoanele prevăzute la art. 8, care constată că o operaţiune sau mai multe operaţiuni care au fost efectuate în contul unui client prezintă indicii de anomalie pentru activitatea acestui client ori pentru tipul operaţiunii în cauză, vor sesiza de îndată Oficiul, dacă există suspiciuni că abaterile de la normalitate au ca scop spălarea banilor sau finanţarea actelor de terorism.

[1] Alin. (2) al art. 4 a fost introdus prin art. I pct. 9 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 5. (1) [1] Oficiul poate cere persoanelor menţionate la art. 8, precum şi instituţiilor competente datele şi informaţiile necesare îndeplinirii atribuţiilor stabilite de lege. Informaţiile în legătură cu sesizările primite potrivit art. 3 şi 4 sunt prelucrate şi utilizate în cadrul Oficiului în regim de confidenţialitate.

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 vor transmite Oficiului datele şi informaţiile solicitate, în termen de 30 de zile de la data primirii cererii.

(3) Secretul profesional la care sunt ţinute persoanele prevăzute la art. 8 nu este opozabil Oficiului.

(4) [2] Oficiul poate face schimb de informaţii, în baza reciprocităţii, cu instituţii străine care au funcţii asemănătoare şi care au obligaţia păstrării secretului în condiţii similare, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul prevenirii şi combaterii spălării banilor sau a finanţării actelor de terorism.

Art. 6. (1) [3] Oficiul va proceda la analizarea şi prelucrarea informaţiilor, iar atunci când se constată existenţa unor indicii temeinice de spălare a banilor sau de finanţare a actelor de terorism, va sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. În situaţia în care se constată finanţarea unor acte de terorism, va sesiza de îndată şi Serviciul Român de Informaţii cu privire la operaţiunile suspecte de finanţare a actelor de terorism.

(1[1]) [4] Identitatea persoanei fizice care, în conformitate cu art. 14 alin. (1), a sesizat Oficiul nu poate fi dezvăluită în cuprinsul sesizării.

(2) [5] Dacă în urma analizării şi prelucrării informaţiilor primite de Oficiu nu se constată existenţa unor indicii temeinice de spălare a banilor sau de finanţare a actelor de terorism, Oficiul păstrează informaţiile în evidenţă.

---

[1] Alin. (1) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1[1] din O.U.G. nr. 135/2005 (punct introdus ulterior aprobării prin art. I pct. 1 din Legea nr. 36/2006).

[2] Alin. (4) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Legea nr. 230/2005.

[3] Alin. (1) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 230/2005.

[4] Alin. (1[1]) al art. 6 a fost introdus prin art. I pct. 12 din Legea nr. 230/2005.

[5] Alin. (2) -(4) ale art. 6 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Dacă informaţiile prevăzute la alin. (2) nu sunt completate timp de 10 ani, ele se clasează în cadrul Oficiului.

(4) După primirea sesizărilor, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie poate solicita, motivat, Oficiului completarea acestora. Solicitarea poate fi efectuată şi de parchetele de pe lângă curţile de apel sau de pe lângă tribunale ori, după caz, de Direcţia Naţională Anticorupţie[1)], în cazurile repartizate spre soluţionare de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

(5) Oficiul are obligaţia de a pune la dispoziţie Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie sau, după caz, Direcţiei Naţionale Anticorupţie, la solicitarea acestora, datele şi informaţiile pe care le-a obţinut potrivit dispoziţiilor prezentei legi.

(6) [2)] Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie sau, după caz, Direcţia Naţională Anticorupţie va comunica trimestrial stadiul de rezolvare a sesizărilor transmise, precum şi cuantumul sumelor aflate în conturile persoanelor fizice sau juridice pentru care s-a dispus blocarea, ca urmare a suspendărilor efectuate.

(7) [3)] Oficiul va furniza persoanelor fizice şi juridice prevăzute la art. 8, precum şi autorităţilor cu atribuţii de control financiar şi celor de supraveghere prudenţială, printr-o procedură considerată adecvată, informaţii generale privind tranzacţiile suspecte şi tipologiile de spălare a banilor şi de finanţare a actelor de terorism.

(8) După primirea rapoartelor privind tranzacţiile suspecte, în cazul în care se constată existenţa unor indicii temeinice de săvârşire a altor infracţiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanţare a actelor de terorism, Oficiul va sesiza de îndată organul competent.

Art. 7. Transmiterea cu bună-credinţă de informaţii, în conformitate cu prevederile art. 3-5, de către persoanele prevăzute la art. 8 sau de către

---

[1)] Potrivit art. II din O.U.G. nr. 134/2005 pentru modificarea şi completarea O.U.G. nr. 43/2002 privind Parchetul Naţional Anticorupţie, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006, denumirea *Parchetul Naţional Anticorupţie* din toate actele normative se înlocuieşte cu denumirea *Direcţia Naţională Anticorupţie*. Aceste înlocuiri au fost făcute în tot cuprinsul acestui act normativ.

[2)] Alin. (6) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 230/2005.

[3)] Alin. (7) -(8) ale art. 6 au fost introduse prin art. I pct. 14 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

persoanele desemnate potrivit art. 14 alin. (1) nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

Art. 8. (1) Intră sub incidența prezentei legi:

a) [1] băncile, sucursalele băncilor străine, instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine;

b) instituțiile financiare, cum sunt: fonduri de investiții, societăți de investiții, societăți de administrare a investițiilor, societăți de depozitare, de custodie, societăți de servicii de investiții financiare, fonduri de pensii și alte asemenea fonduri, care îndeplinesc următoarele operațiuni: creditarea, incluzând creditul de consum, creditul ipotecar, factoringul, finanțarea tranzacțiilor comerciale, inclusiv forfetarea, leasingul financiar, operațiuni de plăți, emiterea și administrarea unor mijloace de plată, cărți de credit, cecuri de călătorie și altele asemenea, acordarea sau asumarea de garanții și subscrierea de angajamente, tranzacții pe cont propriu sau în contul clienților prin intermediul instrumentelor pieței monetare, cecuri, ordine de plată, certificate de depozite, schimb valutar, produse financiare derivate, instrumente financiare legate de cursul valutar ori de rata dobânzilor, valori mobiliare, participarea la emiterea de acțiuni și oferirea de servicii legate de aceste emisiuni, consultanță acordată întreprinderilor în probleme de structură a capitalului, strategia industrială, consultanță și servicii în domeniul fuziunilor și al achizițiilor de întreprinderi, intermedierea pe piețele interbancare, administrarea de portofolii și consultanță în acest domeniu, custodia și administrarea valorilor mobiliare, precum și sucursalele din România ale instituțiilor financiare străine;

c) societățile de asigurări și reasigurări, precum și sucursalele din România ale societăților de asigurări și reasigurări străine;

d) agenții economici care desfășoară activități de jocuri de noroc, amanet, vânzări-cumpărări de obiecte de artă, metale și pietre prețioase, dealeri, turism, prestări de servicii și orice alte activități similare care implică punerea în circulație a valorilor;

e) [2] auditorii, persoanele fizice și juridice care acordă consultanță fiscală, contabilă ori financiar-bancară;

---

[1] Lit. a)-c) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 15 din Legea nr. 230/2005.

[2] Lit. e) a art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 15 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

e[1]) [1] notarii publici, avocaţii şi alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistenţă în întocmirea sau perfectarea de operaţiuni pentru clienţii lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acţiuni sau părţi sociale ori elemente ale fondului de comerţ, administrarea instrumentelor financiare sau a altor bunuri ale clienţilor, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcţionării sau administrării unei societăţi comerciale, constituirea, administrarea ori conducerea societăţilor comerciale, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare, precum şi în cazul în care îşi reprezintă clienţii în orice operaţiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile;

f) persoanele cu atribuţii în procesul de privatizare;

g) oficiile poştale şi persoanele juridice care prestează servicii de transmitere de bani, în lei sau în valută;

h) agenţii imobiliari;

i) [2] Trezoreria Statului şi autorităţile vamale;

j) casele de schimb valutar;

j[1]) [3] asociaţiile şi fundaţiile;

k) orice altă persoană fizică sau juridică, pentru acte şi fapte săvârşite în afara sistemului financiar-bancar.

(2) [4] *Abrogat.*

Notă: A se vedea şi Instrucţiunile privind prevenirea şi combaterea spălării banilor prin unităţile Trezoreriei statului, aprobate prin Ordinul ministrul finanţelor publice nr. 199/2003 (M. Of. nr. 143 din 5 martie 2003).

Art. 9. (1) [5] Persoanele prevăzute la art. 8 au obligaţia să stabilească identitatea clienţilor la iniţierea unor relaţii de afaceri, deschiderea unor conturi sau oferirea unor servicii. În cazul în care există vreo îndoială

[1]) Lit. e[1]) a art. 8 a fost introdusă prin art. I pct. 16 din Legea nr. 230/2005.

[2]) Lit. i) a art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 17 din Legea nr. 230/2005.

[3]) Lit. j[1]) a art. 8 a fost introdusă prin art. I pct. 18 din Legea nr. 230/2005.

[4]) Alin. (2) al art. 8 a fost introdus prin art. I pct. 19 din Legea nr. 230/2005 şi a fost abrogat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 135/2005.

[5]) Alin. (1) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 135/2005.

Scanned with OKEN Scanner

asupra împrejurării că un client acţionează în nume sau în interes propriu sau dacă este cert că acesta nu acţionează în nume sau în interes propriu, persoanele prevăzute la art. 8 au obligaţia să ia toate măsurile rezonabile pentru a obţine date despre identitatea reală a persoanei în numele sau în interesul căreia acţionează acest client, inclusiv de la Oficiu.

(2) Obligaţia de identificare a clienţilor este necesară şi în cazul altor operaţiuni decât cele la care se referă alin. (1), a căror valoare minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacţia se desfăşoară prin una sau mai multe operaţiuni legate între ele.

(3) [1] De îndată ce există o suspiciune că prin operaţiune se urmăreşte spălarea banilor sau finanţarea actelor de terorism, persoanele prevăzute la art. 8 vor proceda la identificarea clienţilor şi a persoanelor în numele sau în interesul cărora aceştia acţionează, chiar dacă valoarea operaţiunii este mai mică decât limita minimă prevăzută la alin. (2).

(4) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacţiei, persoana fizică sau juridică obligată să stabilească identitatea clienţilor va proceda la identificarea de îndată a acestora, atunci când este informată despre valoarea tranzacţiei şi când a stabilit că a fost atinsă limita minimă prevăzută la alin. (2).

(5) Prevederile alin. (1)-4) se aplică şi operaţiunilor desfăşurate între persoane care nu sunt prezente fizic la efectuarea acestora.

(6) [2] Autorităţile de supraveghere prudenţială a persoanelor prevăzute la art. 8 emit, potrivit competenţei lor, norme privind măsurile necesare pentru stabilirea identităţii clienţilor în cazul operaţiunilor desfăşurate între persoane care nu sunt prezente fizic la efectuarea acestora.

(7) Autorităţile de supraveghere prudenţială şi cele de control financiar al persoanelor prevăzute la art. 8 emit, potrivit competenţei lor, norme privind standardele de cunoaştere a clientelei.

Notă: A se vedea şi:
– Regulamentul nr. 11/2005 privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi a finanţării actelor de terorism prin intermediul pieţei de capital, aprobat prin Ordinul C.N.V.M. nr. 52/2005 (M. Of. nr. 885 din 3 octombrie 2005);

[1] Alin. (3) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 135/2005.

[2] Alin. (6)-(7) ale art. 9 au fost introduse prin art. I pct. 21 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

– Normele privind prevenirea şi combaterea spălării banilor şi a finanţării actelor de terorism prin intermediul pieţei asigurărilor, aprobate prin Ordinul preşedintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3128/2005 (M. Of. nr. 1165 din 22 decembrie 2005).

Art. 10. (1) Datele de identificare a clienţilor vor cuprinde:

a) în cazul persoanelor fizice – datele de stare civilă menţionate în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice – datele menţionate în documentele de înmatriculare prevăzute de lege, precum şi dovada că persoana fizică care conduce tranzacţia reprezintă legal persoana juridică.

(2) În cazul persoanelor juridice străine, la deschiderea de conturi bancare vor fi solicitate acele documente din care să rezulte identitatea firmei, sediul, tipul de societate, locul înmatriculării, împuternicirea specială a celui care o reprezintă în tranzacţie, precum şi o traducere în limba română a documentelor autentificate de un birou al notarului public.

Art. 11. [1] *Abrogat.*

Art. 12. (1) Cerinţele de identificare nu vor fi impuse societăţilor de asigurări şi reasigurări menţionate la art. 8, în legătură cu poliţele de asigurare de viaţă, dacă prima de asigurare sau ratele de plată anuale sunt mai mici ori egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este, în echivalent lei, până la 2.500 euro. Dacă ratele de primă periodice sau sumele de plată anuale sunt ori urmează să fie mărite în aşa fel încât să depăşească limita sumei de 1.000 euro, respectiv de 2.500 euro, în echivalent lei, se va cere identificarea clienţilor.

(2) Cerinţele de identificare a clienţilor nu sunt obligatorii în cazul subscrierii poliţelor de asigurare emise de fondurile de pensii, obţinute în virtutea unui contract de muncă sau datorită profesiei asiguratului, cu condiţia ca poliţa să nu poată fi răscumpărată înainte de scadenţă şi să nu poată fi folosită ca garanţie sau colateral pentru obţinerea unui împrumut.

(3) [2] Cerinţele de identificare a clienţilor nu se impun dacă s-a stabilit că plata se va face prin debitarea unui cont deschis pe numele clientului la o instituţie de credit sau financiară din România, dintr-un stat membru

[1] Art. 11 a fost abrogat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 135/2005.

[2] Alin. (3) al art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 23 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

al Uniunii Europene ori la un sediu secundar dintr-un stat membru al Uniunii Europene al unei instituții de credit sau financiare dintr-un stat terț.

(4) [1] Cerințele de identificare a clientului nu se impun dacă acesta este o instituție de credit sau financiară din România, dintr-un stat membru al Uniunii Europene, o sucursală dintr-un stat membru al Uniunii Europene a unei instituții de credit ori financiare dintr-un stat terț sau, după caz, o instituție de credit ori financiară dintr-un stat terț, care impune cerințe de identificare similare cu cele prevăzute de legea română.

Art. 13. (1) În fiecare caz în care identitatea este solicitată potrivit prevederilor prezentei legi, persoana juridică sau persoana fizică prevăzută la art. 8, care are obligația identificării clientului, va păstra o copie de pe document, ca dovadă de identitate, sau referințe de identitate, pentru o perioadă de 5 ani, începând cu data când se încheie relația cu clientul.

(2) Persoanele prevăzute la art. 8 vor păstra evidențele secundare sau operative și înregistrările tuturor operațiunilor financiare care fac obiectul prezentei legi, pentru o perioadă de 5 ani de la efectuarea fiecărei operațiuni, într-o formă corespunzătoare, pentru a putea fi folosite ca mijloace de probă în justiție.

Art. 14. (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 8 vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate Oficiului, împreună cu natura și cu limitele responsabilităților menționate.

(1[1]) [2] Conducerea executivă a persoanelor juridice prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a)-d), f), g) și i) dezvoltă politici interne și proceduri pentru combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, inclusiv pentru asigurarea de standarde ridicate la angajarea personalului și desfășurarea de programe de pregătire profesională continuă a angajaților. Persoanele juridice prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a)-d), f), g) și i) desemnează un ofițer de conformitate, subordonat conducerii executive, care implementează procedurile de control pentru testarea sistemului.

---

[1] Alin. (4) al art. 12 a fost introdus prin art. I pct. 24 din Legea nr. 230/2005.

[2] Alin. (1[1]) al art. 14 a fost introdus prin art. I pct. 25 din Legea nr. 230/2005 și este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4[1] din O.U.G. nr. 135/2005 (punct introdus ulterior aprobării prin art. I pct. 2 din Legea nr. 36/2006).

Scanned with OKEN Scanner

(2) [1] Persoanele desemnate conform alin. (1) şi (1^1) răspund pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în aplicarea prezentei legi.

Art. 15. Persoanele desemnate conform art. 14 alin. (1) şi persoanele prevăzute la art. 8 vor întocmi pentru fiecare tranzacţie suspectă un raport scris, în forma stabilită de Oficiu, care va fi transmis imediat acestuia.

Art. 16. (1) [2] Persoanele juridice prevăzute la art. 8, precum şi structurile de conducere ale profesiilor juridice liberale vor stabili proceduri şi metode adecvate de control intern, pentru a preveni şi a împiedica spălarea banilor şi finanţarea actelor de terorism, şi vor asigura instruirea angajaţilor pentru recunoaşterea operaţiunilor care pot fi legate de spălarea banilor sau de finanţarea actelor de terorism şi luarea măsurilor imediate ce se impun în asemenea situaţii.

(1^1) [3] Structurile de conducere ale profesiilor liberale vor încheia cu Oficiul, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, protocoale de colaborare.

(2) Oficiul va participa la programele speciale de instruire a reprezentanţilor persoanelor prevăzute la art. 8.

Art. 17. (1) [4] Modul de aplicare a prevederilor prezentei legi se verifică şi se controlează, în cadrul atribuţiilor de serviciu, de următoarele autorităţi sau structuri:

a) autorităţile cu atribuţii de control financiar, conform legii;

b) autorităţile de supraveghere prudenţială, pentru persoanele prevăzute la art. 8 supuse acestei supravegheri potrivit legii. Pentru persoanele care nu sunt supuse, potrivit reglementărilor în vigoare, supravegherii prudenţiale a unor autorităţi, atribuţiile de supraveghere, verificare şi control se îndeplinesc de Oficiu;

c) structurile de conducere ale profesiilor juridice liberale, pentru persoanele prevăzute la art. (8) alin. (1) lit. e^1).

---

[1] Alin. (2) al art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 26 din Legea nr. 230/2005.

[2] Alin. (1) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 27 din Legea nr. 230/2005.

[3] Alin. (1^1) al art. 16 a fost introdus prin art. I pct. 28 din Legea nr. 230/2005.

[4] Alin. (1) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4^2 din O.U.G. nr. 135/2005 (punct introdus ulterior aprobării prin art. I pct. 2 din Legea nr. 36/2006).

Scanned with OKEN Scanner

(1[1]) [1] Când din datele obţinute rezultă suspiciuni de spălare a banilor, de finanţare a actelor de terorism sau alte încălcări ale dispoziţiilor prezentei legi, autorităţile şi structurile prevăzute la alin. (1) vor informa de îndată Oficiul.

(2) Oficiul poate efectua verificări şi controale comune cu autorităţile prevăzute la alin. (1) la persoanele menţionate la art. 8.

(3) [2] Obligaţia prevăzută la alin. (1) se aplică şi Autorităţii Naţionale a Vămilor cu privire la persoanele care trec frontiera de stat a României având asupra lor numerar sau titluri de valoare care depăşesc echivalentul în lei a 10.000 euro.

Art. 18. (1) Personalul Oficiului are obligaţia de a nu transmite informaţiile primite în timpul activităţii decât în condiţiile legii. Obligaţia se menţine şi după încetarea funcţiei, pe o durată de 5 ani.

(2) [3] Persoanele prevăzute la art. 8 şi salariaţii acestora au obligaţia de a nu transmite, în afara condiţiilor prevăzute de lege, informaţiile deţinute în legătură cu spălarea banilor şi finanţarea actelor de terorism şi de a nu avertiza clienţii cu privire la sesizarea Oficiului.

(3) Este interzisă folosirea în scop personal de către salariaţii Oficiului şi ai persoanelor prevăzute la art. 8 a informaţiilor primite, atât în timpul activităţii, cât şi după încetarea acesteia.

Capitolul III Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor

Art. 19. (1) Oficiul funcţionează ca organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Guvernului, cu sediul în municipiul Bucureşti.

(2) [4] Oficiul are ca obiect de activitate prevenirea şi combaterea spălării banilor şi a finanţării actelor de terorism, scop în care primeşte, analizează,

---

[1] Alin. (1[1]) al art. 17 a fost introdus prin art. I pct. 4[3] din O.U.G. nr. 135/2005 (punct introdus ulterior aprobării prin art. I pct. 2 din Legea nr. 36/2006).

[2] Alin. (3) al art. 17 a fost introdus prin art. I pct. 30 din Legea nr. 230/2005.

[3] Alin. (2) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 31 din Legea nr. 230/2005.

[4] Alin. (2) al art. 19 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 32 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

prelucrează informaţii şi sesizează, în condiţiile art. 6 alin. (1), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

(3) În vederea exercitării atribuţiilor sale, Oficiul are constituit un aparat propriu, la nivel central, a cărui organigramă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) [1] Oficiul este condus de un preşedinte, numit de Guvern din rândul membrilor plenului Oficiului, care are calitatea de ordonator principal de credite, ajutat de 3 consilieri.

(5) Plenul Oficiului este structura deliberativă şi de decizie, fiind format din câte un reprezentant al Ministerului Finanţelor Publice, Ministerului Justiţiei, Ministerului de Interne, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Băncii Naţionale a României, Curţii de Conturi şi Asociaţiei Române a Băncilor, numit în funcţie pe o perioadă de 5 ani, prin hotărâre a Guvernului.

(6) În exercitarea atribuţiilor sale plenul Oficiului adoptă decizii cu votul majorităţii membrilor acestuia.

(7) Membrii plenului Oficiului trebuie să îndeplinească, la data numirii, următoarele condiţii:

a) să fie licenţiaţi şi să aibă cel puţin 10 ani vechime într-o funcţie economică sau juridică;

b) să aibă domiciliul în România;

c) să aibă numai cetăţenia română;

d) să aibă exerciţiul drepturilor civile şi politice;

e) să se bucure de o înaltă competenţă profesională şi morală neştirbită.

(8) Se interzice membrilor plenului Oficiului să facă parte din partide politice sau să desfăşoare activităţi publice cu caracter politic.

(9) Funcţia de membru al plenului Oficiului este incompatibilă cu orice altă funcţie publică sau privată, cu excepţia funcţiilor didactice din învăţământul superior.

(10) Membrii plenului Oficiului au obligaţia să comunice de îndată, în scris, preşedintelui Oficiului apariţia oricărei situaţii de incompatibilitate

(11) În perioada ocupării funcţiei membrii plenului Oficiului vor fi detaşaţi, respectiv raportul de muncă al acestora va fi suspendat, urmând ca la încetarea mandatului să revină la funcţia deţinută anterior.

---

[1] Alin. (4) al art. 19 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 32 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

(12) În caz de vacanță a unui post în cadrul plenului Oficiului, conducătorul autorității competente va propune Guvernului o nouă persoană, în termen de 30 de zile de la data vacantării postului.

(13) Mandatul de membru al plenului Oficiului încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;

b) prin demisie;

c) prin deces;

d) prin imposibilitatea de exercitare a mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni;

e) la survenirea unei incompatibilități;

f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.

(14) Personalul angajat al Oficiului nu poate ocupa nici un post sau nu poate îndeplini vreo funcție în cadrul nici uneia dintre persoanele juridice prevăzute la art. 8 în același timp cu activitatea de salariat al Oficiului.

(15) Pentru funcționarea Oficiului Guvernul va transmite în administrarea acestuia imobilele necesare – terenuri și clădiri – din domeniul public și privat, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(16) Oficiul poate participa la activitățile organismelor internaționale de specialitate și poate fi membru al acestora. Plenul Oficiului decide privind oportunitatea participării la astfel de activități.

Art. 20. [1] (1) Salarizarea membrilor plenului și a personalului Oficiului, nomenclatorul de funcții, condițiile de vechime și studii pentru încadrarea și promovarea personalului sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Membrii plenului și personalul Oficiului au toate drepturile și obligațiile prevăzute în reglementările legale menționate în anexa la prezenta lege.

(3) Persoanele care, potrivit legii, gestionează informații clasificate beneficiază de un spor de 25% acordat pentru gestionarea datelor și informațiilor clasificate.

---

[1] Art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 33 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul IV. Răspunderi şi sancţiuni

Art. 21. Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravenţională sau penală.

Art. 22. (1) [1] Constituie contravenţie următoarele fapte:

a) nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 3 alin. (1), (6) şi (7) şi la art. 4;

b) [2] nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 5 alin. (2), art. 9, art. 13-15, art. 16 alin. (1) şi la art. 17.

(2) [3] Contravenţiile prevăzute la alin. (1) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 10.000 lei (RON) la 30.000 lei (RON), iar contravenţiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancţionează cu amendă de la 15.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON).

(3) Sancţiunile prevăzute la alin. (2) se aplică şi persoanelor juridice.

(3^1) [4] Pe lângă sancţiunea prevăzută la alin. (3), persoanei juridice i se poate aplica una sau mai multe dintre următoarele sancţiuni contravenţionale complementare:

a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenţie;

b) suspendarea avizului, acordului sau a autorizaţiei de exercitare a unei activităţi ori, după caz, suspendarea activităţii agentului economic, pe o durată de la o lună la 6 luni;

c) retragerea licenţei sau a avizului pentru anumite operaţiuni ori pentru activităţi de comerţ exterior, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv;

d) blocarea contului bancar pe o durată de la 10 zile la o lună;

e) anularea avizului, acordului sau a autorizaţiei de exercitare a unei activităţi;

f) închiderea unităţii.

---

[1] Alin. (1) al art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 34 din Legea nr. 230/2005.

[2] Lit. b) de la alin. (1) al art. 22 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 135/2005.

[3] Alin. (2) ale art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 34 din Legea nr. 230/2005. Sumele prevăzute la art. 22 alin. (2) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

[4] Alin. (3^1) al art. 22 a fost introdus prin art. I pct. 5^1 din O.U.G. nr. 135/2005 (punct introdus ulterior aprobării prin art. I pct. 3 din Legea nr. 36/2006).

Scanned with OKEN Scanner

(4) [1] Contravenţiile se constată şi sancţiunile se aplică, după caz, de personalul desemnat din cadrul Oficiului, al autorităţilor sau al structurilor prevăzute la art. 17.

(5) Dispoziţiile prezentei legi referitoare la contravenţii se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepţia art. 28 şi 29.

Notă: A se vedea şi Ordinul preşedintelui Oficiului Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor nr. 146/2005 pentru aprobarea modelului şi conţinutului formularului tipizat „Proces-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiilor" (M. Of. nr. 723 din 10 august 2005).

Art. 23. (1) Constituie infracţiunea de spălare a banilor şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârşirea de infracţiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârşit infracţiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienţei, a situării, a dispoziţiei, a circulaţiei sau a proprietăţii bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârşirea de infracţiuni;

c) dobândirea, deţinerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârşirea de infracţiuni.

(2) [2] *Abrogat.*

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 24. Nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 18 constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

---

[1] Alin. (4) al art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5^2 din O.U.G. nr. 135/2005 (punct introdus ulterior aprobării prin art. I pct. 3 din Legea nr. 36/2006).

[2] Alin. (2) al art. 23 a fost abrogat prin art. 34 din Legea nr. 39/2003.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 24¹. [1] În cazul în care s-a săvârşit o infracţiune de spălare a banilor sau de finanţare a actelor de terorism, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

Art. 25. [2] (1) În cazul infracţiunilor de spălare a banilor şi de finanţare a actelor de terorism se aplică dispoziţiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea bunurilor.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Veniturile sau alte beneficii materiale obţinute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă.

(4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate faţă de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurenţa valorii bunurilor supuse confiscării.

(5) Dispoziţiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător şi veniturilor sau altor beneficii materiale obţinute din bunurile supuse confiscării, ce nu pot fi individualizate faţă de bunurile dobândite în mod legal.

(6) Pentru a garanta ducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor, este obligatorie luarea măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

Art. 26. [3] În cazul infracţiunilor prevăzute la art. 23 şi 24, precum şi în cazul infracţiunii de finanţare a actelor de terorism, secretul bancar şi secretul profesional nu sunt opozabile organelor de urmărire penală şi nici instanţelor de judecată. Datele şi informaţiile solicitate de procuror sau de instanţa de judecată se comunică de către persoanele prevăzute la art. 8, la cererea scrisă a organelor de cercetare penală, cu autorizarea procurorului ori a procurorului sau a instanţei.

Art. 27. [4] (1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârşirea infracţiunii de spălare a banilor sau de finanţare a actelor de terorism, în

---

[1] Art. 24¹ a fost introdus prin art. I pct. 35 din Legea nr. 230/2005.

[2] Art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 36 din Legea nr. 230/2005.

[3] Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 37 din Legea nr. 230/2005.

[4] Art. 27 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 38 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorului pot fi dispuse următoarele măsuri:

a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare şi a conturilor asimilate acestora;

b) punerea sub supraveghere, interceptarea sau înregistrarea comunicaţiilor;

c) accesul la sisteme informatice.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) lit. a) poate fi dispusă de procuror pe o durată de cel mult 30 de zile. Pentru motive temeinice, această măsură poate fi prelungită de procuror prin ordonanţă motivată, fiecare prelungire neputând depăşi 30 de zile. Durata maximă a măsurii dispuse este de 4 luni.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) lit. b) şi c) pot fi dispuse de judecător, potrivit dispoziţiilor art. 91¹-91⁶ din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(4) Procurorul poate dispune să i se comunice înscrisuri, documente bancare, financiare ori contabile, în condiţiile prevăzute la alin. (1).

Art. 27¹. [1] În cazul în care există indicii temeinice şi concrete că s-a săvârşit sau că se pregăteşte săvârşirea unei infracţiuni de spălare a banilor ori de finanţare a actelor de terorism, care nu poate fi descoperită sau ai cărei făptuitori nu pot fi identificaţi prin alte mijloace, pot fi folosiţi, în vederea strângerii datelor privind existenţa infracţiunii şi identificarea făptuitorilor, investigatori sub acoperire, în condiţiile prevăzute de Codul de procedură penală.

Capitolul V. Dispoziţii finale

Art. 28. Identificarea clienţilor, potrivit art. 9, se va face de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 29. Limita minimă a operaţiunii prevăzute la art. 9 alin. (2) şi limitele maxime ale sumelor prevăzute la art. 12 alin. (1) pot fi modificate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Oficiului.

---

[1] Art. 27¹ a fost introdus prin art. I pct. 39 din Legea nr. 230/2005.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 30. În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Oficiul va prezenta Guvernului spre aprobare regulamentul său de organizare şi funcţionare.

Notă: Regulamentul de organizare şi funcţionare a Oficiului Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor a fost aprobat prin H.G. nr. 479/2002 (M. Of. nr. 382 din 5 iunie 2002), cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 31. Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 21 ianuarie 1999, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Anexă [1)]

[1)] Anexa privind salarizarea membrilor plenului şi a personalului Oficiului a fost modificată prin art. I pct. 40 din Legea nr. 230/2005, însă nu a mai fost reprodusă în lucrarea de faţă.

Scanned with OKEN Scanner

2. Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane

publicată în
M. Of. nr. 783 din 11 decembrie 2001

cu modificările şi completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 143/2002** pentru modificarea şi completarea unor dispoziţii din Codul penal şi unele legi speciale, în vederea ocrotirii minorilor împotriva abuzurilor sexuale (M. Of. nr. 804 din 5 noiembrie 2002), aprobată prin Legea nr. 45/2003 (M. Of. nr. 51 din 29 ianuarie 2003);
- **Legea nr. 39/2003** privind prevenirea şi combaterea criminalităţii organizate (M. Of. nr. 50 din 29 ianuarie 2003) – intrată în vigoare la 30 de zile de la publicare;
- **O.U.G. nr. 79/2005** pentru modificarea şi completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane (M. Of. nr. 629 din 19 iulie 2005), aprobată cu modificări şi completări prin **Legea nr. 287/2005** (M. Of. nr. 917 din 13 octombrie 2005)

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. Prezenta lege reglementează prevenirea şi combaterea traficului de persoane, precum şi protecţia şi asistenţa acordată victimelor unui astfel de trafic, care constituie o violare a drepturilor persoanei şi o atingere a demnităţii şi integrităţii acesteia.

Art. 2. În prezenta lege, termenii şi expresiile de mai jos au următorul înţeles:

1. prin *trafic de persoane* se înţelege faptele prevăzute la art. 12 şi 13;

2. prin *exploatarea unei persoane* se înţelege:

a) [1] executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii în mod forţat ori cu încălcarea normelor legale privind condiţiile de muncă, salarizare, sănătate şi securitate;

b) ţinerea în stare de sclavie sau alte procedee asemănătoare de lipsire de libertate ori de aservire;

---

[1] Lit. a) de la pct. 2 al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din O.U.G. nr. 79/2005.

Scanned with OKEN Scanner

c) obligarea la practicarea prostituției, la reprezentări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice sau alte forme de exploatare sexuală;

d) prelevarea de organe;

e) efectuarea unor alte asemenea activități prin care se încalcă drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Capitolul II. Prevenirea traficului de persoane

Art. 3. Pentru o luptă eficientă împotriva traficului de persoane autoritățile și instituțiile publice prevăzute în prezentul capitol, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile vor desfășura, separat sau, după caz, în cooperare, o activitate susținută de prevenire a traficului de persoane, în special de femei și copii.

Art. 4. Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Administrației Publice, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Sănătății, Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, precum și alte organisme guvernamentale cu atribuții în combaterea traficului de persoane iau măsurile necesare pentru elaborarea și aplicarea în domeniile lor de activitate a Planului național de acțiune în combaterea traficului de persoane.

Art. 5. (1) Ministerul Afacerilor Externe întocmește o listă cu statele care prezintă potențial ridicat sub aspectul traficului de persoane, care va fi comunicată, la cerere, instituțiilor interesate.

(2) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul de Interne vor adopta măsurile necesare, în baza Legii nr. 123/2001 privind regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României al cetățenilor străini în legătură cu care există indicii temeinice că ar fi implicați în traficul de persoane, în sensul prezentei legi.

Art. 6. (1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, elaborează și aplică măsuri speciale de integrare pe piața muncii a persoanelor cu risc ridicat de a fi traficate, în special pentru femeile din zonele defavorizate și pentru persoanele marginalizate social.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Pentru persoanele cu risc ridicat de a fi traficate Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă dezvoltă programe de informare privind piaţa muncii şi drepturile angajaţilor, programe de formare profesională, precum şi de informare a agenţilor economici, pentru angajarea acestora cu prioritate.

(3) Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei împreună cu Ministerul Finanţelor Publice studiază oportunitatea elaborării unor măsuri de stimulare a agenţilor economici care angajează atât persoane cu risc ridicat de a fi traficate, cât şi victime ale traficului, care au absolvit cursuri de formare profesională, făcând propuneri în acest sens.

Art. 7. Ministerul Administraţiei Publice realizează şi difuzează materiale documentare privind riscurile la care pot fi expuse persoanele, potenţiale victime ale traficului de persoane.

Art. 8. Ministerul Educaţiei şi Cercetării realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate şi în colaborare cu organizaţiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru părinţi şi copii, în special pentru grupurile cu risc crescut de a fi victime, în vederea prevenirii traficului de persoane.

Art. 9. (1) Ministerul de Interne, prin structurile sale specializate, cu sprijinul altor ministere, realizează şi menţine în actualitate baza de date privind fenomenul traficului de fiinţe umane, monitorizează şi evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât persoanele care trafichează, cât şi victimele traficului, precum şi persoanele juridice implicate în activitatea de trafic de persoane.

(2) Publicarea informaţiilor statistice şi a rapoartelor de evaluare se face semestrial de către Inspectoratul General de Poliţie, cu avizul ministrului de interne.

Art. 10. Ministerul Justiţiei şi Ministerul Public, pe baza datelor proprii, efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină şi a condiţiilor ce favorizează traficul de persoane.

Art. 11. Pentru prevenirea traficului de persoane organizaţiile neguvernamentale cooperează cu ministerele interesate şi organizează campanii de informare privind fenomenul traficului de persoane şi riscurile la care sunt supuse victimele acestuia.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul III. Infracţiuni

Secţiunea 1. Infracţiuni privind traficul de persoane

Art. 12. (1) Constituie infracţiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea unei persoane, prin ameninţare, violenţă sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înşelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-şi exprima voinţa, ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obţinerea consimţământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) [1] Traficul de persoane săvârşit în una dintre următoarele împrejurări:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii;

c) de un funcţionar public în exerciţiul atribuţiilor de serviciu

constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 13. [2] (1) Recrutarea, transportarea, transferarea, găzduirea sau primirea unui minor, în scopul exploatării acestuia, constituie infracţiunea de trafic de minori şi se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârşită prin ameninţare, violenţă sau alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înşelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea minorului de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa sau prin oferirea, darea, acceptarea ori primirea de bani sau de alte foloase pentru obţinerea consimţământului

[1] Alin. (2) al art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 79/2005 (punct modificat ulterior prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 287/2005).

[2] Art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din O.U.G. nr. 79/2005.

Scanned with OKEN Scanner

persoanei care are autoritate asupra minorului, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) sunt săvârşite în condiţiile prevăzute la art. 12 alin. (2), pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani şi interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (1), şi închisoare de la 10 ani la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (2).

(4) Dacă faptele prevăzute în prezentul articol au avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 ani la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 14. [1] *Abrogat.*

Art. 15. (1) Tentativa infracţiunilor prevăzute la art. 12-14 se pedepseşte.

(2) Organizarea săvârşirii infracţiunilor prevăzute în prezentul capitol constituie infracţiune şi se pedepseşte ca şi infracţiunea organizată.

Art. 16. Consimţământul persoanei, victimă a traficului, nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului.

Secţiunea a 2-a. Infracţiuni în legătură cu traficul de persoane

Art. 17. (1) Fapta de a determina sau de a permite, cu ştiinţă, fie direct, fie prin intermediar, intrarea sau rămânerea pe teritoriul ţării a unei persoane care nu este cetăţean român, supusă traficului de persoane în sensul prezentei legi:

a) folosind faţă de aceasta mijloace frauduloase, violenţă sau ameninţări ori altă formă de constrângere; sau

b) abuzând de starea specială în care se găseşte acea persoană, datorită situaţiei sale ilegale ori precare de intrare sau şedere în ţară, ori datorită sarcinii, unei boli sau infirmităţi ori unei deficienţe, fizice sau mintale,

constituie infracţiune şi se sancţionează cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea de trafic de persoane.

---

[1] Art. 14 a fost abrogat prin art. 34 din Legea nr. 39/2003.

Scanned with OKEN Scanner

(2) [1] Dacă fapta prevăzută la alin. (1) se săvârşeşte în mod repetat, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

Art. 18. [2] (1) Fapta de a expune, a vinde sau de a răspândi, a închiria, a distribui, a confecţiona ori de a produce în alt mod, a transmite, a oferi sau a pune la dispoziţie ori de a deţine în vederea răspândirii de obiecte, filme, fotografii, diapozitive, embleme sau alte suporturi vizuale, care reprezintă poziţii ori acte sexuale cu caracter pornografic, ce prezintă sau implică minori care nu au împlinit vârsta de 18 ani, constituie infracţiunea de pornografie infantilă şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi importul ori predarea de obiecte dintre cele prevăzute la alin. (1) unui agent de transport sau de distribuire, în vederea comercializării ori distribuirii lor.

(3) [3] *Abrogat*.

Secţiunea a 3-a. Dispoziţii speciale

Art. 19. (1) Banii, valorile sau orice alte bunuri dobândite în urma săvârşirii infracţiunilor prevăzute în prezenta lege ori cele care au servit la săvârşirea acestor infracţiuni, precum şi celelalte bunuri prevăzute de art. 118 din Codul penal sunt supuse confiscării speciale, în condiţiile stabilite de acel articol.

(2) Sunt considerate bunuri care au servit la săvârşirea infracţiunii şi mijloacele de transport care au folosit la realizarea transportului persoanelor traficate, precum şi imobilele în care aceste persoane au fost cazate, dacă aparţin făptuitorilor.

Art. 20. [4] (1) Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârşit, ca urmare a exploatării sale, infracţiunea de prostituţie sau cea de cerşetorie, nu se pedepseşte entru aceste infracţiuni.

---

[1] Alin. (2) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 30 din Legea nr. 39/2003.

[2] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 143/2002.

[3] Alin. (3) al art. 18 a fost abrogat prin art. 34 din Legea nr. 39/2003.

[4] Art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 4 din O.U.G. nr. 79/2005 [punct modificat ulterior prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 287/2005, în ceea ce priveşte conţinutul alin. (1) al art. 20].

Scanned with OKEN Scanner

(2) Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni prevăzute de prezenta lege beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

Capitolul IV. Dispoziții speciale privind procedura judiciară

Art. 21. Urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege se efectuează în mod obligatoriu de către procuror și se judecă în primă instanță de către tribunal.

Art. 22. În vederea strângerii datelor necesare începerii urmăririi penale pot fi folosiți investigatori sub acoperire, în condițiile legii.

Art. 23. (1) Când există date sau indicii temeinice că o persoană care pregătește comiterea unei infracțiuni dintre cele prevăzute în prezenta lege sau care a comis o asemenea infracțiune folosește sisteme de telecomunicații ori informatice, organul de urmărire penală poate, cu autorizarea procurorului, să aibă acces, pentru o perioadă determinată, la aceste sisteme și să le supravegheze.

(2) Dispozițiile art. 91^1-91^5 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Art. 24. (1) Ședințele de judecată în cauzele privind infracțiunea de trafic de persoane prevăzută la art. 13 și de pornografie infantilă prevăzută la art. 18 nu sunt publice.

(2) La desfășurarea judecății în condițiile alin. (1) pot asista părțile, reprezentanții acestora, apărătorii, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de către instanță.

(3) În cauzele privind infracțiunile prevăzute în prezenta lege ascultarea minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani se face în prezența unuia dintre părinți sau a tutorelui ori a persoanei căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare.

Art. 25. La judecarea infracțiunilor prevăzute la art. 12 și 17, la cererea părții vătămate, instanța poate declara ședința secretă.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul V. Protecţia şi asistenţa victimelor traficului de persoane

Art. 26. (1) Persoanelor vătămate prin infracţiunile prevăzute în prezenta lege, precum şi altor victime ale acestor infracţiuni li se acordă o protecţie şi o asistenţă specială, fizică, juridică şi socială.

(2) Viaţa privată şi identitatea victimelor traficului de persoane sunt ocrotite prin prevederile prezentei legi.

(3) Victimele infracţiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul la recuperarea lor fizică, psihologică şi socială.

(4) Minorilor, victime ale infracţiunilor prevăzute în prezenta lege, li se acordă protecţie şi asistenţă specială, în raport cu vârsta lor.

(5) Femeilor, victime ale infracţiunilor prevăzute în prezenta lege, precum şi celor care sunt supuse unui risc ridicat de a deveni victime ale acestor infracţiuni li se acordă o protecţie şi o asistenţă socială specifică.

Notă: A se vedea şi Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecţiei victimelor infracţiunilor (M. Of. nr. 505 din 4 iunie 2004).

Art. 27. Ministerul de Interne asigură, la cerere, pe teritoriul României, protecţia fizică a victimelor traficului de persoane pe perioada procesului.

Art. 28. Cetăţenilor români aflaţi pe teritoriul altor ţări, victime ale traficului de persoane, li se acordă, la cerere, asistenţă de către misiunile diplomatice şi oficiile consulare ale României în acele ţări.

Art. 29. Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice şi oficiile consulare ale României, eliberează, în caz de necesitate, în vederea repatrierii, documente de identitate cetăţenilor români care au fost victime ale traficului de persoane, într-un timp rezonabil, fără întârzieri nejustificate.

Art. 30. (1) Ministerul Afacerilor Externe asigură difuzarea către cei interesaţi, prin intermediul misiunilor diplomatice şi al oficiilor consulare ale României în străinătate, a unor materiale de informare privind drepturile persoanelor, victime ale traficului de persoane, potrivit legislaţiei române şi a statului de reşedinţă.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Misiunile diplomatice şi oficiile consulare ale României în străinătate asigură informarea organelor judiciare străine cu privire la reglementările române în materie.

(3) Misiunile diplomatice şi oficiile consulare ale României în străinătate vor publica prin mijloace electronice proprii informaţii referitoare la legislaţia naţională şi a statului străin în domeniu, precum şi adresele centrelor de asistenţă şi protecţie a victimelor traficului de persoane sau asimilate acestora.

(4) Şefii misiunilor diplomatice şi ai oficiilor consulare ale României în străinătate vor desemna un diplomat din cadrul acestora ca responsabil cu aplicarea metodologiei de repatriere a cetăţenilor români, victime ale traficului de persoane, în sensul prezentei legi.

(5) Metodologia de repatriere a cetăţenilor români, victime ale traficului de persoane, se elaborează de către Ministerul Afacerilor Externe împreună cu Ministerul de Interne şi Ministerul Justiţiei, în termen de 60 de zile de la adoptarea prezentei legi.

Art. 31. Ministerul de Interne asigură, prin structurile sale specializate, la toate punctele de trecere a frontierei României, personal special instruit pentru identificarea şi preluarea victimelor, în vederea îndrumării acestora către instituţiile specializate.

Art. 32. (1) Victimele traficului de persoane pot fi cazate, la cerere, temporar, în centre de asistenţă şi protecţie a victimelor traficului de persoane, înfiinţate prin prezenta lege, denumite în continuare *centre*, aflate în subordinea consiliilor judeţene Arad, Botoşani, Galaţi, Giurgiu, Iaşi, Ilfov, Mehedinţi, Satu Mare şi Timiş.

(2) Durata cazării este stabilită prin decizie a delegaţiei permanente judeţene şi nu poate depăşi 10 zile.

(3) Durata cazării poate fi prelungită, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult până la 3 luni sau, după caz, pe perioada procesului penal.

(4) Centrele sunt amenajate şi dotate astfel încât să ofere condiţii civilizate de cazare şi igienă personală, hrană, asistenţă psihologică şi medicală.

Art. 33. Victimelor traficului de persoane, cazate temporar, li se asigură de către asistenţii sociali din aparatul consiliului local în a cărui rază

Scanned with OKEN Scanner

teritorială îşi desfăşoară activitatea centrele informaţii şi consiliere pentru a beneficia de facilităţile asigurate prin lege persoanelor marginalizate social.

Art. 34. (1) Regulamentul de organizare şi funcţionare, precum şi structura organizatorică ale centrelor se aprobă de ministrul administraţiei publice, cu avizul ministrului de interne.

(2) Personalul încadrat în centre este salarizat potrivit legislaţiei referitoare la salarizarea personalului din unităţile bugetare.

(3) Cheltuielile curente şi de capital ale centrelor se acoperă din bugetele consiliilor judeţene, prevăzute la art. 32 alin. (1).

Art. 35. (1) Agenţiile judeţene de ocupare a forţei de muncă din judeţele în care se înfiinţează şi funcţionează centrele organizează, dacă este posibil, programe speciale de scurtă durată pentru iniţierea sau formarea profesională a victimelor cazate.

(2) De asemenea, agenţiile menţionate la alin. (1) asigură, cu prioritate, victimelor traficului de persoane servicii de consiliere şi mediere a muncii, în vederea identificării unui loc de muncă.

Art. 36. Victimelor traficului de persoane, cetăţeni români, li se pot acorda locuinţe sociale, cu prioritate, de către consiliile locale din localitatea de domiciliu.

Art. 37. România le facilitează cetăţenilor străini, victime ale traficului de persoane, întoarcerea în ţara lor de origine fără nici o întârziere nejustificată şi le asigură transportul în deplină securitate până la frontiera statului român, dacă nu este prevăzut altfel în acordurile bilaterale.

Art. 38. [1] (1) Străinii victime ale traficului de persoane pot fi cazaţi în centrele special amenajate potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, fără a mai fi necesară luarea în custodie publică a acestora. În acest scop, administraţia centrelor amenajează spaţii speciale, separate de cele destinate cazării străinilor luaţi în custodie publică.

---

[1] Art. 38 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 5 din O.U.G. nr. 79/2005 [punct modificat ulterior prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 287/2005, în ceea ce priveşte conţinutul alin. (5) al art. 38].

Scanned with OKEN Scanner

(2) Străinii victime ale traficului de persoane, solicitanți ai unei forme de protecție în România, pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată.

(3) Cazarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă de șeful Autorității pentru străini, la solicitarea scrisă a autorităților competente.

(4) Victimele traficului de persoane sunt informate în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate.

(5) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) pot beneficia de consiliere psihică și psihologică, într-o limbă pe care o înțeleg, precum și de asistență medicală și socială.

(6) Asistența medicală, medicamentele și hrana persoanelor prevăzute la alin. (1) se asigură potrivit normelor legale aplicabile străinilor luați în custodie publică.

Art. 39. În cazul în care străinii, victime ale traficului de persoane, nu posedă nici un document de identitate sau acesta a fost pierdut, furat ori distrus, li se facilitează de către Direcția relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau de către organele competente ale Ministerului Administrației Publice eliberarea unui nou pașaport sau titlu de călătorie, după caz.

Art. 39¹. [1] (1) Străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de ființe umane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, pentru a se reface, a ieși de sub influența făptuitorilor și a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente, timp în care li se acordă de către Autoritatea pentru străini, la solicitarea procurorului sau a instanței, tolerarea rămânerii pe teritoriul României. În perioada de recuperare și reflecție străinii beneficiază de drepturile prevăzute la art. 38.

(2) În timpul sau la expirarea perioadei de reflecție, străinilor victime ale traficului de persoane li se poate acorda, la cerere, un permis de ședere temporară, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

---

[1] Art. 39¹ a fost introdus prin art. unic pct. 6 din O.U.G. nr. 79/2005.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 40. În cazul aducerii în România de către o companie de transport de victime ale traficului, cunoscând caracterul ilicit al acestuia, compania de transport respectivă este obligată să asigure cazarea şi întreţinerea acestora pe perioada stabilită de Ministerul de Interne şi să suporte transportul lor până la frontiera română, conform legii.

Art. 41. De asemenea, minorilor care însoţesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înşişi victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la minori din Legea nr. 123/2001.

Notă: Legea nr. 123/2001 a fost abrogată prin O.U.G. nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată (M. Of. nr. 201 din 8 martie 2004), cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 42. Asociaţiile şi fundaţiile care fac dovada că desfăşoară programe de servicii de asistenţă socială pentru victimele traficului de persoane, cum ar fi: cazare, hrană, consiliere psihică, psihologică şi juridică, asistenţă medicală, vor putea beneficia de subvenţii de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condiţiile legii.

Art. 43. Victimele infracţiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul să primească informaţii cu privire la procedurile judiciare şi administrative aplicabile.

Art. 44. Persoanele prevăzute la art. 43 au dreptul să primească asistenţă juridică obligatorie pentru a putea să îşi exercite drepturile în cadrul procedurilor penale prevăzute de lege, în toate fazele procesului penal, şi să îşi susţină cererile şi pretenţiile civile faţă de persoanele care au săvârşit infracţiunile prevăzute de prezenta lege, în care ele sunt implicate.

Capitolul VI. Cooperarea internaţională

Art. 45. Prin prezenta lege se instituie ofiţeri de legătură în cadrul Ministerului de Interne, precum şi magistraţi de legătură la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale, care să asigure consultarea reciprocă cu ofiţeri de legătură sau, după caz, cu magistraţi de legătură care funcţionează în alte state, în scopul coordonării acţiunilor acestora în cursul urmăririi penale.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 46. În vederea schimbului de date şi de informaţii cu privire la investigarea şi urmărirea infracţiunilor prevăzute în prezenta lege se va stabili un punct de contact în cadrul Ministerului de Interne şi al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie cu instituţii similare din alte state.

Art. 47. (1) Societăţile de transport internaţional sunt obligate să verifice la emiterea documentului de călătorie dacă pasagerii sunt în posesia documentelor de identitate cerute pentru intrarea în ţara de tranzit sau de primire.

(2) Obligaţia prevăzută la alin. (1) revine şi conducătorului mijlocului de transport internaţional rutier la urcarea pasagerilor, precum şi personalului abilitat să controleze documentele de călătorie.

Capitolul VII. Dispoziţii finale

Art. 48. Pentru identificarea victimelor traficului de persoane lucrătorii Ministerului de Interne pot organiza controale în instituţii publice ori particulare, precum şi în incinta agenţilor economici, indiferent de proprietar sau de deţinător, în condiţiile legii.

Art. 49. În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, regulamentul de aplicare a acesteia.

Notă: Regulamentul de aplicare a dispoziţiilor Legii nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane a fost aprobat prin H.G. nr. 299/2003 (M. Of. nr. 206 din 31 martie 2003).

Scanned with OKEN Scanner

3. Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie

publicată în M. Of. nr. 219 din 18 mai 2000

cu modificările şi completările aduse prin:

- **O.G. nr. 83/2000** pentru modificarea şi completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea şi alte drepturi ale personalului din organele autorităţii judecătoreşti (M. Of. nr. 425 din 1 septembrie 2000), aprobată cu modificări prin Legea nr. 334/2001 (M. Of. nr. 370 din 9 iulie 2001);
- **O.U.G. nr. 43/2002** privind Parchetul Naţional Anticorupţie[1)] (M. Of. nr. 244 din 11 aprilie 2002), aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002 (M. Of. nr. 523 din 18 iulie 2002);
- **Legea nr. 161/2003** privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei (M. Of. nr. 279 din 21 aprilie 2003);
- **Legea nr. 521/2004** privind modificarea şi completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie (M. Of. nr. 1123 din 29 noiembrie 2004);
- **O.U.G. nr. 124/2005** privind modificarea şi completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie (M. Of. nr. 842 din 19 septembrie 2005)

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. (1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire şi sancţionare a faptelor de corupţie şi se aplică următoarelor persoane:

a) care exercită o funcţie publică, indiferent de modul în care au fost învestite, în cadrul autorităţilor publice sau instituţiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcţie sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot

---

[1)] Prin O.U.G. nr. 143/2005 s-a modificat denumirea O.U.G. nr. 43/2002, noua denumire fiind Ordonanţa de urgenţă privind Departamentul Naţional Anticorupţie, iar în urma aprobării O.U.G. nr. 143/2005 prin Legea nr. 54/2006 noua denumire a acestei instituţii este Direcţia Naţională Anticorupţie.

Scanned with OKEN Scanner

influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;

d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)-f), în condițiile prevăzute de lege.

Capitolul II. Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție

Art. 2. Persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Art. 3. (1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar

Scanned with OKEN Scanner

majoritar, au obligaţia să îşi declare averea în condiţiile prevăzute de Legea nr. 115/1996 privind declararea şi controlul averii demnitarilor, magistraţilor, funcţionarilor publici şi a unor persoane cu funcţii de conducere.

(2) Nedepunerea declaraţiei de avere de către persoanele prevăzute la alin. (1) atrage declanşarea din oficiu a procedurii de control al averii în condiţiile Legii nr. 115/1996.

Art. 4. (1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) şi c) au obligaţia să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donaţie directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătură cu exercitarea funcţiilor sau atribuţiilor lor, cu excepţia celor care au o valoare simbolică.

(2) Dispoziţiile Legii nr. 115/1996 referitoare la modalitatea depunerii declaraţiei de avere se aplică în mod corespunzător şi în cazul prevăzut la alin. (1).

Capitolul III. Infracţiuni

Secţiunea 1. Categorii de infracţiuni

Art. 5. (1) [1] În înţelesul prezentei legi, sunt *infracţiuni de corupţie* infracţiunile prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, la art. 6^1 şi 8^2 din prezenta lege, precum şi infracţiunile prevăzute în legi speciale, ca modalităţi specifice ale infracţiunilor prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, şi la art. 6^1 şi 8^2 din prezenta lege.

(2) În înţelesul prezentei legi, sunt *infracţiuni asimilate infracţiunilor de corupţie* infracţiunile prevăzute la art. 10-13.

(3) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile şi infracţiunilor menţionate la art. 17, care sunt în legătură directă cu infracţiunile de corupţie sau cu cele asimilate acestora.

(4) [2] Dispoziţiile prezentei legi sunt aplicabile şi infracţiunilor împotriva intereselor financiare ale Comunităţilor Europene prevăzute la art. 18^1-18^5, prin sancţionarea cărora se asigură protecţia fondurilor şi a resurselor Comunităţilor Europene.

---

[1] Alin. (1) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 1 din Legea nr. 161/2003.

[2] Alin. (4) al art. 5 a fost introdus prin Cartea II Titlul I art. I pct. 2 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

Secţiunea a 2-a. Infracţiuni de corupţie

Art. 6. Infracţiunile de luare de mită - prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită - prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite - prevăzută la art. 256 din Codul penal şi de trafic de influenţă - prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.

Art. 6¹. [1] (1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influenţă sau lasă să se creadă că are influenţă asupra unui funcţionar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuţiile sale de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 10 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă denunţă autorităţii fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea faptă.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infracţiunii prevăzute la alin. (1) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul prevăzut la alin. (2).

Art. 7. (1) Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârşită de o persoană care, potrivit legii, are atribuţii de constatare sau de sancţionare a contravenţiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracţiunilor, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. (2) din Codul penal privind săvârşirea infracţiunii de către un funcţionar cu atribuţii de control.

(2) Fapta de dare de mită săvârşită faţă de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) sau faţă de un funcţionar cu atribuţii de control se sancţionează cu pedeapsa prevăzută la art. 255 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

(3) [2] Dacă infracţiunile prevăzute la art. 256 şi 257 din Codul penal, precum şi infracţiunile prevăzute la art. 6^1 şi 8^2 din prezenta lege au fost

---

[1] Art. 6^1 a fost introdus prin Cartea II Titlul I art. I pct. 3 din Legea nr. 161/2003.

[2] Alin. (3) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 4 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

săvârşite de una dintre persoanele menţionate la alin. (1) şi (2), maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

Art. 8. [1] Constituie infracţiunile prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, art. 6¹ şi 8² din prezenta lege şi faptele incriminate în aceste texte săvârşite de manageri, directori, administratori, cenzori sau alte persoane cu atribuţii de control la societăţile comerciale, companiile şi societăţile naţionale, regiile autonome şi la orice alţi agenţi economici.

Art. 8¹. [2] Prevederile art. 254-257 din Codul penal şi ale art. 6¹ şi 8² din prezenta lege se aplică în mod corespunzător şi următoarelor persoane:

a) funcţionarilor sau persoanelor care îşi desfăşoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuţii similare în cadrul unei organizaţii publice internaţionale la care România este parte;

b) membrilor adunărilor parlamentare ale organizaţiilor internaţionale la care România este parte;

c) funcţionarilor sau persoanelor care îşi desfăşoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuţii similare în cadrul Comunităţilor Europene;

d) persoanelor care exercită funcţii judiciare în cadrul instanţelor internaţionale a căror competenţă este acceptată de România, precum şi funcţionarilor de la grefele acestor instanţe;

e) funcţionarilor unui stat străin;

f) membrilor adunărilor parlamentare sau administrative ale unui stat străin.

Art. 8². [3] Promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase unui funcţionar al unui stat străin ori al unei organizaţii publice internaţionale, pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu, în scopul obţinerii unui folos necuvenit în cadrul operaţiunilor economice internaţionale, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 7 ani.

---

[1] Art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 5 din Legea nr. 161/2003.

[2] Art. 8¹ a fost introdus prin Cartea II Titlul I art. I pct. 6 din Legea nr. 161/2003.

[3] Art. 8² a fost introdus prin Cartea II Titlul I art. I pct. 6 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 9. În cazul infracţiunilor prevăzute în prezenta secţiune, dacă sunt săvârşite în interesul unei organizaţii, asociaţii sau grupări criminale ori al unuia dintre membrii acesteia sau pentru a influenţa negocierile tranzacţiilor comerciale internaţionale ori schimburile sau investiţiile internaţionale, maximul pedepsei prevăzute de lege pentru aceste infracţiuni se majorează cu 5 ani.

Secţiunea a 3-a. Infracţiuni asimilate infracţiunilor de corupţie

Art. 10. Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârşite în scopul obţinerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

a) [1] stabilirea, cu intenţie, a unei valori diminuate, faţă de valoarea comercială reală, a bunurilor aparţinând operatorilor economici la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar, comisă în cadrul acţiunii de privatizare ori de executare silită, de reorganizare sau lichidare judiciară ori cu ocazia unei operaţiuni comerciale, ori a bunurilor aparţinând autorităţii publice sau instituţiilor publice, în cadrul unei acţiuni de vânzare a acestora sau de executare silită, săvârşită de cei care au atribuţii de conducere, de administrare, de gestionare, de executare silită, de reorganizare ori lichidare judiciară;

b) acordarea de credite sau de subvenţii cu încălcarea legii sau a normelor de creditare, neurmărirea, conform legii sau normelor de creditare, a destinaţiilor contractate ale creditelor sau subvenţiilor ori neurmărirea creditelor restante;

c) utilizarea creditelor sau a subvenţiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.

Art. 11. (1) Fapta persoanei care, în virtutea funcţiei, a atribuţiei ori a însărcinării primite, are sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, de a îndeplini pentru acesta vreo însărcinare, de a intermedia sau de a înlesni efectuarea unor operaţiuni comerciale sau financiare de către agentul economic privat ori de a participa cu capital la un asemenea agent economic, dacă fapta este de natură a-i

---

[1] Lit. a) de la art. 10 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din O.U.G. nr. 124/2005.

Scanned with OKEN Scanner

aduce direct sau indirect foloase necuvenite, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârşită într-un interval de 5 ani de la încetarea funcţiei, atribuţiei ori însărcinării, aceasta se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 12. Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârşite în scopul obţinerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operaţiuni financiare, ca acte de comerţ, incompatibile cu funcţia, atribuţia sau însărcinarea pe care o îndeplineşte o persoană ori încheierea de tranzacţii financiare, utilizând informaţiile obţinute în virtutea funcţiei, atribuţiei sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informaţii ce nu sunt destinate publicităţii ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informaţii.

Art. 13. [1] Fapta persoanei care îndeplineşte o funcţie de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influenţa ori autoritatea sa în scopul obţinerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 13¹. [2] Infracţiunea de şantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Art. 13². [3] Infracţiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracţiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor şi infracţiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 15 ani.

Art. 14. Dacă faptele prevăzute la art. 12 şi 13 sunt săvârşite în condiţiile art. 9, maximul pedepsei prevăzute de lege se majorează cu 3 ani.

---

[1] Art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 7 din Legea nr. 161/2003.

[2] Art. 13¹ a fost introdus prin Cartea II Titlul I art. I pct. 8 din Legea nr. 161/2003.

[3] Art. 13² a fost introdus prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 521/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 15. Tentativa la infracţiunile prevăzute în prezenta secţiune se pedepseşte.

Art. 16. Dacă faptele prevăzute în prezenta secţiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracţiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condiţiile şi cu sancţiunile stabilite în aceste legi.

Secţiunea a 4-a. Infracţiuni în legătură directă cu infracţiunile de corupţie

Art. 17. [1] În înţelesul prezentei legi, următoarele infracţiuni sunt în legătură directă cu infracţiunile de corupţie, cu infracţiunile asimilate acestora sau cu infracţiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităţilor Europene:

a) tăinuirea bunurilor provenite din săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în secţiunile a 2-a şi a 3-a, precum şi favorizarea persoanelor care au comis o astfel de infracţiune;

b) asocierea în vederea săvârşirii unei infracţiuni prevăzute în secţiunile a 2-a şi a 3-a sau la lit. a) din prezentul articol;

c) falsul şi uzul de fals săvârşite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracţiunile prevăzute în secţiunile a 2-a şi a 3-a sau săvârşite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracţiune;

d) [2] abuzul în serviciu contra intereselor publice, abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor şi abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, săvârşite în realizarea scopului urmărit, printr-o infracţiune prevăzută în secţiunile a 2-a şi a 3-a;

d[1]) [3] şantajul, săvârşit în legătură cu infracţiunile prevăzute în secţiunile a 2-a şi a 3-a;

e) [4] infracţiunile de spălare a banilor, prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, atunci când banii,

---

[1] Partea introductivă de la art. 17 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din O.U.G. nr. 124/2005.

[2] Lit. d) de la art. 17 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 521/2004.

[3] Lit. d[1]) de la art. 17 a fost introdusă prin Cartea II Titlul I art. I pct. 9 din Legea nr. 161/2003.

[4] Lit. e) de la art. 17 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin Cartea II Titlul I art. I pct. 10 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

bunurile sau alte valori provin din săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în secţiunile a 2-a şi a 3-a;

f) contrabanda cu bunuri provenite din săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în secţiunile a 2-a şi a 3-a sau săvârşită în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracţiune;

g) [1] infracţiunile prevăzute în Legea nr. 87/1994 [2] pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, săvârşite în legătură cu infracţiunile prevăzute în secţiunile a 2-a şi a 3-a;

h) infracţiunea de bancrută frauduloasă şi celelalte infracţiuni prevăzute în Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, săvârşite în legătură cu infracţiunile prevăzute în secţiunile a 2-a şi a 3-a;

i) [3] traficul de droguri, traficul de substanţe toxice şi nerespectarea regimului armelor de foc şi al muniţiilor, săvârşite în legătură cu o infracţiune prevăzută în secţiunile a 2-a şi a 3-a;

j) [4] infracţiunile de trafic de persoane, prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane, săvârşite în legătură cu o infracţiune prevăzută în secţiunile a 2-a şi a 3-a;

k) infracţiunea prevăzută în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea şi combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanţării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, săvârşită în legătură cu o infracţiune prevăzută în secţiunile a 2-a şi a 3-a.

Art. 18. (1) [5] Infracţiunile prevăzute la art. 17 lit. a)-d[1]) se sancţionează cu pedepsele prevăzute în Codul penal pentru aceste infracţiuni, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

---

[1]) Lit. g) de la art. 17 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin Cartea II Titlul I art. I pct. 11 din Legea nr. 161/2003.

[2]) Legea nr. 87/1994 a fost abrogată prin Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

[3]) Lit. i) de la art. 17 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin Cartea II Titlul I art. I pct. 12 din Legea nr. 161/2003.

[4]) Lit. j)-k) de la art. 17 au fost introduse prin Cartea II Titlul I art. I pct. 13 din Legea nr. 161/2003.

[5]) Alin. (1) şi (2) ale art. 18 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin Cartea II Titlul I art. I pct. 14 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Infracţiunile prevăzute la art. 17 lit. e) se sancţionează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, al căror maxim se majorează cu 3 ani.

(3) Infracţiunile prevăzute la art. 17 lit. f) se sancţionează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, al căror maxim se majorează, în cazul contrabandei simple, cu 3 ani, iar în cazul contrabandei calificate, cu 5 ani.

(4) [1] Infracţiunile prevăzute la art. 17 lit. g) se sancţionează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(5) Infracţiunile prevăzute la art. 17 lit. h) se sancţionează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 31/1990, republicată, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(6) [2] Infracţiunile prevăzute la art. 17 lit. i) privind traficul de droguri se sancţionează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri, al căror maxim se majorează cu 2 ani, infracţiunea privind traficul de substanţe toxice se sancţionează cu pedeapsa prevăzută la art. 312 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani, iar infracţiunea de nerespectarea regimului armelor şi muniţiilor se sancţionează cu pedepsele prevăzute la art. 279 din Codul penal al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(7) [3] Infracţiunile prevăzute la art. 17 lit. j) privind traficul de persoane se sancţionează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(8) Infracţiunea prevăzută la art. 17 lit. k) se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea şi combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanţării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

---

[1] Alin. (4) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 15 din Legea nr. 161/2003.

[2] Alin. (6) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 16 din Legea nr. 161/2003.

[3] Alin. (7)-(8) ale art. 18 au fost introduse prin Cartea II Titlul I art. I pct. 17 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

Notă: 1. Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României va fi abrogată, din 18 iunie 2006, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.
2. Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale a fost abrogată prin Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

Secţiunea 4¹. Infracţiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităţilor Europene[1)]

Art. 18¹. (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declaraţii false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obţinerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează omisiunea de a furniza, cu ştiinţă, datele cerute potrivit legii pentru obţinerea de fonduri din bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta are ca rezultat obţinerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) au produs consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 18². (1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinaţiei fondurilor obţinute din bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinaţiei unui folos legal obţinut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).

[1)] Secţiunea 4¹ (art. 18¹-18⁵) a fost introdusă prin Cartea II Titlul I art. I pct. 18 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 18³. (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declaraţii false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează omisiunea de a furniza, cu ştiinţă, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităţilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) au produs consecinţe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 18⁴. Tentativa infracţiunilor prevăzute la art. 18¹-18³ se pedepseşte.

Art. 18⁵. Încălcarea din culpă, de către director, administrator sau persoana cu atribuţii de decizie sau de control în cadrul unui agent economic, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă a avut ca rezultat săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 18¹-18³ sau săvârşirea unei infracţiuni de corupţie ori de spălare a banilor în legătură cu fondurile Comunităţilor Europene, de către o persoană care se află în subordinea sa şi care a acţionat în numele acelui agent economic, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea unor drepturi.

Secţiunea a 5-a. Dispoziţii comune

Art. 19. În cazul săvârşirii infracţiunilor la care se referă prezentul capitol, banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârşirea infracţiunii sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârşirea infracţiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate şi în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Art. 20. În cazul în care s-a săvârşit o infracţiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul IV. Dispoziţii procedurale

Secţiunea 1. Dispoziţii generale

Art. 21. (1) Infracţiunile prevăzute de prezenta lege ca infracţiuni de corupţie sau ca infracţiuni asimilate acestora ori ca infracţiuni în legătură directă cu infracţiunile de corupţie, dacă sunt flagrante, se urmăresc şi se judecă potrivit dispoziţiilor art. 465 şi art. 467-479 din Codul de procedură penală.

(2) Dacă infracţiunile prevăzute la alin. (1) nu sunt flagrante, urmărirea penală şi judecata se efectuează potrivit procedurii de drept comun.

Art. 22. [1] În cazul infracţiunilor prevăzute în prezenta lege, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.

Notă: A se vedea şi: art. 3 din O.U.G. nr. 43/2002 privind Departamentul Naţional Anticorupţie; art. 1 din O.U.G. nr. 120/2005 privind operaţionalizarea Direcţiei generale anticorupţie din cadrul Ministerului Administraţiei şi Internelor, cu modificările şi completările ulterioare.

Secţiunea a 2-a. Dispoziţii speciale privind descoperirea şi urmărirea infracţiunilor

Art. 23. (1) Persoanele cu atribuţii de control sunt obligate să înştiinţeze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a săvârşirii infracţiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezultă indicii că s-a efectuat o operaţiune sau un act ilicit ce poate atrage răspunderea penală, potrivit prezentei legi.

(2) Persoanele cu atribuţii de control sunt obligate, în cursul efectuării actului de control, să procedeze la asigurarea şi conservarea urmelor infracţiunii, a corpurilor delicte şi a oricăror mijloace de probă ce pot servi organelor de urmărire penală.

Art. 24. Persoanele prevăzute la art. 1 lit. e), care cunosc operaţiuni ce antrenează circulaţia de capitaluri sau alte activităţi, prevăzute la art. 1,

---

[1] Art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 19 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

privind sume de bani, bunuri sau alte valori ce se presupune că provin din infracţiuni de corupţie sau asimilate acestora ori din infracţiuni ce au legătură cu acestea, au obligaţia să sesizeze organele de urmărire penală sau, după caz, organele de constatare a săvârşirii infracţiunii ori organele de control, abilitate de lege.

Art. 25. (1) Îndeplinirea cu bună-credinţă a obligaţiilor prevăzute la art. 23 şi 24 nu constituie o încălcare a secretului profesional sau bancar şi nu atrage răspunderea penală, civilă sau disciplinară.

(2) Dispoziţiile prevăzute la alin. (1) se aplică chiar dacă cercetarea sau judecarea faptelor semnalate a condus la neînceperea sau încetarea urmăririi penale ori la achitare.

(3) [1] *Abrogat.*

(4) Neîndeplinirea cu rea-credinţă a obligaţiilor prevăzute la art. 23 şi 24 constituie infracţiuni şi se pedepsesc potrivit art. 262 din Codul penal.

Art. 26. [2] Secretul bancar şi cel profesional, cu excepţia secretului profesional al avocatului exercitat în condiţiile legii, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, şi nici instanţei de judecată. Datele şi informaţiile solicitate de procuror sau de instanţa de judecată se comunică la cererea scrisă a procurorului, în cursul urmăririi penale, sau a instanţei, în cursul judecăţii.

Art. 26¹. [3] (1) În cazul în care există indicii temeinice şi concrete că s-a săvârşit sau că se pregăteşte săvârşirea de către un funcţionar a unei infracţiuni de luare de mită, prevăzută de art. 254 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite, prevăzută de art. 256 din Codul penal, sau de trafic de influenţă, prevăzută de art. 257 din Codul penal, procurorul poate autoriza folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală, în scopul descoperirii faptelor, identificării făptuitorilor şi obţinerii mijloacelor de probă.

(2) Investigatorii sub acoperire sunt lucrători operativi din cadrul poliţiei judiciare, anume desemnaţi în acest scop, în condiţiile legii.

---

[1] Alin. (3) al art. 25 a fost abrogat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 20 din Legea nr. 161/2003.

[2] Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 21 din Legea nr. 161/2003.

[3] Art. 26¹ a fost introdus prin art. unic pct. 3 din O.U.G. nr. 124/2005.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Investigatorii cu identitate reală sunt lucrători operativi din cadrul poliției judiciare.

(4) Autorizarea folosirii investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală este dată prin ordonanță motivată de procurorul competent să efectueze urmărirea penală, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, care poate fi prelungită motivat numai dacă temeiurile care au determinat autorizarea se mențin. Fiecare prelungire nu poate depăși 30 de zile, iar durata totală a autorizării, în aceeași cauză și cu privire la aceeași persoană, nu poate depăși 4 luni.

(5) Ordonanța procurorului prin care se autorizează folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice și concrete cu privire la săvârșirea sau la pregătirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal;

b) funcționarul față de care există presupunerea că a săvârșit sau pregătește săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal, atunci când identitatea acestuia este cunoscută;

c) activitățile pe care investigatorul sub acoperire sau investigatorul cu identitate reală este autorizat să le efectueze;

d) identitatea sub care investigatorul sub acoperire urmează a efectua activitățile autorizate;

e) perioada pentru care se dă autorizarea.

(6) Investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reală pot fi autorizați să promită, să ofere sau, după caz, să dea bani ori alte foloase unui funcționar, în condițiile prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal.

(7) Procesele-verbale încheiate de investigatorii sub acoperire sau de investigatorii cu identitate reală cu privire la activitățile desfășurate, autorizate în condițiile alin. (6), pot constitui mijloace de probă și pot fi folosite numai în cauza penală în care a fost dată autorizarea.

(8) Identitatea reală a investigatorilor sub acoperire nu poate fi dezvăluită în timpul ori după terminarea acțiunii acestora.

(9) Procurorul competent să autorizeze folosirea unui investigator sub acoperire are dreptul să-i cunoască adevărata identitate, cu respectarea secretului profesional.

Scanned with OKEN Scanner

(10) Investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reală pot fi audiați ca martori în condițiile art. 86^2 din Codul de procedură penală.

Art. 27. [1] (1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în prezenta lege, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorului, procurorul poate să autorizeze motivat, pe o durată de cel mult 30 de zile:

a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;

b) punerea sub supraveghere sau interceptarea comunicațiilor;

c) accesul la sisteme informaționale;

d) comunicarea de înscrisuri, documente bancare, financiare ori contabile.

(2) Pentru motive temeinice autorizarea prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită, în aceleași condiții, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) autorizate este de 4 luni.

(3) În cursul judecății, instanța poate dispune prelungirea măsurilor prevăzute la alin. (1), prin încheiere motivată.

(4) Dispozițiile art. 91^1-91^5 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Art. 28. [2] *Abrogat.*

Art. 29. [3] (1) Pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.

(2) La judecătorii, tribunale și curțile de apel, completele specializate sunt formate din 2 judecători.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. V/2005 (M. Of. nr. 123 din 9 februarie 2006), Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii și, în aplicarea dispozițiilor art. 57 [devenit art. 54, în urma

---

[1] Art. 27 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 22 din Legea nr. 161/2003.

[2] Art. 28 a fost abrogat prin art. 34 din O.U.G. nr. 43/2002.

[3] Art. 29 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 23 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

republicării] din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, modificată şi completată prin Legea nr. 247/2005, a stabilit [1]:
„1. Infracţiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, precum şi orice alte cauze derivate din cele prevăzute în această lege se judecă în primă instanţă, la judecătorii, tribunale şi curţile de apel, de complete formate dintr-un singur judecător.
2. În cazul infracţiunilor de corupţie săvârşite de alte persoane decât cele menţionate în Legea nr. 78/2000, completele de judecată se constituie potrivit dispoziţiilor cu caracter general cuprinse în art. 57 din Legea nr. 304/2004, modificată şi completată prin Legea nr. 247/2005."

Secţiunea a 3-a. Dispoziţii comune

Art. 30. Hotărârea judecătorească definitivă de condamnare sau de achitare se poate publica în ziarele centrale sau, după caz, locale, menţionate în hotărâre.

Art. 31. (1) Prevederile prezentei legi se completează, în ceea ce priveşte urmărirea şi judecata, cu dispoziţiile Codului de procedură penală.

(2) [2] Dispoziţiile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al Românei, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător şi prezentei legi, în măsura în care aceasta nu prevede altfel.

Notă: Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 304/2004 privind organizarea judecătorească, republicată (M. Of. nr. 827 din 13 septembrie 2005), cu modificările şi completările ulterioare.

Capitolul V. Dispoziţii finale

Art. 32. [2] *Abrogat.*

Art. 33. Orice prevedere contrară prezentei legi se abrogă.

---

[1] Alin. (2) al art. 31 a fost introdus prin Cartea II Titlul I art. I pct. 24 din Legea nr. 161/2003.
[2] Art. 32 a fost abrogat prin Cartea II Titlul I art. I pct. 25 din Legea nr. 161/2003.

Scanned with OKEN Scanner

4. Legea nr. 143/2000 privind prevenirea şi combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri [1)]

publicată în
M. Of. nr. 362 din 3 august 2000

cu modificările şi completările aduse prin:

- **Legea nr. 169/2002** privind modificarea şi completarea Codului penal, a Codului de procedură penală şi a unor legi speciale (M. Of. nr. 261 din 18 aprilie 2002);
- **Legea nr. 39/2003** privind prevenirea şi combaterea criminalităţii organizate (M. Of. nr. 50 din 29 ianuarie 2003) – intrată în vigoare la 30 de zile de la publicare;
- **Legea nr. 522/2004** pentru modificarea şi completarea Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri (M. Of. nr. 1155 din 7 decembrie 2004) – intrată în vigoare în termen de 3 luni de la publicare

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. În prezenta lege termenii şi expresiile de mai jos au următorul înţeles:

a) *substanţe aflate sub control naţional* – drogurile şi precursorii înscrişi în tabelele-anexă nr. I-IV care fac parte integrantă din prezenta lege; tabelele pot fi modificate prin ordonanţă de urgenţă a Guvernului, prin înscrierea unei noi plante sau substanţe, prin radierea unei plante sau substanţe ori prin transferarea acestora dintr-un tabel în altul, la propunerea ministrului sănătăţii;

b) *droguri* – plantele şi substanţele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conţin asemenea plante şi substanţe, înscrise în tabelele nr. I-III;

c) *droguri de mare risc* – drogurile înscrise în tabelele nr. I şi II;

d) *droguri de risc* – drogurile înscrise în tabelul nr. III;

[1)] Titlul legii este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

e) *precursori* – substanţele utilizate frecvent în fabricarea drogurilor, înscrise în tabelul nr. IV;

f) *inhalanţi chimici toxici* – substanţele stabilite ca atare prin ordin al ministrului sănătăţii;

g) *consum ilicit de droguri* – consumul de droguri aflate sub control naţional, fără prescripţie medicală;

h) [1] *consumator* – persoana care îşi administrează sau permite să i se administreze droguri, în mod ilicit, prin înghiţire, fumat, injectare, prizare, inhalare sau alte căi prin care drogul poate ajunge în organism;

h[1]) [2] *consumator dependent* – consumatorul care, ca urmare a administrării drogului în mod repetat şi sub necesitate ori nevoie, prezintă consecinţe fizice şi psihice conform criteriilor medicale şi sociale;

h[2]) *program integrat de asistenţă a consumatorilor şi a consumatorilor dependenţi de droguri* – totalitatea serviciilor de sănătate şi a serviciilor de asistenţă psihologică şi socială asigurate în mod integrat şi coordonat persoanelor consumatoare de droguri, prin unităţile medicale, psihologice şi sociale, publice, private şi mixte;

h[3]) *circuit integrat de asistenţă a consumatorilor şi a consumatorilor dependenţi de droguri* – totalitatea programelor integrate de asistenţă asigurate consumatorilor şi consumatorilor dependenţi în vederea ameliorării stării de sănătate în sensul bunăstării fizice, psihice şi sociale a individului.

i) [3] *program terapeutic* – totalitatea serviciilor şi a măsurilor medicale şi psihologice integrate, individualizate prin evaluare, planificare, monitorizare şi adaptare continuă pentru fiecare consumator dependent, în vederea întreruperii consumului, a înlăturării dependenţei psihice şi/sau fizice şi/sau a reducerii riscurilor asociate consumului;

j) *livrarea supravegheată* – metoda folosită de instituţiile sau organele legal abilitate, cu autorizarea şi sub controlul procurorului, care constă în permiterea trecerii sau circulaţiei pe teritoriul ţării de droguri ori precursori, suspecţi de a fi expediaţi ilegal, sau de substanţe care au înlocuit drogurile

---

[1] Lit. h) de la art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din Legea nr. 522/2004.

[2] Lit. h[1])-h[3]) de la art. 1 au fost introduse prin art. I pct. 3 din Legea nr. 522/2004.

[3] Lit. i) de la art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

ori precursorii, în scopul descoperirii activităţilor infracţionale şi al identificării persoanelor implicate în aceste activităţi;

k) [1] *investigatori acoperiţi* – poliţiştii special desemnaţi să efectueze, cu autorizarea procurorului, activităţi specifice, în vederea strângerii datelor privind existenţa infracţiunii şi identificarea făptuitorilor, şi acte premergătoare, sub o altă identitate decât cea reală, atribuită pentru o perioadă determinată;

l) [2] *program psihologic şi social* – totalitatea serviciilor de evaluare, consiliere şi psihoterapie individuală sau de grup şi a serviciilor şi măsurilor sociale, individualizate prin evaluare, planificare, monitorizare şi adaptare continuă pentru fiecare consumator în vederea înlăturării dependenţei, reabilitării şi reinserţiei lui sociale;

m) *circuit terapeutic* – ansamblul de programe terapeutice aplicate consumatorului dependent de droguri în mod complex, multidisciplinar, multisectorial şi continuu,având ca scop ameliorarea stării de sănătate;

n) *evaluare* – determinarea caracteristicilor psihologice şi sociale ale consumatorului de către centrele de prevenire, evaluare şi consiliere antidrog, în vederea includerii şi supravegherii consumatorului într-un program psihologic şi social de către managerul de caz.

Capitolul II. Sancţionarea traficului şi a altor operaţiuni ilicite cu substanţe aflate sub control naţional

Art. 2. (1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deţinerea ori alte operaţiuni privind circulaţia drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

---

[1] Lit. k) de la art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 522/2004.

[2] Lit. l)-n) de la art. 1 au fost introduse prin art. I pct. 5 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 3. (1) Introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 4. [1] (1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau amendă.

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 5 ani.

Art. 5. [2] Punerea la dispoziție, cu știință, cu orice titlu, a unui local, a unei locuințe sau a oricărui alt loc amenajat, în care are acces publicul, pentru consumul ilicit de droguri ori tolerarea consumului ilicit în asemenea locuri se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 6. (1) Prescrierea drogurilor de mare risc, cu intenție, de către medic, fără ca aceasta să fie necesară din punct de vedere medical, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și eliberarea sau obținerea, cu intenție, de droguri de mare risc, pe baza unei rețete medicale prescrise în condițiile prevăzute la alin. (1) sau a unei rețete medicale falsificate.

Art. 7. [3] Administrarea de droguri de mare risc unei persoane, în afara condițiilor legale, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 8. [4] Furnizarea, în vederea consumului, de inhalanți chimici toxici unui minor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

---

[1] Art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din Legea nr. 522/2004.

[2] Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. IV pct. 1 din Legea nr. 169/2002.

[3] Art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. IV pct. 2 din Legea nr. 169/2002.

[4] Art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. IV pct. 3 din Legea nr. 169/2002.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 9. Producerea, fabricarea, importul, exportul, oferirea, vânzarea, transportul, livrarea cu orice titlu, trimiterea, procurarea, cumpărarea sau deținerea de precursori, echipamente ori materiale, în scopul utilizării lor la cultivarea, producerea sau fabricarea ilicită de droguri de mare risc, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 10. Organizarea, conducerea sau finanțarea faptelor prevăzute la art. 2-9 se pedepsește cu pedepsele prevăzute de lege pentru aceste fapte, limitele maxime ale acestora sporindu-se cu 3 ani.

Art. 11. (1) Îndemnul la consumul ilicit de droguri, prin orice mijloace, dacă este urmat de executare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă îndemnul nu este urmat de executare, pedeapsa este de la 6 luni la 2 ani sau amendă.

Art. 12. [1] Dacă faptele prevăzute la art. 2, 6-8 și 11 au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 13. (1) Tentativa la infracțiunile prevăzute la art. 2-7, la art. 9 și 10 se pedepsește.

(2) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute la alin. (1).

Art. 14. (1) Cu privire la infracțiunile cuprinse în prezentul capitol, pe lângă situațiile prevăzute în Codul penal, constituie circumstanțe agravante următoarele situații:

a) persoana care a comis infracțiunea îndeplinea o funcție ce implică exercițiul autorității publice, iar fapta a fost comisă în exercitarea acestei funcții;

b) fapta a fost comisă de un cadru medical sau de o persoană care are, potrivit legii, atribuții în lupta împotriva drogurilor;

c) [2] drogurile au fost trimise sau livrate, distribuite sau oferite unui minor, unui bolnav psihic, unei persoane aflate într-un program terapeutic

[1] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 28 din Legea nr. 39/2003.

[2] Lit. c) de la alin. (1) al art. 14 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 7 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

ori s-au efectuat alte asemenea activităţi interzise de lege cu privire la una dintre aceste persoane ori dacă fapta a fost comisă într-o instituţie sau unitate medicală, de învăţământ, militară, loc de detenţie, centre de asistenţă socială, de reeducare sau instituţie medical-educativă, locuri în care elevii, studenţii şi tinerii desfăşoară activităţi educative, sportive, sociale ori în apropierea acestora;

d) folosirea minorilor în săvârşirea faptelor prevăzute la art. 2-11;

e) drogurile au fost amestecate cu alte substanţe care le-au mărit pericolul pentru viaţa şi integritatea persoanelor.

(2) [1] În cazul circumstanţei agravante prevăzute la alin. (1) lit. c), referitoare la săvârşirea faptelor într-o instituţie de învăţământ ori în locuri în care elevii, studenţii şi tinerii desfăşoară activităţi educative, sportive, sociale sau în apropierea acestora, la maximul special prevăzut de lege se poate adăuga un spor care nu poate depăşi 5 ani, în cazul închisorii, sau maximul general, în cazul amenzii.

Art. 15. Nu se pedepseşte persoana care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, denunţă autorităţilor competente participarea sa la o asociaţie sau înţelegere în vederea comiterii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 2-10, permiţând astfel identificarea şi tragerea la răspundere penală a celorlalţi participanţi.

Art. 16. Persoana care a comis una dintre infracţiunile prevăzute la art. 2-10, iar în timpul urmăririi penale denunţă şi facilitează identificarea şi tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârşit infracţiuni legate de droguri beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

Art. 17. (1) Drogurile şi alte bunuri care au făcut obiectul infracţiunilor prevăzute la art. 2-10 se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(2) Se confiscă, de asemenea, banii, valorile sau orice alte bunuri dobândite prin valorificarea drogurilor şi a altor bunuri prevăzute la alin. (1).

(3) [2] Sumele rezultate din valorificarea bunurilor confiscate şi banii confiscaţi, conform alin. (1) şi (2), constituie venituri ale bugetului de stat şi se evidenţiază în cont separat în bugetul de stat.

---

[1] Alin. (2) al art. 14 a fost introdus prin art. IV pct. 4 din Legea nr. 169/2002.
[2] Alin. (3) al art. 17 a fost introdus prin art. I pct. 8 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. XVIII/2005 (M. Of. nr. 285 din 29 martie 2006), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a admis recursul în interesul legii şi, în aplicarea dispoziţiilor art. 118 lit. b) din Codul penal şi ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, privind confiscarea specială a mijlocului de transport în cazul infracţiunii de trafic de droguri, a stabilit[1]: *„Măsura de siguranţă a confiscării speciale a mijlocului de transport se va dispune, în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, raportat la art. 118 lit. b) teza I din Codul penal, numai în cazul în care se dovedeşte că acesta a servit efectiv la realizarea laturii obiective a uneia dintre modalităţile normative ale infracţiunilor prevăzute de art. 2-10 din Legea nr. 143/2000, precum şi în cazul în care se dovedeşte că mijlocul de transport a fost fabricat, pregătit ori adaptat în scopul realizării laturii obiective a acestor infracţiuni."*

Art. 18. (1) Drogurile ridicate în vederea confiscării se distrug. Păstrarea de contraprobe este obligatorie.

(2) Sunt exceptate de la distrugere:

a) medicamentele utilizabile, care au fost remise farmaciilor sau unităţilor spitaliceşti, după avizul prealabil al Direcţiei farmaceutice din cadrul Ministerului Sănătăţii;

b) plantele şi substanţele utilizabile în industria farmaceutică sau în altă industrie, în funcţie de natura acestora, care au fost remise unui agent economic public sau privat, autorizat să le utilizeze ori să le exporte;

c) unele cantităţi corespunzătoare, care vor fi păstrate în scop didactic şi de cercetare ştiinţifică sau au fost remise instituţiilor care deţin câini şi alte animale de depistare a drogurilor, pentru pregătirea şi menţinerea antrenamentului acestora, cu respectarea dispoziţiilor legale.

(3) [2] Distrugerea drogurilor se efectuează periodic, prin incinerare sau prin alte mijloace adecvate, de către o societate comercială autorizată, în prezenţa unei comisii formate din câte un reprezentant al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, al Ministerului Mediului şi Gospodăririi Apelor, al Agenţiei Naţionale Antidrog, un specialist din cadrul formaţiunii centrale specializate în prevenirea şi combaterea

[1] A se vedea textul integral al deciziei în *Recursurile în interesul legii. Deciziile Secţiilor Unite ale Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie pe anii 2004-2006*, ediţie actualizată la 15 aprilie 2006, Ed. Hamangiu, 2006.

[2] Alin. (3) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

traficului şi consumului ilicit de droguri din Inspectoratul General al Poliţiei Române şi gestionarul camerei de corpuri delicte a aceleiaşi unităţi.

(4) [1] Cheltuielile ocazionate de distrugerea drogurilor se suportă de proprietar sau de persoana de la care au fost ridicate.

Art. 19. [2] În cazul în care un consumator este condamnat la pedeapsa închisorii pentru săvârşirea unei alte infracţiuni decât cele prevăzute la art. 4, instanţa poate dispune includerea acestuia într-un program terapeutic derulat în sistemul penitenciar.

Capitolul III. Dispoziţii procedurale

Art. 19[1]. [3] (1) În cazul săvârşirii infracţiunilor prevăzute la art. 4, procurorul dispune, în termen de 24 de ore de la începerea urmăririi penale, evaluarea consumatorului de către centrul de prevenire, evaluare şi consiliere antidrog, în scopul includerii acestuia în circuitul integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri.

(2) După primirea raportului de evaluare, întocmit de centrul de prevenire, evaluare şi consiliere antidrog, în baza expertizei medico-legale în termen de 5 zile, procurorul dispune, cu acordul învinuitului sau inculpatului, includerea acestuia în programul integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri.

(3) Dacă împotriva învinuitului sau inculpatului s-a luat măsura arestării preventive, aceasta poate fi revocată sau înlocuită cu altă măsură preventivă.

(4) În toate cazurile, urmărirea penală este continuată potrivit dispoziţiilor Codului de procedură penală.

Notă: Potrivit art. II din Legea nr. 522/2004, ***art. 19[1] şi 19[2] vor intra în vigoare la data intrării în vigoare a noului Cod penal*** [respectiv 1 septembrie 2006, potrivit O.U.G. nr. 58/2005 pentru modificarea Legii

---

[1] Alin. (4) al art. 18 a fost introdus prin art. I pct. 10 din Legea nr. 522/2004.

[2] Art. 19 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 522/2004.

[3] Art. 19[1] a fost introdus prin art. I pct. 12 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

nr. 301/2004 - Codul penal şi a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor şi a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

Art. 19². [1] (1) Dacă, până în momentul pronunţării hotărârii, inculpatul respectă protocolul programului integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri, instanţa de judecată poate să nu aplice nici o pedeapsă acestuia sau să amâne aplicarea pedepsei.

(2) În cazul în care amână aplicarea pedepsei, instanţa stabileşte în cuprinsul hotărârii data la care urmează să se pronunţe asupra pedepsei, interval de timp care nu poate fi mai mare de 2 ani, corelat cu durata programului integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri.

(3) Intervalul de timp dintre momentul pronunţării hotărârii şi data stabilită de instanţă, potrivit alin. (2), constituie perioadă de probă pentru inculpat.

(4) Pentru învinuitul sau inculpatul care refuză includerea într-un program integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri, se aplică dispoziţiile Codului penal şi ale Codului de procedură penală.

(5) Dacă în perioada de probă inculpatul a respectat programul integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri, instanţa poate să nu aplice nici o pedeapsă.

(6) Dacă inculpatul nu respectă programul integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri, instanţa poate să amâne încă o dată aplicarea pedepsei, pentru acelaşi termen, şi reincluderea în circuitul integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri sau să aplice pedeapsa prevăzută de lege.

Art. 20. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie poate autoriza, la solicitarea instituţiilor sau organelor legal abilitate, efectuarea de livrări supravegheate, cu sau fără substituirea totală a drogurilor ori a precursorilor.

Art. 21. (1) Procurorul poate autoriza folosirea investigatorilor acoperiţi pentru descoperirea faptelor, identificarea autorilor şi obţinerea mijloacelor de probă, în situaţiile în care există indicii temeinice că a fost săvârşită sau

[1] Art. 19² a fost introdus prin art. I pct. 12 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

că se pregăteşte comiterea unei infracţiuni dintre cele prevăzute în prezenta lege.

(2) Autorizarea este dată în formă scrisă pentru o perioadă de cel mult 60 de zile şi poate fi prelungită pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăşi 30 de zile.

Art. 22. (1) Poliţiştii din formaţiunile de specialitate, care acţionează ca investigatori acoperiţi, precum şi colaboratorii acestora pot procura droguri, substanţe chimice, esenţiale şi precursori, cu autorizarea prealabilă a procurorului, în vederea descoperirii activităţilor infracţionale şi a identificării persoanelor implicate în astfel de activităţi.

(2) Actele încheiate de poliţiştii şi colaboratorii acestora, prevăzuţi la alin. (1), pot constitui mijloace de probă.

Art. 23. (1) Când sunt indicii temeinice că o persoană care pregăteşte comiterea unei infracţiuni dintre cele prevăzute în prezenta lege sau care a comis o asemenea infracţiune foloseşte sisteme de telecomunicaţii sau informatice, organul de urmărire penală poate, cu autorizarea procurorului, să aibă acces pe o perioadă determinată la aceste sisteme şi să le supravegheze.

(2) Dispoziţiile art. 91^1-91^5 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Art. 24. Percheziţia se poate efectua în locurile în care sunt indicii că s-a comis ori că se pregăteşte săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute în prezenta lege, cu respectarea dispoziţiilor Codului de procedură penală.

Art. 25. (1) În cazul în care există indicii temeinice că o persoană transportă droguri ascunse în corpul său, pe baza consimţământului scris, organul de urmărire penală dispune efectuarea unor examene medicale, în vederea depistării acestora. În caz de refuz se va solicita autorizarea procurorului, care va menţiona şi unitatea medicală ce urmează să efectueze aceste investigaţii medicale.

(2) Actele consemnând rezultatul investigaţiilor medicale, precum şi cele privind modul în care acestea s-au efectuat se transmit de îndată procurorului sau, după caz, organului de urmărire penală care le-a solicitat.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 26. [1] (1) Formaţiunile centrale specializate în prevenirea şi combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei Române, Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră Române, Ministerul Public şi Autoritatea Naţională a Vămilor transmit Agenţiei Naţionale Antidrog datele privind prevenirea şi combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri, substanţe chimice esenţiale, precursori şi inhalanţi chimici toxici, necesare întocmirii raportului către Guvernul României şi către organisme internaţionale cu privire la evoluţia şi nivelul traficului şi consumului de droguri în România, precum şi cele necesare elaborării de studii, sinteze şi analize pentru fundamentarea politicilor şi strategiilor de răspuns în lupta antidrog.

(2) În acelaşi scop, Ministerul Sănătăţii, Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei şi Ministerul Educaţiei şi Cercetării, precum şi alte instituţii publice sau private acreditate să desfăşoare programe şi activităţi de prevenire a consumului ilicit de droguri transmit datele solicitate de Agenţia Naţională Antidrog, în condiţiile legii.

(3) Instituţiile prevăzute la alin. (2) pot primi, la cerere, datele centralizate de către Agenţia Naţională Antidrog privind drogurile, substanţele chimice esenţiale, precursorii şi inhalanţii chimici toxici, inclusiv rapoarte anuale, sinteze şi analize.

Capitolul IV. Măsuri împotriva consumului ilicit de droguri

Art. 27. [2] (1) Consumul de droguri aflate sub control naţional, fără prescripţie medicală, este interzis pe teritoriul României.

(2) Persoana care consumă ilicit droguri aflate sub control naţional poate fi inclusă, cu acordul său, într-un program integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri. Manifestarea acordului de includere în circuitul integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri se face prin semnarea unui document, potrivit regulamentului pentru aplicarea dispoziţiilor prezentei legi.

---

[1] Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 522/2004.

[2] Art. 27 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Stabilirea programului psihologic şi social individualizat se face de către centrul de prevenire, evaluare şi consiliere antidrog, pe baza evaluării psihologice şi sociale, şi în concordanţă cu rezultatele examinării medicale solicitate unei unităţi medicale, conform criteriilor prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(4) Stabilirea programului terapeutic individualizat se face conform protocoalelor de practică, elaborate de Ministerul Sănătăţii, prin structurile sale specializate şi Colegiul Medicilor din România.

(5) Unităţile medicale, în care se desfăşoară programe terapeutice pentru consumatorii dependenţi, transmit centrelor de prevenire, evaluare şi consiliere antidrog datele necesare în vederea menţinerii continuităţii programului integrat de asistenţă a persoanelor consumatoare de droguri, pe baza unui raport medical.

(6) Programul terapeutic şi programul psihologic şi social se desfăşoară integrat, astfel încât consumatorul şi consumatorul dependent să poată beneficia de o asistenţă medicală, psihologică şi socială concomitentă şi continuă, cu respectarea drepturilor omului şi a drepturilor pacientului, potrivit legii.

Art. 28. [1] (1) Programele psihologice şi sociale se elaborează de către Agenţia Naţională Antidrog în colaborare, după caz, cu Ministerul Sănătăţii, Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei şi Ministerul Justiţiei şi se pot derula în centre autorizate şi/sau acreditate în acest sens, cu regim deschis sau închis, publice, private sau mixte.

(2) Programele terapeutice se elaborează de către Ministerul Sănătăţii şi se desfăşoară în centre stabilite în acest scop, cu regim deschis sau închis, publice, private sau mixte.

(3) Cheltuielile ocazionate de efectuarea evaluării consumatorului şi de derularea programelor psihologice şi sociale sunt suportate de la bugetul de stat prin bugetul Agenţiei Naţionale Antidrog şi, în funcţie de posibilităţile materiale, de către persoana în cauză, de familie sau de un organism privat, în condiţiile stabilite printr-un ordin comun al ministrului administraţiei şi internelor, al ministrului sănătăţii şi al ministrului finanţelor publice.

---

[1] Art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

(4) Cheltuielile ocazionate de aplicarea programului terapeutic individualizat pentru persoanele asigurate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate sunt suportate de casele de asigurări de sănătate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate pentru afecțiunile ce decurg din consumul de droguri și prin programele de sănătate ale Ministerului Sănătății și programele de profilaxie ale Agenției Naționale Antidrog.

(5) În funcție de posibilitățile materiale, persoana în cauză, familia acesteia sau organisme private pot suporta parțial sau integral contravaloarea serviciilor de evaluare și cheltuielile ocazionate de participarea la programe psihologice și sociale, la tarifele și în condițiile stabilite prin decizie a președintelui Agenției Naționale Antidrog, cu avizul ministerelor interesate.

(6) Sumele încasate de centrele de prevenire, evaluare și consiliere antidrog reprezintă venituri extrabugetare ale Agenției Naționale Antidrog, cu titlu permanent, și se utilizează pentru finanțarea programelor de prevenire a traficului și consumului ilicit de droguri. Sumele neutilizate la sfârșitul anului se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

(7) Ministrul justiției și ministrul sănătății vor stabili, prin ordin comun, măsurile medicale și educative sau programele care vor fi aplicate consumatorilor de droguri în penitenciare.

Art. 29. [1] (1) Datele personale ale consumatorilor dependenți de consumul de droguri, incluși în programul integrat de asistență a consumatorilor și a consumatorilor dependenți de droguri, beneficiază de confidențialitate, conform normelor în vigoare.

(2) Evidența centralizată a consumatorilor incluși în circuitul terapeutic se ține de Observatorul Român de Droguri și Toxicomanii din cadrul Agenției Naționale Antidrog, în Registrul unic codificat privind consumatorii de droguri, pe baza datelor comunicate de Ministerul Sănătății și de alte instituții care coordonează programe terapeutice, psihologice și sociale, precum și de centrele stabilite, publice sau private.

(3) Ministerul Sănătății, prin direcțiile desemnate, are acces la datele din evidența prevăzută la alin. (2).

---

[1] Art. 29 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

(4) Persoanei căreia i s-au aplicat măsurile prevăzute la art. 27 şi 28 i se va elibera un certificat nominal sau o legitimaţie în format electronic codificată, în care se vor menţiona: unitatea emitentă, datele de identificare a persoanei în cauză, durata, obiectul şi rezultatul tratamentului, motivul terminării tratamentului, starea sănătăţii persoanei în cauză la începutul şi terminarea tratamentului.

(5) Toate datele referitoare la persoanele supuse programului integrat de asistenţă a consumatorilor şi a consumatorilor dependenţi de droguri vor fi distruse după 10 ani de la încetarea supravegherii medicale. În cazul persoanelor supuse de mai multe ori programelor integrate de asistenţă a consumatorilor şi a consumatorilor dependenţi de droguri, datele vor fi distruse după 10 ani de la încetarea ultimei perioade de supraveghere medicală.

Art. 30. Orice persoană care are cunoştinţă despre un consumator de droguri poate sesiza una dintre unităţile medicale stabilite de Ministerul Sănătăţii, care va proceda conform legii.

Capitolul V. Dispoziţii finale

Art. 31. În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Ministerul Sănătăţii, cu avizul Ministerului de Interne, Ministerului Justiţiei şi al Ministerului Finanţelor, va emite Regulamentul pentru aplicarea dispoziţiilor prezentei legi, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Notă: Regulamentul de aplicare a dispoziţiilor Legii nr. 143/2000 privind prevenirea şi combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri, cu modificările şi completările ulterioare, a fost aprobat prin H.G. nr. 860/2005 (M. Of. nr. 749 din 17 august 2005), intrată în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial.

Art. 32. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispoziţiile art. 312 din Codul penal, în ceea ce priveşte produsele sau substanţele stupefiante, precum şi alte dispoziţii contrare.

Scanned with OKEN Scanner

TABELUL Nr. I

Acetorphine – derivat de tebaină = 3-O-acetyltetrahydro-7-alpha-(1-hydroxy-1-methylbutyl) -6,14-endoetheno-oripavine

Acetyl-alpha-methylfentanyl = N-[1-(alpha-methylphenethyl)-4-piperidyl]acetanilide

Acetylmethadol = 3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4-diphenylheptane

Alphacetylmethadol = alpha-3-acetoxy-6-dimethylamino-4, 4-diphenylheptane

Alphamethylfentanyl = N-[1(alpha-methylphenethyl)-4-piperidyl] propionanilide

Benzoylmorphine

Beta-hydroxyfentanyl = N-[1-(beta-hydroxyphenethyl)-4-piperidyl] propionanilide

Beta-hydroxy-methyl-3-fentanyl = N-[1-(beta-hydroxyphenethyl)-3-methyl-4-piperidyl]propionanilide

Brolamfetamine (DOB) = 2,5-dimethoxy-4-bromoamphetamine

2C-I *) = 2,5-dimethoxy-4-iodophenethylamine

2C-T-2 *) = 2,5-dimethoxy-4-ethylthiophenethylamine

2C-T-7 *) = 2,5-dimethoxy-4-(n)-propylthiophenethylamine

Cathinone = (-)-alpha-aminopropiophenone

Codeine-N-oxide

Desomorphine = dihydrodeoxymorphine

DET = N,N-diethyltryptamine

2,5-dimethoxyamfetamine (DMA) = dl-2,5-dimethoxy-alpha-methylphenylethylamine

DMHP = 3-(1,2-dimethylhepthyl)-1-hydroxy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo[b,d]pyran

DMT = N,N-dimethyltryptamine

2,5-dimethoxy-4-ethylamfetamine (DOET) = dl-2,5-dimethoxy-4-ethyl-alpha-methylphenylethylamine

*) Poziţie introdusă prin art. I pct. 14 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Dioxaphetyl butyrate = ethyl-4-morpholino-2,2-diphenylbutyrate

Eticyclidine (PCE) = N-ethyl-1-phenylcyclohexylamine

N-ethyl methylenedioxyamfetamine (N-ethyl MDA) = (+/-)-N-ethyl-alpha-methyl-3,4-(methylenedioxy)phenethylamine

Etorphine = tetrahydro-7-alpha-(1-hydroxy-1-methylbuthyl)-6,14-endoetheno-oripavine

Etryptamine = 3-(2-aminobutyl) indole

Heroin = Diacethylmorphine

N-hydroxy methylenedioxyamfetamine (N-hydroxy-MDA) = (+/-)-N-[alpha-methyl-3,4-(methylenedioxy) phenethyl]hydroxylamine

Ketobemidone = 4-meta-hydroxyphenyl-1-methyl-4-propionylpiperidine

(+)-Lysergide (LSD) = (+)N,N-diethyllysergamide (d-lysergic acid diethylamide)

Methadone intermediar = 4-cyano-2-dimethylamino-4,4-diphenylbutane

Methcathinone = 2-(methylamino)-1-phenylpropan-1-one

3,4-Methylenedioxymetamfetamine (MDMA) = dl-3,4-methylenedioxy-N,alpha-dimethylphenylethylamine

5-Methoxy-3,4-methylenedioxyamfetamine (MMDA) = dl-5-methoxy-3,4-methylenedioxy-alphamethylphenylethylamine

Mescaline = 3,4,5-trimethoxyphenethylamine

Methyl-4 aminorex = (+/-)-cis-2-amino-4-methyl-5-phenyl-2-oxazoline

Methyl-3-fentanyl = N-(3-methyl-1-phenethyl-4-piperidyl)propionanilide

Methyl-3-tiofentanyl = N-[3-methyl-1-[2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl]propionanilide

Morphine-N-oxide

MPPP = 1-methyl-4-phenyl-4-piperidinol propionate (ester)

4-MTA *) = P-methylthioamphetamine sau 4 methylthioamphetamine

Oxycodone = 14-hydroxydihydrocodeinone

Para-fluorofentanyl = 4'-fluoro-N-(1-phenethyl-4-piperidyl)propionanilide

Parahexyl = 3-hexyl-1-hydroxy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo[b,d]pyran

---

*) Poziţie introdusă prin art. I pct. 14 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Paramethoxyamfetamine (PMA) = 4-methoxy-alpha-methylphenylethylamine

PEPAP = 1-phenethyl-4-phenyl-4-piperidinol acetate (ester)

PMMA = {paramethoxymethylamphetamine sau N-methyl-1-(4-methoxyphenil)-2-aminopropane}

Psilocine = 3-(2 dimethylaminoethyl)-4-hydroxyindole

Psilocybine = 3-(2 dimethylaminoethyl)indol-4-yl dihydrogen phosphate

Rolicyclidine = 1-(1-phenylcyclohexyl)pyrrolidine

STP, DOM = 2-amino-1-(2,5-dimethoxy-4-methyl)phenylpropane

Tenamfetamine (MDA) = 3,4-methylenedioxyamphetamine

Tenocyclidine (TCP) = 1-[1-(2-thienyl)cyclohexyl]piperidine

Tetrahydrocannabinol

Thiofentanyl = N-[1-[2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl]propionanilide

3,4,5-Trimethoxyamfetamine (TMA) = dl-3,4,5-trimethoxy-alpha-methylphenylethylamine

TMA-2 *) = 2,4,5-trimethoxyamphetamine

**)

– sărurile substanţelor din tabel, atunci când existenţa unor astfel de săruri este posibilă;

– produsele condiţionate – comprimate, drajeuri, soluţii, siropuri etc., stabilite prin ordin al ministrului sănătăţii, în compoziţia cărora intră substanţele înscrise în prezentul tabel.

TABELUL Nr. II

Acetyldihydrocodeine

Acetylmethadol = 3-acetoxy-6-dimethylamino-4,4-diphenylheptane

Alfentanil = N-[1-[2-(4-ethyl-4,5-dihydro-5-oxo-1H-tetrazol-1-yl)ethyl]-4-(methoxymethyl)-4-piperidinyl]- N-phenylpropanamide

Allylprodine = 3-allil-1-methyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine

---

*) Poziţie introdusă prin art. I pct. 14 din Legea nr. 522/2004.

**) Menţiunile finale din Tabelul Nr. I au fost introduse prin art. I pct. 17 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Alphameprodine = alpha-3-ethyl-1-methyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine

Alphamethadol = alpha-6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol

Alphamethylthiofentanyl = N-[1-[1-methyl-2-(2-thienyl)ethyl]-4-piperidyl]propionanilide

Alphaprodine = alpha-1,3-dimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine

Amfetamine = (+/-)-2-amino-1-phenylpropane

Anileridine = 1-para-aminophenethyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Benzethidine = 1-(2-benzyloxyethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Benzylmorphine = 3-benzylmorphine

Betacetylmethadol = beta-3-acetoxy-6-dimethylamino-4, 4-diphenylheptane

Betameprodine = beta-3-ethyl-1-methyl-4-propionoxypiperidine

Betamethadol = beta-6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol

Betaprodine = beta-1,3-dimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine

Bezitramine = 1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-(2-oxo-3-propionyl-1-benzimidazolinyl)piperidine

2C-B *) = 4-bromo-2,5-dimethoxyphenethylamine

Clonitazene = (2-para-chlorbenzyl)-1-diethylaminoethyl-5-nitrobenzimidazole

Coca frunze

Cocaine = methyl ester de benzoylecgonine

Codeine = 3-methylmorphine

Codoxime = dihydrocodeinone-6-carboxymethyloxime

Concentrat de tulpini de mac

Dexamfetamine = (+)-2-amino-1-phenylpropane

Dextromoramide = (+)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3-diphenyl-4-(1-pyrrolidinyl) butyl]morpholine

Diampromide = N-[2-methylphenethylamino propyl]propionanilide

---

*) Poziție introdusă prin art. I pct. 15 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Dextropropoxyphene = alpha-(+)-4-dimethylamino-1,2-diphenyl-3-methyl-2-butanol propionate

Dichylthiambutene = 3-diethylamino-1,1-di-(2'-thienyl)-1-butene

Difenoxine = 1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-phenylisonipecotic acid

Dihydrocodeine

Dihydromorphine

Dimenoxadol = 2-dimethylaminoethyl-1-ethoxy-1,1-diphenylacetate

Dimepheptanol = 6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanol

Dimethylthiambutene = 3-dimethylamino-1,1-di-(2'-thienyl)-1-butene

Dioxaphetyl butyrate = ethyl-4-morpholino-2,2-diphenylbutyrate

Diphenoxylate = 1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Dipipanone = 4,4-diphenyl-6-piperidine-3-heptanone

Drotebanol = 3,4-dimethoxy-17-methylmorphinan-6 beta, 14 diol

Ecgonine

Ethylmethyltiambutene = 3-ethylmethylamino-1,1-di-(2'-thienyl)-1-butene

Ethylmorphine = 3-ethylmorphine

Etonitazene = 1-diethylaminoethyl-2-para-ethoxybenzyl-5-nitrobenzimidazole

Etoxeridine = 1-[2-(2-hydroxyethoxy)ethyl]-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Fenetylline = dl-3,7-dihydro-1,3-dimethyl-7-(2-[(1-methyl-2-phenylethyl) amino]ethyl)-1H-purine-2,6-dione

Fentanyl = 1-phenethyl-4-N-propionylanilinopiperidine

Furethidine = 1-(2-tetrahydrofurfuryloxyethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Hidrocodone = dihydrocodeinone

Hydromorphinol = 14-hydroxydihydromorphine

Hydromorphone = dihydromorphinone

Hydroxypethidine = 4-meta-hydroxyphenyl-1-methylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Isomethadone = 6-dimethylamino-5-methyl-4,4-diphenyl-3-hexanone

Levamfetamine = 1-alpha-methylphenylethylamine

Scanned with OKEN Scanner

Levometamfetamine = 1-N-alpha-dimethylphenylethylamine
Levomethorphane = (-)-3-methoxy-N-methylmorphinan
Levomoramide = (-)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3-diphenyl-4-(1-pyrrolidinyl) butyl]morpholine
Levophenacylmorphane = (-)-3-hydroxy-N-phenacylmorphinan
Levorphanol = (-)-3-hydroxy-N-methylmorphinan
Mecloqualone = 3-(-chlorophenyl)2-methyl-4-(3H)-quinazolinone
Metamfetamine = (+)-2-methylamino-1-phenylpropane
Metamfetamine racemate = (+/-)-N,alpha-dimethylphenethylamine
Methaqualone = 2-methyl-3-o-tolyl-4(3H)-quinazolinone
Methylphenidate = 2-phenyl-2-(2-piperidyl)acetic acid methyl ester
Metazocine = 2'-hydroxy-2,5,9-trimethyl-6,7-benzomorphan
Methadone = 6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-heptanone
Methyldesorphine = 6-methyl-delta-6-deoxymorphine
Methyldihydromorphine = 6-methyldihydromorphine
Metopon = 5-methyldihydromorphinone
Moramide intermediate = 2-methyl-3-morpholino-1,1-diphenylpropane carboxylic acid
Morpheridine = 1-(2-morpholinoethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester
Morphine şi săruri
Myrophine = myristylbenzylmorphine
Nicocodine = 6-nicitinylcodeine
Nicodicodine = 6-nicotinyldihydrocodeine
Nicomorphine = 3,6-dinicotinylmorphine
Noracymethadol = (+/-)-alpha-3-acetoxy-6-methylamino-4,4-diphenyl-heptan
Norcodeine = N-demethylcodeine
Norlevorphanol = (-)-3-hidroxymorphinan
Normethadone = 6-dimethylamino-4,4-diphenyl-3-hexanone
Normorphine = demethylmorphine
Norpipanone = 4,4-diphenyl-6-piperidino-3-hexanone
N-oxymorhine

Scanned with OKEN Scanner

Opium

Oxycodone = 14-hydroxydihydrocodeinone

Oxymorphone = 14-hydroxydihydromorphinone

Pethidine = 1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Pethidine intermediar A = 4-cyano-1-methyl-4-phenylpiperidine

Pethidine intermediar B = 4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Pethidine intermediar C = 1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid

Phenadoxone = 6-morpholino-4,4-diphenyl-3-heptanone

Phenampromide = N-(1-methyl-2-piperidinoethyl)-propionanilide

Phenazocine = 2'-hydroxy-5,9-dimethyl-2-phenethyl-6,7-benzomorphan

Phencyclidine = 1-(1-phencyclohexyl)piperidine

Phenmetrazine = 3-methyl-2-phenylmorpholine

Phenomorphane = 3-hydroxy-N-phenethylmorphinan

Phenoperidine = 1-(3-hydroxy-3-phenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Pholcodine = morpholinylethylmorphine

Piminodine = 4-phenyl-1-(3-phenylaminopropyl)piperidine-4-carboxylic acid ethyl ester

Piritramide = 1-(3-cyano-3,3diphenylpropyl)-4-(1-piperidino)-piperidine-4-carboxylic acid amide

Proheptazine = 1,3-dimetyl-4-phenyl-4-propionoxyazacycloheptane

Properidine = 1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid isopropyl ester

Propiram = N-(1-methyl-2-piperidinoethyl)-N-2-pyridylpropionamide

Racemethorphane = (+/-)-3-hydroxy-N-methylmorphinan

Racemoramide = (+/-)-4-[2-methyl-4-oxo-3,3-diphenyl-4-(1-pyrrolidinyl) butyl] morpholine

Racemorphane = (+/-)-3-hydroxy-N-methylmorphinan

Secobarbital = 5-allyl-5-(1-methylbutyl)barbituric acid

Sufentanil = N-[4-(methoxymethyl)-1-[2-(2-thienyl)-ethyl]-4-piperidyl] propionanilide

Thebacone = acetyldihydrocodeinone

Scanned with OKEN Scanner

Thebaine

Tilidine = (+/-)-ethyl-trans-2-(dimethylamino)-1-phenyl-3-cyclohexene-1-carboxylate

Trimeperidine = 1,2,5-trimethyl-4-phenyl-4-propionoxypiperidine

Zipeprol = alpha-(alpha-methoxybenzyl)-4-(beta-methoxyphenethyl)-1-pipenazineethanol

**)

– sărurile substanţelor din tabel, atunci când existenţa unor astfel de săruri este posibilă;

– produsele condiţionate – comprimate, drajeuri, soluţii, siropuri etc., stabilite prin ordin al ministrului sănătăţii, în compoziţia cărora intră substanţele înscrise în prezentul tabel.

TABELUL Nr. III

Allobarbital = 5,5-diallylbarbituric acid

Alprazolam = 8-chloro-1-methyl-6-phenyl-4H-s-triazolo[4,3-a] [1,4] benzodiazepine

Amfepramone = 2-(diethylamino)propiophenone

Amobarbital = 5-ethyl-5-(3-methylbutyl)barbituric acid

Aminorex = 2-amino-5-phenyl-2-oxazoline

Barbital = 5,5-diethylbarbituric acid

Benzfetamine = N-benzyl-N-alpha-dimethylphenethylamine

Bromazepam = 7-bromo-1,3-dihydro-5-(2-pyridyl)-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Brotizolam = 2-bromo-4-(o-chlorophenyl)-9-methyl-6H-thienol[3,2-f]-s-triazolo [4,3-a][1,4]diazepine

Buprenorphine = 21-cyclopropyl-7-alpha-[(S)-1-hydroxy-1,2,2-trimethyl-propyl]-6,14-endo-ethano-6,7,8,14-tetrahydrooripavine

Butobarbital = 5-butyl-5-ethylbarbituric acid

Butalbital = 5-allyl-5-isobutylbarbituric acid

Cannabis, rezină de cannabis şi ulei de cannabis

**) Menţiunile finale din Tabelul Nr. II au fost introduse prin art. I pct. 17 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Cathine = d-threo-2-amino-1-hydroxy-1-phenylpropane

Cyclobarbital = 5-(1-cyclohexan-1-yl)-5-ethylbarbituric acid

Camazepam = 7-chloro-1,3-dihydro-3-hydroxy-1-methyl-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one dimethylcarbamate (ester)

Chlordiazepoxide = 7-chloro-2-(methylamino)-5-phenyl-3H-1,4-benzodiazepine-4-oxide

Clobazam = 7-chloro-1-methyl-5-phenyl-1H-1,5-benzodiazepine 2,4(3H,5H)-dione

Clonazepam = 5-(o-chlorophenyl)-1,3-dihydro-7-nitro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Clorazepate = 7-chloro-2,3-dihydro-2-oxo-5-phenyl-1H-1,4-benzodiazepine 3-carboxylic acid

Clotiazepam = 5-(o-chlorophenyl)-7-ethyl-1,3-dihydro-1-methyl-2H-thieno[2,3-e]-1,4-diazepin-2-one

Cloxazolam = 10-chloro-11b-(o-chlorophenyl)-2,3,7,11b-tetrahydro-oxazolo-[3,2-d] [1,4] benzodiazepin-6(5H)-one

Delorazepam = 7-chloro-5-(o-chlorophenyl)-1,3-dihydro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Diazepam = 7-chloro-1,3-dihydro-1-methyl-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Estazolam = 8-chloro-6-phenyl-4H-s-triazolo[4,3-a][1,4] benzodiazepine

Ethchlorvynol = ethyl-2-chlorovinylethinylcarbinol

Ethinamate = 1-ethylcyclohexanolcarbamate

Ethyl loflazepate = ethyl 7-chloro-5-(o-fluorophenyl)-2,3-dihydro-2-oxo-1H-1,4-benzodiazepine-3-carboxylate

Etilamfetamine = dl-N-ethyl-alpha-methylphenylethylamine

Fencamfamine = dl-N-ethyl-3-phenylbicyclo(2,2,1)-heptan-2-amine

Fenproporex = dl-3-[(alpha-methylphenylethyl)amino]propionitrile

Fludiazepam = 7-chloro-5-(o-fluorophenyl)-1,3-dihydro-1-methyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Flunitrazepam = 5-(o-fluorophenyl)-1,3-dihydro-1-methyl-7-nitro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Flurazepam = 7-chloro-1-[2-(diethylamino)ethyl]-5-(o-fluorophenyl)-1,3-dihydro-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Scanned with OKEN Scanner

GHB *) = acide γ-hydroxybutyric

Glutethimide = 2-ethyl-2-phenylglutarimide

Halazepam = 7-chloro-1,3-dihydro-5-phenyl-1-(2,2,2-trifluoroethyl)-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Haloxazolam = 10-bromo-11b-(o-fluorophenyl)2,3,7,11b-tetrahydrooxazolo [3,2-d] [1,4] benzodiazepin-6(5H)-one

Ketazolam = 11-chloro-8,12b-dihydro-2,8-dimethyl-12b-phenyl-4H-[1,3]-oxazinol[3,2d] [1,4] benzodiazepine-4,7(6H)-dione

Lefetamine = (-)-1-dimethylamino-1,3-diphenylethane

Loprazolam = 6-(o-chlorophenyl)-2,4-dihydro-2-[(4-methyl-1-piperazinyl) methylene]-8-nitro-1H-imidazo[1,2-a][1,4]benzodiazepin-1-one

Lorazepam = 7-chloro-5-(o-chlorophenyl)-1,3-dihydro-3-hydroxy-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Lormetazepam = 7-chloro-5-(o-chlorophenyl)-1,3-dihydro-3-hydroxy-1-methyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Mazindol = 5-(p-chlorophenyl)-2,5-dihydro-3H-imidazo-(2,1-a)-isoindol-5-ol

Medazepam = 7-chloro-2,3-dihydro-1-methyl-5-phenyl-1H-1,4-benzodiazepine

Mefenorex = dl-N-(3-chloropropyl)-alpha-methylphenethylamine

Meprobamate = 2-methyl-2-propyl-1,3-propanediol dicarbamate

Mesocarbe = 3-(alpha-methylphenethyl)-N-(phenylcarbamoyl)sydnoneimine

Methylphenobarbital = 5-ethyl-1-methyl-5-phenylbarbituric acid

Methyprylone = 3,3-diethyl-5-methyl-2,4-piperidine-dione

Midazolam = 8-chloro-6-(o-fluorophenyl)-1-methyl-4H-imidazol(1,5-a) (1,4) benzodiazepine

Nimetazepam = 1,3-dihydro-1-methyl-7-nitro-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Nitrazepam = 1,3-dihydro-7-nitro-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Nordazepam = 7-chloro-1,3-dihydro-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Oxazepam = 7-chloro-1,3-dihidro-3-hydroxy-5-phenyl-2-H-1,4-benzodiazepin-2-one

---

*) Poziție introdusă prin art. I pct. 16 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Oxazolam = 10-chloro-2,3,7,11b-tetrahydro-2-methyl-11b-phenyloxazolo(3,2-d) (1,4) benzodiazepin-6(5H)-one

Pentazocine = 1,2,3,4,5,6-hexahydro-6,11-dimethyl-3-(3-methyl-2-butenyl)-2,6-methano-3-benzazocin-8-ol

Pentobarbital = 5-ethyl-5-(1-methylbutyl) barbituric acid

Pemoline = 2-amino-5-phenyl-2-oxazolin-4-one

Phendimetrazine = (+)-3,4-dimethyl-2-phenylmorpholine

Phenobarbital = 5-ethyl-5-phenylbarbituric acid

Phentermine = alpha-alpha-dimethylphenethylamine

Pinazepam = 7-chloro-1,3-dihydro-5-phenyl-1-(2-propynyl)-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Pipradrol = 1,1-diphenyl-1-(2-piperidyl)-methanol

Prazepam = 7-chloro-1-(cyclopropylmethyl)-1,3-dihydro-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Pyrovalerone = dl-1-(4-methylphenyl)-2-(1-pyrrolidinyl)-1-pentanone

Secbutabarbital = 5-sec-butyl-5-ethylbarbituric acid

Temazepam = 7-chloro-1,3-dihydro-3-hydroxy-1-methyl-5-phenyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Tetrazepam = 7-chloro-5-(cyclohexen-1-yl)-1,3-dihydro-1-methyl-2H-1,4-benzodiazepin-2-one

Triazolam = 8-chloro-6-(o-chlorophenyl)-1-methyl-4H-s-triazolo[4,3-a] [1,4]benzodiazepine

Vinylbital = 5-(1-methylbuthyl)-5-vinylbarbituric acid

ZOLPIDEM *) = N,N,6-trimethyl-2-p-tolylimidazol [1,2=a] pyridin-3-acetamide

**)

– sărurile substanțelor din tabel, atunci când existența unor astfel de săruri este posibilă;

– produsele condiționate – comprimate, drajeuri, soluții, siropuri etc., stabilite prin ordin al ministrului sănătății, în compoziția cărora intră substanțele înscrise în prezentul tabel.

---

*) Poziție introdusă prin art. I pct. 16 din Legea nr. 522/2004.

**) Mențiunile finale din Tabelul Nr. III au fost introduse prin art. I pct. 17 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

TABELUL Nr. IV

N-acetylanthranilic acid
Ephedrine
Ergometrine
Ergotamine
Isosafrole
Lysergic acid
3,4-methylenedioxy-phenylpropan-2-one
1-phenyl-2-propanone
Piperonal
Pseudoephedrine
Safrole

Acetic anhydride
Acetone
Anthranilic acid
Ethyl ether
Hydrochlorid acid
Phenylacetic acid
Piperidine
Methylethyl ketone
Potassium permanganate
Sulphuric acid
Toluene

**)

– sărurile substanţelor din tabel, atunci când existenţa unor astfel de săruri este posibilă;

– produsele condiţionate – comprimate, drajeuri, soluţii, siropuri etc., stabilite prin ordin al ministrului sănătăţii, în compoziţia cărora intră substanţele înscrise în prezentul tabel.

**) Menţiunile finale din Tabelul Nr. IV au fost introduse prin art. I pct. 17 din Legea nr. 522/2004.

Scanned with OKEN Scanner

5. Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale

publicată în
M. Of. nr. 672 din 27 iulie 2005

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. Prezenta lege instituie măsuri de prevenire şi combatere a infracţiunilor de evaziune fiscală şi a unor infracţiuni aflate în legătură cu acestea.

Art. 2. În înţelesul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *buget general consolidat* – ansamblul tuturor bugetelor publice, componente ale sistemului bugetar, agregate şi consolidate pentru a forma un întreg;

b) *contribuabil* – orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică care datorează impozite, taxe, contribuţii şi alte sume bugetului general consolidat;

c) *documente legale* – documentele prevăzute de Codul fiscal, Codul de procedură fiscală, Codul vamal, Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, şi de reglementările elaborate pentru punerea în aplicare a acestora;

d) *formulare tipizate cu regim special* utilizate în domeniul fiscal – documente legale ale căror tipărire, înseriere şi numerotare se realizează în condiţiile actelor normative în vigoare;

e) *obligaţii fiscale* – obligaţiile prevăzute de Codul fiscal şi de Codul de procedură fiscală;

f) *operaţiune fictivă* – disimularea realităţii prin crearea aparenţei existenţei unei operaţiuni care în fapt nu există;

g) *organe competente* – organe care au atribuţii de efectuare a verificărilor financiare, fiscale sau vamale, potrivit legii.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul II. Infracţiuni

Art. 3. Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 30.000 lei (RON) [1] fapta contribuabilului care, cu intenţie, nu reface documentele de evidenţă contabilă distruse, în termenul înscris în documentele de control, deşi acesta putea să o facă.

Art. 4. Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă refuzul nejustificat al unei persoane de a prezenta organelor competente, după ce a fost somată de 3 ori, documentele legale şi bunurile din patrimoniu, în scopul împiedicării verificărilor financiare, fiscale sau vamale.

Art. 5. Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă împiedicarea, sub orice formă, a organelor competente de a intra, în condiţiile prevăzute de lege, în sedii, incinte ori pe terenuri, cu scopul efectuării verificărilor financiare, fiscale sau vamale.

Art. 6. Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă reţinerea şi nevărsarea, cu intenţie, în cel mult 30 de zile de la scadenţă, a sumelor reprezentând impozite sau contribuţii cu reţinere la sursă.

Art. 7. (1) Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 ani la 7 ani şi interzicerea unor drepturi punerea în circulaţie, fără drept, a timbrelor, banderolelor sau formularelor tipizate, utilizate în domeniul fiscal, cu regim special.

(2) Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 ani la 12 ani şi interzicerea unor drepturi tipărirea sau punerea în circulaţie, cu ştiinţă, de timbre, banderole sau formulare tipizate, utilizate în domeniul fiscal, cu regim special, falsificate.

Art. 8. (1) Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 ani la 10 ani şi interzicerea unor drepturi stabilirea cu rea-credinţă de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuţiilor, având ca rezultat obţinerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau

---

[1] Sumele prevăzute la art. 3 au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

Scanned with OKEN Scanner

restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat.

(2) Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 5 ani la 15 ani şi interzicerea unor drepturi asocierea în vederea săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1).

(3) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 9. (1) Constituie infracţiuni de evaziune fiscală şi se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani şi interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârşite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligaţiilor fiscale:

a) ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile;

b) omisiunea, în tot sau în parte, a evidenţierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operaţiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate;

c) evidenţierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operaţiuni reale ori evidenţierea altor operaţiuni fictive;

d) alterarea, distrugerea sau ascunderea de acte contabile, memorii ale aparatelor de taxat ori de marcat electronice fiscale sau de alte mijloace de stocare a datelor;

e) executarea de evidenţe contabile duble, folosindu-se înscrisuri sau alte mijloace de stocare a datelor;

f) sustragerea de la efectuarea verificărilor financiare, fiscale sau vamale, prin nedeclararea, declararea fictivă ori declararea inexactă cu privire la sediile principale sau secundare ale persoanelor verificate;

g) substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor ori de către terţe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală şi ale Codului de procedură penală.

(2) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naţionale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege şi limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani.

(3) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naţionale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege şi limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul III. Cauze de nepedepsire şi cauze de reducere a pedepselor

Art. 10. (1) În cazul săvârşirii unei infracţiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecăţii, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârşită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat şi recuperat în aceleaşi condiţii este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naţionale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat şi recuperat în aceleaşi condiţii este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naţionale, se aplică o sancţiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.

(2) Dispoziţiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârşit o infracţiune prevăzută de prezenta lege într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei pentru care a beneficiat de prevederile alin. (1).

Art. 11. În cazul în care s-a săvârşit o infracţiune prevăzută de prezenta lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

Art. 12. Nu pot fi fondatori, administratori, directori sau reprezentanţi legali ai societăţii comerciale, iar dacă au fost alese, sunt decăzute din drepturi, persoanele care au fost condamnate pentru infracţiunile prevăzute de prezenta lege.

Capitolul IV. Dispoziţii finale

Art. 13. (1) La data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti de condamnare pentru vreuna dintre infracţiunile prevăzute de prezenta lege, instanţa va comunica Oficiului Naţional al Registrului Comerţului o copie a dispozitivului hotărârii judecătoreşti definitive.

(2) La primirea dispozitivului hotărârii judecătoreşti definitive de condamnare, Oficiul Naţional al Registrului Comerţului va face menţiunile corespunzătoare în registrul comerţului.

Art. 14. În cazul în care, ca urmare a săvârşirii unei infracţiuni, nu se pot stabili, pe baza evidenţelor contribuabilului, sumele datorate bugetului

Scanned with OKEN Scanner

general consolidat, acestea vor fi determinate de organul competent potrivit legii, prin estimare, în condiţiile Codului de procedură fiscală.

Art. 15. Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 16. La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, cu modificările ulterioare;

b) art. 280 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările ulterioare;

c) art. 188 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 24 iunie 2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Scanned with OKEN Scanner

6. Legea nr. 39/2003 privind prevenirea şi combaterea criminalităţii organizate

publicată în
M. Of. nr. 50 din 29 ianuarie 2003

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. Prezenta lege reglementează măsuri specifice de prevenire şi combatere a criminalităţii organizate la nivel naţional şi internaţional.

Art. 2. În prezenta lege termenii şi expresiile de mai jos au următorul înţeles:

a) *grup infracţional organizat* – grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă şi acţionează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracţiuni grave, pentru a obţine direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material; nu constituie grup infracţional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracţiuni şi care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului;

b) *infracţiune gravă* – infracţiunea care face parte din una dintre următoarele categorii:

1. omor, omor calificat, omor deosebit de grav;
2. lipsire de libertate în mod ilegal;
3. sclavie;
4. şantaj;
5. infracţiuni contra patrimoniului, care au produs consecinţe deosebit de grave;
6. infracţiuni privitoare la nerespectarea regimului armelor şi muniţiilor, materiilor explozive, materialelor nucleare sau al altor materii radioactive;
7. falsificare de monede sau de alte valori;

Scanned with OKEN Scanner

8. divulgarea secretului economic, concurența neloială, nerespectarea dispozițiilor privind operații de import sau export, deturnarea de fonduri, nerespectarea dispozițiilor privind importul de deșeuri și reziduuri;

9. proxenetismul;

10. infracțiuni privind jocurile de noroc;

11. infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori;

12. infracțiuni privind traficul de persoane și infracțiuni în legătură cu traficul de persoane;

13. traficul de migranți;

14. spălarea banilor;

15. infracțiuni de corupție, infracțiunile asimilate acestora, precum și infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție;

16. contrabanda;

17. bancruta frauduloasă;

18. infracțiuni săvârșite prin intermediul sistemelor și rețelelor informatice sau de comunicații;

19. traficul de țesuturi sau organe umane;

20. orice altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii, al cărei minim special este de cel puțin 5 ani;

c) *infracțiune cu caracter transnațional* – orice infracțiune care, după caz:

1. este săvârșită atât pe teritoriul unui stat, cât și în afara teritoriului acestuia;

2. este săvârșită pe teritoriul unui stat, dar pregătirea, planificarea, conducerea sau controlul său are loc, în tot sau în parte, pe teritoriul altui stat;

3. este săvârșită pe teritoriul unui stat de un grup infracțional organizat care desfășoară activități infracționale în două sau mai multe state;

4. este săvârșită pe teritoriul unui stat, dar rezultatul acesteia se produce pe teritoriul altui stat;

d) *informator* – persoană care are cunoștință despre un grup infracțional organizat și furnizează organelor judiciare informații sau date relevante pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea săvârșirii unor infracțiuni grave de unul sau mai mulți membri ai acestui grup.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul II. Prevenirea criminalităţii organizate

Art. 3. Autorităţile şi instituţiile publice, organizaţiile neguvernamentale, precum şi alţi reprezentanţi ai societăţii civile desfăşoară, separat sau în cooperare, activităţi susţinute de prevenire a criminalităţii organizate.

Art. 4. (1) Autorităţile şi instituţiile publice desfăşoară activitatea de prevenire a criminalităţii organizate în cadrul Grupului central de analiză şi coordonare a activităţilor de prevenire a criminalităţii, care face parte din Comitetul Naţional de Prevenire a Criminalităţii, înfiinţat prin Hotărârea Guvernului nr. 763/2001.

(2) Grupul central de analiză şi coordonare a activităţilor de prevenire a criminalităţii ia măsurile necesare pentru elaborarea şi actualizarea periodică a Planului naţional de acţiune pentru prevenirea şi combaterea criminalităţii organizate, care va fi aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 5. Ministerul de Interne, Ministerul Justiţiei şi Ministerul Public efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină şi a condiţiilor care favorizează criminalitatea organizată şi iniţiază campanii de informare privind acest fenomen.

Art. 6. (1) Ministerul de Interne, prin structurile sale specializate, realizează şi menţine în actualitate baza de date privind criminalitatea organizată, monitorizează şi evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât categoriile de persoane care fac parte din grupurile infracţionale organizate sau care au legătură cu asemenea grupuri, cât şi victimele criminalităţii organizate.

(2) Publicarea informaţiilor statistice şi a rapoartelor de evaluare se face anual de către Inspectoratul General al Poliţiei Române, cu avizul ministrului de interne.

Capitolul III. Infracţiuni

Art. 7. (1) Iniţierea sau constituirea unui grup infracţional organizat ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Pedeapsa pentru faptele prevăzute la alin. (1) nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea cea mai gravă care intră în scopul grupului infracțional organizat.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni grave, se aplică regulile de la concursul de infracțiuni.

Art. 8. Inițierea sau constituirea ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui grup, în vederea săvârșirii de infracțiuni, care nu este, potrivit prezentei legi, un grup infracțional organizat, se pedepsește, după caz, potrivit art. 167 sau 323 din Codul penal.

Art. 9. (1) Nu se pedepsește persoana care, săvârșind una dintre faptele prevăzute la art. 7 alin. (1), denunță autorităților grupul infracțional organizat mai înainte de a fi fost descoperit și de a se fi început săvârșirea infracțiunii grave care intră în scopul acestui grup.

(2) Persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute la art. 7 alin. (1) sau (3) și care, în cursul urmăririi penale sau al judecății, denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infracțional organizat beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

Art. 10. (1) Infracțiunea de tăinuire, prevăzută la art. 221 din Codul penal, dacă bunul provine dintr-o infracțiune gravă săvârșită de unul sau mai mulți membri ai unui grup infracțional organizat, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, fără ca sancțiunea aplicată să poată depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea gravă din care provine bunul tăinuit.

(2) Tăinuirea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată nu se pedepsește.

Capitolul IV. Dispoziții procedurale

Art. 11. Urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la art. 7 se efectuează în mod obligatoriu de procuror și se judecă în primă instanță de tribunal.

Art. 12. (1) Ministerul de Interne își constituie structuri specializate pentru prevenirea și combaterea criminalității organizate, urmând să asigure cadrul organizatoric necesar, precum și pregătirea și specializarea personalului în acest scop.

Scanned with OKEN Scanner

(2) În cadrul structurilor specializate prevăzute la alin. (1) se pot constitui, în condițiile legii, compartimente tehnice pentru desfășurarea activității de obținere, prelucrare, verificare și stocare a informațiilor din acest domeniu.

Art. 13. (1) În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 7 și 10 se aplică dispozițiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea bunurilor.

(2) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, se confiscă echivalentul lor în bani sau bunurile dobândite în locul acestora.

(3) Veniturile sau alte beneficii materiale obținute din bunurile prevăzute la alin. (2) se confiscă.

(4) Dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și veniturilor sau altor beneficii materiale obținute din bunurile supuse confiscării ce nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal.

(6) Pentru a garanta aducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor se pot lua măsurile asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

Art. 14. În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 7, secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, și nici instanței de judecată. Datele și informațiile se solicită, în scris, în cursul urmăririi penale de procuror, pe baza autorizației motivate a procurorului anume desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar în cursul judecății, de către instanță.

Art. 15. (1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 7, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorilor, procurorul poate dispune, pe o durată de cel mult 30 de zile:

a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;

b) punerea sub supraveghere a sistemelor de comunicații;

c) punerea sub supraveghere sau accesul la sisteme informaționale.

(2) Pentru motive temeinice măsurile prevăzute la alin. (1) pot fi prelungite de procuror prin ordonanță motivată, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Dispozițiile art. 91^1-91^5 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(4) În condițiile prevăzute la alin. (1) procurorul poate dispune să i se transmită înscrisuri, documente bancare, financiare sau contabile.

Art. 16. (1) Procurorul desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate autoriza, la solicitarea instituțiilor sau a organelor legal abilitate, efectuarea de livrări supravegheate, cu sau fără sustragerea sau substituirea totală ori parțială a bunurilor care fac obiectul livrării.

(2) Livrarea supravegheată este autorizată prin ordonanță motivată care trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice care justifică măsura și motivele pentru care măsura este necesară;

b) detalii cu privire la bunurile care fac obiectul livrării supravegheate și, după caz, la bunurile care urmează a fi sustrase ori substituite, precum și la bunurile care urmează a le înlocui pe acestea;

c) timpul și locul efectuării livrării sau, după caz, itinerarul ce urmează a fi parcurs în vederea efectuării livrării, dacă acestea sunt cunoscute;

d) datele de identificare a persoanelor autorizate să supravegheze livrarea.

(3) Nu se poate autoriza efectuarea livrărilor supravegheate în cazul în care prin acestea s-ar pune în pericol siguranța națională, ordinea sau sănătatea publică.

Art. 17. În cazul în care există indicii temeinice că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni grave de către unul sau mai mulți membri ai unui grup infracțional organizat, care nu poate fi descoperită sau ai cărei făptuitori nu pot fi identificați prin alte mijloace, pot fi folosiți, în vederea strângerii datelor privind săvârșirea infracțiunii și identificarea făptuitorilor, polițiști sub acoperire din cadrul structurilor specializate ale Ministerului de Interne.

Art. 18. (1) Autorizarea pentru folosirea polițiștilor sub acoperire se dă de către procurorul desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, prin ordonanță motivată,

Scanned with OKEN Scanner

care trebuie să cuprindă, pe lângă menţiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice care justifică măsura şi motivele pentru care măsura este necesară;

b) identitatea sub care poliţistul sub acoperire urmează să desfăşoare activităţile autorizate;

c) numele lucrătorului din structura specializată, desemnat ca persoană de legătură a poliţistului sub acoperire;

d) activităţile pe care le poate desfăşura poliţistul sub acoperire;

e) perioada desfăşurării activităţilor autorizate.

(2) Persoana de legătură din cadrul structurii specializate din care face parte poliţistul sub acoperire are obligaţia de a prezenta procurorului rapoarte periodice referitoare la activităţile desfăşurate de poliţistul sub acoperire. Rapoartele periodice au caracter confidenţial, se întocmesc în formă scrisă pe baza informaţiilor furnizate, în măsura posibilului, de către poliţistul sub acoperire şi trebuie să cuprindă detalii referitoare la toate activităţile desfăşurate de acesta, datele şi informaţiile culese cu privire la infracţiunile grave săvârşite sau care urmează să fie săvârşite şi la făptuitori, precum şi orice alte date şi informaţii necesare pentru prevenirea infracţiunilor grave.

Art. 19. (1) În cazuri temeinic justificate poliţistul sub acoperire poate solicita autorizarea desfăşurării şi a altor activităţi decât cele pentru care există autorizarea, potrivit art. 18 alin. (1), procurorul urmând să se pronunţe de îndată prin ordonanţă motivată, în cazul aprobării acestei solicitări.

(2) În cazul în care poliţistul sub acoperire desfăşoară alte activităţi decât cele pentru care a primit autorizarea prevăzută la alin. (1) sau la art. 18 alin. (1), precum şi dacă intră în posesia unor informaţii referitoare la posibilitatea survenirii unui pericol imediat, acesta informează de îndată ce este posibil persoana de legătură, care are obligaţia de a aduce neîntârziat aceste informaţii la cunoştinţă procurorului care a dat autorizarea. Procurorul se pronunţă de îndată prin ordonanţă motivată, autorizând activităţile desfăşurate de poliţistul sub acoperire sau, după caz, retrăgând autorizaţia acordată în condiţiile alin. (1) sau ale art. 18 alin. (1) şi luând măsurile care se impun, în condiţiile legii.

Art. 20. Dacă prin desfăşurarea activităţilor autorizate poliţistul sub acoperire cauzează pagube materiale persoanelor fizice sau juridice care

Scanned with OKEN Scanner

nu au legătură cu grupul infracțional organizat și cu activitățile infracționale desfășurate de acesta, plata despăgubirilor se asigură din fondurile prevăzute la art. 32.

Art. 21. În situații excepționale, dacă există indicii temeinice că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni grave de către unul sau mai mulți membri ai unui grup infracțional organizat, care nu poate fi descoperită sau ai cărei făptuitori nu pot fi identificați prin alte mijloace, pot fi folosiți informatori în vederea strângerii datelor privind săvârșirea infracțiunii și identificarea făptuitorilor.

Art. 22. Informatorii pot beneficia de recompense financiare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului de interne și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 23. Polițistul sub acoperire, informatorul, precum și membrii de familie ai acestora pot beneficia de măsuri specifice de protecție a martorilor, potrivit legii.

Capitolul V. Cooperarea internațională

Art. 24. (1) Ministerul de Interne, Ministerul Justiției și Ministerul Public cooperează în mod direct și nemijlocit, în condițiile legii și cu respectarea obligațiilor decurgând din instrumentele juridice internaționale la care România este parte, cu instituțiile având atribuții similare din alte state, precum și cu organizațiile internaționale specializate în domeniu.

(2) Cooperarea care se organizează și se desfășoară, potrivit alin. (1), în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor transnaționale săvârșite de grupuri infracționale organizate poate avea ca obiect, după caz, asistența judiciară internațională în materie penală, extrădarea, identificarea, blocarea, sechestrarea și confiscarea produselor și instrumentelor infracțiunii, desfășurarea anchetelor comune, schimbul de informații, asistența tehnică sau de altă natură pentru culegerea și analiza informațiilor, formarea personalului de specialitate, precum și alte asemenea activități.

Art. 25. (1) În cadrul cooperării internaționale în domeniul confiscării autoritățile competente, potrivit legii, iau măsuri pentru:

Scanned with OKEN Scanner

a) primirea, transmiterea şi executarea deciziilor de confiscare ale autorităţilor competente străine, la cererea acestora, formulate în condiţiile legii;

b) dispunerea confiscării bunurilor, în condiţiile prezentei legi, în cazul în care există o solicitare în acest sens din partea unei autorităţi competente străine.

(2) Instanţa poate dispune transmiterea bunurilor confiscate, conform prezentului articol, la autoritatea competentă străină care a formulat o cerere în condiţiile alin. (1), dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) există o solicitare formulată în acest sens de autoritatea competentă străină;

b) bunurile care urmează să fie transmise acestei autorităţi sunt destinate să fie restituite persoanelor vătămate sau să servească la justa despăgubire a acestora.

Art. 26. (1) La solicitarea autorităţilor competente române sau ale altor state, pe teritoriul României se pot desfăşura anchete comune, în vederea prevenirii şi combaterii infracţiunilor transnaţionale săvârşite de grupuri infracţionale organizate.

(2) Anchetele comune prevăzute la alin. (1) se desfăşoară în baza tratatelor bilaterale sau multilaterale încheiate de autorităţile competente.

(3) Reprezentanţii autorităţilor competente române pot participa la anchete comune desfăşurate pe teritorii ale altor state, cu respectarea legislaţiilor acestora.

Capitolul VI. Dispoziţii finale

Art. 27. Articolul 17 din Legea nr. 2/1998 privind prelevarea şi transplantul de ţesuturi şi organe umane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 13 ianuarie 1998, se modifică şi se completează după cum urmează:

„Art. 17. (1) Organizarea sau efectuarea prelevării ori transplantului de ţesuturi sau organe umane, în scopul obţinerii vreunui profit din vânzarea acestora, constituie infracţiunea de trafic de ţesuturi sau organe umane şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi cumpărarea de ţesuturi sau organe umane în scopul revânzării în vederea obţinerii unui profit.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Tentativa se pedepseşte."

Art. 28. Articolul 12 din Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 3 august 2000, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 12. Dacă faptele prevăzute la art. 2, 6-8 şi 11 au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi."

Art. 29. Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 30 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. **La articolul 70, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:**

„(3) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) şi (2) se pedepseşte."

2. **Articolul 71 se modifică şi va avea următorul cuprins:**

„Art. 71. (1) Racolarea, îndrumarea sau călăuzirea uneia sau mai multor persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat, precum şi organizarea acestor activităţi constituie infracţiunea de trafic de migranţi şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este de natură a pune în pericol viaţa sau securitatea migranţilor ori a-i supune pe aceştia unui tratament inuman sau degradant, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 10 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (2) a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani.

(4) Tentativa faptelor prevăzute la alin. (1) şi (2) se pedepseşte."

3. **Articolul 72 se abrogă.**

Art. 30. Alineatul (2) al articolului 17 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea şi combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) se săvârşeşte în mod repetat, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani."

Scanned with OKEN Scanner

Art. 31. Pentru acțiuni deosebite și dovezi de înalt profesionalism lucrătorii din structurile specializate, constituite conform art. 12, pot fi recompensați.

Art. 32. Fondurile necesare pentru desfășurarea activităților de prevenire și combatere a criminalității organizate se asigură din bugetele Ministerului de Interne, Ministerului Justiției și Ministerului Public, în limita sumelor aprobate cu această destinație.

Art. 33. Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 34. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile art. 14 și ale art. 18 alin. (3) din Legea nr. 678/2001, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002.

Scanned with OKEN Scanner

7. Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

publicată în
M. Of. nr. 279 din 21 aprilie 2003 [1)]

– extras –

Cartea I. Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției

[...]

Titlul III. Prevenirea și combaterea criminalității informatice

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 34. Prezentul titlu reglementează prevenirea și combaterea criminalității informatice, prin măsuri specifice de prevenire, descoperire și sancționare a infracțiunilor săvârșite prin intermediul sistemelor informatice, asigurându-se respectarea drepturilor omului și protecția datelor personale.

Art. 35. (1) În prezentul titlu, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) prin *sistem informatic* se înțelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relație funcțională, dintre care

---

[1)] Deși Legea nr. 161/2003 a mai suferit unele modificări și completări ulterioare, articolele reproduse în extras în această lucrare nu au fost modificate.

Scanned with OKEN Scanner

unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic;

b) prin *prelucrare automată a datelor* se înțelege procesul prin care datele dintr-un sistem informatic sunt prelucrate prin intermediul unui program informatic;

c) prin *program informatic* se înțelege un ansamblu de instrucțiuni care pot fi executate de un sistem informatic în vederea obținerii unui rezultat determinat;

d) prin *date informatice* se înțelege orice reprezentare a unor fapte, informații sau concepte într-o formă care poate fi prelucrată printr-un sistem informatic. În această categorie se include și orice program informatic care poate determina realizarea unei funcții de către un sistem informatic;

e) prin *furnizor de servicii* se înțelege:

1. orice persoană fizică sau juridică ce oferă utilizatorilor posibilitatea de a comunica prin intermediul sistemelor informatice;

2. orice altă persoană fizică sau juridică ce prelucrează sau stochează date informatice pentru persoanele prevăzute la pct. 1 și pentru utilizatorii serviciilor oferite de acestea;

f) prin *date referitoare la traficul informațional* se înțelege orice date informatice referitoare la o comunicare realizată printr-un sistem informatic și produse de acesta, care reprezintă o parte din lanțul de comunicare, indicând originea, destinația, ruta, ora, data, mărimea, volumul și durata comunicării, precum și tipul serviciului utilizat pentru comunicare;

g) prin *date referitoare la utilizatori* se înțelege orice informație care poate conduce la identificarea unui utilizator, incluzând tipul de comunicație și serviciul folosit, adresa poștală, adresa geografică, numere de telefon sau alte numere de acces și modalitatea de plată a serviciului respectiv, precum și orice alte date care pot conduce la identificarea utilizatorului;

h) prin *măsuri de securitate* se înțelege folosirea unor proceduri, dispozitive sau programe informatice specializate cu ajutorul cărora accesul la un sistem informatic este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori;

i) prin *materiale pornografice cu minori* se înțelege orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit sau o persoană majoră care este prezentată ca un minor având un comportament

Scanned with OKEN Scanner

sexual explicit ori imagini care, deşi nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un comportament sexual explicit.

(2) În sensul prezentului titlu, acţionează fără drept persoana care se află în una dintre următoarele situaţii:

a) nu este autorizată, în temeiul legii sau al unui contract;

b) depăşeşte limitele autorizării;

c) nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente, potrivit legii, să o acorde, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfăşura cercetări ştiinţifice sau de a efectua orice altă operaţiune într-un sistem informatic.

Capitolul II. Prevenirea criminalităţii informatice

Art. 36. Pentru asigurarea securităţii sistemelor informatice şi a protecţiei datelor personale, autorităţile şi instituţiile publice cu competenţe în domeniu, furnizorii de servicii, organizaţiile neguvernamentale şi alţi reprezentanţi ai societăţii civile desfăşoară activităţi comune şi programe de prevenire a criminalităţii informatice.

Art. 37. Autorităţile şi instituţiile publice cu competenţe în domeniu, în cooperare cu furnizorii de servicii, organizaţiile neguvernamentale şi alţi reprezentanţi ai societăţii civile promovează politici, practici, măsuri, proceduri şi standarde minime de securitate a sistemelor informatice.

Art. 38. Autorităţile şi instituţiile publice cu competenţe în domeniu, în cooperare cu furnizorii de servicii, organizaţiile neguvernamentale şi alţi reprezentanţi ai societăţii civile organizează campanii de informare privind criminalitatea informatică şi riscurile la care sunt expuşi utilizatorii de sisteme informatice.

Art. 39. (1) Ministerul Justiţiei, Ministerul de Interne, Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei, Serviciul Român de Informaţii şi Serviciul de Informaţii Externe constituie şi actualizează continuu baze de date privind criminalitatea informatică.

(2) Institutul Naţional de Criminologie din subordinea Ministerului Justiţiei efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină şi a condiţiilor ce favorizează criminalitatea informatică.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 40. Ministerul Justiției, Ministerul de Interne, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe desfășoară programe speciale de pregătire și perfecționare a personalului cu atribuții în prevenirea și combaterea criminalității informatice.

Art. 41. Proprietarii sau administratorii de sisteme informatice la care accesul este interzis sau restricționat pentru anumite categorii de utilizatori au obligația de a avertiza utilizatorii cu privire la condițiile legale de acces și utilizare, precum și cu privire la consecințele juridice ale accesului fără drept la aceste sisteme informatice. Avertizarea trebuie să fie accesibilă oricărui utilizator.

Capitolul III. Infracțiuni și contravenții

Secțiunea 1. Infracțiuni contra confidențialității și integrității datelor și sistemelor informatice

Art. 42. (1) Accesul, fără drept, la un sistem informatic constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită în scopul obținerii de date informatice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) sau (2) este săvârșită prin încălcarea măsurilor de securitate, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

Art. 43. (1) Interceptarea, fără drept, a unei transmisii de date informatice care nu este publică și care este destinată unui sistem informatic, provine dintr-un asemenea sistem sau se efectuează în cadrul unui sistem informatic constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și interceptarea, fără drept, a unei emisii electromagnetice provenite dintr-un sistem informatic ce conține date informatice care nu sunt publice.

Art. 44. (1) Fapta de a modifica, șterge sau deteriora date informatice ori de a restricționa accesul la aceste date, fără drept, constituie infracțiune și de pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Transferul neautorizat de date dintr-un sistem informatic se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (2) se sancţionează şi transferul neautorizat de date dintr-un mijloc de stocare a datelor informatice.

Art. 45. Fapta de a perturba grav, fără drept, funcţionarea unui sistem informatic, prin introducerea, transmiterea, modificarea, ştergerea sau deteriorarea datelor informatice sau prin restricţionarea accesului la aceste date constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 15 ani.

Art. 46. (1) Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 6 ani:

a) fapta de a produce, vinde, de a importa, distribui sau de a pune la dispoziţie, sub orice altă formă, fără drept, a unui dispozitiv sau program informatic conceput sau adaptat în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 42-45;

b) fapta de a produce, vinde, de a importa, distribui sau de a pune la dispoziţie, sub orice altă formă, fără drept, a unei parole, cod de acces sau alte asemenea date informatice care permit accesul total sau parţial la un sistem informatic în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 42-45.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi deţinerea, fără drept, a unui dispozitiv, program informatic, parolă, cod de acces sau dată informatică dintre cele prevăzute la alin. (1) în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute la art. 42-45.

Art. 47. Tentativa infracţiunilor prevăzute la art. 42-46 se pedepseşte.

Secţiunea a 2-a. Infracţiuni informatice

Art. 48. Fapta de a introduce, modifica sau şterge, fără drept, date informatice ori de a restricţiona, fără drept, accesul la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecinţe juridice, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 49. Fapta de a cauza un prejudiciu patrimonial unei persoane prin introducerea, modificarea sau ştergerea de date informatice, prin restricţio-

Scanned with OKEN Scanner

narea accesului la aceste date ori prin împiedicarea în orice mod a funcționării unui sistem informatic, în scopul de a obține un beneficiu material pentru sine sau pentru altul, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Art. 50. Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 48 și 49 se pedepsește.

Secțiunea a 3-a. Pornografia infantilă prin sisteme informatice

Art. 51. (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi producerea în vederea răspândirii, oferirea sau punerea la dispoziție, răspândirea sau transmiterea, procurarea pentru sine sau pentru altul de materiale pornografice cu minori prin sisteme informatice ori deținerea, fără drept, de materiale pornografice cu minori într-un sistem informatic sau un mijloc de stocare a datelor informatice.

(2) Tentativa se pedepsește.

Secțiunea a 4-a. Contravenții

Art. 52. Nerespectarea obligației prevăzute la art. 41 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei (RON) la 5.000 lei (RON)[1].

Art. 53. (1) Constatarea contravenției prevăzute la art. 52 și aplicarea sancțiunii se fac de către personalul împuternicit în acest scop de către ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației, precum și de către personalul special abilitat din cadrul Ministerului de Interne.

(2) Contravenției prevăzute la art. 52 îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

---

[1] Sumele prevăzute la art. 52 au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul IV. Dispoziţii procedurale

Art. 54. (1) În cazuri urgente şi temeinic justificate, dacă există date sau indicii temeinice cu privire la pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni prin intermediul sistemelor informatice, în scopul strângerii de probe sau al identificării făptuitorilor, se poate dispune conservarea imediată a datelor informatice ori a datelor referitoare la traficul informaţional, faţă de care există pericolul distrugerii ori alterării.

(2) În cursul urmăririi penale conservarea se dispune de procuror, prin ordonanţă motivată, la cererea organului de cercetare penală sau din oficiu, iar în cursul judecăţii, de instanţă prin încheiere.

(3) Măsura prevăzută la alin.(1) se dispune pe o durată ce nu poate depăşi 90 de zile şi poate fi prelungită, o singură dată, cu o perioadă ce nu poate depăşi 30 de zile.

(4) Ordonanţa procurorului sau încheierea instanţei se transmite, de îndată, oricărui furnizor de servicii sau oricărei persoane în posesia căreia se află datele prevăzute la alin. (1), aceasta fiind obligată să le conserve imediat, în condiţii de confidenţialitate.

(5) În cazul în care datele referitoare la traficul informaţional se află în posesia mai multor furnizori de servicii, furnizorul de servicii prevăzut la alin.(4) are obligaţia de a pune, de îndată, la dispoziţia organului de urmărire penală sau a instanţei informaţiile necesare identificării celorlalţi furnizori de servicii, în vederea cunoaşterii tuturor elementelor din lanţul de comunicare folosit.

(6) Până la terminarea urmăririi penale, procurorul este obligat să încunoştinţeze, în scris, persoanele faţă de care se efectuează urmărirea penală şi ale căror date au fost conservate.

Art. 55. (1) În termenul prevăzut la art. 54 alin. (3) procurorul, pe baza autorizaţiei motivate a procurorului anume desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie[1)], ori

---

[1)] Potrivit art. 141 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, referirile la Curtea Supremă de Justiţie cuprinse în actele normative în vigoare se consideră a fi făcute la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. În această versiune actualizată a prezentului act normativ vechea denumire a instanţei supreme a fost înlocuită cu noua denumire.

Scanned with OKEN Scanner

instanța de judecată dispune cu privire la ridicarea obiectelor care conțin date informatice, date referitoare la traficul informațional sau date referitoare la utilizatori, de la persoana sau furnizorul de servicii care le deține, în vederea efectuării de copii, care pot servi ca mijloc de probă.

(2) Dacă obiectele care conțin datele informatice sau datele referitoare la traficul informațional nu sunt puse de bunăvoie la dispoziția organelor judiciare pentru efectuarea de copii, procurorul prevăzut la alin. (1) sau instanța de judecată dispune ridicarea silită. În cursul judecății, dispoziția de ridicare silită se comunică procurorului, care ia măsuri de aducere la îndeplinire, prin organul de cercetare penală.

(3) Copiile prevăzute la alin. (1) se realizează cu mijloace tehnice și proceduri adecvate de natură să asigure integritatea informațiilor conținute de acestea.

Art. 56. (1) Ori de câte ori pentru descoperirea și strângerea probelor este necesară cercetarea unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice, organul competent prevăzut de lege poate dispune efectuarea unei percheziții.

(2) Dacă organul de urmărire penală sau instanța de judecată apreciază că ridicarea obiectelor care conțin datele prevăzute la alin. (1) ar afecta grav desfășurarea activității persoanelor care dețin aceste obiecte, poate dispune efectuarea de copii, care pot servi ca mijloc de probă și care se realizează potrivit art. 55 alin. (3).

(3) În cazul în care, cu ocazia cercetării unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice, se constată că datele informatice căutate sunt cuprinse într-un alt sistem informatic sau suport de stocare a datelor informatice și sunt accesibile din sistemul sau suportul inițial, se poate dispune, de îndată, autorizarea efectuării percheziției în vederea cercetării tuturor sistemelor informatice sau suporturilor de stocare a datelor informatice căutate.

(4) Dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la efectuarea percheziției domiciliare se aplică în mod corespunzător.

Art. 57. (1) Accesul într-un sistem informatic, precum și interceptarea și înregistrarea comunicărilor desfășurate prin intermediul sistemelor informatice se efectuează când sunt utile pentru aflarea adevărului, iar stabilirea situației de fapt sau identificarea făptuitorilor nu poate fi realizată în baza altor probe.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se realizează cu autorizarea motivată a procurorului anume desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie ori de procurorul şef al Direcţiei Naţionale Anticorupţie [1)], de către organele de cercetare penală, cu sprijinul unor persoane specializate, care sunt obligate să păstreze secretul operaţiunii efectuate.

(3) Autorizaţia prevăzută la alin. (2) se dă pentru cel mult 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii în aceleaşi condiţii, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăşi 30 de zile. Durata maximă a măsurii autorizate nu poate depăşi 4 luni.

(4) Până la terminarea urmăririi penale, procurorul este obligat să încunoştinţeze în scris persoanele faţă de care s-au dispus măsurile prevăzute la alin. (1).

(5) Dispoziţiile Codului de procedură penală referitoare la înregistrările audio sau video se aplică în mod corespunzător.

Art. 58. Dispoziţiile prezentului capitol se aplică în urmărirea penală sau judecarea cauzelor privind infracţiunile prevăzute în prezentul titlu şi a oricăror alte infracţiuni săvârşite prin intermediul sistemelor informatice.

Art. 59. În cazul infracţiunilor prevăzute în prezentul titlu şi al oricăror alte infracţiuni săvârşite prin intermediul sistemelor informatice, pentru a garanta aducerea la îndeplinire a confiscării speciale prevăzute la art. 118 din Codul penal se pot lua măsurile asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.

Capitolul V. Cooperare internaţională

Art. 60. (1) Autorităţile judiciare române cooperează în mod direct, în condiţiile legii şi cu respectarea obligaţiilor decurgând din instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, cu instituţiile având

[1)] Potrivit art. II din O.U.G. nr. 134/2005 pentru modificarea şi completarea O.U.G. nr. 43/2002 privind Parchetul Naţional Anticorupţie, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006, denumirea *procurorul general al Parchetului Naţional Anticorupţie* din toate actele normative se înlocuieşte cu denumirea *procurorul şef al Direcţiei Naţionale Anticorupţie*.

Scanned with OKEN Scanner

atribuții similare din alte state, precum și cu organizațiile internaționale specializate în domeniu.

(2) Cooperarea, care se organizează și se desfășoară potrivit alin. (1), poate avea ca obiect, după caz, asistența judiciară internațională în materie penală, extrădarea, identificarea, blocarea, sechestrarea și confiscarea produselor și instrumentelor infracțiunii, desfășurarea anchetelor comune, schimbul de informații, asistența tehnică sau de altă natură pentru culegerea și analiza informațiilor, formarea personalului de specialitate, precum și alte asemenea activități.

Art. 61. (1) La solicitarea autorităților competente române sau ale altor state, pe teritoriul României se pot desfășura anchete comune, în vederea prevenirii și combaterii criminalității informatice.

(2) Anchetele comune prevăzute la alin. (1) se desfășoară în baza acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate de autoritățile competente.

(3) Reprezentanții autorităților competente române pot participa la anchete comune desfășurate pe teritorii ale altor state, cu respectarea legislațiilor acestora.

Art. 62. (1) Pentru asigurarea cooperării internaționale imediate și permanente în domeniul combaterii criminalității informatice se înființează, în cadrul Secției de Combatere a Criminalității Organizate și Antidrog din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Serviciul de combatere a criminalității informatice, ca punct de contact disponibil permanent.

(2) Serviciul de combatere a criminalității informatice are următoarele atribuții:

a) acordă asistență de specialitate și oferă date despre legislația română în materie punctelor de contact similare din alte state;

b) dispune conservarea imediată a datelor, precum și ridicarea obiectelor care conțin datele informatice sau datele referitoare la traficul informațional solicitate de o autoritate străină competentă;

c) execută sau facilitează executarea, potrivit legii, a comisiilor rogatorii solicitate în cauze privind combaterea criminalității informatice, cooperând cu toate autoritățile române competente.

Art. 63. (1) În cadrul cooperării internaționale, autoritățile străine competente pot solicita Serviciului de combatere a criminalității informatice

Scanned with OKEN Scanner

conservarea imediată a datelor informatice ori a datelor referitoare la traficul informațional, existente într-un sistem informatic de pe teritoriul României, cu privire la care autoritatea străină urmează să formuleze o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală.

(2) Cererea de conservare imediată prevăzută la alin. (1) cuprinde următoarele:

a) autoritatea care solicită conservarea;

b) o scurtă prezentare a faptelor care fac obiectul urmăririi penale și încadrarea juridică a acestora;

c) datele informatice care se solicită a fi conservate;

d) orice informație disponibilă, necesară pentru identificarea deținătorului de date informatice și a localizării sistemului informatic;

e) utilitatea datelor informatice și necesitatea conservării lor;

f) intenția autorității străine de a formula o cerere de asistență judiciară internațională în materie penală.

(3) Cererea de conservare se execută potrivit art. 54 pentru o perioadă care nu poate fi mai mică de 60 de zile și este valabilă până la luarea unei decizii de către autoritățile române competente cu privire la cererea de asistență judiciară internațională în materie penală.

Art. 64. Dacă în executarea cererii formulate potrivit art. 63 alin. (1) se constată că un furnizor de servicii al altui stat este în posesia unor date referitoare la traficul informațional, Serviciul de combatere a criminalității informatice va informa de îndată despre aceasta autoritatea străină solicitantă, comunicând totodată informațiile necesare identificării respectivului furnizor de servicii.

Art. 65. (1) O autoritate străină competentă poate avea acces la sursele publice române de date informatice publice, fără a fi necesară formularea unei solicitări în acest sens către autoritățile române.

(2) O autoritate străină competentă poate avea acces sau poate primi, prin intermediul unui sistem informatic existent pe teritoriul său, date informatice stocate în România, dacă are aprobarea persoanei autorizate, potrivit legii, să le pună la dispoziție prin intermediul acelui sistem informatic, fără a fi necesară formularea unei solicitări în acest sens către autoritățile române.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 66. Autoritățile române competente pot transmite, din oficiu, autorităților străine competente, cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal, informațiile și datele deținute, necesare pentru descoperirea infracțiunilor săvârșite prin intermediul sistemelor informatice sau pentru soluționarea de către autoritățile străine competente a cauzelor referitoare la aceste infracțiuni.

Art. 67. Art. 29 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 5 iulie 2002, se abrogă.

[...]

Scanned with OKEN Scanner

8. Legea nr. 535/2004 privind prevenirea şi combaterea terorismului

publicată în
M. Of. nr. 1161 din 8 decembrie 2004

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. *Terorismul* reprezintă ansamblul de acţiuni şi/sau ameninţări care prezintă pericol public şi afectează securitatea naţională, având următoarele caracteristici:

a) sunt săvârşite premeditat de entităţi teroriste, motivate de concepţii şi atitudini extremiste, ostile faţă de alte entităţi, împotriva cărora acţionează prin modalităţi violente şi/sau distructive;

b) au ca scop realizarea unor obiective specifice, de natură politică;

c) vizează factori umani şi/sau factori materiali din cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice, populaţiei civile sau al oricărui alt segment aparţinând acestora;

d) produc stări cu un puternic impact psihologic asupra populaţiei, menit să atragă atenţia asupra scopurilor urmărite.

Art. 2. Faptele săvârşite de entităţile teroriste sunt sancţionate potrivit prevederilor prezentei legi, dacă îndeplinesc una dintre următoarele condiţii:

a) sunt săvârşite, de regulă, cu violenţă şi produc stări de nelinişte, nesiguranţă, teamă, panică sau teroare în rândul populaţiei;

b) atentează grav asupra factorilor umani specifici şi nespecifici, precum şi asupra factorilor materiali;

c) urmăresc realizarea unor obiective specifice, de natură politică, prin determinarea autorităţilor statului sau a unei organizaţii internaţionale să dispună, să renunţe sau să influenţeze luarea unor decizii în favoarea entităţii teroriste.

Art. 3. Actele de terorism sunt de natură transnaţională, dacă:

a) sunt săvârşite pe teritoriul a cel puţin două state;

b) sunt săvârşite pe teritoriul unui stat, dar o parte a planificării, pregătirii, conducerii sau a controlului acestora are loc pe teritoriul altui stat;

Scanned with OKEN Scanner

c) sunt săvârşite pe teritoriul unui stat, dar implică o entitate teroristă care desfăşoară activităţi pe teritoriul altui stat;

d) sunt săvârşite pe teritoriul unui stat, dar au efecte substanţiale pe teritoriul altui stat.

Art. 4. În sensul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele înţelesuri:

1. *entitate teroristă* – persoană, grupare, grup structurat sau organizaţie care:

a) comite sau participă la acte teroriste;

b) se pregăteşte să comită acte teroriste;

c) promovează sau încurajează terorismul;

d) sprijină, sub orice formă, terorismul;

2. *terorist* – persoana care a săvârşit o infracţiune prevăzută de prezenta lege ori intenţionează să pregătească, să comită, să faciliteze sau să instige la acte de terorism;

3. *grup structurat* – un grup care nu este format aleatoriu pentru săvârşirea imediată a unui act terorist, nu presupune un număr constant de membri şi nu necesită stabilirea, în prealabil, a rolului acestora sau a unei structuri ierarhice;

4. *grupare teroristă* – grup structurat mai mare de două persoane, înfiinţat de o anumită perioadă de timp şi care acţionează concertat pentru comiterea de acte teroriste;

5. *organizaţie teroristă* – structură constituită ierarhic, cu ideologie proprie de organizare şi acţiune, având reprezentare atât la nivel naţional, cât şi internaţional şi care, pentru realizarea scopurilor specifice, foloseşte modalităţi violente şi/sau distructive;

6. *conducerea unei entităţi teroriste* – îndrumarea, supravegherea, controlul sau coordonarea activităţilor unui grup structurat, ale unei grupări sau organizaţii teroriste;

7. *acţiuni teroriste* – pregătirea, planificarea, favorizarea, comiterea, conducerea, coordonarea şi controlul asupra actului terorist, precum şi orice alte activităţi desfăşurate ulterior comiterii acestuia, dacă au legătură cu actul terorist;

8. *resurse financiare* – fondurile colectate sau realizate, direct ori indirect, precum şi conturile aparţinând persoanelor fizice sau juridice ori depozitele bancare ale acestora;

Scanned with OKEN Scanner

9. *resurse logistice* – bunuri mobile sau imobile, deținute cu orice titlu, mijloace de telecomunicații, mijloace de comunicare în masă standard sau speciale, societăți comerciale, mijloace de îndoctrinare, instruire și antrenament, documente de identitate contrafăcute sau eliberate în baza unor declarații false, elemente de deghizare și mascare, precum și orice alte bunuri;

10. *factori umani specifici* – persoanele incluse direct în mecanismele funcționale politogene ale entității-țintă, respectiv demnitari, militari, funcționari, precum și reprezentanți ai unor organizații internaționale;

11. *factori umani nespecifici* – persoanele incluse indirect în mecanismele politogene ale entității-țintă, în general populația civilă;

12. *factori materiali* – factorii de mediu, culturile agricole și șeptelul, alimentele și alte produse de consum curent, obiectivele de importanță strategică, militare sau cu utilitate militară, facilitățile de infrastructură ale vieții sociale, facilitățile de stat și guvernamentale, sistemele de transport, telecomunicații și informaționale, simbolurile și valorile naționale, precum și bunurile mobile sau imobile ale organizațiilor internaționale;

13. *facilități de stat și guvernamentale* – mijloacele de transport permanente sau temporare, folosite de reprezentanții unui stat, membrii guvernului, ai autorității legislative sau judecătorești, funcționarii, angajații unui stat sau ai oricărei alte autorități publice ori ai unei organizații interguvernamentale, în legătură cu actele lor oficiale;

14. *obiective de importanță strategică* – obiectivele forțelor armate sau cele de importanță deosebită pentru apărarea țării, activitatea statului, economie, cultură și artă, localurile misiunilor diplomatice sau ale unor organizații internaționale, precum și facilitățile de infrastructură sau locurile de utilitate publică;

15. *loc de utilitate publică* – acea parte a unei clădiri, teren, stradă, cale navigabilă, loc comercial, de afaceri, cultural-sportiv, istoric, educațional, religios, de recreere, precum și orice alt loc care este accesibil publicului;

16. *facilități de infrastructură* – utilitatea publică sau privată care asigură sau distribuie servicii în beneficiul populației, precum: apă și canalizare, energie, combustibil, comunicații, servicii bancare și servicii medicale, rețele de telecomunicații și informaționale;

Scanned with OKEN Scanner

17. *sistem de transport* – toate facilitățile, mijloacele de transport și instrumentele publice sau private, folosite în sau pentru serviciile publice, pentru transportul de persoane sau de mărfuri;

18. *criza teroristă* – situația de fapt creată anterior sau în urma săvârșirii unui atac terorist, prin care:

a) sunt întrerupte sau afectate grav o serie de activități economice, sociale, politice sau de altă natură;

b) sunt puși în pericol factori umani, specifici și nespecifici, sau factori materiali importanți;

c) siguranța populației sau a unei colectivități este expusă la riscuri majore;

d) este necesar a se acționa prin măsuri defensive ori ofensive pentru înlăturarea amenințărilor generate de situația de fapt creată;

19. *profit al entității teroriste* – orice bun care reprezintă, parțial sau total, direct ori indirect, un beneficiu obținut în urma săvârșirii actelor teroriste sau a desfășurării unor activități conexe terorismului;

20. *intervenție antiteroristă* – ansamblul măsurilor defensive realizate anterior producerii unor atacuri teroriste iminente, folosite pentru reducerea vulnerabilității factorilor umani, specifici și nespecifici, și a factorilor materiali;

21. *intervenție contrateroristă* – ansamblul măsurilor ofensive realizate în scopul capturării sau anihilării teroriștilor, eliberării ostaticilor și restabilirii ordinii legale, în cazul desfășurării ori producerii unui atac terorist.

Capitolul II. Realizarea activității de prevenire și combatere a terorismului

Secțiunea 1. Sistemul național de prevenire și combatere a terorismului

Art. 5. Prevenirea și combaterea terorismului se realizează în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale privind reprimarea terorismului, la care România este parte, precum și cu respectarea reglementărilor internaționale și a legislației interne referitoare la drepturile omului.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 6. (1) La nivel național activitatea de prevenire și combatere a terorismului se organizează și se desfășoară în mod unitar, potrivit prezentei legi.

(2) În acest scop cooperarea în domeniu se realizează ca Sistem național de prevenire și combatere a terorismului, denumit în continuare *SNPCT*, la care participă următoarele autorități și instituții publice:

a) Serviciul Român de Informații, cu rol de coordonare tehnică;
b) Ministerul Administrației și Internelor;
c) Ministerul Apărării Naționale;
d) Ministerul Afacerilor Externe;
e) Ministerul Economiei și Comerțului;
f) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;
g) Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
h) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
i) Ministerul Sănătății;
j) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;
k) Ministerul Finanțelor Publice;
l) Ministerul Integrării Europene;
m) Ministerul Justiției;
n) Serviciul de Informații Externe;
o) Serviciul de Protecție și Pază;
p) Serviciul de Telecomunicații Speciale;
q) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
r) Banca Națională a României;
s) Agenția Națională de Control al Exporturilor;
t) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
u) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

(3) În structura Serviciului Român de Informații – ca autoritate națională în domeniu – se înființează Centrul de coordonare operativă antiteroristă, denumit în continuare *CCOA*, prin intermediul căruia Serviciul Român de Informații asigură coordonarea tehnică a SNPCT.

Art. 7. În scopul prevenirii și combaterii actelor de terorism și a faptelor asimilate acestora, autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT desfășoară activități specifice, individual sau în cooperare, în conformitate cu atribuțiile și competențele lor legale și cu prevederile Protocolului general de organizare și funcționare a Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului, aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 8. Ministerele şi celelalte autorităţi şi instituţii publice cu atribuţii în aplicarea prevederilor prezentei legi au obligaţia de a sesiza Serviciul Român de Informaţii cu privire la persoanele fizice şi juridice suspecte de săvârşirea sau de favorizarea în orice mod a actelor de terorism.

Art. 9. Instituţiile şi persoanele juridice, altele decât cele din componenţa SNPCT, precum şi persoanele fizice, care au cunoştinţă despre date şi indicii privind comiterea, favorizarea ori finanţarea actelor de terorism, au următoarele obligaţii:

a) să sesizeze de îndată autorităţile competente în domeniu;

b) să permită accesul reprezentanţilor autorităţilor competente în imobile, precum şi la datele şi informaţiile care au legătură cu actele de terorism;

c) să acorde sprijinul necesar îndeplinirii atribuţiilor pe linia prevenirii şi combaterii terorismului, la solicitarea autorităţilor competente.

Art. 10. Atribuţiile specifice, potrivit art. 7, pe linia prevenirii terorismului constau în:

a) activităţi informativ-operative;

b) activităţi împotriva fluxurilor de alimentare cu resurse umane a entităţilor teroriste, desfăşurate în interiorul şi/sau în exteriorul teritoriului naţional;

c) activităţi împotriva fluxurilor de alimentare cu mijloace specifice de acţiune, precum şi cu resurse financiare, logistice sau informaţionale a entităţilor teroriste, desfăşurate în interiorul şi/sau în exteriorul teritoriului naţional;

d) activităţi de pază, protecţie şi alte forme speciale de descurajare realizate de forţele unor autorităţi şi instituţii publice din componenţa SNPCT, pentru asigurarea securităţii principalelor categorii de factori umani şi de obiective autohtone ori străine de pe teritoriul naţional, precum şi a principalelor obiective româneşti din străinătate, potenţial vizate de entităţi teroriste;

e) activităţi de pregătire a intervenţiei în urgenţe civile, generate de acţiuni teroriste, în vederea limitării şi combaterii efectelor acestora;

f) activităţi de informare şi relaţii publice;

g) activităţi de cooperare internaţională;

h) activităţi de instruire şi perfecţionare profesională;

i) activităţi destinate optimizării continue a cadrului legislativ aplicabil categoriilor de misiuni ce revin SNPCT, inclusiv sub aspect penal şi procesual-penal.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 11. Atribuţiile specifice, potrivit art. 7, pe linia combaterii terorismului constau în:

a) activităţi de identificare şi alte activităţi desfăşurate, potrivit atribuţiilor autorităţilor şi instituţiilor publice componente ale SNPCT, în vederea tragerii la răspundere, potrivit legii, a persoanelor care iniţiază, pregătesc, comit ori favorizează actele de terorism;

b) intervenţia antiteroristă, în situaţia iminenţei producerii unui atac terorist, şi, respectiv, intervenţia contrateroristă, când se desfăşoară ori s-au produs atacuri teroriste;

c) participarea la operaţiuni de combatere a terorismului prin cooperare internaţională.

Art. 12. (1) În cazul unui atac terorist, Serviciul Român de Informaţii, prin unitatea specializată, execută intervenţia contrateroristă, independent sau în cooperare cu alte forţe abilitate, pe întregul teritoriu al ţării, asupra obiectivelor atacate sau ocupate de terorişti, în scopul capturării ori anihilării acestora, eliberării ostaticilor şi al restabilirii ordinii legale.

(2) Intervenţia contrateroristă se execută cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Ţării şi se realizează potrivit metodologiei elaborate de Serviciul Român de Informaţii, aprobată prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Ţării.

(3) Intervenţia antiteroristă, în situaţia iminenţei producerii unui atac terorist, se realizează în condiţiile metodologiei aprobate de conducerea Serviciului Român de Informaţii.

(4) La solicitarea Serviciului Român de Informaţii, în funcţie de amploarea şi de natura acţiunii teroriste, pot fi angrenate, în condiţiile legii, forţe cu misiuni specifice din Ministerul Administraţiei şi Internelor, Ministerul Apărării Naţionale şi Serviciul de Protecţie şi Pază, precum şi din alte structuri din sistemul securităţii şi apărării naţionale.

Art. 13. (1) Pentru îndeplinirea atribuţiilor prevăzute la art. 10 şi 11, autorităţile şi instituţiile publice componente ale SNPCT desemnează reprezentanţi, la nivelul de secretari de stat sau de subsecretari de stat, care se întrunesc în şedinţă plenară, cel puţin o dată pe an, la care participă şi prim-adjunctul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT desemnează experți permanenți, care constituie un grup de lucru ce se întrunește o dată la 6 luni sau ori de câte ori este nevoie.

(3) Cu ocazia întrunirilor prevăzute la alin. (2), grupul de lucru evaluează modul de îndeplinire a prevederilor Protocolului general de organizare și funcționare a SNPCT și prezintă Consiliului Suprem de Apărare a Țării rapoarte în consecință.

Art. 14. (1) CCOA este structura organizatorico-funcțională ce asigură continuitatea și coerența funcționării sistemului de legătură ce articulează componentele SNPCT.

(2) Autoritățile și instituțiile publice din componența SNPCT vor desemna câte un reprezentant permanent la CCOA, în vederea asigurării schimbului de date și informații.

(3) Structura și efectivele CCOA se aprobă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(4) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Serviciul Român de Informații va supune aprobării Consiliului Suprem de Apărare a Țării Regulamentul de organizare și funcționare a CCOA.

Art. 15. Autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități în SNPCT asigură accesul reprezentanților CCOA în sediile lor și în obiectivele speciale din componența acestora, pentru verificarea informațiilor și/sau desfășurarea activităților specifice de prevenire și combatere a terorismului.

Art. 16. Sunt exceptate de la prevederile art. 15 Serviciul Român de Informații, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Art. 17. CCOA are următoarele atribuții:

a) coordonează activitățile desfășurate în cadrul SNPCT, prin reprezentanți desemnați de autoritățile și instituțiile publice din componența SNPCT;

b) asigură operativ schimbul de date și informații între autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT privind activitățile cu caracter terorist;

Scanned with OKEN Scanner

c) integrează datele şi informaţiile obţinute, în scopul stabilirii şi întreprinderii măsurilor care se impun;

d) monitorizează activităţile teroriste şi informează operativ autorităţile şi instituţiile publice abilitate din cadrul SNPCT;

e) în situaţii de criză teroristă asigură suportul logistic şi operaţional pentru funcţionarea operativă a Centrului Naţional de Acţiune Antiteroristă, care este integrat funcţional în mecanismul general de gestionare a crizelor şi organizat conform legii;

f) transmite autorităţilor şi instituţiilor publice competente din cadrul SNPCT datele şi informaţiile care fac obiectul întreprinderii de măsuri, conform atribuţiilor legale.

Art. 18. În structura organizatorică a autorităţilor şi instituţiilor publice componente ale SNPCT se înfiinţează compartimente speciale, cu funcţionare permanentă, şi se desemnează persoane care asigură suportul structural şi funcţional pentru desfăşurarea coerentă a activităţilor de cooperare, precum şi legătura continuă cu CCOA.

Art. 19. (1) Sarcina privind actualizarea periodică a prevederilor Protocolului general de organizare şi funcţionare a SNPCT revine membrilor SNPCT, în funcţie de modificările înregistrate în domeniu, precum şi Serviciului Român de Informaţii, în calitate de coordonator tehnic.

(2) Orice modificare a Protocolului general de organizare şi funcţionare a SNPCT va fi supusă aprobării Consiliului Suprem de Apărare a Ţării.

Secţiunea a 2-a. Măsuri privind desfăşurarea unor activităţi în scopul culegerii de informaţii

Art. 20. Ameninţările la adresa securităţii naţionale a României, prevăzute la art. 3 din Legea nr. 51/1991 privind siguranţa naţională a României, inclusiv faptele de terorism prevăzute în prezenta lege, constituie temeiul legal pentru a se propune procurorului de către organele de stat cu atribuţii în domeniul securităţii naţionale, în cazuri justificate, să solicite autorizarea efectuării unor activităţi în scopul culegerii de informaţii, constând în: interceptarea şi înregistrarea comunicaţiilor, căutarea unor informaţii, documente sau înscrisuri pentru a căror obţinere este necesar accesul într-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect; ridicarea şi

Scanned with OKEN Scanner

repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acesta le conține, cât și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee; instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse.

Art. 21. (1) Propunerea se formulează în scris și trebuie să cuprindă: date sau indicii din care să rezulte existența unei amenințări la adresa securității naționale, pentru a cărei descoperire, prevenire sau contracarare se impune emiterea autorizării; categoriile de activități pentru a căror efectuare este necesară autorizarea; identitatea persoanei ale cărei comunicații trebuie interceptate, dacă este cunoscută, sau a persoanei care deține informațiile, documentele ori obiectele ce trebuie obținute; descrierea generală, dacă și când este posibil, a locului unde urmează a fi efectuate activitățile autorizate; durata de valabilitate a autorizării.

(2) Propunerea se înaintează procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și este examinată sub aspectul temeiniciei și legalității de procurori anume desemnați de acesta.

(3) Dacă se apreciază că propunerea este nejustificată, procurorul o respinge prin rezoluție motivată, comunicând aceasta de îndată organului care a formulat-o.

(4) Dacă în termen de 24 de ore de la înregistrarea cererii se apreciază că propunerea este întemeiată și sunt întrunite toate condițiile prevăzute de lege, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau înlocuitorul de drept al acestuia solicită în scris președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție autorizarea activităților propuse.

(5) Solicitarea trebuie să cuprindă datele menționate la alin. (1).

(6) Solicitarea este examinată în camera de consiliu de judecători anume desemnați de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, care o admit sau o resping motivat, prin încheiere.

(7) În cazul în care solicitarea este respinsă, aceasta se restituie procurorului, împreună cu un exemplar al încheierii.

(8) Dacă apreciază că solicitarea este justificată, o dată cu încheierea de admitere judecătorul emite mandat prin care autorizează efectuarea activităților propuse.

Scanned with OKEN Scanner

(9) Mandatul se înmânează reprezentantului anume desemnat al organului care a propus autorizarea şi trebuie să cuprindă: categoriile de comunicaţii care pot fi interceptate, categoriile de informaţii, documente sau obiecte care pot fi obţinute; datele de identitate ale persoanei ale cărei comunicaţii trebuie interceptate sau care se află în posesia datelor, informaţiilor ori obiectelor ce trebuie obţinute, dacă sunt cunoscute; descrierea generală a locului în care urmează a fi executat mandatul; organul împuternicit cu executarea; durata de valabilitate a mandatului.

(10) Durata de valabilitate a mandatului nu poate depăşi 6 luni; în cazuri întemeiate judecătorii anume desemnaţi de preşedintele Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie pot prelungi, la cerere, durata mandatului, fiecare prelungire neputând depăşi 3 luni.

(11) În acest caz se va urma procedura prevăzută la alin. (1)-(9).

(12) Solicitarea, emiterea şi punerea în aplicare a mandatului se fac cu respectarea prevederilor Legii nr. 182/2002 privind protecţia informaţiilor clasificate.

(13) Organele care au propus autorizarea activităţilor pentru care s-a emis mandatul sunt obligate să le întrerupă de îndată atunci când temeiurile care le-au justificat au încetat şi să îl informeze despre aceasta pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

(14) Aceleaşi organe au obligaţia să îl informeze în scris pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie despre rezultatul activităţilor autorizate prin mandat şi despre măsurile luate, conform legii.

Art. 22. (1) În situaţii deosebite care impun înlăturarea unor pericole iminente pentru securitatea naţională, organele de stat specializate cu atribuţii în domeniu pot efectua activităţile prevăzute de art. 20, fără autorizarea menţionată de prezenta lege, urmând ca solicitarea să fie înaintată de îndată ce este posibil, dar nu mai târziu de 48 de ore.

(2) Dacă judecătorul apreciază că nu se mai impune continuarea activităţilor prevăzute la alin. (1), dispune încetarea de îndată a acestora.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul III. Prevenirea finanțării actelor de terorism

Secțiunea 1. Operațiuni financiar-bancare interzise

Art. 23. (1) Sunt interzise operațiunile financiar-bancare între rezidenți și nerezidenți, precum și între nerezidenți, constând în operațiuni de cont curent sau de cont de capital, inclusiv operațiunile de schimb valutar, astfel cum sunt definite prin reglementările valutare emise de Banca Națională a României, efectuate pentru sau în contul persoanelor fizice ori juridice prevăzute în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002.

(2) Activele persoanelor cuprinse în anexa prevăzută la alin. (1) sunt blocate, fiind interzis orice transfer, prin orice modalitate, inclusiv bancară.

Art. 24. (1) Anexa prevăzută la art. 23 alin. (1) se completează și se actualizează periodic prin hotărâre a Guvernului, în baza informațiilor primite de la Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

(2) Completarea și actualizarea anexei prevăzute la art. 23 alin. (1) se fac, în măsura posibilului, cu date de identificare a persoanelor fizice și juridice, precum naționalitatea, cetățenia, data și locul nașterii, în cazul persoanelor fizice, și sediul, naționalitatea și numărul de înregistrare, în cazul persoanelor juridice.

(3) Datele de identificare se solicită Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite de către Ministerul Afacerilor Externe, la cererea Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 25. Personalul instituțiilor financiar-bancare are obligația de a refuza efectuarea operațiunilor prevăzute la art. 23 alin. (1) și de a sesiza de îndată Parchetul de pe lângă Curtea de Apel.

Secțiunea a 2-a. Operațiuni financiar-bancare supuse autorizării

Art. 26. (1) Autoritățile și instituțiile publice cu responsabilități în SNPCT, precum și Oficiul Național al Registrului Comerțului, Comisia

Scanned with OKEN Scanner

Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor colaborează pentru întocmirea și actualizarea listelor cuprinzând persoanele fizice și juridice suspecte de săvârșirea sau finanțarea actelor de terorism, altele decât cele menționate în anexa prevăzută la art. 23 alin. (1), care se transmit CCOA.

(2) Listele cuprind și datele de identificare prevăzute la art. 24 alin. (2).

(3) În cazul în care listele nu cuprind datele de identificare, CCOA solicită efectuarea verificărilor care se impun pentru obținerea informațiilor necesare, potrivit competențelor ce revin fiecărei instituții.

Art. 27. Listele rezultate sunt transmise de CCOA Ministerului Finanțelor Publice, care întocmește o listă unică pe baza listelor prevăzute la art. 26 alin. (1), pe care o supune spre aprobare Guvernului.

Art. 28. Operațiunile financiar-bancare prevăzute la art. 23 alin. (1), dacă sunt efectuate pentru sau în contul persoanelor înscrise în lista prevăzută la art. 27, sunt supuse autorizării prealabile a Băncii Naționale a României, a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, după caz.

Art. 29. (1) Personalul instituțiilor financiar-bancare are obligația de a sesiza conducerea instituției din care face parte cu privire la solicitarea de a efectua operațiunea financiar-bancară supusă autorizării.

(2) Instituțiile financiar-bancare din România prezintă de îndată Băncii Naționale a României, Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare sau Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documentația privind operațiunea financiar-bancară supusă autorizării.

Art. 30. (1) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare sau Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 5 zile de la prezentarea documentației, emite autorizarea operațiunii prevăzute la art. 28 sau, după caz, refuză emiterea autorizării și sesizează Parchetul de pe lângă Curtea de Apel, precum și Serviciul Român de Informații.

(2) Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor emit, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, reglementări privind documentația necesară operațiunilor financiar-bancare supuse autorizării.

Scanned with OKEN Scanner

Notă: A se vedea Instrucțiunile nr. 4/2005 referitoare la prevenirea finanțării actelor de terorism, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 9/2005 (M. Of. nr. 244 din 23 martie 2005).

Art. 31. Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor controlează modul de ducere la îndeplinire de către instituțiile supravegheate a dispozițiilor prezentei legi și aplică sancțiunile legale prevăzute în competența acestora.

Capitolul IV. Infracțiuni și contravenții

Art. 32. (1) Constituie acte de terorism următoarele infracțiuni săvârșite în condițiile prevederilor art. 2:

a) infracțiunile de omor, omor calificat și omor deosebit de grav, prevăzute în art. 174-176 din Codul penal, vătămarea corporală și vătămarea corporală gravă, prevăzute în art. 181 și 182 din Codul penal, precum și lipsirea de libertate în mod ilegal, prevăzută în art. 189 din Codul penal;

b) infracțiunile prevăzute în art. 106-109 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată;

c) infracțiunile de distrugere, prevăzute în art. 217 și 218 din Codul penal;

d) infracțiunile de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, de nerespectare a regimului materialelor nucleare și al altor materii radioactive, precum și de nerespectare a regimului materiilor explozive, prevăzute în art. 279, 2791 și 280 din Codul penal;

e) producerea, dobândirea, deținerea, transportul, furnizarea sau transferarea către alte persoane, direct ori indirect, de arme chimice sau biologice, precum și cercetarea în domeniu sau dezvoltarea de asemenea arme;

f) introducerea sau răspândirea în atmosferă, pe sol, în subsol ori în apă de produse, substanțe, materiale, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător;

g) amenințarea cu săvârșirea faptelor prevăzute la lit. a)-f).

(2) Actele de terorism prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) în cazul infracțiunilor prevăzute la lit. a)-d), maximul pedepsei cu închisoarea prevăzute de lege se majorează cu 5 ani, fără a se putea depăși maximul general al pedepsei închisorii, și se aplică pedeapsa interzicerii unor drepturi;

Scanned with OKEN Scanner

b) în cazul infracțiunilor prevăzute la lit. e) și f), pedeapsa este închisoarea de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar în cazul infracțiunii prevăzute la lit. g), pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) În cazul infracțiunilor de distrugere prevăzute la art. 217 din Codul penal, săvârșite în condițiile alin. (1), nu se poate aplica pedeapsa amenzii.

(4) Tentativa se pedepsește.

(5) Se consideră tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și luarea de măsuri în vederea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la alin. (1).

Art. 33. (1) Sunt asimilate actelor de terorism următoarele fapte:

a) procurarea, deținerea, confecționarea, fabricarea sau furnizarea ori, după caz, producerea de mijloace distructive, substanțe toxice, materiale, microorganisme sau alte substanțe ori mijloace vătămătoare, de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător, în scop terorist;

b) recrutarea, instruirea sau pregătirea entităților teroriste în vederea folosirii armelor de foc, munițiilor, explozivilor, armelor chimice, biologice, bacteriologice sau nucleare, precum și în scopul facilitării ori comiterii de acte de terorism;

c) înlesnirea intrării/ieșirii în/din țară, găzduirea ori facilitarea accesului în zona obiectivelor vizate al persoanei despre care se cunoaște că a sprijinit/săvârșit sau urmează să sprijine/săvârșească un act terorist;

d) culegerea și deținerea, în scopul transmiterii, ori punerea la dispoziție de date și informații despre obiective vizate de teroriști, fără drept;

e) promovarea unor idei, concepții sau atitudini în scopul susținerii cauzei și/sau a activității entității teroriste;

f) spălarea de bani, bancruta frauduloasă, actele de corupție, șantajul, traficul de persoane, traficul ilicit de droguri și precursori, contrabanda, traficul cu autoturisme furate, falsificarea de monedă sau de alte valori, precum și orice alte infracțiuni având ca finalitate realizarea unui profit în folosul entității teroriste;

g) orice alte fapte comise cu intenția de a sprijini, înlesni, ascunde sau de a determina săvârșirea actelor de terorism.

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 10 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, cele prevăzute la lit. a) și b);

Scanned with OKEN Scanner

b) cu închisoare de la 5 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi, cele prevăzute la lit. c), d) şi e);

c) cu închisoare de la 1 an la 5 ani şi interzicerea unor drepturi, cele prevăzute la lit. g).

(3) În cazul infracţiunilor prevăzute la alin. (1) lit. f), maximul pedepsei prevăzute de legislaţia în vigoare se majorează cu 3 ani, fără a se putea depăşi maximul general al pedepsei închisorii.

Art. 34. (1) Constituie acte de terorism şi fapta persoanei, săvârşită în condiţiile art. 2, de a:

a) pune stăpânire pe o navă ori pe o platformă fixă sau de a exercita controlul asupra acestora prin violenţă ori ameninţare cu violenţă;

b) comite un act de violenţă împotriva unei persoane aflate la bordul unei nave ori al unei platforme fixe, dacă acest act este de natură să compromită siguranţa navei ori a platformei fixe;

c) distruge o platformă fixă ori o navă sau de a cauza daune platformei fixe ori încărcăturii unei nave, de natură să compromită siguranţa platformei ori a navigaţiei navei;

d) plasa sau face să se plaseze pe o navă ori pe o platformă fixă, prin orice mijloc, un dispozitiv ori o substanţă aptă să le distrugă sau care să cauzeze platformei, navei ori încărcăturii sale daune ce compromit sau sunt de natură să compromită siguranţa platformei sau a navigaţiei navei;

e) distruge sau avaria în mod grav o platformă fixă ori instalaţii sau servicii de navigaţie ori a le produce grave perturbaţii în funcţionare, dacă unul dintre aceste acte este de natură să compromită siguranţa platformei fixe sau a navigaţiei unei nave;

f) comunica o informaţie cunoscând că este falsă şi, prin aceasta, de a compromite siguranţa navigaţiei unei nave;

g) răni sau ucide orice persoană, când aceste fapte prezintă o legătură de conexitate cu una dintre infracţiunile prevăzute la lit. a)-f).

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) în cazul infracţiunilor prevăzute la lit. a)-e) şi g), cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi;

b) în cazul infracţiunii prevăzute la lit. f), cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Scanned with OKEN Scanner

(4) Se consideră tentativă şi producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum şi luarea de măsuri în vederea săvârşirii infracţiunilor prevăzute la alin. (1).

Art. 35. (1) Fapta persoanei de a conduce o entitate teroristă se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă sau cu detenţiunea severă de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Fapta de a se asocia sau de a iniţia constituirea unei asocieri în scopul săvârşirii de acte de terorism ori aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unei astfel de asocieri se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 15 ani, fără a se putea depăşi maximul pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea ce intră în scopul asocierii.

Art. 36. (1) Punerea la dispoziţia unei entităţi teroriste a unor bunuri mobile sau imobile, cunoscând că acestea sunt folosite pentru sprijinirea sau săvârşirea actelor de terorism, precum şi realizarea ori colectarea de fonduri, direct sau indirect, ori efectuarea de orice operaţiuni financiar-bancare, în vederea finanţării actelor de terorism, se sancţionează cu închisoare de la 15 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Bunurile mobile sau imobile puse la dispoziţia entităţii teroriste, precum şi fondurile realizate sau colectate în scopul finanţării actelor de terorism se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Art. 37. (1) Ameninţarea unei persoane sau a unei colectivităţi, prin orice mijloace, cu răspândirea ori folosirea de produse, substanţe, materiale, microorganisme sau toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 5 ani.

(2) Ameninţarea adresată unui stat, unei organizaţii internaţionale sau unei persoane fizice ori juridice cu folosirea armelor biologice, a materialelor nucleare, a altor materiale radioactive sau a materialelor explozive, în scop terorist, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (2) este condiţionată de îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act sau când prin ameninţare, sub orice formă, se pretinde a se da ori a se preda asemenea materiale, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 38. Alarmarea, fără un motiv întemeiat, a unei persoane sau a publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menţinere a ordinii publice, prin corespondenţă, telefon sau orice alte mijloace de transmitere la distanţă, cu privire la răspândirea sau folosirea de produse, substanţe, materiale, microorganisme ori toxine de natură să pună în pericol sănătatea oamenilor sau a animalelor ori mediul înconjurător se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 3 ani.

Art. 39. Constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea unor drepturi fapta persoanei care administrează, cu ştiinţă, bunuri care aparţin unor entităţi teroriste, în nume propriu, prin tăinuire sau prin transfer către alte persoane, ori care sprijină, în orice mod, astfel de fapte.

Art. 40. (1) Competenţa de judecată în primă instanţă a infracţiunilor de terorism aparţine curţii de apel.

(2) Procedura de urmărire penală şi de judecată este cea prevăzută de lege pentru infracţiunile flagrante.

Art. 41. Operatorii sau furnizorii de servicii poştale, precum şi cei de reţele de comunicaţii electronice au obligaţia de a transmite de îndată procurorului, la solicitarea scrisă a acestuia, informaţiile necesare identificării persoanelor suspecte de pregătirea sau de săvârşirea actelor de terorism.

Art. 42. (1) Constituie contravenţii şi se sancţionează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON) [1] următoarele fapte:

a) nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 25 şi 29 de către personalul instituţiilor financiar-bancare;

b) nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 30 alin. (1) de către Banca Naţională a României, Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare sau Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) nerespectarea obligaţiei prevăzute la art. 41 de către operatorii sau furnizorii de servicii poştale, respectiv de către cei de reţele de comunicaţii electronice.

---

[1] Sumele prevăzute la art. 42 alin. (1) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

Scanned with OKEN Scanner

(2) Sancțiunile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit în acest scop de Banca Națională a României, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, precum și de Ministerul Administrației și Internelor, după caz.

Art. 43. Dispozițiile reglementărilor generale referitoare la regimul juridic al contravențiilor se aplică în mod corespunzător.

Art. 44. (1) Împotriva cetățenilor străini sau apatrizilor despre care există date sau indicii temeinice că intenționează să desfășoare acte de terorism ori de favorizare a terorismului se dispune măsura de declarare ca persoană indezirabilă pentru România sau de întrerupere a dreptului de ședere în țară, dacă împotriva acestora nu s-a dispus măsura nepermiterii ieșirii din țară, potrivit legii privind regimul străinilor în România.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și solicitanților de azil, refugiaților și victimelor conflictelor armate ale căror statut și regim sunt reglementate prin legi speciale.

Capitolul V. Dispoziții finale

Art. 45. Fondurile financiare necesare CCOA se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Serviciului Român de Informații, iar pentru compartimentele cu atribuții în prevenirea și combaterea terorismului din cadrul autorităților și instituțiilor publice componente ale SNPCT, se asigură prin bugetele autorităților și instituțiilor publice respective.

Art. 46. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2001 pentru sancționarea unor acte de terorism și a unor fapte de încălcare a ordinii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 31 octombrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 472/2002, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, cu excepția anexei la aceasta, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 14 decembrie 2001, aprobată prin Legea nr. 466/2002, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 47. (1) La intrarea în vigoare a Legii nr. 301/2004 – Codul penal, art. 37 şi 38 din prezenta lege se abrogă.

(2) La aceeaşi dată, art. 32, art. 35 alin. (2) şi art. 36 se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„Art. 32.Constituie acte de terorism următoarele infracţiuni săvârşite în condiţiile prevederilor art. 2:

a) producerea, dobândirea, deţinerea, transportul, furnizarea sau transferarea către alte persoane, fără drept, direct ori indirect, de arme chimice sau biologice, precum şi cercetarea în domeniu sau dezvoltarea de asemenea arme, fără drept, se pedepsesc cu detenţiune severă de la 15 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi;

b) preluarea fără drept a unei aeronave, prin orice mijloace, precum şi exercitarea fără drept a controlului asupra acesteia se pedepsesc cu detenţiune severă de la 15 la 30 de ani şi interzicerea unor drepturi;

c) ameninţarea cu săvârşirea faptelor prevăzute la lit. b), precum şi a faptelor prevăzute în art. 295 alin. (1) lit. a)-e) din Codul penal se pedepseşte cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi."

„Art. 35 alin. (2): Fapta de a iniţia constituirea unei asocieri în scopul săvârşirii de acte de terorism ori aderarea la sau sprijinirea, sub orice formă, a unei astfel de asocieri se pedepseşte cu închisoare strictă de la 10 la 15 ani, fără a se putea depăşi maximul pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea ce intră în scopul asocierii."

„Art. 36: (1) Punerea la dispoziţia unei entităţi teroriste a unor bunuri mobile sau imobile ori efectuarea de orice operaţiuni financiar-bancare, în vederea finanţării actelor de terorism, se sancţionează cu detenţiune severă de la 15 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Bunurile mobile sau imobile puse la dispoziţia entităţii teroriste în scopul finanţării actelor de terorism se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani."

Scanned with OKEN Scanner

9. Legea nr. 196/2003 privind prevenirea şi combaterea pornografiei

publicată în
M. Of. nr. 342 din 20 mai 2003

- rectificată în M. Of. nr. 531 din 24 iulie 2003
- modificată şi completată prin **Legea nr. 496/2004** pentru modificarea şi completarea Legii nr. 196/2003 privind prevenirea şi combaterea pornografiei (M. Of. nr. 1070 din 18 noiembrie 2004)

Capitolul I. Dispoziţii generale

Art. 1. Prin prezenta lege se instituie măsuri de prevenire şi combatere a pornografiei, în scopul protejării demnităţii persoanei, a pudorii şi a moralităţii publice.

Art. 2. (1) În sensul prezentei legi, prin *pornografie* se înţelege actele cu caracter obscen, precum şi materialele care reproduc sau difuzează asemenea acte.

(2) Prin *acte cu caracter obscen* se înţelege gesturi sau comportamente sexuale explicite, săvârşite individual sau în grup, imagini, sunete ori cuvinte care prin semnificaţia lor aduc ofensă la pudoare, precum şi orice alte forme de manifestare indecentă privind viaţa sexuală, dacă se săvârşesc în public.

(3) Prin *materiale cu caracter obscen* se înţelege obiecte, gravuri, fotografii, holograme, desene, scrieri, imprimate, embleme, publicaţii, filme, înregistrări video şi audio, spoturi publicitare, programe şi aplicaţii informatice, piese muzicale, precum şi orice alte forme de exprimare care prezintă explicit sau sugerează o activitate sexuală.

Art. 3. (1) Dispoziţiile prezentei legi nu se aplică în cazul operelor de artă sau ştiinţifice.

(2) Dispoziţiile prezentei legi nu se aplică în cazul materialelor realizate în interes artistic, ştiinţific, al cercetării, educaţiei sau al informării.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul II. Reglementări privind activitatea localurilor cu program erotic [1]

Art. 4. (1) Persoanele care deţin sau administrează localuri în care se prezintă programe de strip-tease sau erotice trebuie să asigure următoarele condiţii:

a) desfăşurarea acestor activităţi în spaţii inaccesibile privirilor din exterior;

b) interzicerea accesului minorilor în aceste localuri;

c) [2] *abrogată*.

(2) [3] Persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) [4] *abrogată*;

b) să aibă o suprafaţă de minimum 100 m^2;

c) să aibă pază asigurată;

d) să deţină cel puţin o scenă;

e) să nu folosească o reclamă stradală indecentă;

f) [5] să fie amplasate la o distanţă mai mare de 250 m faţă de şcoli, de internate sau de lăcaşuri de cult.

Capitolul II[1]. Prevenirea şi controlul activităţilor cu caracter pornografic [6]

Art. 5. [7] Publicaţiile având caracter pornografic sunt destinate exclusiv persoanelor majore, sunt marcate cu un pătrat de culoare roşie pe prima copertă, sunt prezentate în ambalaje care nu permit răsfoirea publicaţiei la

---

[1] Titlul Capitolului II este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 496/2004.

[2] Lit. c) de la alin. (1) al art. 4 a fost abrogată prin art. I pct. 2 din Legea nr. 496/2004.

[3] Partea introductivă a alin. (2) al art. 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 3 din Legea nr. 496/2004.

[4] Lit. a) de la alin. (2) al art. 4 a fost abrogată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 496/2004.

[5] Lit. f) de la alin. (4) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost rectificată.

[6] Titlul Capitolului II[1] a fost introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 496/2004.

[7] Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din Legea nr. 496/2004.

Scanned with OKEN Scanner

stand, se comercializează numai în spaţii special amenajate, autorizate conform legii, şi nu se vând minorilor.

Art. 6. [1] *Abrogat.*

Art. 7. (1) Persoanele care comercializează publicaţiile prevăzute la art. 5 sunt obligate să avertizeze cumpărătorii asupra caracterului acestora.

(2) Afişarea de materiale cu caracter obscen în vitrinele spaţiilor de comercializare a publicaţiilor este interzisă.

Art. 8. (1) Persoanele care realizează site-uri cu caracter pornografic sunt obligate să le paroleze, iar accesul la acestea va fi permis numai după ce s-a plătit o taxă pe minut de utilizare, stabilită de realizatorul site-ului şi declarată la organele fiscale.

(2) Persoanele care realizează sau administrează site-uri trebuie să evidenţieze clar numărul accesărilor site-ului respectiv, pentru a putea fi supus obligaţiilor fiscale prevăzute de lege.

(3) [2] *abrogat.*

(4) Se interzic realizarea şi administrarea site-urilor având caracter pedofil, zoofil sau necrofil.

Art. 9. [3] Filmele pornografice, indiferent de suportul pe care sunt realizate, se vor închiria sau vinde numai în spaţii cu destinaţie specială şi nu vor fi închiriate sau vândute minorilor.

Capitolul III. Infracţiuni şi contravenţii

Art. 10. Racolarea, obligarea, determinarea sau folosirea minorilor ori a persoanelor cu deficienţe psihofizice în acte cu caracter obscen se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 11. [4] Organizarea de reuniuni în spaţii publice, la care participă sau asistă minori şi în cadrul cărora se comit acte cu caracter obscen, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea unor drepturi.

---

[1] Art. 6 a fost abrogat prin art. I pct. 7 din Legea nr. 496/2004.

[2] Alin. (3) al art. 8 a fost abrogat prin art. I pct. 8 din Legea nr. 496/2004.

[3] Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din Legea nr. 496/2004.

[4] Art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Legea nr. 496/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Art. 12. (1) Distribuirea materialelor cu caracter obscen, care prezintă imagini cu minori având un comportament explicit sexual, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se pedepseşte şi deţinerea de materiale prevăzute la alin. (1), în vederea răspândirii lor.

Art. 13. Dispoziţiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea specială a bunurilor se aplică în mod corespunzător.

Art. 14. Constituie contravenţii şi se sancţionează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 25.000 lei (RON) [1] următoarele fapte:

a) permiterea accesului minorilor în spaţiile destinate comercializării materialelor cu caracter obscen;

b) [2] amenajarea de spaţii destinate vânzării de materiale cu caracter obscen la o distanţă mai mică de 250 m faţă de şcoli şi de internate, precum şi de lăcaşuri de cult;

c) vânzarea materialelor cu caracter obscen fără ambalajele corespunzătoare;

d) [3] vânzarea materialelor prevăzute la art. 5 în alte spaţii decât cele autorizate;

e) expedierea sau distribuirea la domiciliu, cu scop de reclamă, a unor publicaţii având caracter pornografic, fără ca destinatarul să fi solicitat acest lucru;

f) expunerea în spaţii publice sau în vitrine a unor materiale cu caracter obscen explicit;

g) oferirea, punerea la dispoziţie, vânzarea, difuzarea ori deţinerea, în vederea distribuirii de materiale cu caracter obscen, în alte spaţii decât cele amenajate;

h) [4] iniţierea, organizarea, finanţarea ori desfăşurarea unor manifestări sau programe ori spectacole cu caracter erotic, cu nerespectarea dispoziţiilor art. 4;

---

[1] Sumele prevăzute la art. 14 au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

[2] Lit. b) de la art. 14 este reprodusă astfel cum a fost rectificată.

[3] Lit. d) de la art. 14 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 11 din Legea nr. 496/2004.

[4] Lit. h) de la art. 14 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 11 din Legea nr. 496/2004.

Scanned with OKEN Scanner

i) nerespectarea dispoziţiilor art. 5, referitoare la aplicarea unui pătrat de culoare roşie pe coperta publicaţiilor destinate adulţilor sau pe paginile tipăriturilor care publică ocazional materiale cu caracter obscen;

j) nerespectarea dispoziţiilor art. 7, referitoare la avertizarea cumpărătorilor asupra caracterului unor publicaţii ca fiind destinate persoanelor majore;

k) nerespectarea dispoziţiilor art. 8 alin. (1), referitoare la obligaţia de parolare a site-urilor cu caracter pornografic şi de impunere a unei taxe pentru accesul la aceste site-uri.

Art. 15. (1) [1] Autoritatea Naţională de Reglementare în Comunicaţii primeşte sesizări cu privire la nerespectarea prevederilor art. 8.

(2) În cazul primirii unei sesizări şi al verificării conţinutului site-ului, Autoritatea Naţională de Reglementare în Comunicaţii solicită furnizorilor de servicii pentru Internet blocarea accesului la site-ul în cauză.

(3) Nerespectarea de către furnizorii de servicii pentru Internet a obligaţiei de a bloca accesul la site-urile care nu respectă prevederile art. 8, în termen de 48 de ore de la primirea solicitării prevăzute la alin. (2) din partea Autorităţii Naţionale de Reglementare în Comunicaţii, constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 10.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON). [2]

Art. 16. [3] Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor prevăzute la art. 14 şi 15 se fac de către organele de poliţie din cadrul Ministerului Administraţiei şi Internelor.

Art. 17. Dispoziţiile prezentei legi referitoare la contravenţii se completează cu dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, astfel cum a fost aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepţia art. 28 şi 29.

---

[1] Alin. (1) al art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 496/2004.

[2] Sumele prevăzute la art. 15 alin. (3) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

[3] Art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 496/2004.

Scanned with OKEN Scanner

Capitolul IV. Dispoziții finale

Art. 18. Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 19. [1] *Abrogat.*

[1] Art. 19 a fost abrogat prin art. I pct. 14 din Legea nr. 496/2004.

Scanned with OKEN Scanner

10. Legea nr. 299/2004 privind răspunderea penală a persoanelor juridice pentru infracțiunile de falsificare de monede sau de alte valori

publicată în
M. Of. nr. 593 din data de 1 iulie 2004

Art. 1. (1) Persoanele juridice, cu excepția statului, a autorităților publice și a instituțiilor publice, răspund penal în cazul infracțiunilor de falsificare de monede sau de alte valori prevăzute la art. 282 și art. 284 din Codul penal, precum și al infracțiunii de deținere de instrumente în vederea falsificării de valori prevăzute la art. 285 din Codul penal, săvârșite în numele sau în interesul persoanelor juridice, de către organele sau reprezentanții acestora.

(2) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a participat la săvârșirea aceleiași fapte.

Art. 2. Pedepsele care se aplică persoanei juridice pentru infracțiunile prevăzute la art. 1 sunt: amenda, ca pedeapsă principală, și suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice, ca pedeapsă complementară.

Art. 3. [1] (1) Infracțiunea prevăzută la art. 282 alin. (1) și alin. (2) din Codul penal săvârșită de persoanele juridice se pedepsește cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 200.000 lei (RON).

(2) În cazul săvârșirii infracțiunii de către o persoană juridică, în condițiile art. 282 alin. (3) teza I, pedeapsa este amenda de la 1.500 lei (RON) la 500.000 lei (RON), iar dacă este săvârșită în condițiile art. 282 alin. (3) teza II, pedeapsa este amenda de la 2.500 lei (RON) la 700.000 lei (RON).

---

[1] Sumele prevăzute la art. 3 au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

Scanned with OKEN Scanner

(3) Tentativa la infracţiunea prevăzută la art. 282 din Codul penal săvârşită de o persoană juridică se pedepseşte cu amendă cuprinsă între jumătatea minimului şi jumătatea maximului amenzii prevăzute la alin. (1) şi alin. (2).

Art. 4. Dispoziţiile cuprinse la art. 3 se aplică şi în cazul în care infracţiunea prevăzută la art. 282 din Codul penal priveşte monede sau alte valori străine.

Art. 5. Infracţiunea prevăzută la art. 285 din Codul penal săvârşită de persoana juridică se pedepseşte cu amendă de la 700 lei (RON) la 100.000 lei (RON).[1)]

Art. 6. (1) Pedeapsa complementară a suspendării activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice poate fi aplicată pe o durată de la un an la 3 ani.

(2) Pedeapsa complementară prevăzută la alin. (1) constă în interzicerea activităţii sau a aceleia dintre activităţile persoanei juridice în exercitarea căreia a fost săvârşită infracţiunea.

Art. 7. Dispoziţiile prevăzute în partea generală a Codului penal se aplică în mod corespunzător şi în cazul răspunderii penale a persoanelor juridice prevăzute în prezenta lege.

[1)] Sumele prevăzute la art. 5 au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale.

Scanned with OKEN Scanner

ISBN 978-973-87852-9-8
ISBN 973-87852-9-4
9 789738 785298

Preț: 10 lei (100.000 ROL)

Editura Hamangiu

Scanned with OKEN Scanner